

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/8

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/B

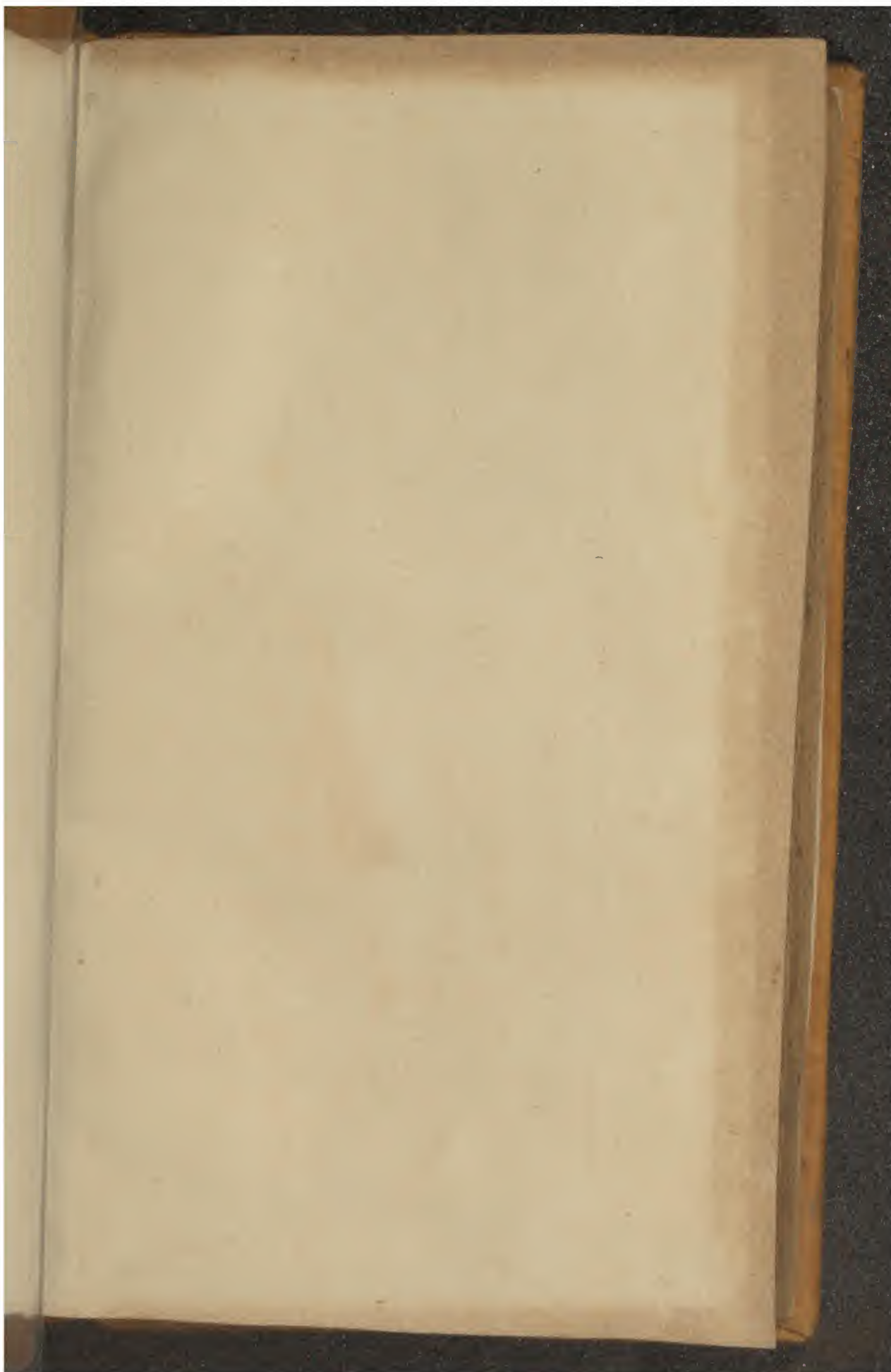
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/B

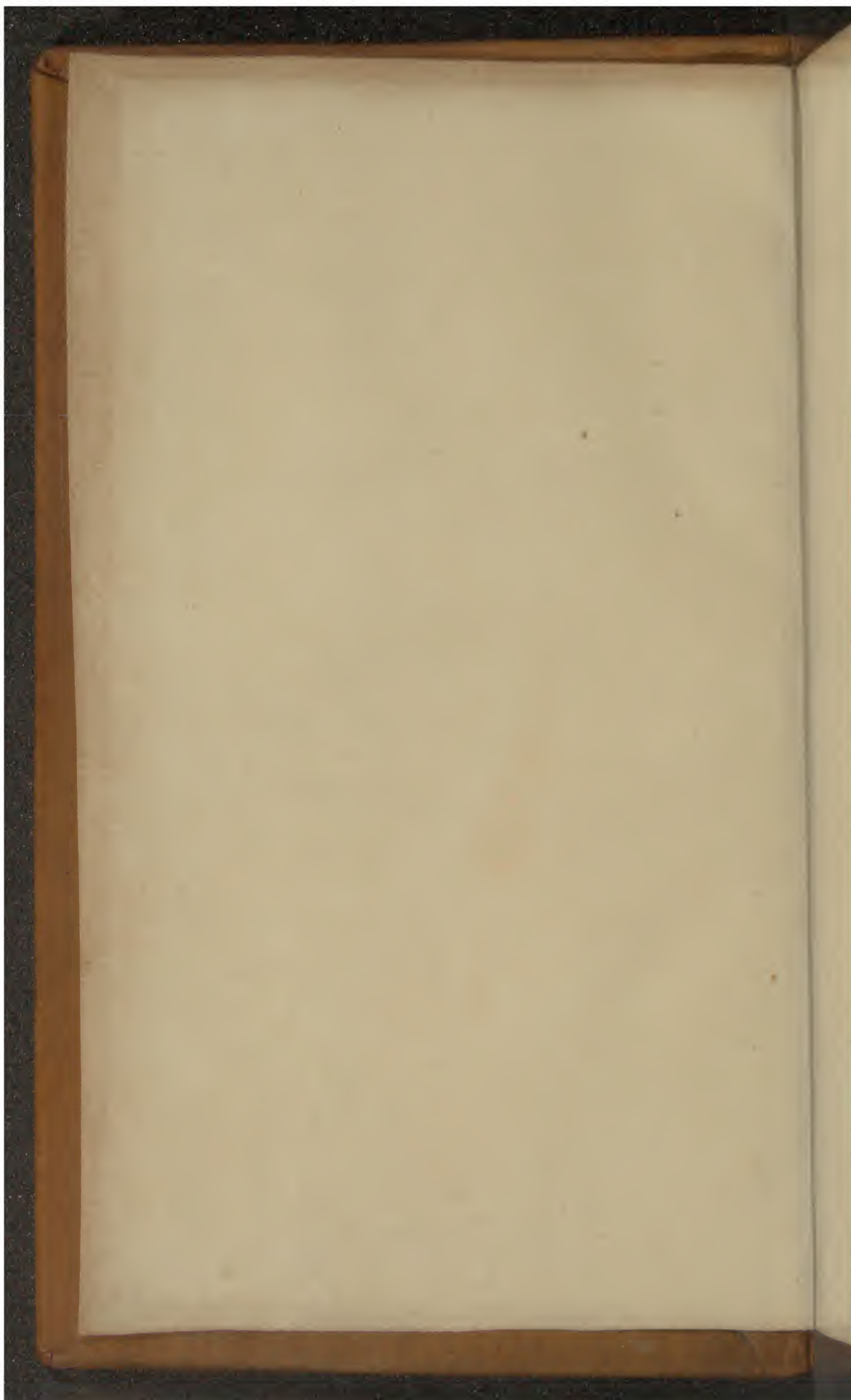

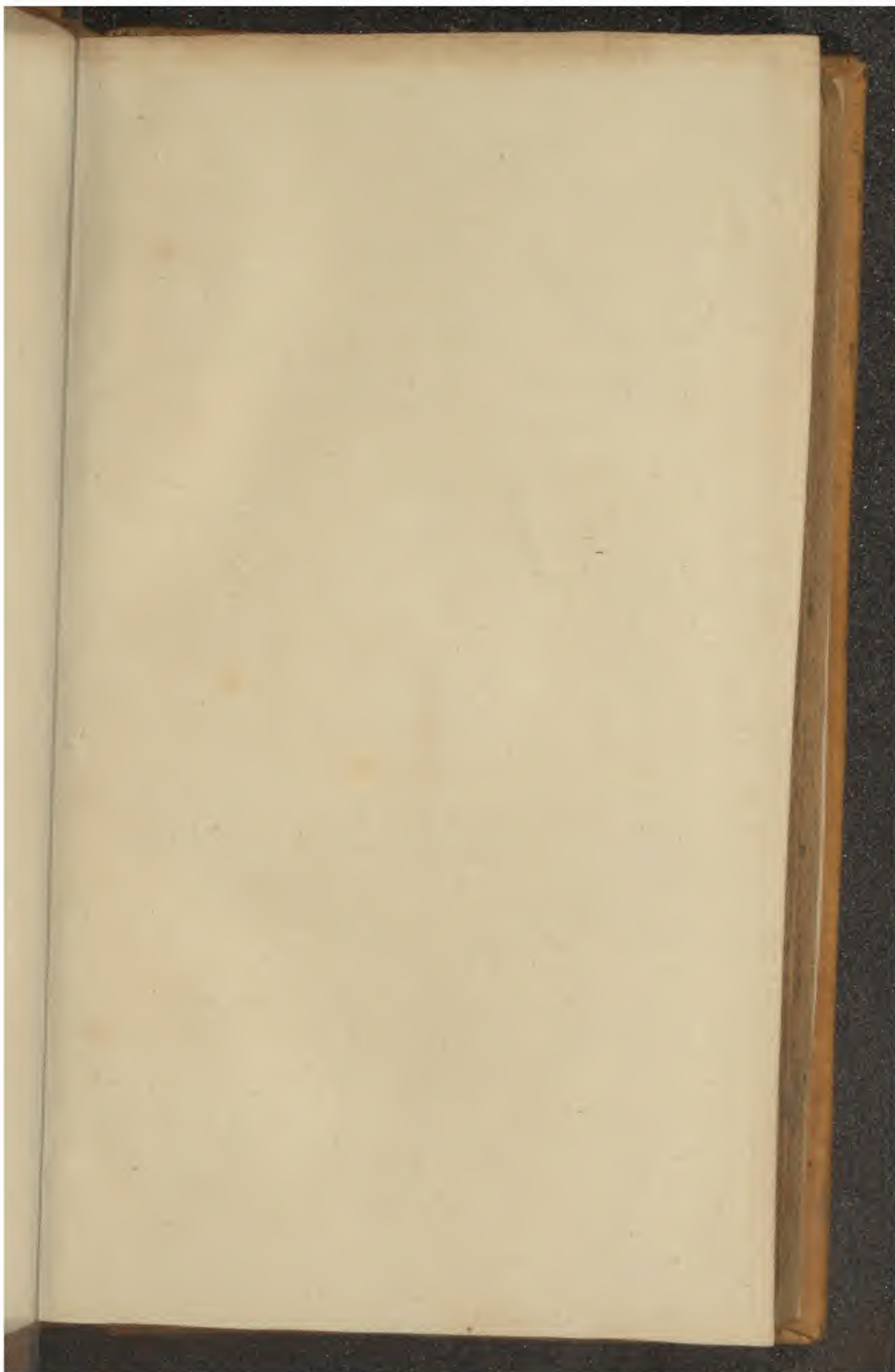
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/8

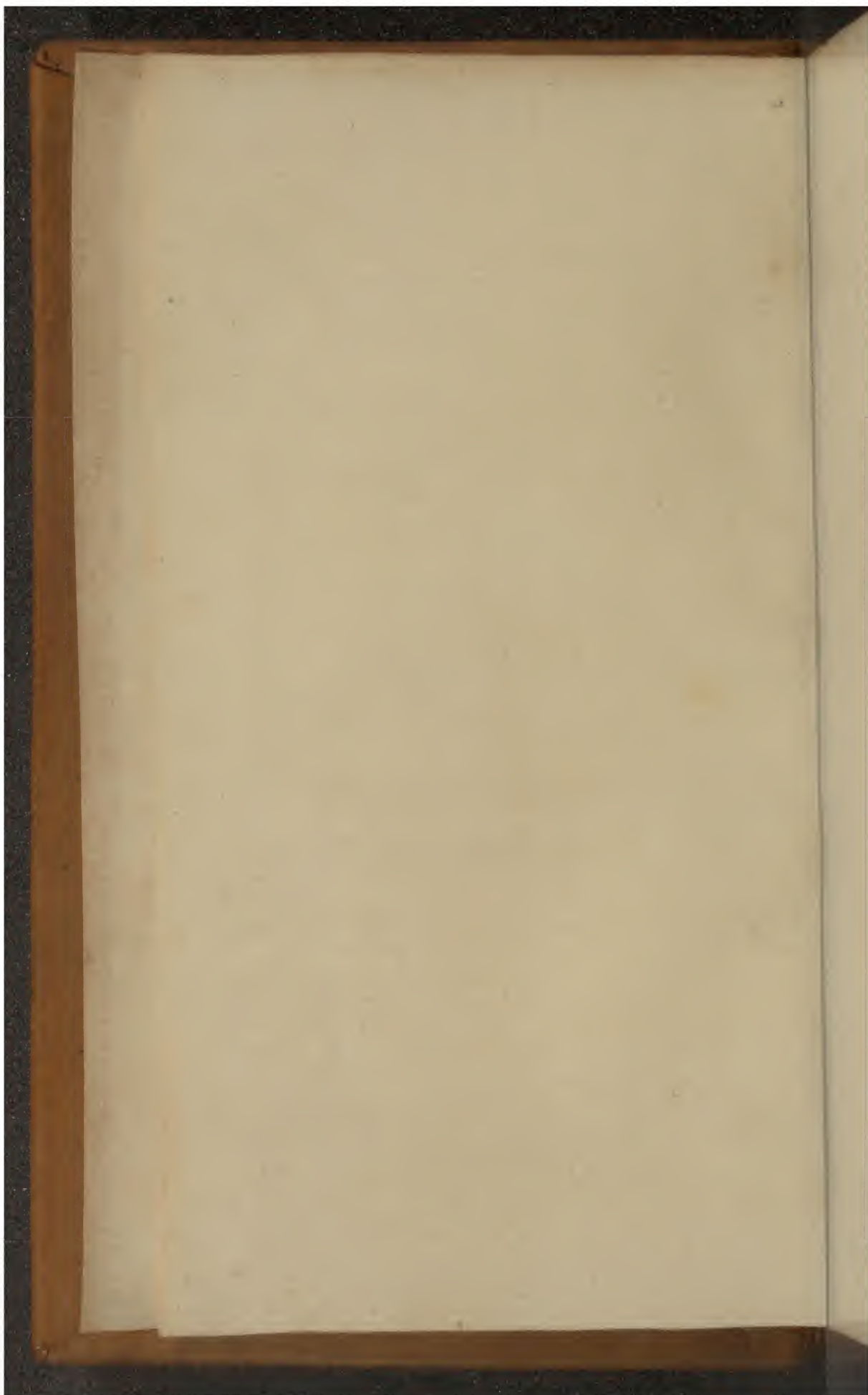
3309/A

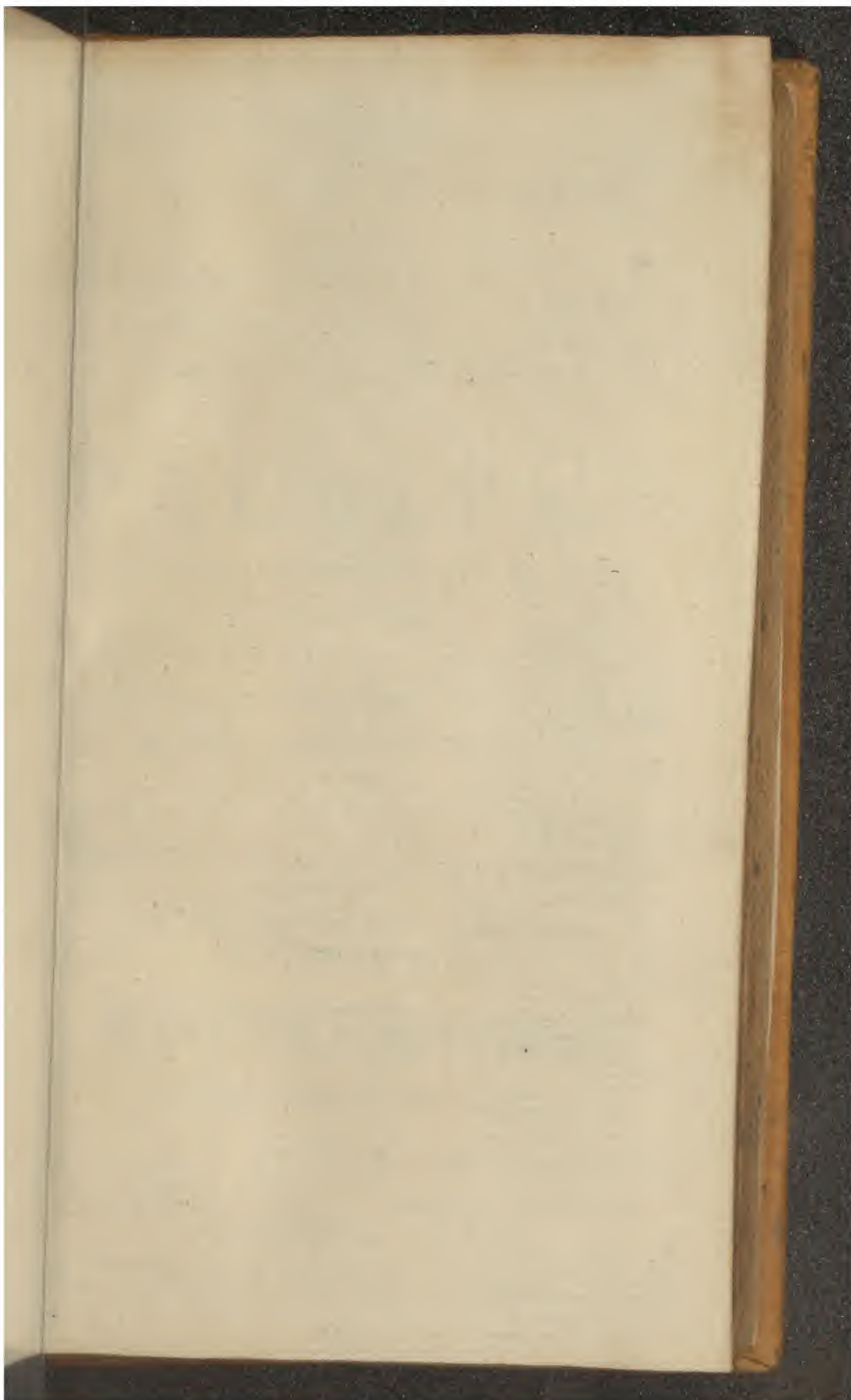

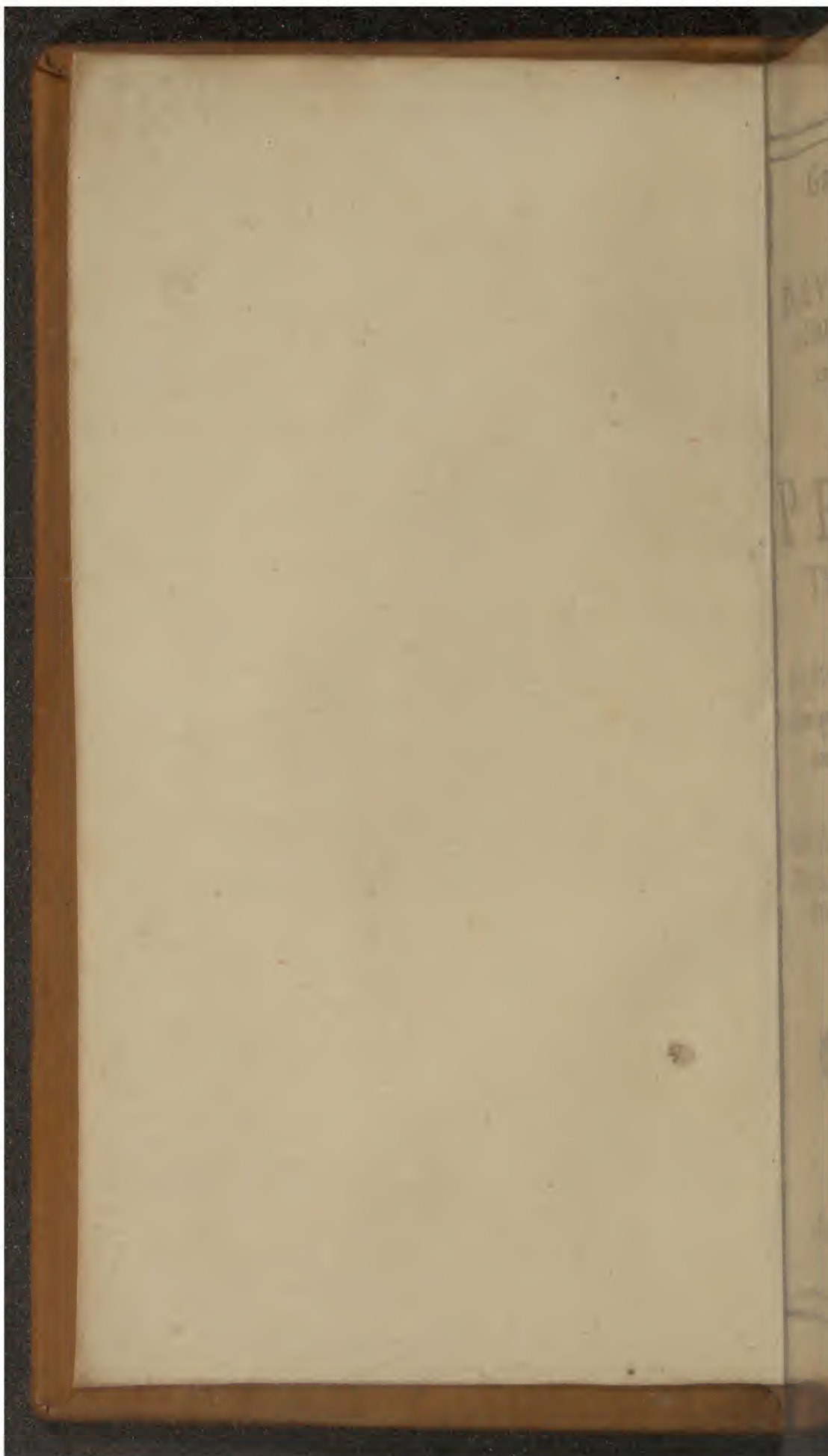

76036

GREGOR. HORSTI. D.

Illustriss. Princ. ac Dn.

Dn. LUDOVICI, LANDGRA-
vij Hassiæ etc. Archiatri & Professoris
in Academiâ Giesena Ordinarii.

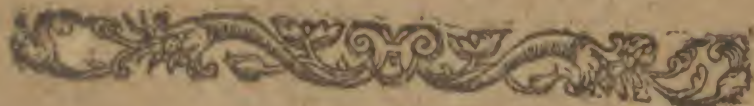
CENTVRIA

PROBLEMA-
TVM MEDICORVM

δεσπευτικῶν,

IN QVA GRAVISSIMORVM AFFE-
ctuum cognitio & curatio juxta principia Hip-
ocratica, Galenica & Spagyrica pul-
chrè deducitur.

IN GRATIAM CANDIDATORVM
Medicinę elaborata, conscripta, & partim in Illustri
VViteberga Anno MDCVII l. partim in Inclu-
ta Giesâ Anno subsequenti publicè dispu-
tandi causâ propolita.

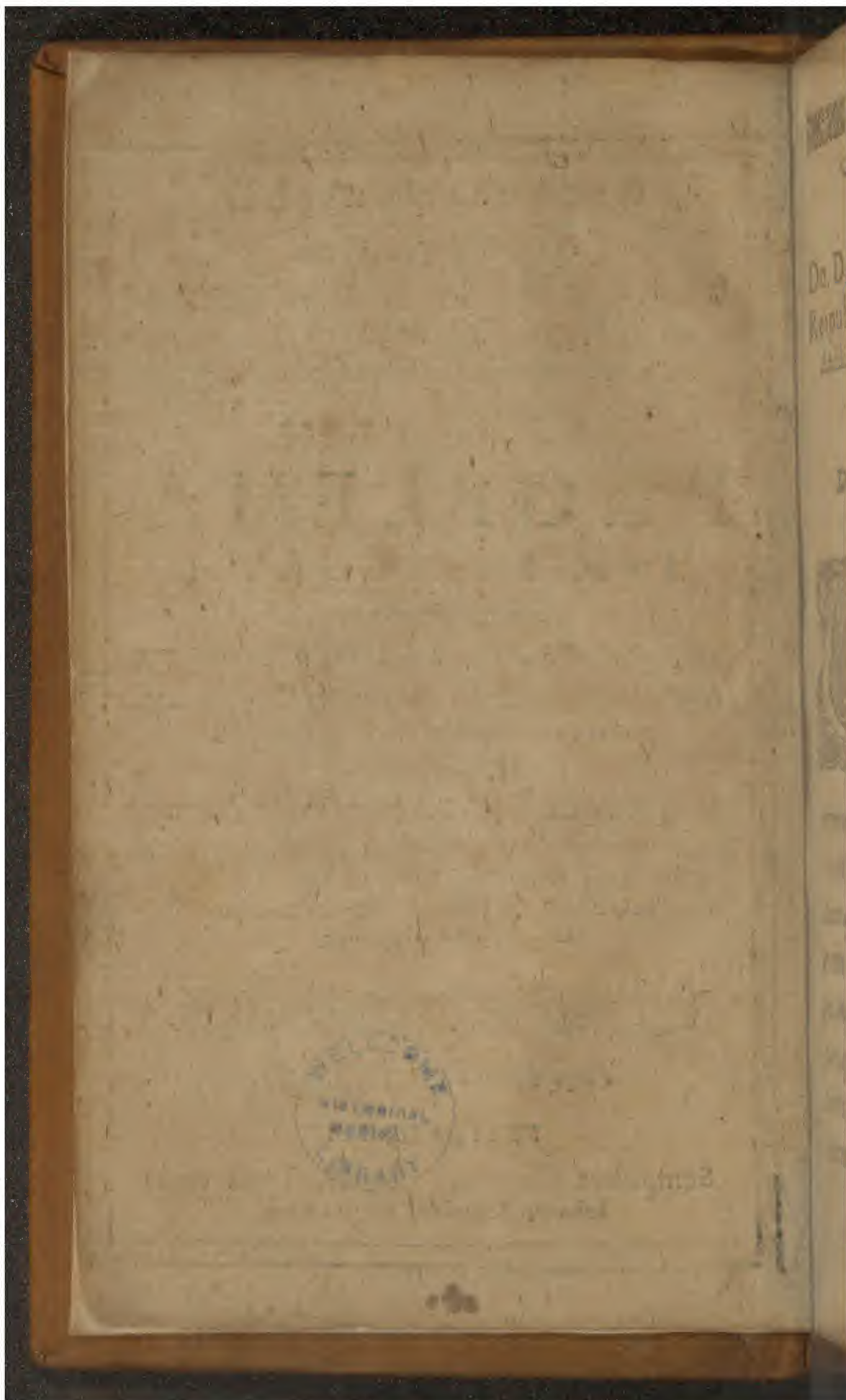

Cum Gratia & Privilegio.

VVITEBERGÆ

Sumptibus Clementis Bergeri, Typis verò
Iohann. Schmidt, Anno 1610.

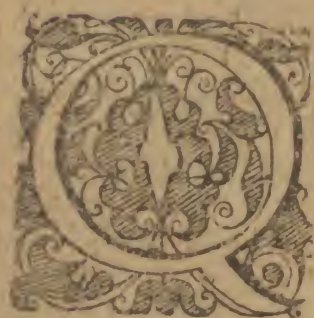

Ampliss. & Consultiss.

Viro,

DN. DANIELI LEICHERO,
Reipub. Lipsiensis Senatori atq;
Aedili mario, & Scabinatus Electoralis
ibidem Assessori Spe-
ctatiss.

*Domino Cognato suo parentis loco
colendo. S. P.*

QUOTIES TVO-
rum beneficiorum in me
meosq; collatorum recor-
dor, Vir Amplissime &
Consultissime cognate, pa-
rentis loco colende, toties erubescō, quod
convenientibus medijs ad animi grati debi-
tam affectionem declarandam destituar. Et
enim si quilibet de amicis benè mereri cu-
pit, multo magis illud ipsum in ijs requiri-
tur, qui nobis non solum amici sed promo-
tores, Mecænates atq; parentes sunt: hîc si
quem ingratum dixeris, omnia vitia dixe-

A 2 ris

PRÆFATIO.

ris. Quocirca cum præsens Medicorum
problematum centuria boni publici causa
coniunctim prælo subiceretur, eandem
nomini tuo sacram esse volui, tam quod
non essem nescius, te successivis horis, ubi
per alia gravissima negotia paululum re-
spirare licet, eiusmodi rerum lectione de-
lectari, quam ut hac ratione tibi meæ ob-
servantiae atq; gratitudinis τεκμηρίον hono-
rificum, publicum & perpetuū erigeretur.
Quod igitur benemerendi studio charta-
ceum offero monumentum, tu letus acci-
pe, tuis & Reipubl. diutissimè vive, vale-
que. Dabam Giessæ Cattorum Prid. Cal.
Febr. Anno M D C X.

Tuæ Amplit.

Studiosiss.

Gregor. Horstius D.

**INDEX CONTRO-
VERSARVM.
DECAS I.**

De Febris
QVÆSTIONES.

- I. An balnea convenient in diarijs?
- II. An in Syncho non putri oxymel præbendum?
- III. An in febris putridis vena secanda?
- IV. An Cornu cervi crudum vel præparatum sit præferendum in cura morbi Ungarici?
- V. An in febre ardente potio frigida sit utilis?
- VI. An tempore paroxysmi in exquisita tertiana somnus concedendus?
- VII. An Absinthij decoctum in tertiana notha conveniat?
- VIII. An Aloës usus præscribendus in Quotidiana febre?
- IX. An Theriaca concedenda in Quartana?
- X. An Hecticis victus contrariarum qualitatum (lac videlicet, quod facilis & cancri fluviales qui difficilis sunt concoctionis) præscribendus?

A;

DECAS

I N D E X
D E C A S II.
De Capitis Affectibus.
Q V Æ S T I O N E S.

- I. An dolor capitis vomitu curandus?
- II. An caput ex ebrietate gravatum reiteratâ ebrietate curandum?
- III. An in vertigine vena secanda?
- IV. An in Phrenitide repellentia actu frigida sint adhibenda?
- V. An & quomodo castoreum in Lethargo conveniat?
- VI. An Somnambulonibus conveniant verbera, ubi dormientes ambulant?
- VII. An Apoplectici potius sternutamentis, quam extremorum ligaturis, aut clysteribus acris excitandi?
- VIII. An Paralysis post colicos dolores subsequens curato nervorum principio curetur?
- IX. An ligni S. decoctum conveniat Epilepticis?
- X. An Medicus rationalis in curatione Melancholicorum usum characterum, & administrationes ridiculas concedere debeat?

* 267 *

CONTROVERSIARVM.

- I. An in Ophthalmia tandem ad setaceum accedendum, & num occipitium instrumēto ignito vel frigido pertundendum?
- II. An & qua ratione sanguis columbarum sugillationem oculorum corrigat?
- III. An suffusio oculorum per vomitionem curanda sit?
- IV. An depravatus auditus mulieribus post partum adveniens eandem requirat curā cum illo, qui fit in convalescentibus?
- V. An semen Nigellæ manifestis vel occultis qualitatibus corrigat olfactus læsionem in coryza?
- VI. An vehemens hæmorrhagia narium per jecoris epithemata corrigi possit?
- VII. An & quomodo Nicotiana vera catarrho vel coryzæ conveniat?
- VIII. An & qua ratione mucilago feminis cydoniorum linguæ nigredinem ex inflammatione corrigat?
- IX. An dolor gravissimum tactus symptoma propriè calidis & humidis leniatur?
- X. An dolor arthriticus venæsectionem indicet?

DECAS. IV.

*De Morbis quibusdam organorum vocis
& respirationis.*

QVÆSTIONES.

- I. An ancyglossis, qui vix loqui possunt, sectione succurrendum?

I N D E X

- II. An vocis asperitas aceto scillitico corri-
genda sit?
- III. An frequens usus eclegmatum cōvenias
in tussi?
- IV. An venæsectio tentanda in principio An-
ginæ?
- V. An Asthmaticis vomitus proffit?
- VI. An hæmorrhagia narium conveniat in
peripneumonia?
- VII. An & quomodo pleuritidis venæsecāda?
- VIII. An mulieribus sputo sanguinis labo-
rantibus menses movendi?
- IX. An saccharum rosarum conveniat phthi-
sics?
- X. An lateris incisio in empyemate tentan-
da?

D E C A S V.

*De quibusdam cordis & ventriculi
affectibus.*

Q U Æ S T I O N E S.

- I. An acetum rosaceum in omni syncope con-
veniat & obiter, quæ aceti natura?
- II. An calida cordis intemperies semper re-
frigerantia indicet?
- III. An in cordis palpitatione venæsectio
conveniat?
- IV. An cordis palpitatio per consensum ab
utero orta cordialibus communibus
corrigena?

V. A.

CONTROVERSIARVM.

- V. An vulnus circa cordis regionem thoraci
infiectum, statim ut alia vulnera con-
solidandum?
- VI. An in cholera vomitoria præscribenda?
- VII. An & quomodo spiritus vitrioli deje-
ctam appetentiam corrigat, & obi-
ter, num homo per annos aliquot
absque cibo & potu vivere queat?
- VIII. An & quo tempore in appetitu canino
vinum exhibendum?
- IX. An vehemens sitis oxycrato ebibito
corrigenda?
- X. An in ventriculi inflammatione phlebo-
tomia conveniat.

DECAS VI.

*De moribus quibusdam intestinorum, me-
senterii & omenti.*

QVÆSTIONES.

- I. An spiritus salis conveniat in colicis dolo-
ribus?
- II. An vinum conveniat in dolore Iliaco?
- III. Num aliquando venæsectio tentanda in
diarrhæa?
- IV. Vtrum lac in lienteria concedendum?
- V. An Dysentericis internus ceræ usus con-
veniat?
- VI. An in tenesmo interdum purgandum?
- VII. Num ijs, qui vermibus intestinorum
laborant, dulcia concedenda?

A 5

VII. An

INDEX

- VIII. An diuturnus Hamorrhoidum fluxus
constringendus?
- IX. An mesenterij obstructio Melancholi-
am hypochondriacam generet?
- X. An tumor omenti curabilis?

DECAS VII.

*De quibusdam iecoris & lienis affe-
ctionibus.*

QVÆSTIONES.

- I. An hepaticis frigidis conveniant amygda-
læ & pistacia?
- II. Num in iecoris & lienis obstructione
ferri & chalybis usus conveniat?
- III. Num in inflammatione jecoris purgan-
tia cum cibis miscenda?
- IV. An Vomica jecoris extrinsecus aperiri
possit?
- V. Num in ætero flavo bilis purganda?
- VI. An icterus niger eandem cum Scorbuto
curationem habeat?
- VII. An hydrops calcfacientibus curetur?
- VIII. Num in ascite *ωα, ανέρθσις* tentan-
da?
- IX. An in lienis obstructionibus diuretica
medicamenta præscribenda?

X. An

CONTROVERSARVM.

X. An lienosis usus aceti conveniat?

DECAS VIII.

*De renum & vesica dispositioni-
bus præter natu-
ram.*

QVÆSTIONES.

- I. An in calculo renum spiritus Terebinthi-
næ conveniens?
- II. Quænam venæ in inflammatione renum
secundæ?
- III. An lactis usus in exulceratione renum
præscribendus?
- IV. An succini Sal & Oleum præscriben-
dum in renum viscidis obstructio-
nibus?
- V. An propriè dicta diuretica ad calculum
vesicæ frangendum adhibenda?
- VI. An urinæ stillicidium per aromatica af-
sumpta corrigendum?
- VII. An guttur galli crematum & pulverifa-
tum proprietate quadam occulta sa-
net immixtionem?
- VIII. An & quomodo oleum Scorpionum
inunctum conveniat in Ischu-
ria?
- IX. An

I N D E X.

- IX. An in frigida Dysuria convenient diuretica ?
- X. An in inflammatione vesicæ cucurbitula cum scarificatione pubi affingenda ?

DECAS IX.

De quibusdam affectionibus muliebricis

Q U Æ S T I O N E S.

- I. An & quomodo in suppressione menstruum vena secanda ?
- II. An opiata narcotica convenient in fluxu mensium nimio ?
- III. An in uteri suffocatione sanguis mittendus ?
- IV. An vinum hystericis conveniat ?
- V. An Tartarum vitriolatum conveniat in morbo virgineo ?
- VI. An pica prægnantium eodem modo curetur ut in alijs ?
- VII. An mulier utero gerens aëuto morbo correpta purganda sit ?

VIII. An

CONTROVERSIARVM.

- VIII. An pręnantibus vena scanda?
IX. An pręnanti graviter decumbenti liceat abortum provocare?
X. An mola laborantibus exercitium conveniat?

DECAS VLTIMA.

De quibusdam contagiosis & malignis Affectibus.

QVÆSTIONES.

- I. An peste correptis purgans medicamentum pręscribendum?
II. An morsus canis rabidi templo Divo Doni, vel Sacello Divi Bellini sanetur?
III. An lue venerea correptis conveniat sanguinis missio?
IV. An caro viperina conducat Elephantiasin?
V. An excretorum diligens ad occultiora loca remotio tempore dysenterię pestilentialis sit necessaria?
VI. An in sudore Anglico sal Absynthij conveniat?

VII. An

INDEX CONTROVERS.

- VII. An spasmus pestilentialis eandem cum
Scorbuto curationem habeat?
- VIII. An Scorpionum ictus respectu simili-
tudinis inuncto Scorpionum oleo
curetur?
- IX. An amuletum ex arsenico præservet ab
infectione pestiferâ?
- X. An Carbunculus eandem cum Gangra-
na curationem habeat?

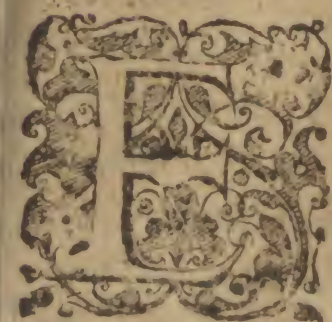

Ad

Ad lectorem benevolum

Autor.

N^o amice Lector,
summos controversiarum
titulos enumeravimus, ubi
non solum principalis qua-
estionis decisionem inven-
ies, sed plerumq; simul quoq;
declarationem atq; explanationem eorum ha-
bebis, quæ ad utriusq; extremi cognitionem
faciunt. Cum enim superioribus anxie in
Academia VVitebergensi celeberrima, con-
sensu & autoritate Amplissima Facultatis
Medicæ in gratiam Candidatorum Medicis
na publicum Disputationum collegium insti-
tuendum esset; eò allaborandum esse duxi,
ut una cum istis simul aliquot affectuum gra-
visimorum tam quo ad cognitionem, quàm
quo ad curationem inquisitio & examen insti-
tueretur. Hanc ob causam compendiosâ quâ-
dam viâ singulares has quæstiones de singu-
laribus morbis conscribere voluimus, quas
quo ad quinque priores Decades VVitteberga,
quo ad posteriores hic in Academiâ nova Gies-
senâ

Ad Lectorem.

senâ Studiosa Iuventuti disputando proposui-
mus. Hoc est, amice Lector, quod tibi
præcognitum esse cupio, ne, quam exercitiij
& disputandi gratiâ conscriptam problema-
tū Centuriam, suâsu Doctissimorū virorū cō-
iunctim editam esse vides, eâ intentione pu-
blici juris factum esse putes, ut instar absolu-
tissimi cuiusdam operis omnibus placere debe-
at: Interim si quodammodo tuæ spei satis-
facimus, nobis gratulamur: Sin minus, æ-
quum expectamus iudicium, quia fieri non
potest ut unus omnibus satisfaciat. Des-
igitur veniam nostris erratis humanitus acci-
dentibus, ut tuis eandem à nobis etiam im-
petrare possis. Vale & favore tuo conatibus
nostris ad altiora tentanda calcar adde.

Raptim Giesæ in Musæo nostro prid.

Cal. Febr. Anno

MDCX.

ERI

I
GREGOR. HORSTI, D.
Centuria

PROBLEMATVM

Medicorum Διαπειτικῶν.

PARS PRIOR

Continens quinque Decades in Aca-
demiâ VVittebergensi primùm ela-
boratas & propositas.

Σὺν δεῦ

DECAS PRIMA

Ad præcipuarum Februm cogni-
tionem & curam inser-
vicens,

RESPONDENTE

MARTINO WALTHERO
Monsterbergâ Silesio.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Vemadmodum præ re-
liquis morbis Febri potissi-
mum Romanos veteres tem-
plum erexisse post Plinium re-
petit Mercurialis lib. 5. præct.
cap. 1. fortè, quod affectus hic
frequentissimus, totique corpori communis,
utpote quo non tantùm vitalis, nec etiam so-
lummodo naturalis actio, sed omnes totius
functiones afficiuntur, interveniente læsione
A caloris

caloris nativi, communissimi omnium instru-
menti: Ita non videtur inconueniens de febr-
bus cognoscendis & curandis peculiarem
συστήνωμεν πρὸς reliquis affectionibus institue-
re, & certis quaestionibus ea quæ in varijs fe-
brium differentijs controversa sunt examini
medico subicere. Vt autem Asclepiadei
mancipiis de cognitione & curâ variarum fe-
brium ansam differendi præbeamus, ideo con-
sequenter in specie hoc modo progredimur.

QVÆSTIO I.

An balnea conueniant in diarijs?

Febris
quid.

I. Febris, ὃ πύρετος græcè, calor præte-
naturam in corde accensus rectissimè dicitur
Galeno 1. de diff. febr. c. 3. unde ad intem-
periem calidum tanquam ad summum genu-
ab eodem lib. de morb. diff. c. 5. refertur
Prout autem hic calor in igneum mutatus, se-
cundum Galen. lib. 4. aphor. comm. 14. & 1
de ration. vict. acut. comm. ad 18. Aphor. ori-
ginem suam vel à spirituum accensione, vel à
humoribus putrescentibus, vel à solidis partib-
ex calfactis sibi vendicat, ita quoque febris alia
diaria est, alia putrida, alia hectica, quæ diffe-
rentia Galen. 1. de diff. febr. c. 1. maximè pro-
pria dicitur, quatenus desumitur à diversi-
tate causæ proximæ antecedentis, cujus vari-
etas, ipsas quoque curativas indicationes va-
riat..

II. Di

II. De prima differentia, nimirum de diariis, sic dictis quod diem naturalem vix excedant, jam queritur, num in ijs curandis balneorum usus conveniat? Ut autem huic problemati satisfiat, notandum, diariam ephemeram febrim ab accensione & calefactione spirituum præter naturam fieri, quæ non ab una solum, sed variis causis excitari potest, quemadmodum experientia edoctus Galenus l. 1. de arte Curat. docet, nimirum ex lassitudine totius, ex constipatione cutis, ex vehementibus animi commotionibus, ex vigiliis, ex inedia, ex vini meraciori potu, ex unctione solis, ex adenum vel glandularum tumoribus, alijsq; similibus, ad inflammationem & effervescentiam spirituum facientibus. Hæ causæ antecedentes diversæ necessario diversas intentiones curativas generant, unde dubitatur, quomodo Galenus l. 1. de arte curat. c. 2. & Avicen. Can. 4. fen. 1. tract. 1. c. 6. cum alii omnes diarias balneis curari afferant.

Diariæ febris generatio.

III. Pro resolutione subijciendum, Questionis quod balneum aquæ dulcis, cuius apud veteres resolutio. splendidissimi erant apparatus, ut patet ex Langio l. 1. Epist. 50. consideretur respectu partium diversarum, quarum Galenus l. 10. Meth. c. 10. quatuor enumerat, nimirum aërem balnei, cuius vi sudor evocatur, solum Balnei diversæ partes.

A 2

¶ iuc tes.

aquæ calidæ, solium frigida, & eam partem in qua corporis sudor detergitur.

IV. Respectu harum diversarum balne partium variis ephemerarū causis diversimodè succurritur: Sic aër balnei convenit ijs diariis, quæ fiunt ex cutis densitate, aut meatuum obstructione & ex adenum tumoribus, utpotius, cujus beneficio foras evocantur calidæ expirationes per pororum apertionem. At noxiū idem est diariis ex animi commotionibus, ex lassitudine, ex fervore solis & similibus. Secunda pars balnei tutior est in omni ephemerâ, quatenus respectu caloris moderati aqua calefacta humectat & calorem febrilem corrigit. At tertia pars, nimirum solium frigida, cautè concedatur, (ne cute constipata fervor spirituum magis intendatur) & hoc modo consequenter hectica vel putrida excitetur. Quarta verò nulli non convenire potest, cum in omni sudoris deterfione, corporisq; mundificatione opus sit.

Cautio.

V. Sed nota est Foresto lib. 1. obser. 6. quod hæc præcedant de ephemera, quatenus tales: Vbi enim internæ obstructiones, cruditates, nausææ, catarrhi, alviq; fluxus cum ejusmodi febribus concurrunt, à balneis abstinendum, quemadmodum hoc quoq; monet Avicenna citat. loco cap. 9. atque ita diverso modo profunt & nocent, ut verum sit quod dicitur.

Balnea

PRIMA.

Balnea, Vina, Venus corrumpunt corpora nostra, (Venus.

Restituunt eadem Balnea, Vina,

QVÆSTIO II.

An in Syncho non putri oxymel prabendum?

I. Ad febres diarias referunt quoque Principes authores febrim paucorum dierum, quæ oritur ex sanguis effervescencia sine putredine, quam synocham non putrem, Barbari synocham inflatam vocant. Cum enim sanguis p. Cur sanguis non statim putrescat, sed aliquandiu, quatenus naturæ thesaurus est, copiosusque calore nativo gubernatur, a corruptione putrefactionis sese vindicare nititur (Mercurialis lib. 5. præct.) quod de reliquis humorib. vix etiam affirmare possumus, quam ob causam talem quoque diariam ex bilis concitatione sine putredine, quod voluit. Fernellius l. 4. pathol. c. 4. non concedimus, cum biliosa corpora ex sola bilis commotione non febri-
citant, ut patet in Ictericis.

II. Queritur autem num etiam in hac febris sanguinea oxymelitis usus conveniat? Affirmat Galenus l. 8. m. m. c. 4. Affirmaturque idque non sine ratione, propterea, quod post modicam evacuationem pharmacum ex ijs quæ detergeant, exhibendum sit, quale est oxymel, quod febres non accendit, strenue tamen detergit, sic, ut ea, quæ glutinosa crassaque sunt, dissolvat & meatus obstrictos liberet. A 3 Non

Cur non
noceat
mellis ca-
lidas.

III. Non enim hic admodum mellis caliditas timenda, cuius causa Alexander Tralianus l. 12. cap. 10. calidioribus naturis oxymellis usum penitus non concedit, cum eadem, qualis qualis etiam sit, aceti vitriolata qualitate corrigatur, & aquae adiectione per coctionem temperetur, ita, ut omnibus naturis reddatur medicamentum utilissimum, ut inquit Oribasius l. 5. Coll. med. c. 28. quatenus scilicet detergendum est & incidendum, quae intentio in hac febre requiritur, pro ut sanguis ex obstructionibus incipientibus incalcescit.

IV. Huius usus, ut veteribus fuit frequentissimus, quemadmodum varias oxymelitum compositiones, omni fere intentioni curativae convenientes, apud Galenum, Aetium, Oribasium & alios legimus, ita & hodie optandum, ut loco communium syruporum, ex nimia sacchari copia constantium, vicissim varia oxymellis genera nostris aegris propinarentur, quod forte majori cum utilitate & jucunditate fieret, ut rectè monet inter recentiores Quercetanus in Pharmacop. dogm. c. 10. propterea quod mel purius ac defaecatum magis saccharo. utpote quod sua dulcedine incorrecta facile in bilem convertitur, & glutinosa sua qualitate viscerum obstructionibus ansam praebeat, quod vel unice pa-

ut ex morbis septentrionalium scorbuticis,
quibus saccharatis illis syrupis magis nocemus,
quàm ut humores impactos illorum beneficio
præparemus.

QVÆSTIO III.

*An in febris putridis Vena
 secanda?*

I. Quamvis Laur. Job. l. 2. parad. 2 cum Contra Io-
 Simonio ex putrescentibus humorib. nullas fe- bertum,
 bres salubres oriri posse statuat, ita ut febres
 communiter putridæ dictæ non tam propter
 humorū putrefactionem, quàm eorundem fer-
 vorem generentur, unde rectius humorales dici
 statuit: non tamen sufficiens adesse videtur
 ratio ut ab ea sententia veterum discedamus,
 qua ponitur, quod febres quædam ex putre-
 scentibus humoribus nascantur, propterea,
 quod humores mixta quoq; sint corpora, tali
 aptitudine prædita, ut per alterationem putre-
 fieri possint, quemadmodum præter alia satis
 superq; sæpius fætor eorum, quæ naturali vel
 artificiali necessaria excretionē evacuatur,
 comprobatur. Imò si sensus comprobatur, quod in
 abscessibus variis modis humores putrescant,
 quod ex varietate puris colligitur, absurdum
 non erit in ipsis quoq; vasis aut visceribus simi-
 le quiddam accidere posse.

II. Notandum tamen, quod hic potissi- Qualis po-
 mum tredo co-

veniat humoribus.

nam putredo *ἡ μὲν* locum habeat, unde communiter potius ex putrescentibus, quam ex putridis humoribus hosce morbos oriri dicimus, quod scilicet non totus humor sit putrefactus, cum alias homo non viveret, sed quod putrescere incipiat.

Affirmatur questio,

III. Num autem ejusmodi putridis febrib. per venę sectionem succurratur dubium est? Affirmat quidem Galenus l. 11. m. m. c. 15. Vbi inquit, optimum esse in omni putrida febre sanguinem mittere, nisi impeditur vel etas vel virtus: rationem addit, quod levata natura exonerataque eo, quo veluti sarcinā premitur, haud egrē, quod reliquū est, vincat. Idem quoque vult Aëtius 2. tetrabib. serm. 1. c. 75. alijque principes. Cum n. per venę sectionem corpus refrigeretur, & sanguis qui rationem causę morbosicę habet in his febribus partialiter educatur, ut habet Capiuacc. l. 6. de febrib. c. 16. ideo merito conceditur, modo non adsit insigne quoddam impedimentum, quod etiam Galenus diligenter innuit.

An ad animi defectum usque sanguis educendus?

IV. An autem ad animi defectum usque sanguis audacter educendus, quod Galenus, Aëtius, Ægineta & alij concedunt, admodum dubium est, cum ejusmodi evacuatio cum gravi periculo videatur esse conjuncta. Nota tamen, quod alius animi defectus sit syncope, ubi graviter omnium virium lapsus cum sensus motusque lesione

lensione accidit, alius etiam est lipothymia. vel animi deliquium, ubi subitus quoque levior tamen virium lapsus adest, syncopen plerumque praecedens, ut patet ex Galeno l. i. art. curat. c. 14. & l. 12. m. m. c. 5. Non ad priorem, sed ad posteriorem animi defectum usque sanguinem evacuando procedebant veteres; nec sine cautione, sed signa deliquij instantis, per mutationem coloris faciei ac pulsus diligenter observabant, usque praesentibus evacuationem ulterius non protrahebant. Sed cum tantae evacuationes nostris corporibus non accommodatae, idcirco ~~consultius est in defectu, quam excessu peccare, ita ut illud, quod deest, reiteratis vicibus compleatur~~: non enim eiusmodi audax *sub.* venae sectio tantum habet commodi, quantum periculi. Rondoletius c. de synoch. Forestus l. i. obser. 20.

QVÆSTIO IV.

An Cornu Cervi crudum vel preparatum sit preferendum in cura morbi ungarici?

I. Vfus cervini cornu tempore Galeni Vfus cornu non omnino nullus erat, quemadmodum patet l. nu cervi-
 ii. de simpl. med. facul. §. Cornua, ubi ad- ni apud
 ditur, quod cornua cervina dentes candidos veteres.
 reddant, fluidasque gingivas corrigant; imò
 A § eadem

eadem uſta & lota dysentericis, hemoproicis, celiacis & aliis conueniant. Idem habetur lib. de theriaca ad Piſonem cap. 9. ex quibus locis illud ipſum quoq; repetere volui Ægineta de re mēd. lib. 7. cap. 3.

Vſus nobi-
lior hodi-
ernus.

II. Præter has operationes, quæ maximè ratione virtutis exiccantis preueniunt, alias longè nobiliores cornu cervinum virtutes obtinet, quo ad effectum, nulli non hodie cognitæ, nimirum quod inſigniter viſcoſitatem humorum incidat, internas viſcerum obſtructiones aperiat, & vi ſua penetrandi putreſcentibus humoribus reſiſtat, adeoq; balsamica quadam virtute malignitatem humorum corrigat, unde Joberto quoq; tract. de peſte cap. 18. maximè cardiacum dicitur, quod probat feliciffimus ſucceſſus in variolis, morbillis, aliisq; morbis putredinem humorum præſupponentibus, & potiſſimum in febris illa maligna quæ καὺσ & veteribus, hodiè ungarica dicitur, propterea quod durantibus hætenus bellicis apparatibus in ungaria contra Turcas milites noſtros frequenter invaſerit, pluri-
mosq; è medio ſuſtulerit.

Καὺσ &
veterum
hodierna
febris Un-
garica.

Cornu cer-
vini effica-
cia in ma-
lignis & pu-
tridis.

III. In his enim affectibus juſta evacua-
tione præmiſſa, cum magno ſucceſſu & auda-
cter Cornu cervinum præbetur, idq; propte-
rea, quod illud ipſum ratione copioſi ſui ſalis
atq; interni balsami putridi & maligni hu-
moribus

moribus resistat, & verum naturæ balsamum
omnis operationis vitalis authorem consortet,
ut hosti suo repugnare & malignitatem eo ci-
lius superare queat.

IV. Quis enim nobilissimis his effectibus
consideratis cum Paræol. 20. c. 29. solam vim Idem co-
exiccandi tantum in cornu cervino laudabit, piofo sale
cum & liquorem in peste non contemnendum, abundare.
ac duplex sal volatile & fixum in eo facillimè
spagyricus diligens deprehendere queat? quis
cervinum cornu tanquam terreum excremen-
tum tantum considerabit, ut cum Cardano l.
10. de subtil. affirmet solius ornatus gratia,
quemadmodum barba hominibus, sic Cervi
cornua facta esse, cum videamus singulis annis
ad tantam magnitudinē eadem excreescere, &
quotannis augmento adhuc quodā serè dejici?

V. Hæc sanè non aliunde, quàm à copio-
so sale vegetabili deducere possumus, cuius vir-
tute quotannis in tantam molem excrescunt,
& cum senore deijciuntur: tantæ enim hu-
jus virtutes sunt in conservando & generan- Salis vir-
do, ut non solum homo quotidianum salis com- tutes.
munis usum instar optimi condimenti ad-
hibeat, sed etiam bruta irrationalia tanto-
perè naturali instinctu illud ipsum appe-
tant, & vel ex ruderibus antiquissimis ex-
hauriant ac lingua lingant, vel ex locis fœa-
culentis, urinosi, nitrosi atq; aluminosis
curiosè

curiosè perquirant, ut in columbis, alijsq; avibus apparet. Quercetan. de mat. priscl. Philos. Adde quod nulla remagis luxuri-ent arva, quàm cornuum in ipsis putrefactorum ac digestorum adiposo sale, ut idem habet in defensine Hermet. Med. c. 20. Imò & ipsum mare falsum hoc indicat tantà tamq; varià animalium generatione & conservatione, quod veteres voluerunt, ubi venerem omnis generationis matrem ex spuma maris productam, adeoq; ἀλιγενῆ dixerunt, unde Erasmo Saligena, Virgilio nata salo Venus vocatur.

Cur Venus ἀλιγενῆ dicatur?

Probatur prior quaestionis pars.

VII. His præmissis ad decisionem problematis perveniendum, num sci: in malignis & putridis febribus crudum cornu cervinum raspatum videlicet, & lævigatum, potius quam præparatum per calcinationem usurpandum sit? prius vulgus ferè statuit: nihil enim matronis nobilibus, alijsq; medicastris mulieribus frequentius quam in variolis, morbillis, febribusq; ardentibus crudum cornu raspatum cum adæquatis liquoribus propinare. Quod etiam absque ratione fieri non videtur ijs, qui dicta recol- ligunt, & ea quæ crudo inesse diximus perpendunt, utpote cum verisimile sit virtutem Balsamicam & sal utrumq; copiosius inesse crudo, quam illo quod per calcinationem præparatum est.

VIII. Sed

VIII. Sed posterius usus Medicorum comprobavit, convenientius videlicet calcinatum & probatur posterior quæstionis prius?
 præparatum adhiberi, cum crudum propinatum frequenter eodem modo, ut fuit ebibitum, per alvum sine omni alteratione reddatur. In præptu ratio est, propterea quod spirituosæ substantia omnis actionis causa, per fæculentâ materiam additam, colligata impediatur, quo minus virtutes suas exercere possit, ita ut in crudo vis illa quasi sepulta jaceat: imo sal etiam balsami sui vires exercere nequit, nisi terrestribus suis vinculis expediatur. Quercetan. in in retrade c. 18.

IX. Expeditur autem per veram calcinationem, quæ primum gradum transmutationis spagyricæ constituit, & est rei per ignem purificatio, seu pulverisatio ex privatione humiditatis partes consolidantis, quemadmodum ex Gebro describit Albertus Magn. lib. de Alchymia, Pantheus Venetus l. transmut. metal. & alij: Atq; hic verè accidit, quod Hermetici dicunt, nimirum ut sulphureitas defædans & corrumpens combustionem deleatur, quemadmodum ex fæctore primi liquoris colligitur. Quod ipse quoq; Galenus non nescivit, qui plerâq; metallica sine calcinatione ad usum medicum non admisit, ut patet ex 9. simpl. Med. Calcinatione quid.

X. Nec obstat, quod hac operatione sal volatile copiosum sublimetur, unâ cum liquore, Instantia, resolitur. quem

quem supra commendavimus: remanet enim præterea copiosum sal proprium & fixum cuius ratione rei balsamica qualitas etiam post calcinationem remanere dicitur, in quæ firmissime tincturæ ac impressiones proprietatum rei calcinatæ, experientia teste, delitescere videmus. Et hoc est quod Philosophi humidum primigenium post calcinationem quoque remanere volunt, quemadmodum Quercetanus in Tetrad. lib. contra Albert. & alibi innuit.

XI. Cum igitur vis illa diaphoretica, quæ propter salem fixum inest huic remedio, una cum alijs qualitatibus ab impedimentis suis post calcinationem & præparationem maxime liberata sit: Idè concludimus magis conveniens esse cornu cervi ustum & præparatum, quam crudum: Imò tam tutum & jucundum in gravissimis quoque morbis hoc medicamentum est, ut omni ætati, ipsis etiam recens natis commodissime, necessitate urgente, præbeatur.

QVÆSTIO V.

An in febre ardente potio frigida sit utilis?

Negativa
quæstio-
nis.

I. Negativa pars quæstionis sui rationibus non penitus destitui videtur: verum omnimodum illud apparet,

Vina bibant homines, animantia cætera fona-
Abstinet ab humano pectore potus aquæ. (res:

Nam

Nam Galenus l. 7. m. m. c. 6. ex aquæ frigiditate deducit, quod in præcordiis moretur diutissimè, fluxiones & flatus excitet, ventriculi robur resolvat, atq; ita coctiæ atq; digestionis impedimentum sit.

II. Contra alijs fortassis affirmativa placet, tum quod refrigerando fervoris æstum lenire, tum etiam quod vapores ad caput exhalantes, ibidemq; cephalalgia, delirijq; generationem producentes, reprimere valeat. Hinc Avicenna l. 4. fen. 1. tract. 2. c. 43. ad satietatem usq; frigida potum in Causone concedit, modò non impedimentum aliquod adsit.

Affirmatio

va.

III. Quod ut melius pateat, notandum pro decisione controversiæ, quod tempora morborum distinguenda sint: non enim consentimus cum illis, qui nullo non tempore frigidam exhibent, cum in initio humores attenuari atq; digeri prohibeat, & ita majorum symptomatum causa sit. Quod si signa coctionis apparere incipiant, cum fructu frigidam porrigimus, utpotè cum tunc temporis materiâ morbificâ potissimum absumptâ pro extinguendis fervoris reliquis admodum inserviat.

Decisio

controversiæ.

IV. Hinc Aëtius tetrab. 2. serm. 1. cap. 72. inquit, ad frigida exhibitionem deveniendum esse, exacta præscriptione facta, quantum ex ipsa fieri possit detrimentum: nam si hoc parvum vel omnino nullum futurum est,

est,

est, danda est in potu frigida, quantum ege-
 voluerit. Tunc autem dandam esse dicit, quan-
 do in urini concoctionis signa apparuerint.
 Atq; hoc modo opportuno tempore data frigida
 solidorum partium naturam corroborat, qua
 corroborata præattenuatos humores aggredi-
 tur, ut bonos quidem detineat, inutiles vero
 deiciat. Conciliat, diff. 71. Conjunge Ca-
 pivacc. l. 6. de febribus c. 33. & Forest.
 l. 1. obser. 13.

Nota cau-
 telam.

V. In consuetis tamen non negamus, quod
 etiam in principio dari possit frigida, præser-
 tim cum consuetudo natura altera. Sed hic o-
 pus est ut ea addantur, quæ putredini resiste-
 re atq; incidendo ac penetrando adjuvare que-
 ant, ut sunt Cornu Cervi ustum & præparatū,
 quemadmodum patet ex præcedenti quæstione,
 Vitrioli spiritus, utpote qui Heurnio te-
 ste l. 1. meriti. alijs liquoribus permistus sto-
 machum roborat, aperit, putredinem arceat,
 infarctos renes expurgat, pestiferisq; febribus
 dulce præsidium est, unde etiam Jordano
 tract. 1. de pestis phænomen. c. 9. in pestis
 contagio convenientissimum remedium judi-
 catur: item Sal prunellæ aliàs anodynum
 minerale Chymicorum, nitrum videlicet cum
 floribus sulphuris præparatum, quàm compo-
 sitionem docet Quercetanus in pharma-
 cop. dogm. cap. 25. aliq; similia.

QVÆ-

QVÆSTIO VI.

*An tempore Paroxyfmi in exquisita
tertiana fomnus conce-
dendus?*

I. Ex putrescentibus humoribus non solum Generatio
febrium
intermit-
tentium.
continue, sed etiam intermittentes oriuntur fe-
bres, pro diversitate & peculiari humorum
proprietas diversæ, ita ut alia quotidie, alia
tertia, alia quarta die frequenter homines af-
fligant, quæ periodicæ invasiones usdem conve-
niunt, propterea quod materia putrescens in lo-
cis à corde remotioribus, potissimum vero in vi-
sceribus τῶν δεξιῶν δὲ αὐτῆς secundum
Fernelium certis tantum temporibus commo-
veatur, & fuligines fervidas fontis caloris trans-
mittat, quibus perdurantibus paroxysmus quoque
febrilis perdurat. Anton. de gradibus tract.
de febr. c. 10.

II. Inter has febres intermittentes est et Tertiana
exquisita
quid.
iam tertiana exquisita τριτὰν ἀγρίαν,
quæ ex flavabile putrescente in locis à corde re-
motioribus oritur, secundum naturam humo-
rum propriam; ut inquit Bachanellus l. de
conf. med. f. 886. & rectè curata septem
circuitibus vel ante judicatur, ut habet Gale-
nus lib. 2. de diff. febr. cap. 3. & Hippoc. 4.
aph. 59.

III. De hac ipsa febre queritur, num et-
iam in ejus paroxysmo fomnus conveniat? forte

B

affr.

affirmativa probabilis videbitur, propterea quod somnus sit recreator corporum & redintegrator virium, ut habet Tertullianus lib. an. c. 45. Imò quod etiam melioris concoctionis author dicatur, quod rectè communiter statuitur ex sententia Medicorum & Philosophorum contra Jobertum decad. i. parad. 8. quemadmodum videre licet in nostro lib. 2. de an. Exerc. 8. q. 9. At vero tempore paroxysmi requiritur virtus intensa & fortior, utpote cum tunc temporis materia peccans commota attenuanda, resolvenda ac discutienda sit, ut eadem hoc modo tandem absumptâ paroxysmi finis eo citius subsequatur.

Negativa
probatur.

IV. Verum negativa potius statuenda, quod monet Fuchsius de med. morb. lib. 4. cap. 6. quia non dormiendum, sed vigilandum potius est in ipsa accessione, propterea quod sanguis & spiritus, adeoq; calor natus versus interiora per somnum moveatur, qui tamen motus contrarius est illi, quo virtus naturalis in paroxysmo materiâ discutere & ad exteriora transferre conatur: concentratus enim calor per somnum internam humorum effervescentiam majorem, adeoq; febrem vehementiorem efficere potest. Finita tamen accessione somnus non improbat, ubi postea debilitatis viribus per morbi & naturæ pugnam egregiè succurrit. & ut Poeta verbus utar,

agrorum

ægrorum corpora duris
Vesta ministeriis mulcet, reparatque la-
bore.

QVÆSTIO VII.

*An Absinthij decoctum in tertiana
notha conveniat?*

I. Præter tertianam febrim exquisitam Notha
datur & alia, quam notham vocant, ex bile tertiana
cum pituitosis humoribus permistâ, proveniens, quid.
in qua tardior est coactio, unde priore multo
diuturnior est.

II. De hac febre queritur, num in ea
conveniat decoctum Absinthij? Affirmat
Avicenna lib. 4. fen. 1. tract. 2. c. 40. ubi in-
quit: post septimum adhibetur decoctio absin-
thij: est enim jувativa, subtiliativa materiei
& confortativa stomachi.

Affirm.
questio.

III. Contra Galenus l. 1. de arte curat.
c. 8. in exquisitâ tertiana illud ipsum præferi-
bit, ubi dicit, quod si coctionis signa monstrantur,
jam audacter aliquid absinthij exhibebis, quod
alioquin summum est remedium, ubi bilis infe-
staverit, si præsertim ex ejus coma, quantum sit
satis, accipiens melicrato intinxeris. Hinc Alex-
ander Trallian, lib. 12. cap. 6. miratur, quod
Galenus indistincte scripserit confundendo ca-
ram nothæ & exquisitæ tertianæ, propterea, quod
remedium illud potius in illa, quam in hac febre
convenire videatur.

Neg.

Resolvitur
quæstio.

IV. Caterum pro decisione dicimus, quod Absinthio secundum Galenum 6. simpl. Diels. 1.3. Paul. Ægine. l. 7. cap. 3. & alios vis insit, ut vitiosos & ventriculo humores per alvum & urinas ducat, quare concocta jam bile non alio præsidio opus est, quam quod expurget, præsertim cum vi sua astrictionis ventriculo quoque & visceribus robur addat.

V. Quamvis igitur quod Interpretes Avicennæ Mongius & Costæus addunt, acriter ratione febrilem calorem, siccitatemve accendere huius usus posset: non tamen si semel eius dilutum exhibeas, quicquam lædes. Vnde rectè Galenus observat diem septimum, hoc est, apparentem concoctionem, ubi absinthium velut expurgatorium pharmacum semel in exquisitum offert. Alexander vero frequentem usum in tertiana notha tantum cum Avicenna approbat.

QVÆSTIO VIII.

Num Aloës usus præscribendus
in Quotidiana febre?

An detur
quotidia-
na?

I. Plurimi recentiorum dubitant, num præter tertianam duplicem & Quartanam triplicem alia hodie detur febris quotidie recurrens, quam veteres Quotidianam dixerunt, ex phleg-

phlogmatici humoris putrefactione generatam.

patet ex Platero tract. de dolorib. c. 2.

11. Esi verò tam frequens hæc febris esse ne-
beat, quemadmodum innuit Foreltus l. 3. de
brib. obs. 20. cum Fernelio l. 4. pathol.

12. propterea quod materia pituitosa præ re-
quis humoribus non admodum ad putrefactio-
em habilis videatur: interdum tamen eandem
ari verisimile est, quod ex ipsius symptomati-
bus à tertianæ & quartanæ proprietatibus di-
versis colligitur. Et quamvis hæc materia
pituitosa non facile accendatur, tandem tamen
incensa, diutius calorem p. n., licet non admo-
dum intensum, fovet, utpote qui difficulter di-
utitur atq; accessiones diutissime protrahit, ita
nonnullis non tam intermittens, quàm con-
nua hæc febris credita sit. Hollerius lib. 2.
e. morb. intern.

III. Posita hac febre queritur num etiam
loes usus in ea præscribendus? Videtur pro-
bilis negativa, propterea quod Aloë dicatur
medicamentum Cholagogum, bilem peccantem
urgans, quemadmodum ex alijs pluribus repe-
t Paulus Ægineta l. 7. c. 4. At hic non bilis sed
pituita peccat, idcirco potius phlegmagogum ex-
scribendum, quia tunc demum confert medica-
mentum, ubi qualia oportet, purgantur, se-
cundum Hipp. l. 1. apho 25. & alibi. Sed
contrarium videmus in libris practitorum,
ut fere ubique hieram simplicem, aliasque

Negativa
proponi-
tur, quod
principa-
lem quæ-
stionem
attinet.

massas pillularum ex Aloe potissimum confectas
prescribunt.

Resolutio
questio-
nis.

IV. Hic nota pro decisione questionis, quod
Aloe sit medicamentum & leniens & purgans:
leniens pro ut in minori dosi exhibetur, qua ra-
tione alvum laxat, & excrementicios humores
ex prima corporis regione dejicit, purgans verò
pro ut in majori dosi exhibita, biliosos humores
& remotioribus etiam partibus vi substantialis
qualitatis occulte attrahit & expurgat. Cum
autem quotidiana febris potissimum à pituitosis
humoribus circa primas vias collectis joveatur &
continuetur, quod vel maxime ventriculi imbe-
cillitas conjuncta comprobatur. Ideo recte concedi-
tur in ea usui Aloes respectu suarum qualitatium
manifestarum, quatenus calefaciendo & siccien-
do extergit, discutit, primasque vias purificat, non
sine singulari gratia, qua ventriculo amica est,
prae alijs omnibus evacuantibus, ut habet Galen.
lib. 6. simpl. § Aloe.

Prepara-
tio Aloes.

V. Verum ut hac jucunditas magis arri-
deat, iusta preparatione opus est, ubi prae com-
muni lotura maxime facienda est illa, qua fre-
quenti digestionem per affusum adequatum men-
struum vera aloes essentia à fecibus terreis &
arenosis separatur, cujus postea scrupulus id fa-
cit, quod alias è drachma integra expectamus.
Quercetani in pharm. dogmat. cap. 14.

QUESTIO IX.

An Theriaca concedenda in Quartana?

Inter

I. Inter morbos contumacissimos & curationi Medicorum maximè resistentes est etiam *Quartana* intermittens illa febris. *Quartana*, ex putrescente humore melancholico, vel solo, in exquisita, vel tum alijs permixto, in notha, suam ducens originem, malum sanè diuturnum, cui crudo adhuc exigua, aut etiam nulla cura convenit, secundum Galen, l. i. de arte curat, cap. ii.

II. Queritur autem num in hoc morbo dia- Affir. quid-
urno Theriaca usurpand. Affirmativa colligi- stio.
tur ex Galeno libro de theriaca ad Pisonem, ubi addit, quod hac antidotus melancholicis vitijs succurrat ipsam atram bilem exhauriendo. Sic etiam Trallianus post alios in hac febre dia- trion pipercon, succum Cyrenaicum & Theriacā prescribit lib. 12. cap. 8. ubi calefacientia requirit in hoc morbo, non tamen necessario quoque humectantia, etiam si morbus sit frigidus & siccus, propterea, quod humor non statim resolvendus, ne discussi tenuioribus partibus, magis terrestres eo penitus maneat infarcti.

III. Sed nota ex eodem Galeno lib. i. artis curat: cap. ii. quod Theriaca & similia convenient quidē quartanis, sed non in initio aut ante vigorem morbi, cum hac ratione ex simplici quartana difficilior, duplex plerumq. fiat, quemadmodum idem alibi in cura Eudemi Philosophi & alius Medicis per exhibitionem intempestivam Theriaca male tractari, confirmat. Vigetur signa coctionis apparent & morbus amplius crudus non est, praemisso praecedente die vomitu, succum absinthii exhibet Galenus, postea duabus horis ante paroxysmum theriacem in appropriato liquore propinat, quo remedio infinitos liberatos esse confirmat.

Cautela
quxdam
notanda

Non.

IV. Non igitur sine cautione vel Theriaca vel aliud huius generis magnæ activitatis medicamentum, (quemadmodum unum & alterum non sine ratione commendat Benedict. Vi-ctor. in Empirica sua) exhibendum est, ne augeantur obstructions & febres intendantur, quando scilicet materia, cum impetu plus justo, agitur, ut monet Capivacc. lib. 6. de febrib. c. 27.

QVÆSTIO X.

An Hecticis Victus contrariarum qualitatatum (lac videlicet, quod facilis, & cancri fluviales, qui difficilis sunt coctionis) præscribendus?

I. Hecticam febrem illam vocant, quæ ~~fa-~~
vetur à calore præter naturam partibus solidio-
 Hectica fe- ~~ribus infixo, & sic dicitur, quod habitum corpo-~~
 bris quid. ~~ris ita comprehendat, ut si progrediatur, ad dif-~~
~~ferentiam reliquarum febrium, fiat morbus in~~
~~habitu, ut rult Galenus lib. 1. de diff. febr.~~
 cap. 7. ~~Etsi enim omnis febris est intempe-~~
~~ries in solidis membris in esse facta, quam-~~
~~vis eadem causam antecedentem interdum spiri-~~
~~tuum incensionem, interdum putrefactionem~~
~~humorum etiam agnoscat, ut supra dictum fuit:~~
~~nihilominus tamen illa intemperies modo est in~~
 habitu,

habitu in hectica, modo in habitudine, ut in reliquis febribus. Capivacc. l. 6. de febribus c. 2.

II. In hac febre ferventissima, quoad vi-
ctus rationem plurimi lac commendant, ut vi-
dere licet in Galeno l. 5. m. m. c. 12. ubi lac,
praesertim muliebre ravidis convenientissimum
esse dicit, quem sequuntur reliqui Medicorum
Principes tam antiqui quam recentiores. Nec
sine causa, propterea quod hectici requirant nu-
trimentum facilioris digestionis, ob calorem na-
tivum imbecillum, & siccitati atq; caliditati fe-
brili strenue resistens, quale est ipsum lac, Ga-
leno l. 4. de simpl. c. 6. frigidityte & humi-
ditate, non excessu sed amica quadam temperie
praditum.

Lac tabi-
dis cur
conceda-
tur?

III. At vero queritur cur iisdem hecticis
canceri fluviales quoq; praescribantur, qua-
ramen respectu qualitatum difficilis concoctio-
nis, adeoq; minime convenire videntur.

Canceri flu-
viales cur
concedan-
tur?

IV. Hic notandum, quod in hectica febre
duplex requiratur victus, pro diversitate tempo-
ris, quatenus febris aut est incipiens, aut confir-
mata. In incipiente, victus requiritur crassior &
diuturnioris nutritionis, etiamsi difficulter con-
coquatur; quia tunc temporis calor natus ad-
huc fortior est, cuius beneficio nutrimentum
crassius alteratur & in assumpti locum copiose
restituitur. Hic igitur commodissime nervose

Decisio
questio-
nis.

B 5

partes

partes animalium & similia, ut etiam can-
 cerorum caro praescribitur, utpotè quæ non
 quantum diutissime nutrit, succum alimen-
 talem crassum subministrando, sed etiam
 singulari occulta vi hectica saluber-
 rima est, ut passim Galenus & alij in-
 nuunt.

V. Quod si confirmata sit hectica, ad-
 coque calor natus omnis concoctionis author
 maximè debilis, abstinendum ab ijs, quæ
 difficulter coquantur, & ea potius exhibenda,
 quæ facillimè digeruntur & optimè ac citissi-
 mè nutriunt, quod supra de lacte affirma-
 tum fuit, cui succedunt ova sorbilis, succus
 ex carnibus contusorum pullorum post ad-
 equatam coctionem in duplici va-
 se factam, expressus
 & alia.

rub

SECUNDA.

37

ΣΕΥΔΕΥ

DECAS SECUNDA.

GRAVISSIMORVM
capitis affectuum cognitio-
nem & curationem illu-
strans,

RESPONDENTE

M. JOACHIMO KOPPEN
Magdeburgensi, Saxon.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

VT capitis nomine cujusdam princi-
pij admonemur, propterea quod caput in
corpore humano respectu regiminis, pars
maximè prima sit, utpote sensuum tam exter-
norum quam internorum organum & habita-
culum, ut habet *Eustach. Rudius lib. 1. de aff.*
hum. corp. cap. 1. Sic etiam de morbis partium
per problemata quædam in specie disputaturi,
merito cum aliis autoribus post febrium con-
siderationem ad affectus capitis progredimur,
de quibus hæc specialia *πορίσματα* subjicere
placuit:

QVA

*An dolor capitis vomitu curandus ?***Cerebrum
tactu ca-
ret.**

I. Et si cerebrum respectu propriæ substantiæ sensu tactus careat, ut recte statuit Arist. l. b. 2. de part. an. cap. 7. Et Galen. l. 1. de caus. sympt. cap. 8. propterea, quod organum sit commune omnium sensuum exteriorum, cuius ratione naturâ suâ debet esse ἀποσόν, ut aptitudinem habeat ad omnes species sensibiles dijudicandas: nihilominus tamen dolorem quendam frequenter circa cerebrum percipimus, respectu partium adjacentium membranarum, quibus tactus indefinitus convenit.

II. Est autem ejusmodi dolor capitis multiplex, idq. potissimum ob diversas causas antecedentes quibus excitatur.

III. Hic inter alia dubia plurima questio movetur, num etiam in quadam specie doloris capitis, vomitus tanquam remedium adæquatum sit concedendus ?

**Vomitum
non con-
venire.**

IV. Videtur negativa probabilis, propterea, quod vomitus per se simpliciter consideratus, remedium naturæ minus conveniens appareat, ut hac de re differit Vallesius l. 3. contro. c. 1. at medicus naturæ minister est, quam ob causam ea, quæ contra naturam sunt, minimè tentabit, propterea quod ab ijs natura abhorreat.

V. Adde

V. Adde quod per violentum illum motum vomitionis, dolor capitis magis intendatur, tum ex consensu, qui est inter caput & ventriculum respectu nervorum stomachicorum à cerebro prodeuntium: tum etiam quod eundem affectum ex commotione partium vehementi magis irriter. Hanc ob causam practici fere nullibi, in cura capitis dolorum, vomitus mentionem faciunt: Imo Arculanus in com. super 9. Rhasis, eundem ut noxium omnino imprecatur.

VI. Notanda tamen limitatio, quod vomitus concedendus sit ijs, qui ad eum proclives sunt, ubi materia peccans in ipso ventriculo fluctuat, quod frequenter accidit in his, quibus caput ob crudos & pituitosos humores in ventriculo collectos dolet, quod etiam Aëcius retribl. Ierm. 3. c. 115. concludit, ubi fluidas affectiones vomitu curandas esse precipit. Hos cum Jasone Zirizæo Forestus l. 9. obser. 19. vomitu curandos esse iubet, quod hac ratione causa antecedenti succurratur, quâ remotâ postea productus effectus eò citius quoque removetur.

VII. Et si enim vomitus respectu status naturalis, videatur evacuatio præter naturam & nihilominus fieri potest, ut eiusmodi remedium in statu morbofo nature maxime conveniens esse queat, cum rectissime per ea loca fiat evacuatio in morbis, ad quæ ipsa morbifica materia suâ naturâ vergere videtur, ut habet Hip. l. 1. Aph. 21.

QVÆ

QUESTIO II.

An caput ex ebrietate grauaturn
reiteratâ ebrietate curan-
dum?

Ebrietas
noxia.

I. Inter plurima sat execranda mala, non immeritò numeratur etiam ebrietas, καὶ πάλιν Hippocrati dicta, quæ non tantum indi- viduo plurimum adfert incommodi, quemad- modum videre licet in Avicenna 3. 1. doctr. 2. c. 8. ubi varia morborum genera ex eadem deducit; sed etiam speciei propagationem reddit deterio- rem, quia nihil magis genitale semen in- frigidat quàm crapula, teste Gal. l. 11. de usu part. quam ob causam Macrobius lib. 7. Sa- turnal. per temulentiam maritorum malè mo- rigeros liberos generari statuit. Quod etiam Plato 6. de legibus innuit, dum ebrium quasi mente captum ad prolem ferendam ine- ptum dicit.

II. Præter alia verò mala subsequentiâ pri- mum esse solet, quod post ebrietatem potiores capitis dolore plerumq; cum nausea & languore apprehendantur. Communissimum hic mul- torum remedium est, ut matutino tempore post hesternam crapulam eandem cantilenam re- petant, atq; ita seipsos à dispositione præter na- turam liberare videntur. Hinc etiam Salernita Schola, hisce versiculis idem innuit:

Si no-

S E C U N D A.

30

Si nocturna tibi noceat potatio vini,
Hora matutina rebibas, & erit medicina.

III. Queritur jam an non presens remedium sit contra communæ curationis medicæ fundamentum, cum contrariorum contraria deant esse remedia, ut habet Gal. l. 9. M. m. 15. & alibi. Imò ipse Hipp. lib. 1. Aph. 3. expresse innuit, repletionem inanitione curari.

IV. Pro resolutione problematis responde-
mus, quod sit distinguendum inter ea, quæ fiunt
ex accidens, & inter ea quæ fiunt per se: ipsa
nim repletio repletionem antecedentem non
curat: quatenus repletio, se pro ut facultatem
calorem nativum excitat, qui postmodum
materiam morbificam illi latentem consuevit
dispargit.

Resolutio
questio-
nis.

V. Imò Forestus addit lib. 9. observ.
2. quod post ebrietatem, ubi vacuus est venter,
& tamen à vaporibus dolor commoveatur, non
ine ratione remedium hoc concedatur, quia in-
te vapores crassi dispergiuntur eo modo, quo o-
culorum dolores ortos ex ijs meraca vini potione
curari dixit Hippocrates.

VI. Verum non necessario in hoc remedio
iusto modo usurpando, ventriculus vacuus esse
debet: constat enim vinum immodicè sum-
tum, ipso Galeno attestante 3. de sympt.
causis cap. 3. cruditatis causam esse, quatenus
rudos generat humores: hi postea in ventriculi
cavitare relictæ, in ipsas tunicas insinuant, &
nauseam

nauseam atq; dolorem capitis ex consensu produ-
cunt, donec rursus aliud assumatur alimentum
cum quo commiscantur, & ita calore nativo ex-
citato simul alterantur & concoquuntur.

Quomodo
questionis
affirmati-
va conce-
datur?

VII. Quod autem hic de iteranda potatio-
ne concedimus, id solum de modica intellectum
volumus: alias facultate naturali magis debi-
litata peius quippiam expectandum esset.

An singu-
lis mensi-
bus conve-
niat vomit-
us?

VIII. Atq; hoc modo patet, quam ob cau-
sam pluribus optimè conveniat post crapulan-
hesternam, Bacchi festivitatem summo man-
quodam modo redintegrare: quamvis idem al-
co sine suadeant, ut eo citius postera die vomitu
excitetur, cuius causa singulis mensibus ebrieta-
tem sanitati conferre statuunt Avicenna ci-
tat. loco & Sen. 34. part. 2. cant. Rhase-
l. 4. c. 5. Item Dioscor. c. 5. l. 5. contra quos ha-
in parte pugnant Valescus Tarantanus l. 1.
Philon. c. 14. Gord. l. 2. de cons. vita hu-
mana cap. 21. Placentinus l. 1. c. 8. de mor-
bis curandis quia melior est alius præservan-
di modus propter pericula, quæ ex ebrietate ni-
mia oriuntur.

QVÆSTIO III.

An in vertigine vena se-
canda?

Vertigo
quid.

I. Vertigo latinis, vel à vergendo, quod in
ea hinc & inde omni vergere & circumvol-
vi videantur, vel à vertice, quod circa locum
illud

nam accidat, secundum Gentilem referente
 Matth. de gradibus 1. par. com. 9. Almanf.
 2. dicitur, Græcis *ἄσθμα*, est affectus in
 quo Phantasia decipitur, ita ut res quieta con-
 verti videatur, plerumque cum lesi ne visus &
 optrici facultati accidens, cujus causa est inor-
 dinatus spirituum animalium motus à flatulen-
 tibus vaporibus cerebrum afficientibus proveniens.

II. Differt à Scotomia, propterea quod hæc
 est vertigo, cui aliud accidens superadditur, ni-
 mirum visus repentina obtenebratio, quod essen-
 tialiter in vertigine non requiritur, ut rectè no-
 nt, Mat. de grad. citato loco, Forestus
 b. 1. obs. 43. Altimarus in arte medica
 . 17. Rondeletius c. 14. Hollerius lib. 1.
 tract. c. 5. & alij. Nam quamvis inter dictos
 affectus quadam sit cognatio, non tamen penitus
 entitate conveniunt, ut ex Gal. & Hipp.
 colligi potest, unde minus rectè plurimi vertigi-
 nem & Scotomiam pro uno & eodem habent, in-
 ter quos est etiam Fuchsius lib. 1. Meth. c. 19.

III. Hic oritur dubium, num in hoc affectu vena
 tio cōveniat? Negativa videtur probabili propter
 , quod hic morbus oriatur ex va- porosis, et spiri-
 , osi s exhalationibus, Palladis arcem obnubilan-
 tur.
 tur.
 bus, ut patet ex Galeno lib. 3 de loc. aff. c.
 & lib. 3 aph. comm. 2. ubi innuit, vertigi-
 fieri propter inordinatum motum vaporosi
 ritus in cerebro contenti. Id. post Galenum
 C statui

SECUNDA.

statuit Avicenna lib. 3. sen: 1. tract. 5. c. 7.
Aetius tetrabibl: 2. serm. 2. c. 7. Altimarus
citato loco & alij.

Specifica
naturapro-
xima cau-
sa vertigi-
nis.

IV. Imo consentit etiam Quercetani
qui thesin hanc dogmaticorum, in tetrade c.
approbat & ulterius demonstrat, ejusmodi ha-
tus vertiginem producentes ex resinosis tar-
reis & sulphureis contentis exhalare, tinctura
nigra fuliginis continentes sine acrimonia, prop-
terea quod naturam salium nullam possideant, et
ratione fieri, ut nullos in vertigine dolores in-
rant, quos tamen in hemicranis, cephalicis de-
rijs & ardentibus febribus, ob fumos ex salibus
expirantes vehementissimè plerumq; adesse vi-
amus.

V. At verò ejusmodi vaporosa & halitua
substantia per vene sectionem non evacuatur
propterea quod hæc potius in abundantia sangui-
nis, vel respectu totius in plethora vel respectu pa-
tis cujusdam in derivatione & revulsione con-
niat.

Decisio
questionis.

VI. Sed pro questionis decisione notandum
quod in curatione vertiginis interdum ad causa
antecedentem, quæ continuitate quadam co-
junctam fovet, respiciendum sit; qua ratione pro-
ter alia remedia vene sectio quoque præscribitur
ab Aetio loco citato, sive principium fuerit
affectionis, sive tempus jam progressum fuerit
cum modo vires fuerant, nihilq; reluctetur, ut
potissimum

otissimum, ubi materia sanguinea & calida fusis exhalationibus vertiginem excitantibus præbet originem.

VII. Imò Paulus Ægineta lib. 3. de re medica. c. 12. arteriarum quoque sectionem circa vires commendat, quando videlicet, calidiores exhalationes, mediantibus arterijs confertim ad cerebrum eleuantur, cujus remedij loco cauterizatio hodie rectius, sive actuale sive potentiale circumfuturam coronalem commendatur.

VIII. Prout igitur per venæ sectionem fortis mali sapius evacuari, vel saltem è cerebro reuelli potest, eatenus sanguinis missio tentanda est, cum tamen cautione, quod monet Altimarus à Damascenum lib. 3. cap. 13. de cura vertiginis, ne confertim & ad prorsus fiat evacuatio. Sed sensim & per vices, propterea quod ex hac occasione ejusmodi ægri concidant. Imò caput oxyrhodino tempore venæ sectionis, non è causa defendendum esse, iudicat Aëtius.

Vertiginosis per vias sanguis mittitur.

QVÆSTIO IV.

An in phrenitide repellentia actu frigida sint adhibenda?

I. Quamvis anima rationalis in propriâ suâ Intelleetio in organica. ratione, non utatur organo corporeo quod est. lib. 3. de anima t. 4. innuit: nihilominus enim, sine cooperantibus facultatibus subordina- organicis in hac vita non intelligit, unde idem philosophus eodem lib. t. 39. inquit eos qui

nihil sentiunt, nihil quoque discere & intelligi posse, propterea quod is, qui contemplatur aliquod necessarium phantasma quoddam simul concipiat.

Vnde diversitas ingeniorum.

Vnde delirium.

II. Quatenus igitur facultates subordinatae intellectui nostrae respectu operationis concurrunt, eatenus accidit ut unus altero melior in intelligendo & ratiocinando. Imò haec etiam causa est cur intellectus operatio interdum in brutis omnino depravetur, quod in varijs delirijs patet, non solum hominibus, sed etiam brutis interdum accidentibus, ut patet in equis, canibus, lupis alijsque feris in rabiem actis, nobiscum non intellectu, sed sensitiva tantum cognitione subordinata convenientibus, quod contra quosdam philosophos demonstravimus lib. 2, de anima ex cap. 9. quæst. 5.

Phrenitis quid.

III. Inter alias autem depravationes intellectus nostrae, non ultima est illa, quae phrenitis vocatur, à lesione τῶν φρενῶν, Estque delirium cum febris acuta, oriens ex calida intemperie cum inflammatione membranarum ejus, ut in Gal. lib. 2. de causis symptomatum cap. 7. & lib. 3. de loc. aff. cap. 7. quem sequitur Aegineta lib. 3. cap. 6. Alexand. Trallac. lib. 1. cap. 13.

IV. In hac affectione sive fiat ipso cerebro materiali affecto, sive per consensum, ob aliarum partium, praesertim verò septi transversi, inflammationem generetur, omni cura quam celerrima labor

horandum est medico, ut horrendum ejusmodi
alum è corpore humano expellat, cum inter o-
nia bona hominibus concessa, nullum sit præ-
stantius, quàm ratiocinatio vel intellectio, quàm
mo à brutis irrationalibus distinguitur, & cum
is essentijs incorporeis, quas rectè scriptura vo-
cat angelos, ab officio, quo mandata Iehovæ per-
tinent; Philosophi vñs mentes vel intelligen-
tis, à præstantissima intelligendi operatione, no-
nant, comparatur.

V. Hinc ob causam non tantum in phreniti-
omni ingenio varijs remedijs tam pharmaceu-
is, quàm chirurgicis, in extirpanda causa ante-
dente laboramus, sed insuper etiam externis
exilijs frequenter parvi affectæ succurrimus,
non tantum, ut eidem robur conciliemus, ser-
das exhalationes corrigendo ac dissipando, sed ut
super vehementiam symptomatum, dolorem vi-
licet ingentem, vigilas continuas, & similia
niamus.

I. Dubitatur autem num ejusdem generis
opica medicamenta repellentia, ut sunt
xyrhodinum rosaceum, aliaq; similia te-
da vel actu frigida sint adhibenda.

VII. Valescus de Taranta lib. 1. Phi- Affirm.
n. c. 13 cum Haly, Avicen. & alijs actu fri- quæstio.
da adhibenda esse censet, ita tamen, ut materia
ntecedens tempestive primum sit evacuata.

VIII. Contra Gerardus Cremonensis Negatur.

C3

& Cl-

& Gilbertus Anglicus referente eodem Valeſio
 ſtuppas cannabinas, ſuccis potentia frigida imbu-
 tas cum aceto tepide vel calide adhibuerunt,
 vaporum prohiberetur tranſpiratione ratione ſer-
 uatiſ, & hoc modo delirium augetur. In
 Altimarus de medendis morbis. c. 18. in
 dicens; caput autem roſaceo cum modico ac-
 irrigetur, eſtate quidem tepide, hyeme verò
 derate calido quod in cunctis aliis etiam medi-
 mentis topicis ſervandum erit. Conſentit iſſe
 verbis Fuchſius lib. 1. Meth. Med. c. 20. Mer-
 curialis quoque lib. 5. pract. c. 15 quia cere-
 inflammato, frigidityas tuta non eſt, ſicuti neque
 hemens caliditas convenit; illa meatus conſtrin-
 git, & diſcuſſionem excrementorum impedit:
 verò ſervorem congenitat.

Per limi-
 tationes
 quaſtio
 determi-
 natur.

IX. Sed nota quod monet Mach. de G-
 dibus in lib. 9. Almanſ. c. 3. & poſt eum
 reſtus lib. 10. obl. 6. naturas videlicet una
 anni tempore vel externo aere conſiderandas
 in naturis enim fortioribus & robustis, ubi va-
 mens caliditas circa caput eſt adeoque phrenitis
 quiſita & poſitiſſimum aſtatis tempore non tantum
 virtute, ſed etiam actu frigida ſunt adhibenda
 verò ubi corpus debilius pueri ſe vel ſenile, nec
 iam tantus fervor circa caput, idque tempore hy-
 tepida potius applicanda, maxime in iſs locis,
 magis vis medicamentorum, penetrare poteſt,
 mirum circa futuras.

X.

X. Imò & hoc notandum, quod quædam to-
ca per se facile penetrant, utpote confecta ex a-
to, verbenæ, anetho & similibus, quæ sæpius fri-
de adhibita, suam nihilominus operationem
efficiunt: alia sunt astringentia, ut rosæ, plan-
go, bolus aræneus, quæ commodius agunt ca-
lida.

QVÆSTIO. V.

*An & quomodo castoreum in Le-
thargo conveniat?*

I. Quemadmodum somnus secundum natu-
ram motum animæ, viriumq; debiliū unus red-
integrator verissime dicitur; ita somnus præter
naturam extinctionis nativi caloris autor, ac fe-
mors ipsa est. Ut enim in illo vapores dulces ac
nigri, caloris nativi beneficio excitati, cerebrum
riter imbuunt, quibus utcumq; condensatis, ani-
males spiritus, antea mobiles ac vigiles, ob revo-
lutionem caloris influentis, subsidere incipiunt, ac
a quiete ad reparationem virium inserviunt:
in hoc, somno scilicet præter naturam, ob va-
rosam substantiam minimè convenientem, cere-
brum obruitur & spiritus animalis serè suffoca-
tur, ut animal ad sensus & motus operationes
addatur ineptissimum.

Somnus
naturalis
quomodo
differat à
præter na-
turali.

II. Patet hoc maximè in lethargo, quasi in-
tem oblivionem dicas, ἀπὸ τῆς λήθης ἢ quid.
Lethargus, quod symptoma est diminutæ functionis

C4

princi-

principis, cum insigni dormiendi necessitate, quo
qui corripuntur, omnium obliuisci, difficulter sen-
tire, & neque vocari, neque punctis facile excita-
ri, mox somno vicissim opprimi solent. Gal. lib.
3. de l. aff. cap. 3. causam communiter statu-
unt pituitosum humorem in cerebro putrescentem
unde lethurgus cum febre continua, lenta & sym-
ptomata conjungitur.

In lethar-
go quid a-
gendum.

III. In hoc affectu gravissimo maximè eò alla-
borandum, ut aeger à quiete sua præter-naturali
excitetur, quocunque ingenio id fieri potest, si
illud ipsum præstare conetur medicus vi medicar-
torum, sive etiam alio modo, quemadmodum
lepidum est illud remedium, quo lethargicus
quidam avarus à tali sopore per medicum
doctum & fidelem apud Horatium lib. 2. Satyr.
3. excitatur: hic, ut Poeta habet,

Quondam lethargo grandi est oppressus
ut hæres

Iam circum loculos & claves lætus ovan-
que.

Curreret; hunc Medicus multum cele-
atque fidelis

Excitat hoc pacto: Mensam poni jubet at-
que

Effundi saccos nummorum, accedere plu-
res

Ad numerandum, hominem sic erigit, ad-
dit & illud

Nitua custodis, avidus jam hoc auferet
hæres:

Men' vivo? ut vivas igitur vigila, hoc age.

IV. Inter medicamenta, quæ in tali casu
plurimum commendantur, est quoque Castoreû,
quod non tantum gravi suo odore illud ipsum præ-
stare posse videtur, sed insuper etiam respectu vir-
tutis admodum attenuantis & discutiensis, quam
eidem Galenus lib. 11. simpl. & lib. 11. Meth.
med. attribuit, causæ morbificæ in hoc affectu
plurimum adversatur: cum enim calefaciat &
siccet cum partium tenuitate excellenti, ut habet
Aegineta lib. 7. de re medica cap. 3. Idcirco
aptissimum est remedium, quo frigidi humores
& vapores alterentur, & consumantur.

Quæstio-
nis decla-
ratio.

V. Hinc Alexand. Trallianus l. 1. cap. 14. ca-
storeû non tantum exterius in oxyrhodino decoctum
fronti applicat, sed ex eodem quoque sternuta-
menta conficit: Imo in potu quoque præsertim u-
nâ horâ ante accessionem exhibet, vel per se, vel
cum oxymelite, propterea quod extenuet, & cor-
pus refrigeratum & prope emortuum, recalesaci-
at, foveatq.

VI. Ut ita castoreum & extra paroxysmum
& in ipsa accessione sit convenientissimum pro a-
gru excitandis; ubi maximi faciendum ejus ex-
tractum spagyricè compositum, potissimum illud,
quod in liquida forma præparaturum est,

Extractum
castorei li-
quidum.

C S

quod

quod facillimè & in minimâ quantitate, cum summa tamè efficacia, aëris ejusmodi exhiberi potest. Nec obstat, quod dictum fuerit, cum lethargo febrem conjunctam esse: hæc enim febris lenta est, & symptomatrica, cujus causa absumpta ipsa quoque cessat.

QVÆSTIO VI.

An Somnambulonibus convenient verbera ubi dormientes ambulant?

Somnus
quid?

I. Quamvis Philosopho somnus sit ἀκίνησις & ἀσθένεια τῆς αἰσθησεως, adeoque rectè κατὰ τὴν φύσιν τῆς ψυχῆς αἰσθητικῆς dicatur: non tamen totalis & omnimoda sensus & motus privatio semper adeh, ut monet Galenus lib. 2. de motu musculorum, quia animadvertimus dormientes respirare, frequenter loqui, huc illuc membra jactitare, vocantes audire, tangentes sentire, & hujus generis plura.

Somnus
perfectus.
& imperfectus.

II. Quam ob causam Tartaretus lib. de somno Fracastorius l. 2. de intell. Conciliat diff. 108. & alij somnum dividunt in perfectum & imperfectum: in illo sensus omnes exteriores perfectè ligantur: in hoc sensus non omnino privantur suis operationibus, quando ab externis objectis incitantur.

III. In hoc somno imperfecto nihil magis
mi-

mirandū, quā quod propter dispositionē corpo-
ris minimē convenientem, eo usque animalis o-
peratio se extendat, ut homines dormientes ele-
cto surgant, ambulent, ac vigilantium opera in
locis etiam periculosissimis perficiant. Quod non
facile quis concederet, nisi prater veteres, & re-
centiores auctores classici, illud ipsum quotidiana
experientia ubivis locorum confirmaret.

IV. Causa huius symptomatis in his homi- Causa No-
cti surgii.
nibus, quos ~~ὕπνο~~ ~~ἐκείας~~, id est, somnambulantes
propriissime dicere possumus, est Phantasia for-
~~is cum spiritu tenuitate & subtilitate,~~
ut habet Salius lib. de part. aff. c. 18. non
~~sine peculiari duogacis & partium principali-~~
~~um.~~

V. Ut autem aliās imaginatio propterea Cur admi-
randa prae-
stent No-
ctambulo-
nes?
ad motum instigat animal, quia bonum aliquod
consequendum proponit: ita hic etiam per so-
nnium bono quodam monstrato, per phantasi-
am fortem vis latens in musculis excitatur, ad-
eoz dormiens moveri incipit, ambulat, per tra-
bes & lacunaria adium audacter oberrat, ac se-
pissime periculosas altitudines ascendit, tum
quod spiritus maximē circa manus ac pedes col-
lecti sint, & huic operationi tantum incambant,
ob reliquas quiescentes, tum etiam quod ascer-
nendi vis vaporum caligine sopita jaceat, & in-
cogitantia audaciam praebeat. Lang. lib. 2,
Epist.

Epist. 45. Lib. v. par. 2. sing. tract. de noctambulone. ad th. 35.

VI. Cum autem ejusmodi homines sapius in summo vita versentur discrimine, dum audacter & incogitanter, somnambulando jam in ignem, jam in aquam, jam ex altitudinibus horrendis, decidunt: Idcirco non est extra considerationem medicam, monstrare, quomodo causa antecedens, ipsius videlicet corporis dispositio adequatis & convenientibus medicamentis secundum indicationes rationales inventas corrigatur, quod fideliter præstitit Medicus celeberrimus p. m. Iacobus Horstius, præceptor ac patrius noster honorandus in libello de noctambulonibus.

VII. Nos illam curam, quæ est extra paroxysmum ad suum locum reservamus, & jam quarimus tantum, an etiam verbera, vel simile quid ipsis somnambulatoribus convenit, eo ipso momento ubi dormientes hoc vel illud peragere conantur.

Negativa
questionis
proponi-
tur.

VIII. Negativam vulgus tenet, idque potissimum hanc ob causam quod videant acclamatione proprii nominis ejusmodi homines excitatos, propter lapsum, in summo versari periculo, præsertim ubi in locis altioribus ambulant: Si autem acclamatio proprii nominis statim eos ita consternatos reddit, quid expectandum esset, si præterea verberibus quoque ejusmodi somnambulones exciperentur? Ac-

IX. Accedit & hoc, ejusmodi homines propter debiliorem cerebri constitutionem ad epilepsiam, aliosq; capitis affectus, quandam inclinationem ut plurimum habere videantur: at in ejusmodi naturis terror subitus noxius est, utpote cum facile caducum illum vel fonticum pari-
antur affectum.

X. Sed contra pars affirmativa probatur: cum enim adsit motus non κατὰ φροσίνην, vel Probatur
ad rationis arbitrium sed κατὰ ὄψιν & secun- affirmatio:
dum phantasia impetum institutus (quatenus no- va.
Et ambulones in præcipitia & loca periculosa nõ raro deferri videmus, ubi nemo rationis consensum accusare potest, quia vigilantes nunquam hoc tentassent) ideo conveniens esse videtur, tali durante motu, qua id fieri potest vehemencia, Ratio affir-
verberibus videlicet, vel alia ratione hominem mationis.
excitare, ut excitatus periculi magnitudinem percipiat, firmiterq; phantasiæ errorem cognitioni suæ imprimat: nam quæ non sine vehementi animi commotione à nobis cognoscuntur, semper diutius inhaerent, & reminiscentiæ frequentius occurrunt, quam alia in quibus tanta animæ commotio non est. Experges factus n. tali terrore semel, rarissime vicissim ambulat, tum quod timor periculi aliquo modo adhuc sit in sensitiva memoria tum etiam quod sensus inimicus ob pl. gas inflatus in eadem sui speciem reliquerit.

Et

Instantia
solvitur.

XI. Esi verò acclamatio proprii nominis, quod cuilibet præ reliquis familiare est, ut & verbera faciant ut noctambuli cadant ac periclitentur, propterea quod tunc temporis, ut animadvertit Lemnius lib. 2. de occult. c. 5. in excitatis ex consternatione & perturbatione spiritus dissipentur, quibus discussis facultas debilitatur: non tamen propterea nihil omnino tentandum, quia eo respiciendum est, ut somnambulonem primò in loco tuto habeamus, ita ut excitatus ob casum periclitari nequeat. Quod si natura subiecti peculiariter ad epilepsiam ob debilem cerebri constitutionem est disposita, cautio adhibenda est, ne statim in principio paroxysmi; sed potius circa finem ejusmodi consternatio excitetur, ut monet Iacobus Horstius, lib. citato c. 9.

QVÆSTIO VII.

*An Apoplectici potius sternutamentis
quam extremorum ligaturis
aut clysteribus acerbis
excitandi?*

I. Satis horrendus affectus est Apoplexia, vera instantiæ & calamitatis humana nota, qua homines subito principibus operationibus cum sensu & motu abolitis consternuntur, remanente quo-

Apoplexia
quid?

se quodam modo respiratione, propter angustiam & occlusionem meatuum in cerebro secundum Galenum lib. 3. de locis aff. c. 10. ut ita morbus hic semper in via, hoc est, organicus adsit, ut ex communi sententia rectè statuit Mercurialis lib. 1. pract. c. 19. Capivacc. lib. 1. prac 17. Altimarus de med. morb. c. 19. Contra lachinum in comment. ad 9 Rhasis qui etiam à sola intemperie talem effectum oriri posse statuit.

II. Periculum hic tantum est, ut Hipp. Omnis A. lib. 2. aphor. 42. exclamet, apoplexiam fortis-tem nullo modo, debilem vero sine difficultate periculosa. solvi posse: quod & Aegineta innuit, dum Apoplexiam nequaquam aut rarò curari posse autumat, utpote, quæ mortem in propinquo minetur.

III. Ut autem nihilominus Medicus interdum, ubi spes salutis sese exhibet, succumbenti natura succurrere sciat, ideo causa antecedens, à qua talis angustia suum ducit originem, non est negligenda.

IV. Hanc Galenus vel ad compressionem in dispositione φλεγματώδη refert, quando sanguis in plethorico corpore ~~vasa cerebri replet~~ ut eorum turgentia ventriculi & meatus comprimantur, in quo casu venæ sectio præsens est remedium: vel ad obstructionem à materia crassiore, pituitosa vel melancholica (quamvis
hoc

Causa A.
poplexia.

Hermeti-
corum sen-
tentia.

hoc negat Fernelius lib. 5. path. c. 3.) pro-
venientem, quod videre licet lib. 6. Aph 56.
in com. quam materiam crassam obstruentem
& cursum atque recursum spirituum impedi-
entem sortè non inconvenienter, cum Hermeti-
cis Quercetanus, in retrad. c. 11. potissi-
mum deducit ex nebulosis exhalationibus in ei-
conclusis instar narium in aere expansarum,
non tantum frigiditate, vel humiditate, aliâq[ue]
simplici qualitate præditis, sed possidentibus
efficacem & activam facultatem, ut illicò con-
glaciari aut congelari, adeoq[ue] in momento tan-
ti affectus causa esse possint, quod ille ex acidi-
te vitriolata, yisdem connata, demonstrare con-
tur ita ut illud ipsum quodammodo subolfecisse
Cardanus lib. 6. Aph. in com. videatur
dum omnem Apoplexiam à Melancholico hu-
more, sua natura ferè tali qualitate constante
fieri statuit.

Indicatio
prima A-
poplexia.

V. Qualis qualis sit illa materia peccans,
que tam horrendum producit effectum, sui indi-
cat ablationem, idq[ue] sine mora, & quam celer-
rimè. Hic derivationes & revulsiones variae à
Medicis excogitatae sunt, ita ut, si non omnino
materia morbifica evacuari potest, ad alias ta-
men partes derivetur, & hoc modo magis ma-
gisq[ue] dissipetur.

VI. Querimus autem hic, num potius cly-
steribus & extremerum ligaturis, quàm ster-
nuta

ut mentis hoc ipsum prestare debeamus? Pri- Questionis
declaratio.
videtur probabile, quod materia potius ad re-
motiores partes, quam ad propinquiores sit re-
pellenda: tum etiam quod illae partes sint adhuc
fortiores, adeoque medicamentorum actiones ci-
lius actuare queant. Adde quod cerebrum aliàs
debilitatum per sternutationes ob debilem vir-
tutem vix irritetur, ut insurgat ad res noxias
expellendas. Et posito, quod sternutationes
vim suam exerant, minimè tamen parti-
cularis ejusmodi evacuatio, sine præmissa uni-
versali instituenda esset, quia aliàs ex reliquo
corpore materia peccans ad laborantem partem,
cerebrum videlicet magis attraheretur.

II. Quam ob causam acribus enematis,
ut in horum defectu suppositoriis, ex melle co-
cto, cum pulvere hieae simpl. aut fortiori, addis
mediocri salis gemma pondere, statim in prin-
cipio hominem excitandum esse putamus, non
neglectis fortissimis extremorum ligaturis, per
ices adhibitis: cum hac ratione non tantum
corpus universum à collecta saburra excremen-
torum liberetur, sed insuper quoque à cerebro
materia derivetur & sensim resolvatur & con-
sumatur.

III. Vbi verò clysteribus alvus primum e-
vuitur, & totum à copia peccantis materia libe-

D

ratus

ratur, aucter naribus etiam illi ad movend
 que gravi suo odore egrotantes excitare solent
 sunt opopanax asa foetida, castoreum, Galba
 num. Imo hoc tempore commodissime sternut
 menta parantur ex helleboro castoreo & alijs
 naribusq; canaliculo penna inflantur, ut mate
 ria per particularem hanc evacuationem, quo
 fieri potest, à cerebro derivetur, vel ad mini
 mum resolvatur, ubi morbus per paralyfin sub
 sequentem finitur, propterea quod causa pec
 catis, materia videlicet resoluta singularem ha
 beat vim, ut nervos secundum eam partem, qu
 tangit ipsorum principium, stupidos & ad sen
 sum ac motum ineptos reddat.

QVÆSTIO VII.

*An paralyfis post colicos dolores subse
 quens curato nervorum principio
 curetur?*

Paralyfis
 quid

I. Paralyfis Latinis resolutio, est ejusmo
 di affectus, quo motus voluntarius, alicujus par
 tis aboletur, propterea quod spiritus animalis
 non influat, idq; vel primario, in proprie dicta
 paralyfi, quod a cerebro sive principio nervorum
 non transmittatur vel secundo in ista reso
 lutione, quæ αραχνοτικὴς sic appellatur,
 quod transmissus à musculis non recipiatur.

In illa perit motus unà cum sensu, quan-
 nervus idem tam motui quam sensui desti-
 atur: interdum verò sensu remanente, motum
 rere videmus hys scilicet in partibus, ubi pecu-
 aribus nervis, motus, peculiaribus quoque sen-
 s perfitur, quod in oculo manifestum est, cu-
 s motus illaesa visione, & contra visio il-
 so motu sæpius afficitur. At si unus & idem
 t nervus, sensus quidem absque motu, non au-
 m motus absque sensu remanere potest, pro-
 erea quod motus majorem, sensus minorem
 cultatis influxum requirat, ut habet Gal-
 nus lib. 1. de locis aff. cap. 6. & lib. de
 uisus simpr. cap. 5.

Cur sensus
 illaeso mo-
 tu, & motus
 illaeso sen-
 su sæpius
 pereat.

1. In hac improprie dicta paralyfi, vel con-
 actura, diverso modo sensus & motus pere-
 it vel depravantur, pro diversitate cause, qua
 nfiles musculorum partes afficiuntur. Quod
 magis pateat, querimus an Paralysis, quæ
 equenter Austria, Moravia, alijsq; locis, post
 licos dolores sequitur, curato principio ner-
 rum curetur.

Cum verò tantum quis curando falla-
 r, quantum cognoscendo aberrat teste Galeno,
 circo, primū illius affectionis natura cogno-
 nda est, qua cognita questionis præsentis faci-
 nè satisfieri poterit.

Quamvis autem τὸ ὄτι manifestū sit, cum
 s tantum hodierna quotidiana experien-

Vnde para-
lysis post
colicos do-
lores.
Opinio 1.

ria hoc testetur, sed insuper antiquorum scripti-
dem innuant, ut patet ex Paulo Aeginetani
lib. 3. cap. 18. nihilominus quomodo hoc fi-
et per consequens, quæ sit talis affectionis natu-
ra, satis dubium est apud autores.

V I. Quidam peccantem materiam ab inte-
stinis ad nervos pervenire autumant, beneficio
arteriarum, præsupponentes hoc, quod nervi
sint cum arterijs continui, & ab ipsis arterijs ori-
antur secundum opinionem Praxagoræ, ut
refert Galenus lib. 2. de placitis Hipp. &
Plat. c. 7. quam inter recentiores defendere
conatur, Reusnerus lib. de Scorbuto ex-
cr. 4.

Nervi non
sunt extre-
mitates ar-
teriarum.

V II. At hoc placitum demonstrationi ocula-
repugnat, quia inter nervos & arterias nulla est
communio, multò minus continuïtas: im-
quanvis in minimas omnino arterias fiat divi-
sio, nunquam tamen easdẽ in nervulos commu-
tatas demonstrabimus. Quapropter cum ab-
surdum sit, ea confundere, quæ generatione &
origi, substantia atq; usu differunt, ideo dictam
sententiam improbamus.

Opinio se-
cunda.

V III. Inveniuntur alij qui transmutatio-
nem hanc solvunt per Hippocraticum illud: πᾶ-
τὸ σῶμα συμπίδν esse, quod videlicet totum
corpus perspirabile sit, ita ut etiam per occulta
vias materia sepius in corporis partes, hinc &
inde transeat, quod placet eum alijs Laurentio
lib. 4. Anat. quæst. 8. Quam

X. Quanquam verò principium hoc minime negamus: tamen inconueniens videtur ad illud confugere, ubi manifestiores ductus sese ostendunt. Hanc ob causam experientia edocti, latuimus materiam morbificam ab intestinis ad articulos & muscutorum habitum pervenire mediantibus venis quod ex apparentibus signis instanti tali mutatione sæpius observavimus, ijs in locis ubi talis affectus est frequentissimus.

Opinio tertia quã ap-
probavimus.

X. Vbi enim expectanda est in colicis doloribus resolutio membrorum, statim urina tingitur admodum, & subnigra apparet, ob materie admissionem in venis: conqueruntur agri de ascendente quadam aura frigida ijs in locis, ubi positus est vasorum majorum & natura fortiori existente, materia ex habitu musculofo expellitur, ac loco paralyseos illius, fit in extremitatibus color ictericus vel alius præter naturam.

XI. Quod si queras ulterius, cur ejusmodi peccans materia non potius alias petat partes, ad eosque morborum aliorum originem constituat? respondemus hoc fieri duas ob causas: primò quod natura fortior ejusmodi materiam expellat, quoad fieri potest, ad remotissima loca, quemadmodum inde colligitur, quod agri imbecilliores instanti tali mutatione, plerumque pereant, antequam talis μεταστροφis perfectè fiat, materia scilicet ipsas partes principes subeunte. De-

Cur materia peccans in colicis doloribus potius articulos, quã alias partes petat?

inde causa altera esse potest, materia singularis proprietas, qua nervosis & membranosis musculorum partibus præ cæteris est amica: qua ratione videmus canceri materiam citius faciem & mammillas occupare, quam alias humanæ corporis partes: Sic strumosa resolutiones collum potius quam alibi efflorescunt: sic calculi materia resoluta citius articulos, quamvis remotissimos occupat, quam alias corporis partes: unde nephritici dolores frequenter in arthritidem mutantur.

Quomodo
post colicū
cum fiat
paralysis.

XII. His præmissis manifestum est, quod paralysis, quæ colicos dolores sequitur, fiat ob effatam & debilem constitutionem musculorum, qui respectu substantiæ nervosæ & membranosæ, à materia affluente præter naturam afficiuntur, ita ut motum & sensum etiamsi spiritum animale affluentem habeant, exacte perficere nequeant.

Eiusdem
curatio.

XIII. Hinc facile patet plurimum errare illos qui hanc speciem paralyses κατὰ χρονον sic dictam, eodem modo cum vera propriè dicta resolutione curare conantur: cum in hamali causa circa principium nervorum querenda sit, quod tamen in illa suam naturalem constitutionem obtinere potest. Non igitur curato cerebro, vel spinali medulla paralysis ejusmodi

odi curabitur, sed potius eo respiciendum, ut
nisi antecedens, quæ adhuc in fluxu est, inhi-
bitur, quæ verò proxima parti adhæret, ejus-
modi, inbecillitatis origo est, quo id fieri potest
genio, corrigatur & consumatur.

IV. Prius præstamus regimine totius, qua-
nus sanguinem ab ejusmodi materia peccante
purificamus, & per loca naturæ convenientia,
inde educimus, potissimum eò respiciendo, ut
vix sit laxa, cum ex hujus obstructione, quæ
ejusmodi colicis affectibus comes est individuum,
in puritas illa sanguini maxime oriatur.

V. Posterius peragitur, ubi partibus effectis,
mirum resolutis membris ea adhibemus, quæ
calorem nativum confortant, & per consequens
digestionem atque concoctionem in ipsa parte
robiliorem faciunt, non neglectis iis, quæ singu-
lari proprietate, materiam ejusmodi collectam
dissolvere, & hoc modo insensibiliter discutere
sunt.

XVI. Quod nisi hoc modo laborantibus ejus-
modi succurramus, sensim ac paulatim (non
subito quod in altera vera paralyti accidit) vires
alterius dejiciuntur, ita ut sæpius per integrum

semestre quotidie magis magisque partium voluntarius motus aboleatur, non sine gravissimis earundem partium doloribus, donec tandem ipsa quoque vox pereat, & acri viribus exhausti suffocentur, ubi verè cum Poëta dicerent,

In mediis conatibus acri
Succidimus, nec lingua valet, nec corpore nos
sufficiunt vires, nec vox aut verba sequuntur.

QVÆSTIO IX.

*An ligni S. decoctum conveniat
epilepticis?*

Epilepsia
nomina.

I. Tantus est affectus epilepsia, ut auctores classici dubitarint, quo nomine rectius illius essentiam exprimerent: hinc Hippocrati interdum *ῥαδὺν* malum, puerilis morbus: Aristoteli affectus Herculeus, fortè quod videatur invictus & non facile medicamentis cedat: Aliis comitialis; Plinio Sonticus: Cælio Lunaticus: Apuleio divinus: quibusdam caducus morbus dicitur.

II. Hunc graphicè describit Lucretius lib. 3 ubi ita canit:

Quin etiam subito vi morbi sæpè coactus
Ante oculos aliquis nostros (ut fulminis ictu)
Considit & spumas agit, ingemit, & tremit artus,

D

Desipit, exientat nervos, torquetur, anhelat,
Inconstanter, & in iactando membra fatigat.

III. Est enim epilepsia symptoma abolita actionis principis, cum convulsivo motu conjunctum, proveniens à partiali cerebri meatuum obstructione vel coarctatione, quam materia peccans, inprimis aliena sua qualitate cerebrum ad expulsionem irritante, producit. Dicimus esse principes actiones abolitas cum motu convulsivo: ut distinguamus epilepsiam à vera convulsione, quæ fit tantum vi morbi, robore nature non concurrente, remanente operatione principis facultatis, non tam respectu ipsius cerebri, quam partium nervosarum, quæ propter exinationem vel repletionem nimiam variis modis convelluntur. Hipp. 6. Aph. 39. Gal. lib. 3. de loc. aff. c. 5. & lib. 2. de caus. symp. c. 2.

Epilepsia
quid?

IV. Addimus à partiali cerebri obstructione vel potius à coarctatione provenire hoc symptoma, ut illius causam proximam monstremus ex sententia Hippocratis & Galeni secundum quos cerebrum in Epilepsia laborat, ut instrumentum, quemadmodum rectè probant Altimarus de Med. morbis. c. 18. Mercurialis lib. 1. pract. c. 26. & alij. Quomodo autem talis coarctatio oriatur, id ex sequentibus colligimus, nimirum respectu materiae non sola frigidityte vel crassitie, sed inprimis aliena quadam, quasi venenata qualitate peccantis, quod ipso quoque Galeno deducitur, ubi lib. 5. de

Causa proxima Epilepsie quanam?

D 5

loc-

locis aff. c. 5 & lib. 3. ejusdem operis c. 7
veram epilepsia speciem concedit ex qualitate
quadam venenata, cerebrum afficiente: at idem
effectus non potest toto genere diversas habere
causas proximiores.

V. Quamvis enim concedamus, cum Galeno
& reliquis principibus Medicorum, putidos
& crassos humores interdum hunc aff. etiam cau-
sam præbere posse, non tamen illud ipsum acci-
piendum de causa proxima, sed potius ex ratio-
ne, quatenus ex ea materia qualitate noxi-
prædita, vapores corrupti & virulenti efflo-
rescunt, à quibus in cerebro fit quasi coarctatio,
spirituumq; transitus, hac ratione impeditur,
unde cerebrum principiumq; nervorum læsum,
ut expellat id quod oblectatur, seipsum quasi
contrahit, ut habet Forestus lib. 10. obs. 54.

Qualitas
maligna
omnes E-
pilepsia
causa.

VI. Et hoc modo se per locum suum habet
qualitas maligna in generatione Epilepsia, quod
placuit Fernelio lib. 2. de abditis rerum
caus. & lib. 5. de morb. part. Qualis autem
sit illa qualitas maligna, omnis epilepsia causa
proxima, non ita planum est apud auctores pro-
babiliter eam ex sententia Hermeticorum de-
terminat. Quæ ceteris in tetra de cap. 11.
nimirum quod sit nihil aliud, quam vapor mer-
curialis vitriolatus, qui ex humore, ex tartaro,
aut ex mucilagine æruginosis expiret, & ratio-
ne aciditatis & stipticitatis, principium nervo-

sum

um afficiat, ac respectu salis armoniaci conjuncti acerrimi sensiles partes vellicet, & convulsivos illos motus producat.

VII. Cum verò melancholicus humor has qualitates præ reliquis etiam ex dogmaticorū sententia possideat, ideò rectè dixit Hippocrates melancholicos comitiales faciliè fieri, & comitia-
les melancholicos.

VIII. Hinc etiam monstratur, cur pueri & infantes maxime huic malo obnoxii: non quod humidam constitutionem habeant, adeoque pituita scateant, cum videamus hydrocephalos aliosque, quibus caput aquosa humiditate ferè sepultum est, ab hoc malo immunes esse, sed quod illorum multi lac in ventriculo acescens & non probè concoctum congerant, cujus corruptio eam naturam induit, ut in æruginosum & viride quoddam virus vitriolatum, degeneret. Hac ille.

Cur pueri
Suntico
malo ob-
noxii?

IX. His positis queritur, num decoctum ligni sancti conveniat illis, qui huic affectui sunt obnoxii? Affirmamus cum Iachino c. de Epilepsia in Rhasin & aliis, propterea quod in curatione hujus affectionis quam extra paroxysmum tentamus, maxime sit respiciendum ad causam antecedentem, quæ proxima fovetur & sustentatur. At antecedens illa causa frequenter consistit in crassis impuritatibus & supervacaneis humoribus, in toto corpore, vel in cerebro.

Affirmatur quæstio proposita.

bro, vel in alia quadam parte nimirum uter
ventriculo vel ceteris collectis, qui incisionem a
tenuationem, solutionem, expurgationem per
rinas, alvum, sudores, vel quocumq; modo id fi
ri potest, adeoq; sui absorptionem indicant. H
enim tanquam subjectis & causis antecedent
bus remotis, removetur quoq; vis illa noxia coha
rens, qualitas videlicet illa maligna, quae exa
rata, vel per evaporationes excitata, alias ep
lepsiā producit.

X. Qua ratione fortassis Galeni & aliorum
pinio ad bonum sensum revocari potest, dum fre
quenter magis materiam crassam huius mori
causam ponunt, propterea quod respectu cura
tionis in hac corrigenda & eliminanda maxi
mè laborandum sit.

Cur lignū
Guajacum
conceda
tur?

XI. Plurimum verò decoctum ligni Guajac
respectu praesentis indicationis inservit, quate
nus incidendo attenuandoque causam ejusmodi
antecedentem resolvit, detergendo evacuat, &
sudores commovendo massam sanguineam defa
catam reddit, non sine corroboratione viscerum
propter amicam astrictoriam qualitatem sibi
connatam.

Cautio
prima.

XII. Quamvis autem talia hydrotica in mor
bis contumacibus maximè locum habeant, cau
tio tamen adhibenda, ut generalia remedia pra
mittamus, ne primarum viarum saburra, vi hu
jus vel similis medicamenti, viscera magis occu
pet

et. & hac ratione causam illam dictam dete-
riorem & magis contumacem reddat.

III. Imo & hoc notandum, ut ipsum decoctū Cautio so-
cunda.
Guajaci pro diversitate naturæ subjecti, cum
appropriatis morbificæ causæ præparetur, eò po-
ssimum respiciendo, at oleaginei atq; acidi spi-
ritus ratione suæ tenuitatis aliàs secundum cō-
munem Pharmacopolarum coctionem facili-
mè exhalantes, qua arte id fieri potest, conserven-
tur, utpote cum horum beneficio vi sudorifica
potissimum Guajaco insit, quæ præstantior red-
ditur, si ex fœcibus calcinatis sal spagyricè ex-
tractus eidem commisceatur.

QVÆSTIO X.

An Medicus rationalis in curatione Me-
lancholicorum usum characterum &
administrationes ridiculas
concedere debeat?

I. Inter depravatas actiones animales est et Melancho-
liam Melancholia, delirium vel principum facul-
tatum depravatio, sine febre cum timore & tri-
sticia, producta sensim ab intemperie frigida &
secca, ex humore vel vapore melancholico, cere-
brum occupante, & spirituum animalium sub-
stantiam alterante. Gal lib. 3. de l. aff. cap. 7.
Paulus Aegineta lib 3 cap. 14.

II. Pro ut auctem peccans materia dicta, vel so-
luta in cerebro, vel in toto corpore abundat, vel Melancho-
lia triplex.

etiam per halitus exhalationibus vaporosis ex
 infimis partibus, hypochondriis potissimum, ce-
 rebro communicatur, ita Melancholia vel dicitur
 primaria, vel ex consensu totius, vel hypo-
 chondriaca.

III. In his affectionibus Melancholicis corrigendis
 queritur, num Medicus rationalis usum ri-
 dicularum administrationum characterum ve-
 similium admittere possit?

Affirma-
 tur quæ-
 stio.

IV. Affirmativam statuimus probabilem, vi-
 demus enim experientia teste, plurimos hac ra-
 tione sanitati restitutos esse. Plurimi namque
 curati sunt, inquit Trallianus lib 23. cap 17
 cum vidissent vel audivissent ea, quæ consequi
 defilerabant. Ita Philodotus Medicus, quen-
 dam, qui sibi caput esse amputatum putabat
 imposito repente pilo plumbeo, à tali imagina-
 tione dimovit, propterea quod sentiens gravi-
 tatem, caput se recepisse putavit. Sic alius cu-
 rans mulierem Melancholicam, quæ falsam ha-
 bebat imaginationem de devorato serpente, me-
 dicamentum exhibet vomitorium, & in vas sub-
 jectum, clam ejusmodi bestiam imposuit, quan-
 derepente in ipsa vomitione videns mulier à
 vana imaginatione liberata fuit. Quod etiam
 imitatus est Gubertus Horstius celebris Roma-
 nus Medicus clystere adhibito in tali agrotante,
 ut refert Forestus, ejusdem discipulus. Tales
 observationes apud recentiores quoque per multa
 leguntur.

guntur, in quibus recensendis otio literario
olumus abuti.

Ratio verò, quâ monstratur, hanc thesionem
se probabilem, inde deducitur, quia inter alia, Ratio af-
firmatio-
nis.
ne Medico considerata veniunt in curatione
morborum, sunt etiam animi commotiones, ad
quas admodum respiciendum præsertim in iis,
qui ad eas proni sunt. At verò maximè hoc ap-
paret in Melancholicis & delirantibus, ubi pro-
pter intellectus operationem depravatam, sæpi-
us, ut cum Poeta loquamur,

certur equis auriga nec audit currus habenas:
non enim magis contrarium persuadere cona-
tur his hominibus, eò minus nostris persuasio-
bus credunt, propterea quod princeps operatio
eius depravata sit.

I. Ne autem per animi commotionem rehe-
rentem quiddam deterius subsequatur, idcir-
cautio adhibenda est, ut interdum aliquid
dulgemus, præsertim ubi cognoscimus phan-
tiam in hoc vel illud esse intentam: ut enim
imaginationo imperat humoribus & spiritibus, ita
iri potest, ut illius ratione tò d. quòd ex quò
v excitetur, & sua sponte morbosam causam
interdum expugnet. Vide Iobertum lib. 2.
tract. cap. 14.

II. Hoc est quod movit Riolanum lib. 4.
de h. Med. cap. 1 ut statueret Medicum rati-
onalem, post Methodicam curam ritè instructam,
videtur

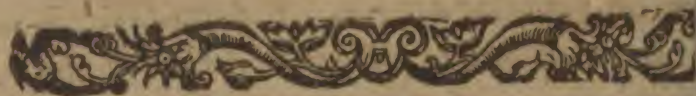

64 DECAS SECUNDA.

ridicula amuleta & similia suis aegris credul
concedere possz, quod per se nocere nequeant, u
pote cum sint nullius efficacia, ex accidenti ta
men sapißimè ratione phantasia & confidentia
juvare deprehendantur.

Limitatio
additur.

VIII. Quanquam verò suo modo, non negle
ctâ scilicet ordinariâ curatione methodicâ, con
cedi possunt ejusmodi remedia, non tamen su
perstitionem animorum, vel fraudem quorum
dam impostorum hoc modo confirmamus, sed i
gratiam aegrorum tantum, & corpore & anim
laborantium, talia concedimus, atq; hoc mod
fraudem committimus utilem, quæ aegro resti
tuto & judicio redintegrato prædno,
postea à Medico manife-
statur.

Σὺν Δεῖπ

DECAS TERTIA.

Quæ facit ad aliquot sensuum exte
riorum affectiones cogno-
scendas:

RESPONDENTE

M. IOH. IOACHIMO ANO
mao, Lincio Austrio.

Reg

Sicut aliàs causa subordinata semper primam respicit; ita sensuum organa, quod proprias suas operationes sine cerebri, tantam primi sensorii, adjumento nihil exactè efficiunt. Non autem sufficit vis influens primo sensorio, sed opus est, ut ipsa organa externa ritè quoque constituta sint. Quapropter cum ex præmissis quibusdam questionibus atear, quomodo sæpius cerebrum afficiatur, ejus læsionem sensuum quoque depravatio sentitur: jam non extra methodi legem esse videtur, de sensuum externorum organis corrigendis quædam problemata subicere.

Sensus externi non agunt sine cerebro.

Ratio methodi

QVÆSTIO. I.

An in ophthalmia tandem ad setaceum perveniendum, & num occipitium instrumento ignito vel frigido pertundendum?

Ut visus respectu reliquorum sensuum ordine doctrinæ & præstantiæ prior est, quemlibet. 2 de modum alibi demonstravimus, utpotè cum in corp. & animæ requisita sensus maximè appareant, ejusmodi operatio sit perfectissima & velocissima, Cur inter sensuum organa primum de oculo agatur. Et habet Philosophus lib. de sen. cap. 1. & lib. 2. Metaph. cap. 1. Ita merito inter sensuum organa primò quoque oculus se offert; siquidem in nullo sensus instrumento tam miraculo agatur.

E

bilib

bilis fabrica, tantusq; spirituum influxus in-
nitur, Galenoteste lib. 7. de plac. Hic
& Plac.

Ophthal-
mia quid.

signa Oph-
thalmia.

II. Inter innumeros huius affectus frequen-
tissimus est ὀφθαλμία, latinis Lippitudo, ab extremi-
to defluente minus proprie sic dicta, quæ te-
Galeno lib. 4. de comp. med. secu-
dum loc. est inflammatio agnata tunica
membrana oculorum exterioris, os capitis
calvariae ambientis. Cognoscitur malum qua-
do dicta tunica, quæ natura alba est, ob afflu-
tum sanguinis cruenta apparet, ex oculis
chryma resudant & in acanthis majoribus so-
des quaedam colliguntur, ut inquit interpret
Hollerii lib. 1. exerc. 19.

Affirma-
tur qua-
litio.

III. Cognitum hoc modo malum curatio-
nem requirit expeditam & celerem, ne ob ne-
gligentiam suffusio, pupillæ dilatatio, vel pejus
aliquid subsequatur.

IV. Illic suboritur dubium num etiam
aliquando in ophthalmia ad setaceum
circa occipitis regionem sit acceden-
dum? Affirmativa videtur probabilis, propter
ea quod contumax affluxus humorum hac ratio-
ne revellatur à parte laborante, adeoq; materi-
peccans affectum diutius fovens loco affecto sub-
trahatur. Cum enim cauterium aliàs mate-
riam ichorosam potissimum peccantem in corpo-
re partibus nobilioribus internis exterius au-
tem evocet, ejusdemq; impetum p. n. ad par-
tem

em quandam corrigere valeat: idcirco hic etiam non absque ratione adhibendum esse videtur, tunc scilicet ubi pertinax materia affluens post plethora vel cacochymia universalem correctionem adhuc revulsione quadam forti indiget, quod etiam Matth. de grad. p. 1. tr. 1. c. 15. in com. ad 9. Rhal. vult, ubi fluxum per cauterisationem subtili ferro ignito factam inhibendum esse statuit.

Quo autem loco cauterium commodè applicetur, inter omnes non convenit, dum aliqui futura coronali insigendum esse autumant, aliqui contra potius in occipitio, ubi cervix incipit, illud ipsum excitandum demonstrant, ratione probabiliori, cum loco affecto rectè sit opposita regio cervicis & ad eam humores peccantes citius, utpote decliviorè partem moveantur, nec eadè tam facile, quàm à futura coronali locum laborantem ophthalmiæ repetant.

Quo in loco cauterium commodissime applicetur.

¶ I. Sed cum locus circa cervicis initium inter secundam & tertiam, vel tertiam & quartam vertebra ad simplex cauterium actus, e unius foraminis sustinendum non admodum aptus sit; idcirco potius setaceum commendat experientia, ubi videlicet cutis crassior dicti loci arripe comprehenditur & funiculo transmissa, lim ex setis, unde nomen habet, sed hodie ex aërico constante perforatur.

Setaceum præfertur cauterio,

¶ II. An autem instrumentum perforans frigidum vel candens esse debeat, contro-

E 2

versum

An instru-
mentum
frigidum
sit prefe-
rendum;
Affirma-
tur.

versum est? Posterius videtur probabile, prop-
rea quod natura cauterij actualis hoc ipsum re-
quirat, quam ob causam veteres & recentior
pleriq; candenti & ignito ferro cutim forci-
comprehensam pertundendam esse statuunt, R-
tionibus quoque non destituuntur, propter
quod ferrum ignitum sanguinis fluxum, time-
dum alias, reprimat, & respectu doloris ma-
ria magis attrahatur, ipsaq; pars, cui cauter-
um affigitur, minus symptomatum serocia s-
stet, propterea quod ratione exiccationis ipsa
stio vim confortandi habeat.

VI II. Nec experientia deest, tum veterum
ut passim legitur, tum etiam recentiorum, quae
admodum praeter ceteris ex Amato patet q
Cent. 4. curat. 69. refert se puellam sexa-
cim annorum post multa remedia à diuturna
lippitudine laqueo ad nubam posito consue-
& communi setacei operatione liberasse.

Demon-
stratur ne-
gativa.

IX. Quanquam verò non negamus eji-
modi ustionem in tali casu locum habere poss-
non tamen videtur necessarium candenti ser-
tantum uti, cum artificiosa sectione instrume-
to frigido facta commodius et melius illud ipsa
quoque fieri possit, quemadmodum probat Gu-
liel. Fabricius, Medicus Paterniacensis ora-
narius, amicus noster intimus, in cent. 1. Ol-
ser. chirurg. 46. Cum enim vir hic periti-
ssimus diuturna experientia nullam operati-
ne

tem chirurgicam magis egrum detertere, ma-
 remq; horrorem eidem incutere videret, quàm
 stionem actualis cancrij, ideo de commodiore
 & jucundiore modo cogitare cepit, non sine suc-
 cessu, quemadmodum ex observationibus cita-
 to loco propositis optime patet.

Hanc ob causam cum in dicto loco
 arcepe comprehensam non ignito instrumento, Modus Se-
 racei fri-
 gidi.
 ed cultello frigido anticipi perforat, & mox
 aliquantum funiculum ex serico rotundum
 foramen implentem transmittit, qui-
 us peractus linteam duplicatum ori candido
 robe conquassato intinctum applicat, ratione
 coloris & sanguinis forte fluentis. Deinde di-
 gesturum imponit ad aliquot dies, unguentum
 videlicet ex therebinthina, lota in aqua beton,
 cera nova, gammii elemi, oleo rosaceo, vel a-
 mygd: dul: addito vitello ovor. & pauxillo
 Croci. Tandem facta digestionem funiculū pau-
 latim protrahendo, ut pars sanie humectata ab-
 tergatur, hedera folium linteo molli involutum
 quotidie bis imponit, quo foramina retinentur
 aperta, donec extracto funiculo cum commodo,
 & salute agrotantis, indicatio consolidatio-
 nis locum habeat.

XI. Rationes quibus hec operatio setacei
 frigidi confirmatur, non desunt. quod enim
 intentioni quoque satisfaciatur, præter experien-
 tiam inde patet, quod vulnera ejusmodi aper-

Rationes
 pro Seta-
 ceo frigi-
 do?

ta felicitate eadē fluxus, & ichorosos humor
ab alijs partibus revellere & evacuare valea
ac si combustionē facta essent.

XII. Ad quod modus hic commodior,
melior sit illo, qui ignito instrumento perficitur
tum ex eo patet quod vi ignis pars canterisana
exiccetur, & per consequens corroboretur: a
qui nec prius, nec etiam posterius requiritur.
Non illud, quia setaceum propterea adhibetur
ut à parte laborante ad sanam superflua humi-
ditas deriveretur, ubi non opus est exiccatione, sed
potius humectatione, quia constat sicca non a-
trahere, nisi primum aliquo modo sint emollita.
non hoc, quia pars illa in qua humor superfluo
derivandus est, potius debilitanda, quam con-
fortanda videtur.

XIII. Imo cum Medicus non solum corpus, sed
etiam animum in curatione suorum agrorum
respicere debeat, propterea, quod suas operati-
ones mediante natura, quæ in hominibus animi
est, peragat: idcirco quantum fieri potest, a
ejusmodi ignito ferro abstinere debet ob horro-
rem, & phantasiam, quam plerique homines ex
eo concipiunt, ita ut multi citius ad prælium ac-
cendantur, quam ut ferro candenti sese commit-
tant: ad notum est, quid in hominibus & pra-
sertim in egrotantibus phantasia possit.

XIV. Adde quod dolor etiam sit multo to-
lerabilius in hoc modo setacei, cum illum tan-

in representet, quem in phlebotomia percipi-
us. Ita dicta sententia rectissime confirmatur,
potius, quam prior eligenda esse videatur,
propterea, quod jucundior, melior, ac tutior sit
modus, utpote, qui in ipsis etiam infantulis
magis tum fructu, quam fontanella (quod alij
aetici volunt) in cervice, datis indicationibus,
adhiberi possit, ut idem author Labricius pul-
errime probat.

V. Nec obstant rationes adductae pro i-

nito instrumento, quod videlicet sanguinis flu-

us ussione reprimatur, respectu doloris vehe-

mentis materia magis attrahatur, ipsaq; pars

confortetur: Non, inquam, hac obstant, quia

primum sanguinis fluxus, tantus hic non est, ut

ussionem indicet, propterea quod vasa conspicua

videantur, & sanguis praeterea profluens, alia

ratione compescatur, ut dictum fuit. Dolor

vero excrucians, quamvis alias affluxum move-

at, hic tamen, ubi ferro candente fit frustra ex-

pectatur, propterea quod exiccatio affluentes

humores reprimat, & revulsionem impediat,

quod vel maxime patet, ubi propterea combu-

stio instituitur, ut fluxus humorum inhibea-

tur. Tandem partem sanam non con-

fortandam, sed potius debilitan-

dam esse diximus.

Resolvun-
tur ratio-
nes in con-
trarium ad-
ductae.

¶

QVA

QVÆSTIO I I.

An & qua ratione sanguis columbarum sugillationem oculorum corrigat?

Sugillatio
quid.

I. Sugillatio latinis Paulo & Aetio ὑπόσφαιμα malum est oculorum, ubi sanguis tenuis resudat, atque effunditur in oculum, peritissimum respectu corneae tunicae, ex ictu seu plaga quadam, maxima ex parte ruptis, aut contusis vasis tunicarum, unde rubor, & aliquando dolor, & subsequens inflammatio. Quomodo in tali affectu curando methodicè procedendum ex aliorum practitorum libris hic præsupponimus.

Affirmatur
questio.

II. De eo tantum queritur, num sanguis columbarum ejusmodi lesionem præ reliquis topicis optimè corrigat? Veteres in his casibus magni fecerunt sanguines animalium, dum alij sanguini, hirundinum, palumbarum & turturum; alij columbarum, præsertim masculorum, primas tribuerunt, ut habet Holler: in Perioche l. 4. de comp. medic. secund. loc. At Gal: l. 10. simpl. & Aetius tetrab: 1. serm. 2. cap. 75. parvi faciunt ejusmodi controversias de sanguinibus, & potius alijs utuntur medicamentis magis vulgaribus.

III. Quoniam verò experientiâ, quæ rerum, & omnis scientiæ singularis principium,
antiq

antiquorum assertio non destituitur, idcirco re-
centiores practici sanguinis, & potissimum co-
lumbini usum adprobant, eam ob causam, quod
videant huius beneficio sanguinem in tunicis o-
culorum concretum facillimè ac tuto discussione
resolvi.

V. Adprobamus igitur & nos inter alia topica Ratio af-
sanguinem columbinum ex corpore vivente, po- firmatio.
tissimum circa venas alarum profluentem, pro- nis.
pterea, quod habeat virtutem resolvendi, ac
discutiendi, sine noxa, quæ in aliis quibusdam
remediis timenda est, quam possidet ratione sa-
lis nitrosulphurei adequata humiditate optime
temperati.

V. Obiinet autem animal hoc aërea natura Vnde fit
ejusmodi salem nitrosulphureum in sanguine sal nitro-
suo, tum quod ipsum sit temperamenti calidif- sulphure-
simi, tum etiam quod alimenta ejusmodi salsa, us in co-
nitrosa, & aluminosa diligentissimè perquirat, lumbis.
iisdemq; ob similitudinem admodum delectetur.
quemadmodum satis adparet ab excremento co-
lumbino, quod separatum à sanguine totum ni-
hilominus est nitrosulphureum: ita ut ex co-
dem copiosa nitri quantitas arte eliciatur. Cu-
jus ratione tam efficax est, ut spiritus illi nitro-
sulphurei in eo excitati ades integras incende-
re, & comburere valeant, ut ex Gal. l. 3. de
temp. patet.

VI. Quod si tam efficax est illa qualitas in ex-
cremen-

**Columba-
rum caro
bonum san-
guinem ge-
nerat.**

crementis & impuritatibus separatis, ergo no-
bilior, & præstantior erit in ipso sanguine per
digestionem vid. & concoctionem multiplicem
præparato, magis scil. temperata, & animalis
natura convenientior reddita. Hinc etiam co-
lumbas bonum & laudabilem sanguinem gene-
rare, adeoque boni nutrimenti esse dicimus, ita
ut senibus & iis, qui frigidis affectibus obnoxii
sunt, alimentum præbeat accommodatissimum,
ut habet Quercet. in diet. polyhist. c. 5.

**Columbæ
ex acciden-
ti tardio-
ris sunt di-
gestionis.**

VII. Nec obstat, quod Avicen. 2. tr. 2. c. 133.
& l. 3. Fen. 13. tr. 1. c. 33. columbas inter ali-
menta tardioris digestionis esse dicat: hoc enim
ex accidente fit in pullis antequam volatu sese
exercent ob humiditatem excrementiciam ab-
undantem.

**Modus ap-
plicatio-
nis.**

VIII. Sed tandem quaritur de modo applica-
tionis. Forest. l. II. observ. 8. cum alius san-
guinem ex alis columbarum calidum prout de-
fluit statim instillat in oculum: rectè ex alis,
quia in illis partibus vehementiori motui desti-
natis, ac levioribus, magis alteratis majorique
tenuitate præditus esse videtur. Quo ad cate-
ra melius esset cum aqua quâdam appropriatâ,
pro diversitate affectus, calefactâ sanguinem
perfluentem perpetua agitatione miscere, ut in-
de fiat collyrium: quia alias fibrosæ sanguinis
partes non separantur: sed unâ oculo instillan-
tur.

ir, quæ sua tenacitate adharere & collectionis
rdium ansam præbere possunt.

QVÆSTIO III.

*An suffusio oculorum per vomitionem
curanda sit?*

Suffusio græci ὑπόχυμα ἢ ὑπόχυσις vul- Suffusio o-
o cataracta dicitur, est affectus, teste Aetio culorum.
etrab. 2. ser. 3. c. 5. in quo humores circa pu-
pillam quasi congelati prætersunduntur: ita ut
visus lædatur ob crassitiem humoris albuginei:
quæ si totaliter intenditur omnino visionem tol-
lit, & vocatur suffusio completa ὑπόχυμα per-
fectum: quod si non totaliter à crasso humore
obtenebretur pupilla, sed aliqua parte adhuc pu-
ra supersit, videbuntur adhuc res objectæ, sed
singulæ seorsim; at si in pupilla centra exigua
consistat suffusio, maneanque partes, quæ in
circuitu sunt puræ, omnia quasi per fenestram
apparebunt. Gal. 1. 1. de causis sympt. c. 2.

II. In hoc affectu num vomitio conveniat Negatur
dubium est? Negativa videtur probabi- questio.
lis, quia per vomitum peccans materia magis
ad locum affectum duceretur, utpote, quo ex
partibus inferioribus humores sursum, & per
consequens ad ipsos etiam oculos morentur.
Imo cum vomitus sensibiliter auribus noceat,
quem-

quemadmodum ex enormi vomitu surditatem
& gravem auditum aliquando ortum fuisse te-
statur experientia, Cum Avicen. l. i. fen. 4
doct. 5. cap. 11. Verisimile est eundem quoque
oculis minime convenire.

Confirma-
tur affir-
mativa.

III. Sed contra pars affirmativa questionis con-
firmari potest sequentibus. Quia vomitus visus
clarificare dicitur, quod in hoc affectu maximè
requiritur. Hoc fieri potest, quatenus vomitu
materiam fumosam oculis subtrahit, ita ut se
medium evacuans, respectu inferiorum, & era-
dicans respectu superiorum. Imo cum albugi-
neus humor per affluxum heterogenei deprava-
tus hoc symptoma introducat, videtur verisimilè
vomitu convenire, utpote, quo superfluitate
educuntur, adeoque causa impuritatis subtrahi-
tur.

Resolutio
questionis

IV. Pro questionis resolutione notandum, quod
suffusio alia sit vera, alia notba; illa fit in oculi
per πρὸς τὸ πᾶν affectus; hæc autem frequen-
ter ex consensu ventriculi oritur, ubi præter hu-
morum in ventriculo contentorum vitium utri-
que oculo conjunctim similia accidunt, quem-
admodum in vera suffusione, ita tamen, ut fa-
cili negotio à se invicem distinguantur, sicuti
pater ex Gal. l. 4. de locis aff. Quoad veram
suffusionem vomitus non convenit, quod argu-
menta negativa probant: si enim (inquit Cō-
siliator diff. 121.) læsio provenit oculis à seipsis,

vel

el à cerebro, vomitus nocet, & in fieri, & in
 acto: cum plus eleuet peccantis materia ad lo-
 cum laborantem, quam evacuet. Si verò si-
 fia fiat ventriculi virus, rectè cum practici vo-
 mitum concedimus, quia subtrahit causam fo-
 ventem, & continuantem dictam affectionem.
 Quod pulchrè probant argumenta pro affirman-
 te sententia adducta.

2. Attendendum tamen, quod dicto loco Con-
 Cautio.
 siliator monet, ut præcaveamus nocumentum,
 quod vomitus introducere potest, quatenus ma-
 teriam & vapores in cerebrum, & per conse-
 quens ad oculos laborantes dirigit. Sit igitur
 particularis, non admodum frequens, & cum
 facilitate in corpore disposito, hoc est, per uni-
 versalem curam antea præparato.

QVÆSTIO IV.

An depravatus auditus mulieribus post
 partum adveniens eandem requirat,
 cum illo qui fit in convalescen-
 tibus?

1. Inter auditus lesiones frequens est aurium
 tinnitus vel sonitus, quem græci ἤχον ἐν τοῖς
 ὠτίοις vocant, ubi aures intra se ipsas sonant, ita
 ut externus sonus rite percipi nequeat, quemad-
 modum Celsus lib. 6. cap. 7. innuit. Est au-
 tem affectio hæc symptoma in genere noxæ sun-
 ctie.

**Aurium
tinnitus
quale sym-
ptoma.**

etionis sensibilis depravata, quia sentit audien-
facultas id quod sentire non deberet, ut inqu-
Altimarus lib. 1. de med. morb. cap. 34.

II. Jam dubitatur, num hoc malum, quat-
nus parturientibus frequenter succedit, &
convalescentibus quoque sepiusprehenditur,
nam eandemque curationem requirat? Quod
rectius intelligamus causa inquirenda sunt, ut
videlicet talis affectio in utroque frequenter in-
veniat.

**Cur in pu-
erperis fre-
quens au-
rium tins-
nitus.**

III. Quo ad puerperas τὸ ὄτι negari non po-
test, cum plurimae post partum in puerperio no-
tantum tinnitu aurium, sed etiam imperfecta
quadam surditate corripiantur. Verum τ
διότι qua ratione scilicet id fiat, non ita pla-
num est, praesertim cum videamus iterum, ejus-
que annexas partes, ubi maximus est in partu
dolor, ab auditus organo remotissimas esse.

**Subjicitur
ratio ob-
servati-
one Ana-
tomica de-
ducta.**

IV. Videtur vero consentaneum hoc fieri e-
ratione, quatenus, in adjuvando partus opere
facultas animalis omnes intendit vires, ut foetu
expulsionem, qua ratione id fieri potest, adju-
vet, quam ob causam circa spinalem medullam
maximus sit spirituum animalium influxus
cum ab ea potissimum nervi motui infimi ven-
tris prospicientes deriventur, ac postea in muscu-
los distribuuntur.

V. Pro ut autem vehementissima est haec mo-
vendi intentio, ita fieri non potest, quin simul
prim-

principium nervorum potissimum circa posteriorem capitis partem afficiatur, eo scilicet in loco ubi spinalis medulla descendit: atqui artificiosa Anatomia docet, quod nervus quintæ conjugationis, qui auditus præest, eo ipso in loco, ubi spinalis medulla descendit, suam habeat originem, brevissimoque ductu statim in aurem internam inseratur, quapropter facillime patet, quod in vehementissimo illo nixu nervus auditorius quoque simul affici possit, ita ut circa illius insertionem post partum humores crassi & viscidissimi ob nativi caloris imbecillitatem, propriamque debilitatem, ratione vehementissimæ commotionis colligantur, cum aliàs etiam in parturientibus, imò & pręgnantibus animales facultates sint debiliores, quatenus unius fœtus generationi & absolutioni natura potissimum incumbit.

In parturientibus & pręgnantibus debiliores sunt facultates animales.

I. Quo ad convalescentes negare non possunt frequentissimè fieri, ut post morbum auri- Cur in cõ-
sonitu adeoque depravato auditu corripian- valescen-
tur. causa facillimè colligitur, quod videlicet ex tibus auri-
morbo facultas alterandi & concoquendi sit de- um tinni-
terior, unde plurimos vapores ob imbecillam ca- tus fre-
rem colligunt, qui ubi petunt auditus organum quens.
depravatam faciunt, ut inquit Mer-
curialis lib. 1. pract. cap. 41.

II. His positis atque determinatis concluden- Decisio
da est questio, ubi negativè respondemus, ne questio-
nirum sit.

mirum in utroq; affectu non unam & eandem curationem instituendam esse, propterea quod diversitas causarum det alias atq; alias indicationes curativas. Ita in puerperis ejusmodi affectu correptis eò potissimum respiciendum, suas purgationes post partum exactè habeant quibus ritè constitutis toti quoq; prospiciendum ita ut peccantes humores præparentur & evacuentur: tandem localia quoq; non negligenda quò materia collecta circa proprium auditus organum incidatur, discutiatur & absumatur ubi còmodissimè pulvis grossus ex Castorei dragma dimidia, olibani, myrhæ ana scrupulo semirad asari drachma una confectus & in vino cœtus adhibetur, ita ut colatura ejus calida frequenter auribus instilletur, quemadmodum sum hujus remedij cum successu in talibus casibus usurpatum vidimus à Medico celeberrimo Io. Michelio, Archiducatus Austriæ Superioris Ordinario.

VIII. At in convalescentibus sufficit, ut respiciamus ad confortationem nativi caloris imbecillioris, quo adjuto, symptoma tale facillimè sponte cessat: potissimum verò cerebro per se corroborantia prospiciendum, ubi Jacob. Hostius, piæ memoriæ, Medicus Professor Helmstadiensis, præceptor noster honorandus magni faciebat rotulas proprias capitales ex ol: nucis mosch: per expressionē, mar-

pro

repar: corn: cervi usti & s. q. sacch; in aqua
 vendula soluti confectas. Quod si malum sua
 fonte post corroborationem non cessat, leviora
 opica dissolventia usurpantur, uti Crato com-
 mendat decoctum Origani in vino & aqua præ-
 paratum, & per spongiam auribus adhibitum.

QVÆSTIO. V.

In Semen nigellæ manifestis vel occul-
 tis qualitatibus corrigat olfactus
 lesionem in coryza?

Præter manifestas qualitates, alias ad-
 uc rebus in esse dubium non est, ex totius vide-
 et substantiæ proprietate provenientes, qua-
 rum ratione Magnes ferrum trahit, Rhabarba-
 um bilem evacuat cranium, præparatum Epi-
 psia consert, de quibus suo loco pluribus age-
 us, ubi morbos totius substantiæ considerabi-
 us.

Affirmatus

1. Iam saltem quæritur, num Semen Ni-
 gellæ, cujus usus frequens est in Coryza, pro-
 prietate substantiæ vel manifestis qualitatibus
 fectionem dictam corrigat? Præter videtur
 probare Langius lib. 1. Epist. 34. ubi Me-
 nthij semine catarrho convenire dicit, eo acti-
 ni modo, quo cōtacto tridente à corpedine ma-
 na piscatoris manus obstupefcit, quo presen-
 tia Adamantis ac alij magnetis actio, ne fer-
 rum attrahat, impeditur &c. Idem repetit
 F lib.

prius à
Langio:

lib. 2. Epist. 49. ubi nigell. in catarrho
desse dicit, ea ratione, quemadmodum alia
manifestis, sed occultis totius substantie viri
aliquid perficiunt.

Posterius
confirma-
tur contra
Langium.

III. Sed posterius potius asserendum
videtur, idque patet ex Galeno lib. 1.
simpl. medic. facult. ubi inquit, quod Nig-
la excalfaciat & siccet ordine tertio, sitq; au-
ra, tenuiumq; partium, atque hac ratione fie-
ut in linteo admota & assidue olfacta catarr-
sanet, scilicet materiam incidendo, exiccando
& sensibilibus ad evacuationem preparando.

In morbis
manifestis
frustra que-
runtur re-
media oc-
cultis.

IV. Datu igitur manifestis qualitatibus
opus est, ut ad occultam confugiamus, præ-
sertim in hoc morbo, ubi substantialis proprie-
tas frustra queritur. Cum enim dictus affectus
sit morbus totius substantie (nihil enim ali-
ud est coryza, quam defluxus humoris excreme-
ntitij à capite ad nares cujus causa est alteratio
cerebri debilitata, quam produciunt nimium
frigus, ardor solis & ea quæ caput replere po-
sunt Gal. lib. 3. de caus. sympt. cap. 4.
consequens esse videtur eidem quoque succu-
rendum esse per appropriata remedia contraria
non occultis, sed manifestis qualitatibus
prædita: quodlibet enim patiens ad-
equatum & proprium requi-
rit agens.

QVA

QVÆSTIO VI.

An vehemens hamorrhagia narium
per jectoris epizhemata corrigi
possit?

Quaquam vehemens ἄμωσσαιῶν ἔσι-
ν fluxus sanguinis ē naribus est symptoma in-
nere excretorum p.n. immodicē: nihilominus
in naribus accidat frequentissimē, adeoq; ol-
ctum impediāt, non videtur inconveniens de
idem quaestionem praesentem movere.

Priusquam vero ad resolutionem con-
versae accedamus, ante omnia notandum
anguinis excretionem praeter naturam ob tri-
em venarum διαθεσῆς, oriri posse, cum tot
odis propria sanguinis receptacula labefacten-
r, ut sanguinem retinere nequeant: vel e-
m sit ἀναστόμωσις, quando vasorū orificia
eriuntur, tum ob retentrici imbecillitatem,
m ob sanguinis plenitudinem, tum etiam ob
isdem acrimoniam, vel alias qualitates alie-
s, quibus expultrix irritari potest, vel sit
ἀπὸ θροσῆς, quando sanguis instar sudoris
tunicas rarefactas, & attenuatas praeter
naturam transcolatur, vel accidit διαίεσις
quando vas ipsum sanguinem continens,
ulceratione, erosionē, incisione, ruptura vel

Quot me-
dis αἱ μωσ-
σαιῶν
fiat.

terdum in vehementi narium hamorrhagia
 coris episthema commendant, non neglectu a-
 que ipsis naribus respectu cause proximio-
 adhibentur, propterea quod sanguis efferve-
 ns, & præter naturam adgros ad superiora
 immotus, ad suum principium & fontē, nimi-
 in jecur, removeatur, ita ut postea venarum
 positio morbosa suiliorem admittat corre-
 onem, quæ ratione ligatura extremorum,
 turbitula sine scarificatione circa hypochon-
 dia, aliaque similia commendantur.

QVÆSTIO VII.

Quomodo Nicotiana vera catarr-
 rho vel Coryza conveniat?

Inter alia maxime laudata medicamenta
 centiorum est etiam Nicotiana vera, cui ab Nomen Ni-
cotianæ.
 spanis Tabaco nomen inditum, ab Insula ejus
 nominationis, in qua copiosè nascitur, ut re-
 t Nicolaus Monardes. Alijs Petum voca-
 r: nonnullis ob insignes virtutes herba Pana-
 indigitatur.

Quo ad facultates hæc planta calida Vires Ni-
cotianæ.
 sicca in secundo gradu statuitur: ideoq; ca-
 faciendi, resolvendi, mundificandi, & aliquo
 modo astringendi potestatem obtinet, juxta di-
 um autorem pag. 331. in latina Clusii ver-
 one.

Ian:

Affirmatur
questio.

III. Iam queritur, num hæc Planta in
tarrho vel coryza sit usurpanda? Affirma-
va deducitur ex eo quod respectu qualitati-
dictarum defluxionibus humorum pituiti
remedium accommodatissimum esse videri-
tur.

Pulvis Ni-
cotianæ
quomodo
sit usurpan-
dus.

IV. Modum præscribit ejusmodi Evc-
artus in com. de Tabaco; Inprimis, i-
quit, ad affectus præter naturam capitis detu-
bandos, nempe catarrhum omnem, vertiginem
& oculorum defluxionem, capitis dolorem, na-
do ex causa frigida, aliasq; hujusmodi particu-
las læsione morbi obsessas, plurimum facit pi-
vus foliorum peti, subtilissimè tritus cribratu-
& in utramq; nares per canalem matutinis
temporibus insufflatus, omnem humorem
put infestantem instar errhini purgat & divo-
tit, dummodo illo pulvere per aliquot die-
rum spacium corpore prius bene purgato ui-
mur.

Fumus Ni-
cotianæ
quid præ-
stet,

V. Imò & fumus ejus plantæ accensæ na-
bus & ore acceptus idem præstare videtur, i-
pote qui resolvente, incidente atque attenuan-
facultate pituitosos & viscosos humores edu-
& consumit. Qua ratione Florida inco-
statis anni temporibus solius istius herbe fun-
pasci referunt auctores; quem per cornua hi-
usui comparata in os recipiunt, ubi famem

sin

ing. sedari confirmant, phlegmaticorum huiusmodi incredibili copia in os collecta.

I. Sic & Monardes ad arcendam famem

fitim, Indos, ubi per inhospita loca proficis-

untur pilulis ex Nicotiana confectis uti refert,

nam post alteram ore continendo, ita ut nul-

lum virium jacturam sentiant, conservato na-

tivo calore etiam phlegmatis copia, quam

Indos attractam simul deglutiunt & in penu-

ria melioris succi concoquunt. Si igitur tan-

ta est efficacia predicta herba, consequens esse

detur in catarrho & Coryza ejus usum mi-

nime improbandum.

Pilulae ex
Nicotiana
confectae
contra fi-
tim & fa-
mem.

II. Nec obstat, quod Nicotiana vim quan-

dam somniferam habere videatur, cum referat

Podonæus in stirpium historia, ejus usum

ingum, ac profundum somnum subsequutum fu-

isse. immò etiam Monardes liquidò affirmat,

um inquit: sic nostri Indi oneribus ferendis,

ut alijs laboribus desatigati, tabaci fumum

auriunt, & illico, quasi mente alienati corru-

unt, excitati verò refocillatos eo somno, & vi-

tes recuperatas sentiunt. Eorum exemplo Aethi-

opes pro mancipiis eò deducti nimis frequen-

ter eum hauriunt, quo fit, ut eorum Domini e-

regiè eos castigent, & illorum tabaco exurant,

quo ansam auferant saepius illo utendi, clam ta-

men uti non desinunt: Hæc ille.

Nicotia-
nam vim
obtinere
somnife-
ram.

Quomodo
Nicotiana
sit somni-
fera, & si-
mul etiam
attenuet
ac incidat.

VI. Non inquam, hoc obstat, quia medicamentum simplex unum & idem potest habere diversas, imò etiam contrarias operantes virtutes pro diversitate suarum partium, ut sapientius inculcat, Gal. Quod ut magis intelligamus, notandum ex Nicotiana incensa, si loqui licet, cum Hermeticis sulphur quoddam narcoticum, cum sale volatili copioso exhalare: illius rationem motum spirituum animalium sistit, & proinde magis est desecatum, & correctum, quam opio, mandragora, hyosciamo, & alijs, suaverem inducit somnum, spirituum animalium motum inhibendo. huius respectu vim incidendi, attenuandi, mundificandiq; possidet. Hoc est illud condimentum, quo pituitosi humores inspissati condiantur, ita ut ventriculum desfluentes potentia sint nutrimentum, adeoq; Nicotiana famem, & sitim sedare dicatur: huius ratione specifica & propria, una cum sale fixo, cujus extractionem vi calcinationis peragendam aliquot modis docet Everhardus, variaz obtinet operationes, de quibus non est institutum praesentis plura commemorare.

QVÆSTIO VII.

An & qua ratione mucilago seminum
cydoniorum lingua nigredinem
ex inflammatione corri-
gat?

Symptoma

Symptoma februm ardentium frequens est. Vnde sit
linguae nigredo & siccitas, cum inflammatione linguae ni-
equenti, propterea, quod aestus febrilis immo- gredo in
eus, unà cum acris vaporibus ex inferiori febris.]
partibus exhalet, & in spongiosâ linguae sub-
stantia, promptissimè suscipiatur, cui concur-
rentibus defluxionibus scabriciem, ac nigredi-
em inducit.

Huic male per mucilaginem seminis cytoni. Proponi-
currunt frequenter practici, quod qua ratio- tur quæ-
sit, cognoscendum. Vim refrigerantem, & stio.
item communiter eidem inesse statuunt,
contraxietatis remedium conveni-
ens esse videtur in inflammationibus. Hinc non
solum affectibus linguae per inflammationem
productis convenit, sed insuper igne ambustis
incommodissimè illinitur, & secundum Querce-
tium libro dicit. sect. 3. c. 3. utile colly-
rium in oculorum inflammationibus constituit.
II. Veruntamen cum vis refrigerandi, & ex-
candi condenset, atq; constringat, adeoq; tali-
us affectibus minimè conveniens esse videatur.
propterea, quod gangrenam in affecta parte fa-
cillime producat: Idcirco remedium hoc non pro-
ut simpliciter exiccat, & refrigerat, sed alio quo-
dam modo primis qualitatibus nobiliore officium
suum prestare consequens est.

III. Cum autem exhalationes fervida, prout Determi-
mobiles, & exaltata unà cum humoribus pec- natur quæ-
F 5 canti-

cantibus in parte quadam suscipiuntur, inflammationes ejusmodi pariant: ideo sequitur illud remedium adequatum esse, quod vim coagulandi spiritus vel exhalationes, & dissolvendi corpora, materiam videlicet, sustinentem fervido vapores obtineat. Hoc præstat aciditas virolata, vel armoniacalis quæ in semine cyton. quæque abundat, cujus ratione mucilago semini hujus inflammationem linguæ, & faucium aliarumq; partium corrigit compefciendo ferociam sulphurearum exhalationum: & attenuando ac dissipando materiam peccantem, in qua dictus fervor sustinetur.

Sal prunellæ Chymicorum, seu nitrum præparatum.

V. Hoc est quod experientia docuit Austriacos, & Ungaros, ubi talia symptomata faucium sæpiissime occurrunt, ob ardentissimarum febrium frequentiam, ut singulare, & specificum invenirent remedium, nimirum deputatum, ac præparatum nitrum cum floribus sulphuris, ex quo trochiscos formant, quos illi vernacula lingua Breunzeltlein vocant, propterea quod morbo huic, quem ab accidente hoc periculoso, Die Breune appellant, præsentissimum præbeant auxilium. Hos trochiscos in aqua dissolvunt, quam non tantum copiose bibunt ad febrilem æstum extinguendum, sed etiam eadem Gargarismi forma pro linguæ scabritie, & nigredine corrigenda utuntur, non propter frigiditatem quandam elementarem heterogeneam cum

um homogeneis coagulantem, quæ hoc loco fin-
i nequit, sed propter aciditatem harmoniaca-
m & vitriolatam, quæ corpora dissolvere, &
spiritus ferocientes compescere & coagulare po-
est, quod ex Mercurij præcipitatione aliisq; re-
um naturalium mutationibus facillimè demon-
raretur.

QVÆSTIO IX.

*An dolor gravissimum tactus sympto-
ma propriè calidis & humidis
leniatur?*

I. Etsi nihil magis homines præter naturam
fficiat, quam dolor, ita ut ille Medicus vulgò sit
acceptissimus, qui celeriter in omni morborum
enere doloribus leniendis dat operam, utpote
um multi doloris savitia commoti ad medica-
mentorum usum accedant, quem aliàs in sana
onstitutione cum tota medicina ne gry quidem
ficiunt: tam obscura tamen est doloris essentia,
ut de ea classici authores plurimùm dissentiant:
nimò eò usq; perveniunt, ut quidam dubitent,
um etiam dolor sensu percipiatur, questione
rimò aspectu ridiculâ, sed profecto Philosophi-
a consideratione digna, ut paullo post pate-
it.

II. Vt autem tum demum rem quandam Inquisitio
ognoſcimus, quando causam ejus proximam causæ do-
lorum,
non

non ignoramus, cum scire sit remper causas cognoscere secundum Philosoph. Idcirco jam etiam de causa doloris merito querimus, doloris inquam, illius qui non generaliter omnis voluptatis sensualis oppositum est, sed quem Aræteus l. 2. de morbis diut. c. 12. rem asperam & inimicam sensui nimirum tactus esse dicit, quatenus videlicet dolor nihil est aliud, quàm operatio tactus tristis & plurimum inimica, ut ex aliis repetit Langius l. 1. epist. 41, Cardan. l. 1. tr. 5. contrad. 17.

Requisita
sensatio-
nis.

III. Quemadmodum verò ad ipsam & sensationem tactus tria necessario requiruntur, ut recte fiat, nimirum adequata organi dispositio, medium justum, & objectum sensibile proportionatum, ut patet ex iis, quæ proposuimus, in libro 2. nostrarum nobil. exerc. de anima, ideo manifestum est sensus operationem depravatam respectu cuiusdam enumeratorum requisitorum accidere.

Dolor non
fit respectu
obiecti im-
proportio-
nati.

IV. Non autem potest hoc fieri respectu obiecti improportionati, ut placet quibusdam recentioribus, quia dolor est symptoma corpori humano accidens: at quemadmodum morbus non est extra partes humani corporis, utpote cū sit essentialiter impotentia partium ad agendum à dispositione præter naturam proveniens, ut colligitur passim ex Gal. ubi definitionem eandem inversam tamen, finem medicum respiciendo, repe-

repetit: Ita etiam symptoma, quod morbum immediate sequitur, nullam causam proximam extra corpus humanum agnoscit; quale tamen objectum est, sive proportionatum, sive improporportionatum, utpote, quod secundum realem suam existentiam à sensu non recipitur, sed solum per speciem, qua modo quodam incorporeo, qualitates objecti sensibus offeruntur: ita ut Philosoph. lib. 2. de anim. 1. 121. sensus objecta sua percipere dicat, eo modo quo cera suum sigillum impressum representat.

V. Nec obstat, quod objecti vehementia sensum Instantie non tantum depravare, sed etiam corrumpere solvitur. possit, quemadmodum patet ex Philosopho lib. 2. de anima t. 123. & ipsa experientia, quod non sine damno proprio milites Hannibalis & Dionysii tyranni subditi quidam vincti didicerunt, quorum illi per multam nivem iter facientes oculis vehementer ladebantur, hi vero ex carcere obscurissimo in domum splendidissimam calce illitam educti occidebantur, ut refert, Gal. 1. 10. de usu part. c. 3. Non, inquam, hoc obstat, quia objectum hoc præstat non immediate, sed mediante corruptione organi, quod alibi demonstravimus Quæst. 13. Ex. 5. lib. 2. de corp. & an.

VI. Porro cum etiam in medio causa doloris Causa doloris non querenda non sit, utpote cuius, quatenus est me- loris non dium, nulla est actio, relinquatur ipsum orga- est in me- dio.

um

num in causa esse, ut sensatio fiat dolorifica. Et
 tet hoc maxime, quod sapi is a sit nobis sen
 dolorificus rectè constituto obiecto, rectè quo
 sese habente medio. Hoc manifestum est ex
 quod hyemis tempore manus refrigerata veh
 mentissime doleat igneo calore presente, qui t
 men calor in eodem gradu eademque distanti
 existens non ledit manum alterius minime re
 frigeratam: sic vulnus ab externo aëre vehem
 ter dolet, qui tamen aer reliquam cutem non
 facit. Hinc ergo constat in ipso sensus organo cau
 sam doloris statuendam.

Dolor sen
 sibus acci
 dit, respe
 ctu organi.

VII. Duo vero potissimum organo præter na
 turam accidere possunt, ad generationem dolo
 ris inservientia, nim. intemperies, & unitat
 solutio. Quapropter Avicenna l. 1. Fen. 2
 doct. 2. c. 15. duas agnoscit causas doloris in
 temperiem, & solutionem continui, idque repe
 tit ex quibusdam locis Gal. l. scil. artis med
 c. 80, l. 12. meth. med. c. 7. l. 2. de loci
 aff. c. 5. & alibi.

Non plu
 res sed unā
 esse doloris
 causam im
 mediatam,
 nimirum
 continui
 solutio
 nem.

VIII. Sed cum unum à pluribus immediat
 deduci nequeat, utpote cum unus effectus unan
 tantum causam agnoscat proximam, quicquid
 etiam contradicat Mercurial. l. 1. præct. id
 circo concludimus magis probabilem esse senten
 tiam illorum, qui causam doloris non duplicem
 sed unicam tantum in organo statuunt. Quæ
 autem

autem

utem sit causa rursus non convenit inter
omnes. Averroes lib. 3. coll. cap. 13. à sola
intemperie dolorem oriri autumat: et Gale-
nus rectius lib. 4. simpl. Med. lib. 1. de
caus. tympt. lib. 3. de fract. ad solutionem
continui refert causam doloris, cum Arist. lib.
Top ubi partium separationem non dolorem,
sed doloris causam esse pronunciat.

X. Quamvis enim non negemus intemperiem
epius dolorem inferre, non tamen hoc fit im-
mediate, sed quatenus continuum solvit in or-
gano sensus, aliàs consequens esset absque in-
temperie nullum dolorem dari, quod contra sen-
suum & experientiam est. Per continuum vero
solutionem non intelligimus ipsam motum, quo
separatione partium organum alteratur, sed
potius illud, quod tali motu productum est, qua-
tenus enim partes in organo vel sensibiliter per-
cipiuntur qualitates, vel insensibiliter per pri-
mas sunt solutæ, eatenus ob organi malam di-
positionem sensatio tristis, adeoque dolor gene-
ratur.

Quid in-
telligen-
dum in
presentia
per conti-
nui solu-
tionem.

Nec obstat, quod eo momento, in quo con-
tinuum solvitur, dolorem protinus percipia-
mus, ubi fit animadversio, quia hoc respectu
virtutum non solvendarum, sed solutarum ac-
cidit, utpote cum motus à termino suo ad quem
virtualiter accepto non differat, propterea quod
la moveri dicantur, quæ partim facta sunt,
partim

partim etiam adhuc fiunt, ut alias in Physicis demonstratur.

An dolor
sentiatur?

XI. Hinc patet non ridiculam esse questionem quam movet Conciliator diff. 77. & Caudanus citata contradicit. num etiam sentitur dolor? quia verum est dolorem non sentire ut quod, hoc est, ut objectum, sed sentitur quo, hoc est, ut *αἰσθησις* tristis, vel inimicis sentiendi modus, quem ob organi affectionem sensus communis adesse iudicat. Unde Hippocrates recte inquit: qui dolent & dolorem non sentiunt illis mens laborat. Sic etiam vulnere, dum adhuc ira fervet, dolorem non sentit quia nondum per phantasie operationem *αἰσθησις* depravatam animadvertunt.

Conciliatio diver-
sarum cau-
sarum.

XII. Si cui tamen placet, quod monent Avicennae Interpretes Mongius & Coste causam doloris duplicem statuere, nimirum alterationem, & solutionem continui, quod in medico negotio propter curationem, ubi scilicet non semper proximae, sed etiam saepius remotae causae sunt respiciendae, magis satisfaciat; eide non admodum repugnabimus, propterea, quod saepius dolorem percipiamus absque evidenti solutione, alteratione satis manifestâ: saepius etiam unitatis solutio manifestissimâ sine apparente alteratione dolorem introducat.

An vera a-
nodynica
lida humi-
da? Affir.

XII. His de essentia doloris praemissis, quaeritur num vera anodyna sint calida & humida.

Affir.

Affirmativam tenemus cum communi medico-
um schola, dum propter caliditatem & humi-
ditatem moderatam laxantia pro veris agno-
sunt anodynis, quatenus partes dilatando ma-
teriam continuum solventem tollunt, & partem
affectam attemperant, ut sunt Chamomilla, Al-
thea, Melilot. semina lini, lac, adipēs, olea &c.
si verò stupefacientia sapius quoque dolorem le-
vare dicantur, ut patet ex Trall. l. 10. c. 1. Celso
s. de remed. cap. 25. & aliis multis; non tamē
hoc propriè fit, propterea quod dolor hisce non
ollatur per correctionem suæ causæ, sed ex acci-
denti, quatenus stupefacientibus ipsum innatum
solidum afficitur, ita, ut una cum dolore sensus
se diminuatur, & pars dolens interdum omni-
tē emoriatur.

stupefaci-
entia im-
propriè
dolorem
leniunt.

IV. Sed quid Hermeticis respondendum, qui
dolores internos in universum omnes à spiriti-
bus salium resolutis proficisci volunt, ut patet ex
etro Sever. l. Ideæ cap. 13. Quercetano
ons. de arthri: & aliis. Quam ob causam
la loca magis doloribus affici statuunt, quæ fre-
quenter mucilagines spiritibus salium acutissi-
us aliquandiu latitantibus, & tandem effe-
rescentibus præditas continere solent, ut sunt in-
testina, renes, articuli, membranosa partes &c.
hinc vehementissimi dolores colici, nephritici,
rhitici, pleuritici &c.

Sententia
Hermeti-
corum de
causa do-
loris,

V. Idem nobiscū affirmant, nim quod proxi-
ma

G

ma

ma causa doloris sit unitatis solutio, quam ne-
gamus respectu cause antecedentis frequenter
ab eiusmodi acris fluxionibus serosis, vel
illi loquuntur, à resolutis tartareis mucilagin-
ibus oriri. Hac ratione, quedam anodyna
simpliciter laxando, & partem affectam
temperando, sed specifica proprietate ratione
sulphurea anodynii dolores vehementissimos levi-
unt, spiritus illos salinos è mucilaginibus tar-
tareis prodeuntes resolvendo, & corrigendo, à
hac de re differunt Spagyrici.

QVÆSTIO X.

*An dolor arthriticus venæ sectionem
indiget?*

Arthriticis
quid.

Proxima
causa Ar-
thritidis.

I. Ut questionem præsentem penitus intelli-
gamus operæ pretium esse videtur, naturam ar-
thritidis per determinationem cause proxima
considerare, & ex ejusdem essentia questio-
nis decisionem deducere. Est autem arthriti-
articulorum dolor vehemens ob materiam
per affluxionem, vel congestionem p. n. col-
lectam, quæ circa nervosas, & membranosa
articulorum partes exacerbata sensationem do-
lorificam generat. Talis materia propriè lo-
quen lo non est sanguis, vel alius quidam humor
per se consideratus, sed impuritas quedam se-
rosa ad resolutionem, & coagulationem apta,
vel in sanguine vel in biliosis, melancholicis, aut
putri-

tuosis humoribus abundans, quam Hermec-
ci Tartaream vocant, propterea quod non in-
modè cum tartaro vini comparari possit.

Originem suam trahit ab ipsis alimentis
propter partium concoctioni prospicientium im-
becillitatem non rite digestis, unde talis mate-
ria copiosè cum sanguine vel aliis humoribus a-
ndantibus commiscetur, & ratione similitu-
nis ad articulos, quatenus glutinoso sanguine
audent, attrahitur, in iisque tum affluxione
tum etiam congestione propter imbecillitatem
mandam vel ab ortu, vel alia ratione compa-
tam colligitur, & statis temporibus suas pa-
tur exacerbationes, ac dolorem producit ar-
triticum, pro varietate suæ naturæ diversum,
quemadmodum hæc pulchrè deducit Querce-
nus in conf. de arthrit.

Vnde oria-
tur Tartar-
um in san-
guine.

1. His ita constitutis quærimus nam in hoc Quæstio
fectu venæsectio conveniat? Negativa vi- negatur
etur probabilis propterea quod proxima causa
dolorem hunc generans non lateat amplius in-
veniri, adeoque impossibile sit per venæ sectionem
indem corrigere. Adde quod venæsectio ca-
rem nativum debiliorem reddat, qui tamen
se potius confortandus esset, propterea quod a-
ut malum hoc potissimum ex depravata con-
stitutione profluat, quæ ratione facili & Venæ
sectio dicitur arthriti, quod per crapulam, &
minis effusionem debilitata natura sanguinem

amplius exactè purificare, & materias crudas
mucilaginosas tartareas separare nesciat.

Affirmati-
va penitur.

IV. Contra aff. placet Celso, qui libro 2
de re med. cap. 24. statim sanguinem mittere
dum esse censet, ubi sentitur dolor arthriticus;
enim inter initia, inquit, factum sepe annua
nonnunquam perpetuam valetudine tantam pra-
stat. Non admodum dissentit Aetius libr. 2
ser. 4. c. 23. ubi omnibus diei horis (non obser-
vato scilicet tempore aliàs consueto) venā secan-
dam esse statuit in, qui vehementibus doloribus
arthriticis instantur.

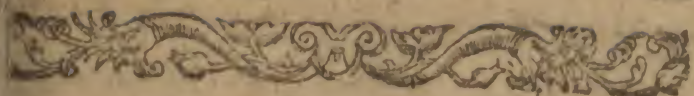
Limitatio
problematis.

V. Sed nota pro decisione controversie, quo
medica curatio non semper causam conjunctam
proximam respiciat, verum ut plurimum in
in remotis, & antecedentibus corrigendis est la-
borandum. Quapropter venasectioni quoque loci-
damus in doloribus arthriticis, tum tempore
potissimum, ubi materia antecedens est sangui-
nis superfluitas, cujus ratione defluens humor
parte affecta repellitur, & causa fovens proxi-
miorem aliquomodo subtrahitur, ita ut natura
ab onere & copia quodammodo levata crudita-
tes magis concoquat, adeoque sanguinis impurita-
tes per loca consueta melius secernat. Coniunge
Card. 1.1. tr. 3. contradict. 24.

Ita de quibusdam sensuum affectionibus
corrigendis agere volumus.

Qu

Σὺν Διῷ

DECAS QVARTA.

continens controversas quæstio-
nes morborum quorundam or-
ganorum vocis & re-
spirationis.

RESPONDENTE

M. DONATO FREIWAL-
do, Misnensi.

ὑπομνηματίζων.

✓ T sensuum beneficio species sensi-
biles apprehendimus, & conceptuum no-
strorum initia formamus: ita formatas
rationes ope partium voci ac respirationi in-
venientium vicissim loquelâ exprimimus, & hoc
modo animi nostri sententiam aliis communi-
mus. Non igitur extra methodi legem esse Ratio con-
sideratur, de morbis quibusdam sermonem ac re-
tentionem ledentibus consequenter quædam
problema subicere, cum de sensuum læsioni-
bus præcedenti exercitatione dictum sit.

QVÆSTIO I.

*An ancyloglossis, qui vix loqui possunt,
sectione succurrendum?*

*Quamvis ad vocis & sermonis generatio-
nem plurima membra requirantur, ut lib. 1.*

G 3

de

Linguae pri-
marium
vocalis or-
ganum.

de corpore & an. Exerc. 10. quæst. 9.
monstravimus: inter illa tamen primatus lin-
guæ attribuitur, cuius beneficio vox in larynx
adjuvantibus pulmonibus generata & à pal-
ato & gargarone conservata, cum aliis partibus
servientibus articulata redditur & sermonem
significantem constituit, quod pulchre declarat.
Dd. Conimb. lib. 2. de an. c. 8. quæst. 5.

Quomodo
lingua vo-
cem for-
met.

II. Præstat autem lingua suum officium
tissimum in sermone formando motu suo vari-
etate, cuius beneficio reliquis partibus quæ adjuvan-
tibus vocem in larynge formatam variè frangit
& pro verborum varietate dispescit & distri-
buit.

ἄγκυλό-
γλωσσον
quid sit.

III. Impeditur autem hic motus linguæ fre-
quenter in quibusdam hominibus, quos ancy-
glossos vocant, de quibus queritur, num is de-
fectione chirurgica succurrendum sit? Affi-
mativa videtur probabilis, propterea, quod
ἄγκυλόγλωσσον Budæus interprete sit lin-
guæ vinculum nervosum p. n. quo motus ejus im-
peditur, & per consequens, loquela redditur
mutilata, præsertim tunc temporis, ubi lit-
terarum difficilioris pronunciationis, ut sunt l. r. k. c.
primenda veniunt.

Modus se-
ctionis ex
Actio &
Paulo.

IV. Hinc Actius Tetrab. 2. serm. 3. c. 9.
& Paulus lib. 6 de remed. cap. 29. ἄγκυ-
λόσιν vel linguæ incurvationem, sive sit à na-
tura, ubi detinentes linguam membrana dur-

res & curtiores sunt ab initio nativitate, sive sit ex adventitia quadam causa, propter cicatricem aliquam duriores ex ulceratione sub ipsa lingua inductam, sectione artificiosa curant, linguam ad palatum adducendo, & nervosum vinculum transversim secando, si vitium est ab ortu, vel quicquid durum est, si cicatrix in causa, vi ferri absumendo, animadversione adhibita, ne simul subjacentes venae ledantur: quibus peractis aqua frigida aut posca os colluunt, & postea laxatorio & incarnatorio medicationis ductu curationem absolunt.

V. Hoc est quod nostri quoque tentant chirurgi non sine successu in infantibus quibusdam membranam linguam sustinentem duriores & mutilam habentibus, ita ut linguae contractionem lactis etiam suctioni non sufficiant, quemadmodum Forestus lib. 30. obser. 30. testatur.

VI. Sed notandum, quod interdum lingua Cautio ne-
contrahi, adeoque apparens ἀγκύλωσις gene- tanda,
rari potest ex humore lento & aresaciente, quod in febribus acutis frequenter apparet, ubi omnino noxia & perniciofa est sectio, cum potius violaceum oleum, malvae decoctum, lac aliaque
similia humectandi & emolliendi
vi praedita conveniant.

QVÆSTIO II.

An vocis asperitas aceto scillitico corrigenda sit?

**Affirmati-
va quæsti-
onis.**

I. *Affirmativa quæstionis pars veritati consentanea videtur: cum enim acetum Scilliticum teste Galeno lib. 7. de comp. med. sec. loca in fine maxime profit orthopnoicis & asthmaticis propterea quod diffecantibus medicamentis citra calefactionem insignem indigeant in quorum numero Scilla quoque habetur, quæ vim incisoriā abunde possidet, non tamen fortiter calidam ut habet Galen. libr. 8. Med. simpl. 6. Scilla. Paul. Ægineta libr. 7. de re med. cap. 3. Aetius Tetrab. 1. serm. 1. Orisbas lib. 2. collect. Idcirco videtur consequens Avicen. quoque dictum verum esse, dum acetum scilliticum vocis asperitati convenire statuit, cum auctore tertii libri facile parabilium, ubi idem innuitur, ut monet Cardanus libr. 1. tract. 3. contrad. 10.*

**Vnde vox
rauca.**

II. *Nec deest ratio: cum enim vox rauca & aspera fiat ob humiditates viscosas circa guttar & asperam arteriam collectas, ubi soni purioris generatio impeditur, propterea quod humidiora minus ad sonorum productionem apta sint, quam sicciora & duriora, ut habet Philosophus sect. 11. probl. 12. Ideo ratione contrarietatis indicatio medica diffecantia & attenuantia requirit, quod acetum scilliticum virtutibus*

us imbutum optimè præstat, sine insigni par-
um calefactione,

11. Et quamvis maligna quedam acri-

monia sit in scilla, cujus ratione minus conve-

niens esse videtur faucium asperitati: non ta-

men obstat, quia semper necessarium est, ut le-

gitima præparatio & malignitatis separatio

precedat, potissimum in scillis palustri vel fæti-

loco generati & nunquam transplantati, in

quibus veterum ille modus præparandi, ubi pa-

pani involuta coquuntur in farno calido,

non videtur esse sufficiens, sed multo melior est

ratio, quam præscribit. Quercetanus

Pharmac. dogm. cap. 12.

12. Cautior tamen adhibenda, quoad ge-

nerationem rauca vel aspera vocis secundum

Gal. 7. de comp. med. sen. loc. cap. 1.

et distinguamus raucedinem vel asperitatem

vocis, quæ sit communiter ob materiam deflu-

entem & organis dictis immersam (de qua o-

mnia quæ diximus accipienda sunt) ab illa vocis

essione, quæ vel ex clamore, vel ex phlegmone o-

curtur, cui dicta remedia minimè conveniunt.

Acrimonia
scillæ quo-
modo cor-
rigatur.

Limitatio
affirmatio-
nis.

QVÆSTIO III.

An frequens usus Eclegmarum con-
veniat in tussi?

G S

Tussim

Tussis cui
subiecto
sic tribuen-
da.

I. Tussim frequenter organis respirati-
accidere nullus est, qui nescit, quamvis de
jecto patiente nondum omnino conveniat in
medicos, dum Avicenna statuit esse passio-
nem vel affectionem pulmonum, innuens materiam
tussim producentem semper in ipsis esse pulmo-
nibus: contra Galenus potius pectori & diaph-
gramati πᾶσι esse voluit, dum ipsam respi-
rationem primò pectori & ex accidenti tantum
pulmoni tribuit, pulmonem sensu manifestò
nimè præditum statuens, ita ut sui ratio-
nem noxiam non percipere, nec perceptam ejus-
modi motu expellere queat. Vtriusque horum
verrores lib. 2. coll. cap. de juram. pul-
sae opponit, & potius cordi quam pulmoni
pectoris hanc affectionem dicit, propterea, quod
cordis causa pulmones proprium obtineant mo-
tum inspirationis & expirationis, quod cor, se-
tians nocumentum, tussim excitet ad rem-
ovendam è vijs spiritalibus materiam noxi-
am.

II. Etsi verò probabilem judicemus Ave-
rois opinionem, ubi peculiarem ac proprium
motum pulmonibus tribuit, quemadmodum p-
ter ex lib. 1. nostrarum Exerc. nob, &
corp. & an exerc. 2. quæst. 8. ubi contr-
versiam hanc resolvimus, non tamen videmus
cur cordi potius, quam pulmonibus attribuen-
da, propterea quod ipse respiratio simpliciter

con-

considerata nullo modo cordi, tanquam proxi-
mo organo. sed semper pulmonibus adscribenda
fit, quamvis nullus negare queat gratia cordis
tandem fieri: at verò subjectum actionis sim-
pliciter, est etiam subjectum actionis lese.

III. Quapropter concludimus cum Matth.
de Gradibus in com. ad 9. Rhas. cap. 49. Tussis pul-
monum & pectoris, illius
autem immediate & primò, huius secundiò, pectoris af-
fectus.
quatenus pulmonem in expellenda re noxiâ
pectoris motus adjuvat. Est enim tussis vehe- Definitio
mens afflatio cum strepitu per fauces erumpens, tussis.
qua sit à constrictione pulmonis & pectoris præ-
ter naturam, quando vis expultrix à causa qua-
dam vias respirationis intercipienti, humore vi-
delicet affluxo vel affluente, sive alio corpore
obstruente, aut aliena qualitate prima vel se-
cundâ spiritalibus organis accidente, irrita-
tur. Galen. lib. 2. de caus. sympt.
cap. 4.

IV. Queritur jam an in tali affectu præ- Affirmatus
sertim ubi ab humoribus affluxis & affluenti- questio.
bus oritur, frequens eclegmatum usus conveni-
at? Affirmativa placet pleriq; practicis, quos
frequentissimè pro tussi corrigenda loch vel ec-
legmata respectu cause diverse varia præ-
scribere videmus. Nec deest ratio, cum tali-
bus medicamentis in tussi illa frequentissima,
quæ

quæ à fluxionibus oritur, tam antecedenti quàm continenti causæ succurrere possint, vel etiam intentione mixta simul utramque respiciant.

V. Sunt enim loch vel eclegmata aut attenuantia, incidentia ac detergentia humore viscidas obstruentes, quemadmodum appare in loch de scilla, sano & experto, è pino, è prassio & similibus: aut sunt incrassantia & lenientia humores calidos & acres affluentes, ut sunt loch de papavere, de Psyllio, de Portulaca, Diascodion simpli, Galen. & alia: imò sepius ex dictis medicamentis tertium generatur artificiosa compositio, quo partim ad materiam affluxa dissolvendam & expectorandam, partim ad affluentem in crassandam & inhibendam respicimus.

Improbatur frequens usus eclegmatum.

VI. Veruntamen cum lohoch & eclegmata frequenter & diu usurpata non tam pectori, quam ventriculo illabantur: ideo cautio adhibenda est, ne usu illorum continuo viscerum robur dissolvatur, cum ratione dulcedinis, quæ facit ut simul crudi humores attrahantur, obstructiones generentur, ita ut cruditatibus auctis caput magis repleatur & ob hepatis temperamentum alteratum hydrops subsequatur, sicuti monet Crato in opere Epist. à Scholzio editarum epist. 18.

Hinc

II. *Hinc tutius esse videtur in ejusmodi affectibus hecicis & sublingualibus uti, quæ detinentur & sanum defluunt, quam quodanum eclegmatum usum continuare quam non negemus eundem interdum minime negligendum esse, præsertim ubi rarius, & singuli animadversione adhibitâ, nec citius ad intricatum, quam pectus desluat materia mecaminâ, talia usurpamus.*

QVÆSTIO. IV.

An vena sectio tentanda sit in principio Anginæ?

Angina præ reliquis vitiis morbus est acutissimus, teste Alex. Tralliano lib. 4. cap. cum egros laquei funisq; more strangulare solent, unde Græcis merito κνίξ, ἢ κνίξ ἔστω τῆς κνίξεως, ἢ κνίξ ἔστω, hoc est, a suffocando dicta fuit. Est autem angina propriè dicta non Angina, ne vitium gutturi vel faucibus accidens ac quid. spirationem impediens, quo sensu vox hæc sæpe à veteribus usurpata invenitur, sed potius faucium sive gutturi compressio ab inflammatione, secundum Galenum lib. 4. de loc. f. cap. 3. qua ratione squinantia (ita enim corrupto græco vocabulo perperam latinis citur) Conciliatori diff. 188. dicitur præfocatio

focatio circa guttur ex apostemate congesta.

II. Cum vero per inflammationem fauce vel guttur varijs modis affici possit, idcirco plures anginae differentiae statuuntur ab autoribus quemadmodum videre licet apud Hippocratem lib. 3. progn. Galen. lib. 4. de loc. aff. cap. cit. & lib. 4. Aph. in com. 34. ubi simul & ille numerantur praefocationes, quae e organicis morbis, utpote luxatione vertebrae, colli & similibus oriuntur.

III. Verum de his speciebus anginae, quae maxime spectant usum medicum & secundum Galenum locis citatis, Aeginetam lib. 3. cap. 27. Trallianum loco supra citato & alios dividuntur in κρυάγχην ubi gutturi interni musculi, in παρὰ κρυάγχην ubi gutturi ejusdem externi musculi inflammantur in στυάγχην, ubi faucium interni musculi & in παρὰ στυάγχην, ubi faucium externi musculi inflammationem patiuntur, jam quaerimus num in principio venae sectio conveniat.

Negantia
argumen-
ta.

IV. Negativa videtur probabilis ex sententia Mesuici, qui interdum medicamentum praemittendum esse statuit, tunc temporis potissimum, ubi materia peccans simul cholericæ vel phlegmaticæ est, propterea quod materia cholericæ subtracto sanguine per venæ sectionem magis

gis ebullire & effervesce, phlegmatica vero
 uitatem maiorem induere soleat. Imo si
 rum est, quod dicit Avicenna lib. 3. fen-
 tract. 1. cap. 11. melius esse, ut remaneas
 tus in corpore & per evacuationem peccans
 teria subtrahatur, omnino sequitur in An-
 a ab inflammatione cholericā vel phlegmati-
 sanguinem in principio non esse mittendum,
 in hac ratione virtutis quādam imbecillitas
 sequatur & cholera vel phlegma non primo
 uentur, utpote quæ materia potius purga-
 nem, quam venæsectionem indicant.

Sed contrarium cum Matth. de Gra-
 bus in 9. Rhaf. tr. c. 48. Paulo Aegin- Contrari-
 lib. 3. cap. 27. Actio tetrab. 2. ser. 4. um defen-
 p. 47. Celsi lib. 4. cap. 4. & alijs recen- dicur.
 orum ac veterem libentius defendimus, quod
 licet in omni Angina, siue sanguis cum chole-
 vel phlegmate, siue solus peccet, initium à ve-
 sectione sit faciendum, modo virtus, ætas vel
 quod aliud impedimentum non repugnet:
 in principio statim eo respiciendum, ut af-
 fluxus humorum ad partem affectam inhibea-
 r, quod commodè Venæsectione fieri potest.
 pellendo videlicet materiam affluentem à par-
 affecta,

1. Ut enim in alijs inflammationibus
 nguis mittitur, non respectu illius materie,
 qua

quæ jam actu apostema in parte quadam p
duxit, sed præservationis ergò, ratione mate
adhuc affluentis & inflammationem augenti
ita etiam hic venæsectionem in principio præ
scribimus, ne affluentibus humoribus major
at inflammatio & consequenter præsens suffo
cationis periculum imminet.

Satisfit ra-
tionibus
Mesnei.

VII. Hinc patet Mesnei rationes nihil
aliud probare, quam quod phlebotomia evacua
non requiratur, utpote, quæ tantum in pleu
ra convenit: eo ipso tamen non tollitur hoc quod
respectu affluentis materie, ne affectus red
tur deterior, derivatio per sanguinis missionem
institui possit.

An semel
vel parti-
tis vicibus
sanguis ex-
trahendus.

VIII. An autem semel vel partitis vicib
educendus sit sanguis dubium est: Avicenna
citato loco vetat sanguinem plurimum subi
extrahere, præsertim ubi virtus debilitari in
cipit: Si verò fortior est virtus ad animi def
ectum usq; sanguinem mittendo progreditur.
Reliqui principes maxima ex parte eò inclinant
ut pluribus interpositis vicibus sanguinem eva
cuandum esse censeant: cum ulata enim, inquit
Alcimarum cap. 46. universimq; facta eva
cuatio animi defectionem excitat, suffocatio
nisq; periculum infert, quod in præsent
morbo aliàs plurimum timen
dum est.

QVÆ

QVÆSTIO V.

An Asthmaticus vomitus prosit?

Ασδυατικοὶ græcis, anhelosi latinis vo- Asthma.
cantur illi, qui citra febrim spiritum densum e-
mittunt, more illorum, qui velociter currendo
fatigati sunt: quod si levius est symptoma,
ut citra sonum, exigue densa & crebra sit
spiratio, δύσπνοια laborare dicuntur: si vero δύσπνοια,
infirmisima & creberrima est spiratio, ita ut ob
imminentem suffocationem jacentes non nisi re-
a cervice respirare possint, ὀξυδύσπνοιοι vocant- ὀξυδύσπνοια
r, quemadmodum colligitur ex Galeno lib.
de diff. respirat. cap. 11.

Causa dictarum affectionum est angustia Causa com-
muni haec
ria aspera arterie propagines, potissimum in
monchis vel per obstructionem à lentis & cras- rum affe-
humoribus ibidem collectis, vel etiam à fla- ctionum.
osa materia, vel per coarctationem à tuber-
lo quodam p. n. vel per subsidentiam à qua-
te valde resiccante producta. Etsi enim ra-
is à siccitate talis affectus generatur, non ta-
en impossibile videtur Avicenna lib. 3. fen. Sola siccitas an fa-
tract. 1. cap. 38. quod ulterius confirmat tas an fa-
lius in Altimar. cap. 38. non tantum ra- ciat Asth-
ma, cum siccitas dilatationi & constrictioni
linonem impedimento esse possit, sed etiam
perientia, propterea quod Asthmaticus qui-
m juvenis solâ victus ratione humida ali-
ando curatus fuerit.

H

Que-

Negativa
questio-
nis.

III. Querimus jam num in Asthmate, illo
delicet quod frequenter accidit, per obstructi-
onem à viscida materia (à quo reliqui dicti a-
ctus tantum secundum magis & minus di-
runt, ut post veteres innuit *Weccerus* lib.
Syntax. par. 2) agrotantibus vomitus p-
scribendus? Negativa sortassis veritati cons-
tanea videbitur, tum quod peccans materia
hereat in ventriculo, sed in pulmonum carti-
ginosis meatibus: at vomitus non pectoris
pulmonum, sed ventriculi particularis est e-
vacuatio. Adde quod vomitus duplici modo
cere possit, tum quatenus caput replet & flux-
us auget, unde postea causa morbifica ob aff-
entem materiam deterior redditur: tum etia
quod periculosus sit ob suffocationem immine-
ntē aliā, quā respectu vomitus excitati sit mai-

Affirmatur
questio.

IV. Contrarium tamen, quod videlicet a-
quando in Asthmate vomitus instituendus, ha-
Paulus Aegineta lib. 3. de re med. cap. 2.
ubi vomitum radice raphani & similibus ex-
tandum esse statuit: idem innuit *Oribasius*
lib. 9. item *Aetius* tetrab. 2. serm. 4. c. 5.
ubi ex *Archigene* vomitum à radicibus per
tervalla suscitatum approbat.

Additur li-
mitatio.

V. Sed nota quod illud ipsum fiat tunc temp-
ris ubi copiosa pituita in ventriculo collecta est
cujus respectu suffocationis periculum imminet
majus redditur, idq; tentatur in assuetu, ubi

nota

documenta ex vomitu non sunt expectanda: si-
cut natura ab onere levata citius materiam
proximam in ipsis pulmonum meatibus pectan-
tem aggreditur, & alteratione sua ad expulsio-
nem preparare conatur: adde quod hac ratio-
ne ventriculo repurgato fluxionum antecedens
causa & per consequens morbi continua aug-
mentatio tollatur, quatenus materia ulterius
fluens inhibetur.

I. Negativā ergo concedimus, si de proximā
causa morbifica crassā videlicet & viscosā mate-
riam in bronchiis pulmonū harenē, sermo est, re-
futu cuius vomitus minimē convenire videtur:
sed potius hic ea præscribenda, quæ citra rebe-
rentē calefactionem extenuant & abstergant:
modico enim calore, ut & frigore, crassi &
aces humores crassescunt magis, cogunturq;
ut postea difficulter abstergi & avelli pos-
sint, ut inquit Fuchsius lib. 2. meth. c. 7.

I. Hanc ob causam conveniens hic est, oxy-
squillicum, ipsa scilla preparata cum mel-
lita, & similia, inter quæ est etiam oxy-
ctatonis in difficultate spirandi reme-
dium presentissimum, si sensim cochlear inte-
rim deglutiatur, quod sit ex Herba Hyssop. o-
m. Marub. puleg. veronic. scabiosæ card. ben.
M j rad. jreos incise ʒj. Agarici albiss. 3x.
ʒij. Decoquatur in s. q. aceti affusa tertia

H 2

parte

parte aquæ, & adde mellis puriss. q. s. iterum
ad justam consistentiam coquatur & fiat os
mel.

QVÆSTIO VI.

*An hæmorrhagia narium conveniat
peripneumonia.*

Peripneu-
monia
quid.

I. ΠΕΡΙΠΝΕΥΜΟΝΙΑ ἢ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ vel affectus
ΠΕΡΙΠΝΕΥΜΟΝΙΑ, ut Celsus lib. 4. cap.
vult, est ille, quem latini pulmoniam vocant
ita ut sit in numero illorum morborum, quos
Galen. lib. 2. Meth. Med. à lesa parte aspi-
cta nomen accepisse statuit: Est enim Pau-
teste lib. 2. de re med. cap. 30. pulmonis
inflammatio, cum febris acuta quemadmodum
dicit Aetius, quod ex variis Galen. locis re-
tere voluerunt, quâ ratione Conciliat
quoque diff. 100. pulmonis phlegmone dicitur.
Malum sanè vebemens & acutum, quod
plus periculi, quam doloris habet, veluti Cel-
citato loco inquit, utpote cum teste Hi-
lib. 2. & 3. de morb. & lib. ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ
judicetur die septimo, aut decimo quarto,
ad summum vigesimo, ubi pauci effugiunt.

II. Dubitatur autem num in hoc affectu
veniens judicetur hæmorrhagia narium?
firmativum habet Aetius tetrab. 2. ser-
Affirmatur cap. 56. ubi inquit: Si ad salutem permittitur
questio. morbus, sanguinis eruptio à naribus abundans

et sequitur. Consentit Altimarus de med.
morb. cap. 51. iisdem verbis, item Fuchsius
lib. 2. de med. morb. cap. 9. & alij practi-
corum.

II. Verum Negativa potius Galeno placere Negatur ex
videtur lib. 3. de crisibus dum inquit: con- Galeno.

ingit interdum, ut per sanguinem fluentem e
uribus phrenitis solvatur: non tamen lethar-
us aut peripneumonia fluxum sanguinis amittit.
hec ratio deesse videtur: cum enim hemorrh-
arum narium cholericis inflammationibus à re-
tibus humoribus pro venientibus conducens
deatur, consequens est eandem nocere iis af-
fectionibus, quæ à pituitosis humoribus suam
hauriunt originem. At vero peripneumonia, licet
omni humore fieri posse videatur, frequenter
tamen & maxima ex parte fit à phlegmate,
quod Avicenna libr. 3. fën. 10. tract. 4.
p. 10. innuit, propterea quod in membro raro
subtili raro tenuis humor continuatur, sicuti
contra in substantiam crassam & densam raro
ipsi humores irruunt.

Sed pro conciliatione notandum ex Fo- Concilia-
sto libr. 16. observ. 46. quod sit distin- tio per di-
guendum inter peripneumoniam biliosam & stinctio
guineam quæ hemorrhagia frequenter sol- nem peri-
vitur, quod voluit Aetius & inter phlegma- pneumo-
nia.
nia, de qua loquitur Galenus eamq; cum le-
rgo conjungit, utpote cum quo respectu cause
H 3 conve-

convenit. Patet igitur utramq; partem quæstionem limitatione accipiendam esse

V. Quamvis autem Galenus citato loco rationem loquatur de phlegmatica pulmonia, in tamen cholericam & sanguineam negavit, propterea quod lib. 2. Aph. com. 19. acutos morbos enumeret ex calidis humoribus procreatos, isdemque pulmonum inflammationem adducit. Quod rationem Avicenna attinet, illa nihil aliud concludit, quam quod frequentius ex pituitosis humoribus originem suam hic morbus habere possit, quam ex calidis, ut interpretes Colten & Mongius innuunt, etsi hoc fiat, non quatenus tales sunt, sed pro ut ex accidenti putrescentes incalescunt, & inflammationem producant.

QVÆSTIO VII.

An & quomodo pleuriticus vena secanda?

Pleuritis
quid

Signa pleuritis.

I. Affectus quem Celsus lateralem dolorem vocat πλεσγίτις græci dicitur, estq; proprie inflammatio membranae intrinsecus costas & latera succingentis, ut habet Galen. lib. 6. Aph. com. 23. & lib. 5. de loc. aff. cap. 3. Manifestatur a. hic morbus suis pathognomonicis signis, ut sunt dolor lateris pungens, quando pars membranosa inflammata est: febris acuta, propter cordis viciniam. laxa respi-

quatenus propter dolorem instrumenta re-
 rationis quodammodo impediuntur, & cunctis
 cum subsequente spūto cruento, propter
 adstantem humiditatem tenuem a: pulmōnes,
 admodum ex Galeno lib. de const. ar.
 p. 15. & lib. 2. de loc. aff. c. 2. colligitur.

De hoc morbo quaeritur, num eidem vene-
 sectione succurrendum sit? Affirmative vide-
 probabilis, propterea quod adfit vehemens
 ris, vehemens dolor & ingens ac periculosa
 inflammatio, quae omnia remedium magnam,
 ale est, venesectio, indicare videntur.

Affirmati-
 va quaestio-
 nis defen-
 ditur.

Nec obstat quod Hipp. lib. 2. vict. acut.
 idis fomentis in pleuritide dissolutionem ten-
 e iubeat: id enim fit ubi mitis videtur late-
 us morbus, ita ut venesectione opus non ha-
 it, si enim talibus malum non cedit, nihilo-
 minus ad sanguinis evacuationem accedendum
 , quod patet ex historia Anaxionis, cui post
 bibita fomenta calida Hippocrates octa-
 die venam aperuit, ut videre licet in 3. de
 orb. vulg.

Ita & illud limitatione indiget, quod ha-
 lib. 2. de rat. vict. ubi ait: dolore ascendente
 jugulum venam secandam, eodem descen-
 te, purgante pharmaco utendum esse, quod
 ferius de pleuritide, ubi febris vehemens non
 intelligendum: alias enim, quod monet

H

Alti-

Altimarius, in vera pleuritide propter remissionem febris praesentis venasectio convenientior est: qua ratione Aetius quoque in trab. 2. serm. 4. cap. 68. idem dicens intelligendus est.

Quenam
vena sit in-
cidenda in
pleuritide?

V. Ut autem practici in eo plurimum conveniunt, in pleuritide venasectionem convenientem esse, sic de ipsis venis aperiendis plurimum dissident, ubi principum Medicorum varia et discordiam generant. Avicenna lib. 1. fen. 10. tract. 5. cap. 1. phlebotomiam in principio morbi statim ex latere adverso & maxima ex saphena opposita in longitudine instituit. Rhetæus vero die prima morbi venam secandam esse statuit in brachio opposito lateri dolenti cum praestet sanguinem peccantem procul abducere ut inquit lib. 1. de curat. mor. acut. c. 1. Galenus contra lib. de curat. rat. per venasect. cap. 16. convenientissimum pleuritide esse statuit venam in brachio laborantis lateris aperire: idque confirmat experientia, quod sepe in eodem latere saepius & frequenter maxima in adverso vero nullam vel obscuram utilitatem attulerit.

Concilia-
tio diver-
sarum opi-
nionum

VI. Verum ut ex hac autorum dissensione extricemur, pro conciliatione notandum esse debet, quod venasectio vel sit evacuans, vel revellens, vel derivans. Quod attinet venasectionem qua gratia evacuationis propter sanguinem

peccantē in toto instituitur, in illa venæ mas-
 ses in cubito potissimum secantur, nisi vitium
 sanguinis in mulieribus à suppressione mensura
 at originem, ubi venas in poplite vel talo in-
 dere magis convenit, cum hac ratione non tan-
 tum inutile tollatur, sed simul etiam consueta
 evacuatio rursus procuretur, ut habet Galenus
 lib. 2. de curand. rat. per venæ. cap. 11.

VII. Quod si revulsioni gratia venæ sectio
 instituitur, cum omnis revulsio respiciat humo-
 res ad partes affectam fluentes, merito illæ ve-
 nę eliguntur, per quarum sectionem fluxus ad
 affectam partem inhibetur. Tales sunt venæ
 oppositarum, non quidem proxima-
 rum, sed remotiorum, imprimis respectu longi-
 tudinis & latitudinis ipsius corporis, cum obser-
 vata rectitudine non tam naturæ, qua dextra
 & sinistra sinistris opponuntur, quæ in
 alijs revulsorum remedijs minimè negligenda
 esse videtur, quam respectu manifestorum du-
 ctuum & meatuum, qui sunt inter venas par-
 tes mittentis & oppositas.

VIII. Quemadmodum vero venæ sectio res-
 pellens propriè dicta est ad partes remotas, ut
 materia non amplius affluat: ita derivans in-
 stituitur ad partes vicinas & proximas propter
 materiam ex affecta parte ad alium locum de-
 rivandam, ut inquit Galenus lib. 2. de arte
 curat. cap. 2.

H. 5

H. 5

Conclusio IX. His premiffis concludimus in corpore plethorico, ubi evacuationis causa venesectionis instituitur non plurimum interesse, num ex illa vel illa parte sanguis educatur, cum hic non modo ad morbum, sed ad sanguinis in tota abundantiam potius respiciendum sit: at si morbi spectu circa initium ob affluentem materiam inhibendam venesectionis instituat, venae brachii oppositi eligantur, quod voluit Aretaeus, interdum etiam vena poplitica vel tali, ubi menstruum vel hemorrhoidum consueta evacuatio suppressa est, quemadmodum Avicenna voluit. in eorum vero latera venam secandam esse jubet derivatio, ubi ex ipsa parte affecta quippiam ad proximorem locum derivare conamur, quo modo Galenus ejusdem lateris brachium pro phlebotomia eligit.

X. Vbi igitur materia adhuc in fluxu est, revellendam ad partes contrarias maximeque remotas: at si materia jam fluxit, & nihilominus nondum parti penitus impacta est, ad propinquas partes derivatio instituat, Vido Mongium & Costeum ad citatum Avicennae locum Mercurialem lib. 2. pract. cap. 6. C. pivac. lib. 2. pract. cap. 3. Anton: ab altomar. de med. mor. cap. 50. & alios.

QVÆSTIO VIII

An

In mulieribus spatio sanguinis labo-
rantibus menses mouen-
di?

Vt sanguis naturæ thesaurus est, utpote
vita nostra quotidie restauratur, quatenus
eo singula partes nostri corporis nutriuntur
que conservantur: ita profusio ejus toto gene-
ræ prater naturam dicitur, nisi vel robore na-
ræ fiat, in criticis quibusdam excretionibus
utorum, Galenus lib. 3. de caus. cap. 11.
I peculiari naturæ intentione certis tempori-
bus instituat, quod in naturali menstruorum
exu muliebri satis apparet. Galen. lib. 3. de
caus. sympt. cap. 2.

Inter omnes autem sanguinis eruptio-
is prater naturam difficilima & periculosa sa-
est αιμοπτοη, & αιμορροια, η αιματ & Periculosus
αιματ & affectus
αιματ & sanguinis expuitio vel cruenta spuitio, sanguinis
videlicet sanguinis rejectio, quâ sursum per expuitio,
cum tussi sanguinis expuitur, ubi illa maxi-
me attendenda, quæ fit ob venas in pulmone vel
αιμορροια vel διαγεσιν patientes, & tam
periculosa est, ut mirari quis possit, quomodo sepius
natura tali in casu salutem sibi polliceri queat,
cum tamen ad quamlibet modicam etiâ ac tu-
am sanguinis effusionem expavescamus, quod
sceris hujus, pulmonis videlicet αιμορροια
efficit, mortis securitatem falso promittendo.

Et

Viri juve-
nes cur hoc
affectu la-
borent,

Mulieres
cur etiam
interdum
affician-
tur,

Affirmatur
questio.

III. Etsi vero tali affectu frequentius

Potissimum juvenes, ut habet, Hipp. 3.

29. afficiantur, utpote qui magis in victu d-

quunt, ut addit Galen. in com. & simi-

iam sanguinem biliosum magis obtinent, i-

nimadvertit Mercurialis lib. 2. pract.

3. non tamen negandum quin mulieribus

que saepius tale quid accidere possit, praefer-

ubi consueta sanguinis evacuatio menstrua

primitur, ita ut sanguis p. n. retentus inc-

sciat & effervescat, atque consequenter, aut

rione acedini ora vasorum aperiat, aut ea-

vasa respectu sua plenitudinis extendendo ra-

pat, & acrimonia excedat.

IV. Iam dubitatur num in tali casu m-

strua purgatio provocanda sit? Affirmativ-

habet Avicenna lib. 3. fen. 10. tract.

cap. 6. ubi inquit sanguis inferius reclinetur

mulieribus per provocationem menstruum

hora sua. Nec videtur opinio diversa ab affo-

sione Hippocratica. qua lib. 1. Aph. 21. si-

zuitur, materiam peccantem ijs vijs educe-

dam esse, quo maxime vergere & naturali m-

tu inclinare videtur. At verò quis negabit

obstructione mensium commodius peccantem

superfluum sanguinem retentum per uterum

utpote consuetum ac familiarem locum, qua-

alijs vijs evacuari. ut enim Medicus ministr-

natura est, ita etiam quoad fieri potest, natu-

imitari debet, præsertim in expellendis
 mentis p. n. propterea, quod hic sine iuvante
 tute expultrice nihil præstare possit: at citi-
 cum illis remedijs conspirat natura, quæ faci-
 ad juvandas operationes consuetas quam
 alijs, ubi contra naturæ ordinem quippiam
 amus.

Contra negativa suadetur ex hoc fun- Negativa
 mento, quod omnia illa, quæ faciunt ad san- questionis.
 inis effervescentiam in hoc affectu angue pe-
 s fugienda sint, quam ob causam à clamore,
 sequenti loquela, corporis commotione, iracun-
 & vehementibus animi affectibus cavendū:
 verò illa, quæ menses movent cum vehemen-
 quadam calefaciunt & exiccant, qua ratio-
 attenuando & abstergerendo aperiunt & san-
 guinem consequenter per consuetas uteri venas
 educunt, ut sunt calamintha, artemisia, pule-
 ium, marrubium, melissa, sabina & similia.
 his autem adhibitis necessario sanguis insalescit,
 attenuatur, effervescit & consequenter acrior
 redditur, unde nocumentum potius, quam ad-
 numentum hic expectandum, cum à talibus in
 hoc casu penitus abstinendum esse videatur.

VI. Sed pro decisione questionis, nota ex Decisio
 interpretibus Principis, quod dictum Avicen- questio-
 næ sit intelligendum de provocatione mensium, nis.
 non illa quæ fit internis medicamentis exhibitis,
 quia alias sibiipsi contradixisset, cum acria me-
 dicamen-

dicamentis omnia & per consequens etiam
 quæ menses movent, agris his interdicit, se
 ea, quæ sit frictionibus inferiorum partium
 vel cucurbitarum appositione: imo sapienter
 quæ sectione, quæ ratione non tantum sanguinem
 ad longinquiorem partem revocatur & revulsi-
 nem multo firmiorem efficit, ut habet Tralla-
 nus lib. 7. cap. 1. sed insuper etiam ad con-
 statam viam, videlicet ad uterum ducitur, ita
 consequenter menstrua purgatio redeat, mo-
 justo tempore, ubi alias menses fluere consue-
 runt, instituatur, quemadmodum innuit Ga-
 lenus lib. de curan. rat. per venæ. ca.
 12.

QVÆSTIO IX.

*An saccharum rosarum conveniat
 phthisicis?*

Phthisis
 propriè di-
 citur.
 An sit cu-
 curabilis.

I. Periculosissima est illa tabis species, quam
 græci φθίσιν aut φθοράν appellare consueverunt
 in qua adest consumptio totius corporis cum fe-
 bri lenta ex ulcere pulmonis originem trahens.
 Hanc alij incurabilem omnino statuunt, idq; po-
 tissimum ex Galeni mente colligunt, qui ulce-
 ra pulmonum incurabilia statuere videtur, lib.
 4, de loc. aff. cap. 8. & lib. 5. meth. Med.
 cap. 8 & 1. propterea quod pulmones ob con-
 tinuam & perennem respirationem in perpetuo
 motu sint, at ea, quæ consolidantur, quietem po-
 tius

requirunt. Adde quod ratione tenuioris
stantia non facile fiet consolidatio: imò &
medicamentorum ad locum affectum diffi-
liter penetrat, ulcerisq; purificatio satis labo-
ris est.

Vt ut sit negari tamen non potest, in-
dum in periculosis etiam affectibus naturam
tutem suam exerere & medicamentorum
sanitatem vix speratam recuperare. Quod
tam in phthisici experientia confirmat, quo-
m aliquos præter spem aliquando restitutos
esse pristinae sanitati Autoritas & experien-
tam veterum quam recentiorum testatur,
nemadmodum videre licet in Avicenna lib.
fen. 10. trac. 5. cap. 2. qui phthisicam mu-
rem morti propinquissimam restituit, in Con-
liatore diff. 194. Valeſco lib. 3. philon.
p. 11. Valeriola lib. 2. & 3. observatio-
um, Montano consil. 152. Erasto in con-
88. Scholzio edit. Franc. Arcæo tract.
feb & lib. 2. de curand. vuln. Fraca-
or. lib. 3. de morb. contag. cap. 8. qui po-
riores ligni Guajaci decoctum plurimi faci-
t in ulceribus pulmonum curandis.

Quamvis igitur difficilis curatio phthisicorū
Galenī sententia, non tamen omnino impos-
sibilis omnis ulcerū pulmonis consolidatio statu-
da est, præsertim cum peritissimorū Medicorū
servationibus non temerè contradicendū esse

Difficilia
non tamen
impossibi-
lis est phthi-
sis curatio.

videa-

videatur. Cum ergo benevolentia & humilitatis sit in extremis etiā morbis ad experientia procedere, quemadmodum Actius tertio 4. serm. cap. 120, innuit: idcirco phthi quoque omni ingenio succurrendum.

Negativa
quaestio-
nis
ponitur,

IV. Inter alia vero, quae plurimum commendantur à practicis est etiam saccharum rosarum (alias conserva rosarum) de quo quaerimus, num phthificis ulcere pulmonum laborantibus conveniat? Negativa videtur probabilis, eam ob causam, quod ulcus pulmonum mundificatione & puris educatione digeat: haec enim duo potissimum in casu sunt, quod plurima pulmonum ulcera sint sanabilia, ut ipse Galenus lib 5. Meth. Med. cap. 8. innuit. At saccharum rosarum imbecillius est, quam ut mundificare & sufficienter eas abstergere possit.

V. Adde quod novum rosarum saccharum album solvat, cuius fluxus in phthificis periculosus est: antiquum vero exiccando & astringendo vias comprimat angustioresq; reddit, unde materiae educio impeditur & sanies intro perit. Imo cum frigidum sit saccharum rosarum, inconueniens videtur, propterea quod Hippocrate teste, 5. Aph. 24. frigida pectora nocent.

Affirmati-
ua quaestio-
nis defen-
ditur.

VI. Contra affirmativa quaestio-
nis veritati consonat, quam ob causam principia
Mea

medicorum eandem quoque confirmant, ut patet
Avicenna citato loco, quem plerique pra-
corum sequuntur. Id enim convenit phthi-
siquit Conciliator diff. citat. quod mun-
ficat, abstergit, glutinat, intemperiem intro-
ctam corrigit, & quodammodo simul nutri-
um est: atqui haec omnia saccharum rosace-
præstat, unde concludimus usum conserva-
sarum in curatione phthiseos plurimi facien-
m esse, quod non solum classicorum autorum
limonium, sed quotidiana quoque experientia
statur.

I. Notandum tamen, quod monet Mesues, Limitatio
post enim Conciliator, saccharum rosarum quæstio.
n esse concedendum antequam alia medicamenta nis.
stergentia & mundificantia fortiora præcesse-
nt, & ulcus à pure repurgatum fuerit, ita ut le-
s abstergendi, plurimum vero glutinandi facul-
s requiratur, quod optime præstat saccharum
sarum inter novum & vetus medium, quoti-
e quacunque formâ id fieri potest, usurpatum.

III. Hinc patet, quid respondendum sit ad Resolvunt
imâ rationem negantem, quâ dicitur saccha- tur instan-
um rosarum ad sufficientem absterfionem & tiz.
mundificationem ulceris non sufficere, ut etiam
d illud, quo recens & antiqua conserva rosa-
um improbantur. Quod autem Hipp. frigida
etori inimica dicat, id non de tali frigiditate
m, & ita, quâ inest rosaceo saccharo, intelli-
gendum

gendum, sed de excedente, quam nix & gl.
representant, ut in ipso aphorismo additur

QVÆSTIO X.

*An lateris incisio in empyemate te-
tanda?*

Empyema
quid

I. Εμπύημα greci, suppuratio vel puru-
lia latinus dicitur, & propriè loquendo de-
tat collectionem puris in spatio thoracis at-
pulmonis intermedio, unde suppuratos vel
πύρρῳ illos vocant potissimum, quibus in
thoracem ac pulmonem pus coacervatum est
patet ex Galen. in com. 45. Aph. 7. &
Aph. 6. & alibi passim.

Vnde fiat

Empyema.

II. Fit autem puris collectio vel ob sangui-
neductionem, ulcere quodam ad cicatricem
perducto dictu in locis, vel ab inflammatione pro-
gressa, & ad abscessum mutata ac rupta, vel
ob materiam ex defluxionibus ibidem collectam
& in saniem conuersam, ut patet ex Paulo li.
3. de re med. cap. 32.

III. Frequenter à ruptis abscessibus empyema
suam ducit originem, qui vel sursum rumpuntur
in vacuum thoracis locum, & periculosum pro-
ducunt empyema, vel deorsum, ubi partim per
alium, partim quoque per urinam purulenta ma-
teria exaluat, transsumptione per vasa qua-
dam contingente, quæadmodum statuunt Pau-
lus citato loco & Aetius tetrab. 2. term.
cap. 65.

Quo

Quomodo tam inferius, quam superius purulenta materia evacuetur, non ita planum est, quamvis experientia teste tam per urinam, quam per sputum illud ipsum fieri frequenter videamus. Quo ad expurgationem per urinas Galeni mens est lib. 5. de loc. aff. cap. 4. quod pus per arteriam venosam ad sinistrum ventriculum perveniat, & exinde per arteriam magnam ad emulgentes, per quas ad renes & vesicam ablegari potest. At cum cordis visibilitas ac potissimum sinistri ventriculi præsentia non facile talem purulentæ materiæ transitum sustinere queat: idcirco potius periorum vasorum communionem hoc fieri statuendum est, idque maximè per illam venam, quam Fallopius à pectore in emulgentem descendere notavit, quæ etiamnum hodie frequenter in corporibus humanis demonstrari potest.

Vbi versus superiora rumpitur abscessus & pus in cavitate thoracis colligitur per sputum pus evacuatur, non quidem transeundo per venas pectoris mediante corde ad pulmones, ut olim Galenistratus voluit, sed transsudando per pulmonum tunicas, teste Galeno lib. 5. de loc. aff. cap. 3. eodemque, quo per musculos & cutim fracturis ossium cruentam materiam manare videmus, ita ut fascia ex eâ sæpius humectentur, tamsi conspicui meatus nulli adsint.

An sectio
pectoris
conveniat. VI. Cum autem hic modus evacuationis
periculosus, ideo non immerito queritur, n
forte convenientior dari possit? Hic sectio
pectoris sese offert, quam forte fortuna invent
esse putant à milite quodam empyemático,
de salute restitutionis desperans, serè tabe c
sumptus ad bellum accessisse dicitur, ubi ab h
punctum latus in thorace puri exitum mol
& ab empyemate liberatus fuit.

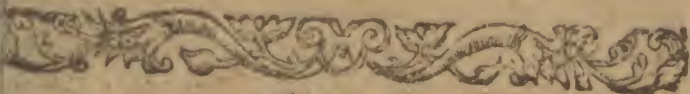
Affirmatur
ex Hippo-
crate. VII. Quod autem Hippocrates hoc reme
um approbavit ex lib. 6 Aph. 27. colligit
cui Galenus in comm. consentit, & admini
strandi modum simul declarat. Non aut
præter rationem hoc accidit, quia vulnera th
racis per se lethalia non sunt, & ipsa purulen
materia copiosa commodiorem exitum habe
vix potest: nec præter experientiam, quia n
tantum veterum, sed etiam recentiorum scrip
testantur, hac ratione plurimos fuisse conserv
tos, quemadmodum patet ex Forelto lib. 1
obser. 49. Rondeletio cap. de purulen
tis, Amato Lusitano centur. 1. curat. 61.

Cautio no-
tanda. VIII. Nota tamen ex Capiaccio libr. 1
pract. cap. 4 tunc esse thoracem perforandum
ubi materia est copiosa, ita ut in quadragint
diebus per sputum evacuari nequeat, secundum
Avicennam & Galenum: pus autem eva
cuatur sensim & per vices, ut monet Hipp. A
phor. citato, propter virium infirmitatem
facta

Haec sectio per scalpellam (quam semper u-
tione commodiorem judicamus) inter costam
tertiam & quartam circiter, infernè sursum
numerando costas legitimas, in loco à spinali
medulla remotiori. His peractis vulnus chirurgo
committendum, & more aliorum pectoris vul-
norum tractandum, internis medicamentis pur-
gantibus non neglectis.

*Tantum de controversis questionibus
therapeuticis morborum Vocis & Respi-
rationis.*

Σὺν Δεῶ

DECAS QUINTA.

Controversas aliquot quæstiones
ad cordis & ventriculi affectiones
cognoscendas & curandas
pertinentes deter-
minans,

RESPONDENTE

I. WOLFGANGO SCHALLE-
AO, Freibergensi, Misnico.

ἑρμηνεύων.

Or vitæ nostræ principium, & per
consequens ratione necessitatis præcipuè
I 3 cor-

corporis humani membrum rectissimè situatum
Philosophi. Hanc ob causam natura prov
non tantum eo in loco cum reliquis membris
Cor disposuit, ubi non facilè ab externis in
riis læditur, nimirum in ipso thorace, in quo
tanquam rex in arce sua residet, & exterius,
liquis scilicet partibus, per sua ministrantia
membra facultatibus omnibus, spiritus &
lorem communicando, præest: sed insuper quod
que principium internum vitale copiosum con
cessit, ita ut minus quam aliæ corporis partes
morbis obnoxium esset. Quasdam tamen
fectiones p. n. nihilonminus sustinet, per quod
facultatis vitalis operatio immediatè lædi
de quibus aliquot quæstionibus agemus: in
demq; consideratis ad quædam nutritivæ facul
tatis symptomata propter ventriculi dispositi
nes præter naturam accidentales progredienda

QVÆSTIO I.

*An acetum rosaceum in omni syncope co
veniat, & ebiter, quæ sit aceti
natura?*

Syncope
quid.

I. *συνκοπή* à verbo *συνκόπτω* serio, ve
bero, concido derivatur, & acutissimus est co
dis affectus, ut patet ex lib. 2. Aphor. 41.
com. latinis, cum proprio nomine careant, sy
cope quoque dicitur, estque præceptus virium
psus, ut habet Galenus lib. 12. Meth. Me
cap. 5. & lib. 1. artis curat. cap. 14. Pauli
lib.

de remed. cap. 24. Differt à defe-
ctu animi, quem graeci ἀποδυναμίας καὶ ἀπο-
ξίας vocant, quod hic adfit quidem lapsus
animi, leuior tamen, quam in syncope, utpote
hic, qui syncopen plerunque praecedat. Hinc
etiam tetrab. 2, ser. 1. cap. 51. lipothymiam
syncope differre dicit, quod absque sudore de-
mente deliquium animi constituat: at synco-
pe non sine sudoribus syncopit, is gravis est omni-
um virium, praesertim vitalium lapsus.

Apparent enim in syncope sudores frigi-
di, Hipp. & Galen. 1. progn. attestanti
propterea quod ob vires magnopere lasas,
 calor innatus ad cor tanquam ad propriam ar-
tem intro confugiat, unde humidum in parti-
bus solidis, quasi suo conservante calore destitu-
tum, retineri nequit, sed sudoris specie exit,
 aut frigidi, quia calidum innatum aut ex-
tinguitur, aut extinctioni proximum est, ut
notat Aetius de med. hum. corp. mal.
p. 15.

Esti verò plurimas ob causas hoc malum
incidere possit, commodissime tamen ad tres
classes cum Paræo lib. 8. Chirurg. cap. 14.
reducimus: vel enim fit syncope spiritu-
um calorisque dissipatione, ut in evacuationibus
praecedentibus, vel eorundem spirituum oppres-
sione, ut in timore, aliisque affectibus, in quibus
solidum principium suum repetit, vel denique

Syncope
quid d. ffe-
rat à defe-
ctu animi.

Vnde su-
dore frigi-
di in
syncope

Causæ syn-
copes.

corruptione caloris nativi, quod in cacochymia
quibusdam vulneribusq; venenatis fieri con-
pit: idq; solet accidere vel primario, quando
ipsum magna quadam intemperie cum rebus
materia, aut venenata qualitate afficitur
per consensum laborantibus partibus aliis, ut
tet in syncope stomachica, item in illa, quae
suffocationem comitatur, & in aliis. Vide
len. lib. 12. Meth. cap. 5. lib. 1. artis
cap. 14. lib. 5. de loc. aff. cap. 1. & 2.

IV. Quamvis autem in syncope valida mor-
cina locus non sit, ut inquit Paulus lib. 3. cap.
34. interdum tamen, ubi vires adhuc ali-
modo consistunt, auxilia medica expetit, quae
ob causam celerrimè, ubi spes quaedam salutis
superest agrotantibus in tali affectu succurre-
dum. Et cum in tam gravi morbo his peccare
non facile liceat, querimus num acetum rati-
onale, quod vulgariè in omni syncope
pe adhibetur intentioni rationali semper
respondere possit?

V. Simpliciter hic decisivam responsionem ad-
derem nisi quaestio de natura aceti satis intri-
cata esset apud autores classici quam ob causa
paucis determinandum restat, quam vim op-
erandi possideat acetum, ubi corporibus nostri
adhibetur.

Aceti fa-
cultates ex
Galen.

VI. Galenus mistam operandi potentiam aceto
attribuit, ita ut vim refrigerandi & calef-
ficiendi.

endi, reprimendi & attenuandi atq; inciden-
 possideat, ut patet ex lib. 11. Meth. Med.
 p. 18. lib. 4. simpl. cap. 2. lib. 10. Meth.
 med. cap. 9. lib. 14. Meth. Med. cap. 7. lib.
 atten. vict. & aliis in locis sexcentis.
 quuntur Galenum reliqui Medicorum princi-
 hinc Paulus Ægin. libr. 6. de re med.
 p. 3. acetum mixtæ facultatis est frigida &
 calida, qua ambo tenuium partium existunt:
 predominatur tamen frigida calida: in tertio
 o ordine siccatur, iisdem verbis consentit Ori-
 basius lib. 15. collect. cap. 1. & lib. 4. Sy-
 op cap 32. Aetius tetrab. 1. serm. Actua-
 us etiam lib. 6. de meth. med. cap. 1.
 em dicit, dum inquit: Habet acetum, quod in
 incidentium ordine recensetur, egregium quip-
 am, quod præterquam quod discutiat, repri-
 nat, repellatq; influxum, utpote substantia sua
 modicè calidum, & plurimum habens frigoris,
 atq; tenuium partium.

VII. Hæc est principum assertio de aceto, un-
 de variæ variorum opiniones nascuntur, dum a-
 lij mordicus acetum calidum esse pronunciant:
 alij contra illud ipsum frigidum statuunt. Ut
 autem dicta magis intelligamus aceti generatio-
 nem considerabimus.

VIII. Hanc Galenus lib. 4. simp. cap. 2. de-
 clarat ea ratione, quod acetum fiat ex vino,
 ita ut ingenita vini caliditas amittatur, & alia

An acetum
 calidum
 vel frigi-
 dum.

Assertio
 Galeni de
 generatio-
 ne vini.

ex putredine vini, partiali scilicet, partibus
manentibus aquosis acquiratur: quippe, in
vinosa vini partes, dum ipsum in acetam tr
sit, refrigerantur: at aqueum recrement
putrescens ascititiam caliditatem acquirit,
luti quæ putrescunt omnia, fitq; acetum quia
ex contrariis facultatibus mixtum, partim res
gerantibus, partim calefacientibus.

Assertio
Zabarellæ
de genera
tione vini.

IX. Planius hanc vini mutationem in aceto
declarare conatur. Zabarella lib. 3. de m
sti gen. & inter cap. 7. & seq. ubi præsuppo
nit, vinum habere duos calores & duas humida
tates, calorem videlicet elementarem seu tem
peraturæ, & calorem animale, ab anima vi
sibi insitum atq; impressum, eo modo, quo semina
animantium & plantarum calorem vivificum
præter elementarem sibi communicatum habent
etiam si anima actu destituatur. Habet insuper
duas quoq; humiditates, quas Galenus etiam in
tellexit, ubi substantiam vinosam & substantiam
aquosam à se invicem distinguit: Substantia vi
nosa est illud humidum, quo fit conjunctio par
tium; at humidum aquosum est illud, quod ex
alimentis contractum est tunc temporis, ubi cum
vite vinum adhuc iungebatur. His præsuppo
sitis dicendum putat autor citatus acetum fieri
per interitum caloris vitalis, manente calore e
lementari, sine separatione humidi continuant
is à sicco: quod si præterea calor temperatura
quoq;

ne corrumpetur, humidum continuans
separaretur & vinum verè putridum red-
deretur.

Verum cum & hæc assertio suis dubitatio-
nis non destituatur, eò allaborandum esse vi-
detur, ut alio modo sensibus atque rationi fortè
convenientiori naturam aceti declaremus. His
his aridet assertio Hermeticorum, de qua vi-
Quercetani lib. 1. defens. cap. 20. p. 10. de
act. 2. designatur, inter. in Tetrad. c. 7.
alibi, qua statuitur, quod vinum acidum red-
deretur separato suo spiritu, quemadmodum ex-
perientia testatur, quo enim diutius soli aut lo-
calibus calidis exponitur, eò majorem acrimoniam
sensim contrahit, ac detractâ æthereâ essentiâ,
quâ mirâ suavitate perfundebatur, tandem a-
rescit, cujus aciditatis causa non est elementaris
quidam frigiditas, sed pendet ab acidis spiriti-
bus salis, qui vinculo sulphureæ substantiæ, hoc
est vini spiritu proprio in officio cominebantur,
& tantum gratissimè palatum afficiebant, qua
soluto luxuriare effrenes solent, & occultam an-
te suam naturam manifestam faciunt.

XI. Est igitur sal quidam acidus, quem vi-
triolum vocant, quod in vitriolo maximè ab-
undet, qui in aceto cum aquosâ substantiâ (de-
tractâ sulphureâ essentiâ) acore suo se conspici-
endum præbet, quemadmodum hæc pulchrè de-
clarat Autor citatus.

His

Hermeti-
corum
p. 10. de
mutatione
vini in a-
cerum.

Cur acetū
contrarias
operandi
facultates
habeat.

XII. His positis facili negotio demonstratur quomodo acetum contrarias operandi facultates possideat, & quæ sit ratio diversarum partium, quæ jam calefaciunt & incidunt, jam refrigerant atque reprimunt: quod et acetum cum acrimonia sit acidum, & consequenter vim attenuantem atque dissolvendam habeat, hoc sit ratione salis acidi, cum quo confunditur, respectu cuius tenuissimæ essentia nitissimas ac durissimas etiam partes penetrare potest: quod autem insuper quoque refrigerat propterea sit, quia sulphurea & ignea vini qualitas separata est in aceto, remanente copia aquæ frigidi elementari, respectu cuius frequens immoderatus vini usus diuturnorum frigidorum morborum causa est, ut annotat Petrus Severinus in Idæa cap. 7.

XIII. Hæc aquæ frigiditas, juvante vi penetrandi, quæ propter dictas causas inest, in penetratissimas partes fertur ac penetrat, & consequenter strenuè refrigerat. Adde, quod acetum ex accidenti quoque tales operationes præstet, quatenus ratione suæ aciditatis vitriolati potentiam obtinet colligendi vel coagulandi fervidas exhalationes, & dissolvendi corpora ita enim in inflammationibus coagulat, & consequenter compefcit exhalationes nitrosulphureas calidissimas, ac dissolvit materiam, ex qua tanquam ex minera tales fervores exhalant, unde

le causam calefacientem tollendo refrige-

Ex dictis apparet, rectissime veteres acci-
ualitates contrarias attribuisse, quemadmo-
supra demonstravimus, idcirco jam tan-
ad questionem accedimus, nam scilicet a-
um rosaceum in omni syncope conveniat? Ne-
vè respondemus: cum enim causa contrarie
nisi per contraria remedia tollantur, ideo
manifestum est aliter spirituum resolutionem,
ter quoq; eorundem suffocationem atq; inse-
onem curari debere.

Quæstio
primaria
negatur.

Quam ob causam cum Capivaccio lib.
pract. cap. 9. concludimus, quod syncope à
rituum resolutione facta per usum refrige-
ntium, potissimum fronti, faciei, regioni cor-
& pulsum applicatorum optimè corrige-
r, ubi acetum rosaceum convenit, quod pro-
per aceti qualitates penetrat, & respectu ro-
rum vim refrigerandi, colligendiq; spiritus
majorem acquirit. Quod si suffocatio in causa
, necessario requiritur attenuatio ac dissolu-
mæ materie morbificæ, quæ per frigida minuitur
estatur: quare hic ad nasturtium, nigellam,
api, Mithridaticam confectionem, aq. cinam,
tremorum frictionem & alia hujus generis
cedendum est. Tandem si malignitas in cau-
bezoarticis & appropriatis cordi prospicien-
um.

Conclusio,
& limita-
tio proble-
matis.

142

XVI. Jam ergo non mirum, quod sepius
abſentia Medicorum agri lapſu virium pere-
re potest enim fieri, ut communi remedio refr-
rante adhibito ſpiritus, alias ſuffocati, &
principium ſuum ulterius conglobentur, &
vix hac ratione vitalis facultas ſupprimatur.

QVÆSTIO II.

*An calida cordis intemperies ſemper
frigerantia indicet?*

**Affirmatur
quæſtio.**

I. Videtur Quæſtionis pars affirmativa ma-
iorem probabiliſ, præſertim ubi nobis in mentem
revocamus commune illud principium contrariis
contrariis curari, quod quaſi fundamentum
cuius curationis medicæ conſtituit, ut paſſim
Galeno & Hippocrate colligitur, & pecu-
liariter adhuc demonſtratur à Conciliato
diff. 153. Vidio lib. 12. de cur. gen. cap.
Valleſio lib. 8. controverſ. cap. 4. & aliis.
Hinc Medicinæ Hippocrati lib. de flat. ad-
jectio & detractio vocatur, ut operationes aff-
ectibus contrarias innuat, quod magis patet lib.
2. Aph. 22. ubi inquit: ὅτι πλεονεξίας ὄν-
τας ἀννοσήματα γένεσθαι κενώσις ἢ τὰ
καὶ ὀκρόσα ὑπὸ κενώσι, πλεονεξία
τῶν ἄλλων ἢ ὑπεναντίως.

II. Ratio quæ me in promptu eſt, propterea quod
contrarium à ſuo contrario tollatur: cum ergo
morbus

in corpore sic expellendus, necessarium
consequens remedio contrario illud ipsum fie-
debere, quandoquidem omnis actio corrupti-
contrariorum est. Quod natura beluas etiam
aut, unde tempore hyemis, ut frigiditati me-
tam afferant, solem, aestate vero umbram di-
enter perquirunt.

Nec obstat, quod mala quaedam per simi-
curari videantur, qua ratione Hipp. 5. A-
or. 21. nervorum rigorem affusa aqua fri-
la curat &

Cur qua-
dam per
similia cu-
rentur.

lnera dum sanas dolor est Medicina doloris.
in, inquam, hoc obstat, quia saepius medica-
mentum videtur simile, quod tamen revera,
atenus medetur, contrarium est, quo modo
gida aqua in eusarco corpore affusa, non re-
gerando succurrit in rigore nervorum, sed ex
identi calefaciendo, quatenus calorem ad su-
principium revocat, & ex consequenti au-
Interdum quoque morbum tollimus causam
corrigendo, ubi remedium non morbo, sed
se contrarium esse debet.

Quamvis autem ex dictis problematis pars Rationes
irmativa deduci queat, fortassis tamen ulte- pro nega-
quis dubitare posset contrarium potius sta- tiva.
endum esse, propterea quod Medicus natu-
minister rectissime dicatur, & in curatio-
morborum nihil aliud praeftet, quam quod
turam dirigat & suis medicamentis ejus

ope

operationes adjuvet: atqui natura operatio-
calido potius, quā frigido perficiuntur, unde
animantium à Philosopho definitur ἡ μὲν
δυσπλικὴς ψυχὴς οὐ τῷ θερμῷ, perma-
vegetativæ animæ cū calore: nulla enim est
talis actio cui non frigus per se adversetur, qui-
vis idem ex accidenti, quatenus calorem tem-
rat, vitæ conservandæ inservire possit, de
contraversia vide quæst. 2. Exerc. 4. lib.
de corpor. & an.

V. Hinc videtur consequens in cordis et
affectibus audacter refrigerandum non esse, pro-
pterea, quod in eo quasi fons & officina caloris
omnium actionum communissimi instrumentum
Imò cum cordis virtus tanquam membri no-
bilissimi maxime conservanda, sive affectus cal-
di sive frigidi sint, consequens videtur, cal-
ut plurimum cordi succurrendum esse, ut
quod respectu naturæ propriæ calidum est,
conservationem per similia expetit.

Quæstio-
nis decla-
ratio.

VI. Pro quæstionis intellectu notandum
Conciliatore diff. 196. licet in ægrotudi-
bus cordis frigidis absolutè convenient calida
non tamen in calidis morbis eadem ratione fr-
gida præscribenda sunt, propterea quod in co-
rectione morbi calidi non tantum eo respici-
endum, ut frigiditatem introducamus, sed
simul diligenter animadvertendum, ne calo-

secundum naturam inest cordi, uocamentum
quod patitur à contrario, adeoq; non tantum
orbis tollatur, sed simul quoque calor natus
anguatur, quia non sufficit, ut in curatione
orbis respiciamus, sed diligenter quoq; virtus
conservanda est: sit autem conservatio beneficio
ulium, de quo vide Conciliatorem diff.

Vallesium lib. 6. controvers. cap. 2. Non sem-
per perfici-
duum lib. 12. de curat. gen. cap. 6. tur quod
Et quamvis morbus quatenus morbus suadet in-
licet contrarium æquale, quemadmodum ex dicatio cu-
aleno lib. artis cap. 89. & lib. 3. simpl. ratoria.

p. ult. colligitur: non tamen illud ipsum pro-
bit, ubi virtutis conservatio diversum suadet,
ad ex Vallesio lib. 8. controvers. cap.
ato apparet. Dicimus igitur in affectibus
dis calidis frigida medicamenta locum suum
bere ratione morbi, quod probant argumenta
principio proposita, quæ tamen temperantur
dis calidis cordi. libus respectu virtutis con-
vande, quæ consistit in defensione caloris in-
ti. spirituumq; vitalium.

QVÆSTIO III.

An in cordis palpitatione venæ sectio
tentanda?

παλῦς κρῆσις, latinis Palpitatio Palpitatio
dis, est ~~motus cordis depravatus ex dilatatio-~~ cordis quid
~~et subsidentiâ compositus, originem suam du-~~ lit.
is à vapore multo & crasso celeritate qua-
dam

An causa
palpitatio-
nis cordis
sit calida
vel frigida

dum partem dilatationi idoneam committitur
quemadmodum è Galeno lib. 2. de causis
sympt. cap. 2. & lib. de tremore cap.
& 5. item lib. 5. de loc. aff. cap. 2. col-
tur. Hinc patet. quid sentiendum de con-
versis, quæ est inter autores de causa palpi-
tationis cordis, dum alij tantum à frigidis causis
palpitationem provenire statuunt, idque ex m-
Galeni, ut patet ex Altimaro, Jacchino
alijs: at reliqui sequuntur Arabum scholan-
non solum frigiditati, sed etiam caliditati
palpitationis affectum adscribunt, in quorum
mero est Rondeletius, Hollerius, Forestus
Fuchsius & alij.

Decisio per I I,
distinctio-
nem.

Hic enim non de causâ proximâ,
de remotioribus controvertitur, quas plures
posse non negamus, easq; tam refrigerantes
quam calefacientes, ita tamen ut tandem
omnes in causâ proximâ producendâ conve-
ant: at vero cum vapor & flatuosus spiritus
productus calefacientibus ac tenuantibus me-
dicamentis absumatur, non inconvenienter
dictum videtur, à frigidis potius, quam cali-
dus causis talem affectionem oriri, quæ in vis nega-
tum non sit: ut caloris agentis in crudam vel
turbidam materiam eiusmodi vaporosum ac
bulosum spiritum palpitationis causam produci
posse.

Quæritur

Queritur autem an etiam in tali affe- Venæsecti-
 cordis venæsectio conveniat? Fortassis nega- onem non
 probabilis videbitur, propterea quod indi- convenire.
 cat venæsectionis, nimirum sanguinis abun-
 dantia in præsentia non peccet: quis enim affir-
 mabit flatuosam materiam, quæ causa est im-
 mediata affectionis venæsectione tolli pos-

Contrarium tamen Galenus innue- Contrario
 videtur, dum lib. 5. de loc. aff. cap. 2. um juxta
 firmat omnes palpitatione cordis laborantes Galenum
 venæsectione & alimentis ac medicamentis at- asseritur.
 tuantibus curatos ac liberatos esse. Idque
 sine ratione affirmatur: cum enim sanguis
 in peccat, sui detractioem indicat copiosam,
 virtus suffocatione pereat, ut vult Avicen-
 na. Quod si nulla plenitudo insignis adest,
 venæsectio tamen nihilominus convenit, propte-
 reat quod respectu partis affectæ magnus adsit
 morbus, quia princeps viscus afficitur, ubi res
 usione cavendum ne copia humorum ad ipsum
 et aliàs debilitatum magis affluat.

V, Imò cum discutientibus respec-
 tu cause proximæ uti debeamus neces-
 sarium esse videtur, ut per venæsecti-
 onem præcedentem primò peccantes humores

T 2

à parte

à parte affecta revellamus, quia aliàs cor, ag-
tibus medicamentis in humorum copiam deto-
us haberet. Coniunge Ant. ab Alcon-
cap. 45. Capivac. lib. 2. pract. c. 8.

QVÆSTIO VI.

*An cordis palpitatio ab utero per con-
sensum orta medicamentis cordiali-
bus communibus corri-
genda?*

I. Per uteri consensum in mulieribus se-
quenter cordis palpitationem dari quotidie
testatur experientia, tunc temporis potissimum
ubi propter mensium retentionem exhalationes
tetrae cordis thalamum petunt, & tum palpi-
tationem, tum etiam imminentem suffocationem
producunt. Queritur hic num talis cordis pa-
pitatio medicamentis cordialibus communibus
corrigenda?

Rationes
pro parte
affirmati-
va.

II. Fortè probabilis videbitur affirmati-
propterea quod respectu proximæ causæ lade-
tis, ipsi cordi tanquam principalissimo memb-
statim succurrendum esse videatur per ea, quæ
singulari proprietate virtutem ejus confortant
& evaporationum malignitatem corrigere vo-
leant, qualia sunt pleraque odorata & arom-
tica, quæ balsamica sua virtute calidum inn-
tum confortant, & respectu caliditatis pro-

et materiam vaporosam discutiunt & absu-

Sed contra negativa veritati magis
sentanea est, propterea quod in omnibus
rebus per consensum primo pars mandans re-
cienda sit, cui intentioni postea succedit alie-
que tendit ad materiam peccantem diver-
dam & evacuandam, ipsamque partem per
sensum affectam confortandam.

Negativa
defenditur.

Cum igitur hic uterus in causa sit, quo
generationem palpitacionis, necessarium est,
primo mizeram morbi in utero latitantem
rigamus, postea exhalationes noxias ad cor
pirantes frictionibus partium infernarum
inhibitis, vinculisq; circa femora, injectis re-
lamus, & illud, quod diverti revelliq; nequit
opeimus & consumamus.

Hoc postremum alias optimè per odora-
& aromatica perficitur: sed quia jam uteri
institutio morbofa adest, ab ijs quo ad fieri po-
t, abstinendum, propterea quod talia superius
hibita statim uteri suffocationem vehemen-
tem, & ex consequenti palpitationem cordis
majorem introducant: cum enim rebus odora-
cerebrum suaviter afficitur, per consensum,
i est inter uterum & cerebrum vapores ma-
licis morbofe latitantes excitantur, excitati
forum obstructionem augent, & ad principa-
lia membra, praesertim ad cor exhalant, atque

Cur odora-
ta non con-
veniant.

K 3

hoc

hoc modo gravibus symptomatibus originem præbent, de quo vide lib. 1. de corp. & Ex. 7. q. 5.

Cur foetida
quædam
conveniant.

VI. Confugiendum igitur hic ad illa, ad absorptionem & discussionem illius vaporis substantiæ malignæ faciunt, ita tamen ut zero non noceant, qualia sunt quædam foetida & graveolentia, quæ huic intentioni satisfaciunt, tum quod inimica quasi naturæ vim expultricem suscitent, ita ut ad expellendas res non magis insurgat, tum etiam quod pleraque attenuandi, vehementerque dissipandi habeant, quod patet in Castoreo, Galbano, Asa foetida similibus.

VII. Quare præmissis frictionibus & gamentis mox nodulus ex asa foetida, galbano & castoreo, paululum calefactus naribus frequenter adhibeatur: interius extractum castorei vel decoctum ejus cum floribus chamomilæ concedatur, præmissa tamen tum totius, tum iam uteri evacuatione modica per medicamentum appropriata facta. Bezoartica quoque non negantur, ea potissimum, quæ non admodum aromatica. amara potius quam dulcia, utpote quæ utero satis amica.

QVÆSTIO V.

*vulnera thoraci circa cordis regionem
influcta, quamprimum ut alia con-
solidanda?*

Cum maxima sit cordis, tanquam prin-
cipalis vitalis dignitas, manifestum vulnera tho-
racis influcta periculosa magis alijs esse, quam ob
causam non imminerit dubitatur, num etiam ea-
rum aliorum more tractanda & eodem modo
tempore consolidanda sint? Quibusdam affirma-
re placebit: cum enim locus sit nobilissimus,
circo unice eò respiciendum, ne externis inju-
ris ipse caloris fons, cor scilicet, ledatur, quam
causam ejusmodi vulnera, qua fieri potest
te, consolidare conantur.

Affirma-
tur quæ-
stio.

Verum amen cum thoracis vulnera tan-
tum saniem quotidie effundant, quantam vix
alijs deprehendere licet, propterea quod na-
tura tam propter conservationem partis, quam
dolorem plurimum sanguinis quotidie eò
transmittat, qui malignitate & sordibus inqui-
atus, aut ob partis imbecillitatem non altera-
tis citissime corrumpitur: idcirco potius cum ne-
ante parte consentimus, quæ statuit talia vul-
nera diu aperta esse debere, ut sanguini corrupto
& saniei pateat exitus: non enim negandum,
quin reventus ibi præter naturam sanguis vel
umor quidam corruptus majoris mali causa
reddatur.

Negativa
defenditur
cum limi-
tatione.

III. Vnde Paræus lib. 9. Chirurg. c. 31. pro decisione subicit, quod prior sententia vera sit, quando nullus humor præter naturam in thorace continetur amplius: posterior contra meritò locum habet, ubi cavitas thoracis thoracibus & sanie replatur.

QVÆSTIO VI.

An vomitoria convenient in cholera?

*Cholera
quid?*

I. Inter affectiones ventriculi est etiam cholera, malum sat periculosum & acutum ubi fluxione & commotione biliosi humoris potius superius & inferius ad externendum ger singulis momentis torquetur atq; excitatur. Esi verò fluxus præter naturam astrictione cæretur, non tamen hic statim ad reprimentum procedendum, propterea quod in eiusmodi casibus primò non tam affectus, quam causa mobifica respiciatur: quæ enim præter naturam in corpore coacervantur, necessariò evacuari debent, siue hoc fiat ipsa natura, siue medicamentorum ope.

II. Verum cum conatus hos excernendi summa virium imbecillitas sæpius cum convulsionibus atque syncope subsequatur, ideo quaeritur, nunquam etiam naturam adjuvare debeamus, quod per vomitorium fieri posse putant? Negativa mul-

videtur probabilis, utpote cum vomitus vehe- Negativa
 mentior non solum fluxum per inferiora impe- quorum-
 dit, sed etiam imminentis convulsionis atque dam.
 scopos causa esse queat.

Nos distinguimus inter vomitoria ve- Affirmati-
 mentiora & leviora, quorum illa quidem hic ua cum di-
 probamus ob causas jam dictas. hac autem in finitione
 morbo cum Pereda lib. 1. pract. cap. 35. defend. tur.
 usq. practiciis commedamus tunc temporis po-
 timum, ubi ager alias nuscabundus fluctu-
 tem habet ventriculum, ubi sufficit aq. de-
 t. hordei tepida, cum paucis saccharo & oleo,
 quibus extergendi & acrimoniam humoris ob-
 videndi facultas insidet.

Hoc modo sat evacuata materia nihil Quid agen-
 perest, quam ut virium respectum habeamus, dum post
 prater dietam recte ordinatam, tam interi- evacua-
 quam exterius, ea usurpemus, quae intempe- tam.
 ram calidam prater naturam corrigere ac nu-
 tritionis membra rursus confortare queant, ut
 interius conserva rosar. spec. diarrh. ab. di-
 rion santalor. spiritus virioli, tinctura coral-
 rum &c. Exterius vero non neglegantur in-
 unctiones circa ventriculi regionem factae per
 Mastice, cydoniorum, & similia, aut appli-
 cetur panis tostus calidus cum aceto asper-
 so, saepiusq. renove-
 tur.

QVÆSTIO VII.

An & quomodo dejectam appetentiam Spiritus vitrioli corrigit?

**Vivens
semper nu-
tritur.**

I. Quamquam vivens ex sententia Philo-
sophorum perpetuo nutritur, cum essentia per
tium continuo absumatur, quatenus calor omni
tempore vim suam exerit in absorptione humo-
di, unde vis vegetativa non ita quiescit à suis
peribus, ut animalis, sed semper materia patien-
te data eodem modo agit, nec ad utrumq; oppo-
sitorum aptitudinem obtinet, ita ut medici
quorundam sive naturalis inde dicta fuerit, queri
admodum lib. 2. nob. Exerc. de corp.

**Quod ap-
petitus ali-
menti ex-
terni inter-
dum abo-
lescat.**

an. Ex. 3. quæst. 5. demonstravimus: non tamen
negari potest, interdum appetentiam ali-
menti externi aliquandiu penitus quasi abolen-
quod primo testantur animantia quedam h-
verno tempore sine cibo & potu latitantia, sic
patet ex Aristotele lib. 8. hist. an. cap. 7.
Plinio lib. 8. Natur. hist. capit. 35.

36.

II. Deinde hominum quoque atrophici
laborantium vita superstes idem innuit, ut po-
cum multi in febribus acutis, alijsq; morbis per
plurimos dies absque omni alimento assump-
vitam protrahant, ut inde Fernelius lib.
Physiolog. cap. 13n. commotus fuerit, ut vi-
get.

atricem facultatem à vitali revera distin-
guere, cuius contrarium suo loco proba-
bitur.

I. Imò magis miranda sunt hic exempla
hominum absque cibo & potu longo tem-
pore viventium, cuius generis est illud, quod re-
fert Albertus lib. 7. de Animalibus, tract.
cap. 3. feminam quandam Coloniensem tem-
pore Imperatoris Friderici Undecimi interdum
triginta dies ab omni cibo & potu abstinu-
isse; ut & alterum, quod refert Langius, Bu-
boldianus & alij autores, de puella Spirensi,
seu Imperante Ferdinando, cibum & potum
precedente ventris leviq; capitis dolore, fastidire
prorsus cessantibus alvi excrementis abdicare
cepit.

Rara & ad-
miranda
inedia.

V. Sed quid opus est ut exempla prioris se-
culi adducamus, cum adhuc hodie res ipsa lo-
quatur? refert enim Quercetanus in dia-
g. polyhist. sect. 2. cap. 4. de puella
vixit vel quatuor annorum, quam Consta-
ntia viderit, quæ per annum integrum ejusmodi
biectum appetitum habuerit, ut nihil omnino
ibi potuq; assumpserit, vitæ nihilominus super-
stite, cui ventris inferioris regio depressa, totum-
que abdomen lapidis instar induratum depre-
ssum fuerit, ac tandem appetitus, & pristina
sanitas reducit.

Adit

Admiran-
tia obfer-
vatio præ-
sentis secu-
li.

V. Addit adhuc aliam historiam, mihi quæ
que notissimam, de virgine illa, cujus mentem
ne fecimus in tractatu de Cruentatione
conservatione cadaverum, quæ vivebat
sexturn annum absque omni cibo & potu, et
ante biennium ex Sabaudia Germaniam rep-
terem & Helvetiam pertransire, de cujus
suis circumstantiis tunc temporis Bernæ cum Cl-
riff. Dn. Paulo Lentulo, ibidem Medico O-
dinario diligentem inquisitionem institui, pro-
pterea quod viderem eundem singularem hac
re tractatum edidisse, qui tunc temporis Fribu-
gi Aventicorum, ubi typis subjectus erat, for-
fortunâ ad manus nostras perveniebat.

Declaran-
tur circum-
stantiæ ca-
sus.

VI. Cæpit hæc Apollonia Schreieriana, a
vocabatur, honestorū parentum nec non medi-
cæ fortunâ prædicatorū in pago Gits dirionis Ber-
natum filia, sensim panis, deinde ciborū aliorū &
fructuū quoq; usum aversari: postea aliquandi
jusculis nutrita vivebat: tandem aliquot vi-
cochlearibus aqua diluti vitam sustentavit
postremo prorsus omnia respuens stomacho
ex dolore & cruciatu potum non ferente citra
ullius rei ingestionem vixit ad illud usque tem-
pus, ubi eandem in Helvetiâ invenimus, appro-
bantibus hæc omnia tum mihi, tum comiti meo
viro consultissimo Domino Johanni Hage-
meistero, Iuris utriusq; Doctori eximio, ami-
co meo suavissimo, multis ocularibus testibus
non plebei tantum, sed etiam doctis, inter quo
fui.

dictus ille Dn. Lentulus & vir peritiss.

V Vilhelmns Fabricius, Medicus &

chirurgus Paterniacensis Ordinarius,

I. Qui autem fiat, quod vita per tot

annorum & annorum spacium absq; cibo & potu

ineatur satis est dubium. Inveniuntur, qui

negant, propterea quod nullas rationes

adducunt, in quorum numero est etiam Valerio-

an annotat. ad paradoxa Joberti. Sunt

qui naturaliter tale quid accidere posse sta-

nt, in quorum numero est Langius lib. 2.

lib. 27. Jobertus decad. 1. paradoxo 2.

ponunt imperfecta nutritione propter co-

mm pituitosorum humorum collectam, calo-

re diminutionem aliquandiu tales homines

que cibo & potu vivere posse, cedentibus vi-

lucet crudis illis humoribus in partium sub-

stantiam, quod fortassis de quibusdam animali-

bus hyemis tempore dormiendo vitam transigen-

tes, & hominibus tali constitutione praeditis ac

quandiu inedia laborantibus concedi posset.

II. At vero de ijs, qui per multos annos

vivunt absque cibo & potu, eo modo, quemad-

modum patet ex adductis exemplis, plurimum

huc dubitatur, praesertim cum hic peculiaris

causa dejectum appetitum introdu-

xis primò adesse videatur. Quod si absq;

astigijs magicis haec accidunt, ut vero consen-

sum videtur, non à ratione alienus est di-

scut-

Admiran-

de inedia

causa.

Opinio I.

Opinio II.

Opinio III.

per reliquis

verisimilis.

scursus Iosephi Quercetani de causis et
modi rare medice, quem habet in dietetico
lybistorico, quo statuit, membra destinata cu-
rum & potionum attractioni atq; alterationi
coagulari & exsicari posse, ita ut sint quasi
mortua, quemadmodum refertur de infan-
te qui in lapidem coagulatus in utero materno
tra sui matrisq; corruptionem diu perstitit.
tam vero non cooperantibus membris concocti-
ni primæ, secundæq; dicatis superesse posse.
monstrat ex eo, quod potissima corporis parti
in quibus vita potissimum sedem suam obin-
cor videlicet, pectus & caput in ejusmodi li-
minib. admodum vivide sint, ita ut ratione
multitudinis consequenter easdem spiritui &
re foveri & nutriri posse videatur à veritate non
dissentaneum, præsertim cum alias plenum
apud medicos aëre per inspirationem, tam in-
nifestam quam oculi atractione, substantia
nostram refocillari, restaurari & conservari
qua ratione odores etiam, quorum aër est vel-
culum, celerrime vires consortare dicimus.

IX. Non tamen negandum, quod prop-
viscera nutritionis depravata bona sui nutri-
menti parte destituantur viscera vitalia, qua
ob causam omnes totius corporis facultates la-
guent, hinc etiam puella illa Helvetica sensi-
& leviter respirat, submissa voce vix loquitur.

sensum tarda, ad motum corporis inepta

Causam coagulationis, exiccationisq;
morborum coctioni dicatorem dictus autor ci-
o loco refert ad faeces tartareas densas ac spisso-
quibus circumquaque viscera involvuntur,
te tam diu perit appetitus, donec vel arte vel
tura sensim evanescentibus illis excrementis
imbrare purgentur & pristinae facultates, a-
uandiu quasi sepulta, destinatas functiones
issim obeant. Quamvis autem ulterius du-
are possimus, non tamen omnino improbabi-
sunt ea, quae diximus, propterea, quod videa-
us ex causa simili frequenter ad aliquot dies
egrotantibus appetitum dejici, quemadmo-
m ex sequentibus patet.

I. Etiam si verò talia exempla diuturnae
edie rarissime occurrant, frequens tamen est
petitus dejectio in multis morbis, ubi saepius
r plurimos dies ab omnihus alimentis acri ab-
rrent, de qua affectione quaestionem movemus
ἐξαιετικὸν, an & quomodo Spiritus vitrio-
dejectam appetentiam corrigat?

An Spiritus
vitrioli co-
veniat?

II. Plurimi reperiuntur, qui usum vi-
iolati spiritus angue pejus fugiendum esse sta-
unt, ut patet ex Sylvatico controvers. 48.
ys, qui ex noxijs qualitatibus vitrioli com-
munis

Negativus
refutatur.

impunis non preparati & à suis impuritatibus
nume separati plurima deducunt inconveni-
tia: sed frustra aliud n. est cōsiderare dicta
Ieni. Dioscoridis, Pauli, Aetij, Aetua-
Celsi, Oribasi & aliorū principum, ubi
tū de vitriolo crudo loquuntur: aliud est p-
pendere vitriolum preparatum, cuius magis
est varietas, ita ut illud solum pluribus Hern-
ticis sufficiens videatur ad officinam pharma-
centicam exornandam.

Afferitor
affirmati-
va.

XIII. De spiritu vitrioli, cuius usus homi-
frequens est, querimus, hunc plurimum ad ma-
ximas putredines inhibendas inservire cum e-
perientiā rectissime testatur Crato in ope-
Epist. à Scholz, edit. Epist. 146, quamvis
fucioribus naturis cautio major quam in h-
madioribus observanda sit. Hunc etiam in a-
petitu dejecto plurimum prestare quotidie e-
perimur, tunc temporis potissimum, ubi secib-
pituitosis & mucilaginosi interne partes ve-
triculi quasi obvolvuntur & obstruuntur, ita
spiritus famem producentes, hoc est, innat-
ventriculi calor obruatur, & ad operatione
suam perficiendam ineptus reddatur. Quat-
nus enim in se continet vim penetrantem, inc-
dentem & mundificantem, eatenus materias e-
cruditates illas mucilaginosas attenuat, diger-
& assumit, unde consequenter spiritus esurien-
tes antea quasi sepultos excitat, qui fructu
conque-

usuetos in extimulando orificij sensu produ-
unt & famem generant.

V. Imo extremis etiam inflammationibus Spiritus
succurrit, ubi calidissimis exhalationibus appe- vitrioli
tibus ciborum deicitur, quatenus aciditate sua quomodo
effervescentes compescere, & per conse- succurrat
quens fructus eorum, videlicet incendia prater inflammas
tionibus.
turam extinguere potest. Hinc etiam pra-
in correctione dejecti appetitus à causa ca-
a cibos cum aceto paratos frequenter conce-
dendos & praescribendos esse statuunt, ut patet
Paulo Aegineta lib. 3. de re med. c. 37.
Alexandro Trall. lib. 7. cap. 5. & aliis ple-
quatenus videlicet acetum abundat ejus-
di vitriolata aciditate, cujus ratione servi-
exhalationes coagulat, earumque fructus in-
pellit, refrigerando simul ex accidente, quem-
modum ex praemissa quaestione prima manife-
stum est.

QVÆSTIO VIII.

An & quo tempore in appetitu canino
vinum exhibendum?

Accidit interdum hominibus fames præter
naturam, græcis κυνώδης ὀρεξις, canina appe-
titia, quæ vehementi & insatiabili appetitu
menta appetunt, ut Galen. habet in com.
2. Aph. 21. propterea, quod continuo mor-
quidam adsit circa ventriculi superius orifi-

Canina
app. tentia
quid sit, &
unde pro-
veniat.

L

cium,

cium, productus maximâ ex parte ab acidi-
mordicantibus humoribus in tunicis ventriculi
collectis, ex quibus fortassis famelici & insa-
rabiles progrediuntur spiritus, qui exaltati
in rabiem quasi acti cuncta alimenta repe-
conterunt & alterant, iisdemq; alteratis & si-
actis os ventriculi vicissim excitulant atq;
modo famam continuam producant.

Affirmatur I I. In hoc affectu dubitatur, num vini po-
questio. conveniat? Affirmat Hippocrates libr.
Aph. 21. ubi inquit: λιμὸν δ'ὥρῃς λυεῖ;
nem, scilicet præter naturam, vino potio
vit. Idem Galenus in com. innuit, mu-
videlicet magis accommodatum esse remedia
vini potionem, quam ciborum multitudinem
additque se multos sanasse, vinum abundanter
exhibendo illudq; calidum flavi vel rubri co-
ris, absq; astringente, præmissis videlicet pingui-
bus edulsiantequam sitire inciperent.

III. Rationem addit Matth. de gradib.
in 9. Rhas. cap. de app. can. quod vinum
ejusmodi maximam nutriendi vim habeat,
assumptum post pingua alimenta diu in ventri-
culo remaneat, ut ita suam alterationem ad-
quatam sustinere cogatur? imò & causam fi-
gidam mucilaginosam videlicet vel pituitosa
materiam collectam attenuare atq; incidere p-
rect, qua ratione materiam foventem corrigi
& per consequens ad affectionem illam tollen-
dam inservit. Qu

Quid si adderemus generosum vinum *sibi*. Singularis
sua propria copioso mordicantem illam aci- questionis
tem corrigere, temperare, fructus illius in- confirma-
se, eundemq; naturæ amicam & convenien- tio.
reddere? an illud absurdum sit, non video,
certim cum sensus testetur aciditatem mor-
dentem aceti, quam diu cum vino conjuncta
ita temperatam & correctam esse, ut palato
rem jucundissimum, naturæq; nostræ maxi-
convenientem exhibeat. Adde quod agens
ectū sui adequati patientis maximè vim su-
exerat in rebus naturalibus, quemadmodum
losophi probant: at vero vini spirituosæ pro-
substantia naturaliter hanc virtutem ha-
ut aciditatem illam temperatam atque ju-
dam reddere queat.

Q V Æ S T I O I X.

vehemens sitis oxycrato ebibito com-
pescenda?

Immoderata & vehemens sitis frequenter
irificium ventriculi sinistrum vel per se, vel
consensum affectum accidit, de qua quæri-
nū oxycrato ebibito cōpescenda sit? Affirma-
deducitur ex Gal. lib. 1. de simpl. med.
propterea quod oxycratū ex aceto & aqua: Affirmatus
positū vim refrigerandi & humectandi pos- quæstio.
et, non sine insigni vi penetrandi, cujus ratio-
r intimas partes sese insinuat, & fontē mali
L 2 corri-

corrigit. Quatenus enim aceto constat, et
 nus fervidas exhalationes coagulat & refr
 rat, indeque generatam sitim exinguit: q
 tenus autem aquam admixtam habet, eate
 humectandi refrigerandique maiorem facul
 tem continet, utpote cum aqua inter humect
 tia sit humidissima.

II. Et quamvis aqua per se sola considerata
 spectu refrigerantis & humectantis faculti
 satisfacere videatur, quatenus ab excedente
 liditate & siccitate oritur: non tamen sola
 surpatur, propterea quod vi sua condensandi
 moretur in præcordiis, & obstruendo calor
 præter naturam colligat, destitutaq; penetr
 di facultate ad partes intimas sese insinuare
 sciat. Additur ergo acetum, & hoc modo o
 cratum producit, quod non tantum refri
 rat & humectat, sed simul attenuandi pe
 trandique potestatem obtinet. Notandum
 men in eâ siti pr. n. potissimum hoc remedi
 convenire, quando caliditas & siccitas exced
 affectioni præbent originem, quod frequen
 in febribus ardentibus per consensum fieri co
 suevit.

QVÆSTIO X.

*An in inflammatione ventriculi semp
 vena secanda?*

I. Quemadmodum aliæ corporis partes

Si

amachus vel ventriculus quoque φλεγμονήν
inflammationem interdum patitur, eamque
sanguineam, ubi dolor ac tumor circa par-
tem affectam, cum sensu gravitatis, multique
doloris, accedente siti valida, febris ardente &
tuse, deprehenduntur, vel cholericam, ubi ve-
mentior ardor ac sitis, febris quoque ardentissi-
ma, sed tumor ac gravitas minor est, ut Alti-
mar. lib. 2. de med. mor. cap. de Stomach.
inflam. innuit.

Quarimus hic an etiam in hoc affectu ve- Affirmatus
sectio conveniat? Affirmamus cum Matth. questio.
Grad. in lib. 9 Rhaf. cap. de dolore
Apoltemate Stomachi, cum Altimaro
et alio loco & reliquis practiciis, propterea quod
in principio statim edallaborandum sit, ut pec-
cans & affluens materia à parte Inflammatio-
nis obfessa per revulsionem avertatur, quod con-
modissime venasectione fieri potest, praesertim
si sanguinis abundantia simul conjuncta, ubi
viscus educendus pro ut vires ferunt, copiose,
cumque opus, necessitate requirente, renovan-
dum ac denuo reiterandum est.

Imò non tantum in sanguineâ, sed etiam
cholericâ inflammatione sanguinis missio ap-
probatur, cum etiam in hac materia affluens ad
partes remotas per phlebotomiam revellatur. &
error humorum contemperetur: ut enim cho-
lera per se sola considerata non introducit in-

flammationem. sed quatenus cum sanguine
undat, ita etiam sanguinis motum sequitur,
evacuatio vel alia ratione correcto suam quæ
correctionem sustinet.

Ita de cordis & ventriculi quibusdam ag-
tionibus ansam disputandi præbere volumus
consequenter, DEO volente, de morbis inte-
stinalium & mesenterij, de jecoris & lienis a-
ctibus, de renum & vesicæ dispositionibus præ-
naturam, de muliebribus malis, ac tandem
morbis venenis peculiares quinq; deca-
des problematum elabora-
bimus.

PAR

P A R S P O S T E R I O R

continens quinque Decades in Aca-
miâ Gießena elaboratas &
propositas.

Σὺν Διῶ

D E C A S S E X T A

D E M O R B I S Q V I B V S -
 buldam Intestinatorum,
 Mesenterii & Omentum,

R E S P O N D E N T E

L V D O V I C O I U N G E R M A N -
 N O , L i p s e n s i .

ὑποσίμιον.

V T intestina vicinaq; partes Cur inte-
 aliae non solum à corde, caloris stina vici-
 vitæq; principio, plurimum di- naq; par-
 stant, sed insuper excrementis ab tes pluri-
 alimentorū concoctionibus pro- morum
 leuntibus quotidie scatent, ita mirum non est, morborum
 isdem varios gravissimosq; morbos accidere, origo?
 de quibus præsentem συζητησι singularibus
 quibusdam quaestionibus tam cognitioni, quàm
 curationi plurimum inservientibus institue-
 mus.

L 4

QVA-

QVÆSTIO I.

An Spiritus salis conveniat in colicis doloribus?

Colici doloris nomen.

I. Κολικὴ διάθεσις Æginetæ, morbus testini plenioris Celli, communi nomine colicus dicitur. & ab Hippocrate & Galieno sub dolore intestinorum comprehenditur, quæ admodum vult Mercurialis lib. 3. pract. 2. ut non verisimilis sit assertio Plinii libr. 2. natur. hist. c. 1. qui scribit, morbum hunc primum omnium esse expertum Tyberium Imperatorem, cui etiam Scribonius Largus suffragatur, qui multas antidotos propter dicti Imperatoris colicam compositas proponit.

Colicus dolor quid.

II. Est autem colica passio dolor ingens, intestinum colon una cum fecum retentione occupans, cujus causa antecedens potissimum consistit vel in crassis & pituitosis humoribus intestini coli membranulas subsidentibus, vel in materia flatulenta præter naturam ibidem contenta, vel in inflammatione dicti membri, vel tandem in acri mordaci que fæco dictum intestinum afficiente.

Causa doloris colici.

III. Sed non raro accidit, ut causæ dictæ miscantur, potissimum tunc temporis, cum morbus diuturnior est, ubi frequenter una cum crassa materia jungitur etiam acrimonia flatulenta cum inflammatione. Hanc ob causam juxta

Sententia Hermeci.

Scho-

solam Hermeticorum δισκοπία καὶ καὶ ex corum, de
 aquilagine Tartarea, styptica & acerosis spiri- causa coli-
 bus permixta produciunt. ci doloris.

Quarimus autem in presentia num et Rationes
 in hoc morbo Spiritus salis conve- quæstionis
 niat. Fortassis negativa quibusdam placebit, negantes.
 propterea quod iuxta Galenum l. 12. Meth.
 edend. cap. 8. in hoc casu abstinendum ab
 quæ admodum calefaciunt, quatenus illa cras-
 si humores in flatu convertunt & exacerba-
 tionem affectus majorem introducunt: at salis
 calefaciendi & resolvendi qualitate prædium
 ad omnes constat, unde sequitur spiritum ejus
 accessu & præminentiā quadam δυνάμει sa-
 posidentem his minime convenire. Adde
 id Spiritus salis maximè penetret, adeoq; pec-
 cantes humores magis exacerbare videatur.

Contra quod spiritus salis spagyricè præpa- Affirmatur.
 ratus optimè conveniat in colicis doloribus con- quæstio.
 fidenter asserimus, tum quod attenuandi, resol-
 vendiq; potestate peccantes humores corrigat,
 tum etiam quod discutiendi facultate flatulen-
 tiam materiam digerat. Adde quod materiam
 putrescentem aliteret, & plurimum à putredine
 superfluos humores præservet. Imò vi aperiendi
 causam morificam disponit, ut eò citius ab ea-
 dem natura sese liberare queat. Tandem qua-
 nus fervidas & sulphureas exhalationes depri-
 mit, seu fixas reddit, eatenus optimum quoque

L 5

contra

contra vehementissimum dolorem ab acribus
fervidis mucilaginis tartarea spiritibus ori
anodynum constituit.

Determi-
natur qua-
stio per
cautelam.

VI. Nota tamen pro limitatione questio
quod in affectu dicto primum eo respiciend
sit, ut medicamenta lenientibus, perissimum
steribus, alvum aperiamus. & ea quæ metho
medendi requirit, tanquam universalia non
gligamus, priusquam accedamus ad usum spi
ritus salis, qui iusto tempore usurpatus propter
Etas rationes plurimum præstat, præsertim
colica, quam crassa & viscida materia cum ac
mordacitate conjuncta generat, ubi paucis ta
tùm guttis, in vino vel aquis appropriatis, Ch
momilla scilicet, vel similis, jejuno stomacho e
hibetur, de quo vide plura in Medulla delti
latoria pag. 86. tract. 3. in Basil. Chyn
Crollii pag. 149.

Solvuntur
argumenta
negantia.

VII. Ad dubitationes propositas respondemus
& licet primum admodum calefacientia no
concedantur à Galeno: non tamen hæc assertio
simplicitur proponitur, quia Galenus ea tantum
calefacientia rejicit, quæ liquant in flatu ver
sunt humores peccantes, non artem discutiant.
Hanc ob causam addit, colicum dolorem, per
quæ incidunt, concoquunt, flatu discutunt, ex
sicant q̄ citra valentem calefactionem rectissime
curari: at verò qualitates hæ maxime conspi
ciuntur in spiritus salis; cum enim salis proprii
sit

Balis vir-
tus

inter ceteras facultates quis possidet deter-
~~re obstructions expedire, putrefactionem &~~
~~rupturam arce~~ ut inquit Quercetanus
 br. n. d. femi. cap. 20. multo magis talia
 restabit spiritus ejus, qui in pluribus naturam
 in superat, acrimonia videlicet destitutus,
 αὐτὸν πῦρ ὡς sapore summe penetrans, si
illam vel calorem generans, sed potius extin-
guens, quod in hydropicis apparet. Hinc ergo
 tenendum, quod vi sua penetrandi peccan-
 tes humores magis exacerbare possit, cum & ipse
 prius ferocientes spiritus consumat & colligat,
 non eo citius à natura superentur & extinguan-
 tur.

"Zang Sp
 X Salu

QVÆSTIO II.

An vinum conveniat in dolore Iliaco?

"Εἰλεῖ & interdum χόεδαι voca. Nomen
 ur vehemens intestinorum dolor, quem Latini Ilei.
 colvulum à tortura Ilei intestini, quidam misere-
 re mei, quod affectus sit peracutus gravissi-
 mus dolores letales inferens, quasi εἰλεῖ
 dicatur ἀπὸ τῆς εἰλέσθαι. quod est misereri,
 quemadmodum placuit Rhasi, licet denomi-
 natio vocis potius cum Galeno lib. 2 Meth.
 Medic. cap. 2. ab εἰλέω quod significat ver-
 to seu volvo deducenda videatur, Barbari pas-
 sionem Iliacam nominant: Et non aliunde
 provenit quàm à superfluitatibus, quæ per al-
 iam excerni debent, præternaturali retentione,
 quæ

Causa pro-
 xima Ilei.

quam lesa virtus expultrix introducit, ut
bet Salius de affect. part. cap. 11. Causas
recedentes obtinet cum colico dolore plurimum
convenientes, sed vehementiores, quatenus o
dent intestina tenuia magis exquisito sensu p
dita, quocirca dolor hic magnitudine, temp
& situ à colico dolore distinguitur.

Rationes
negantes.

II. Num autem in eiusmodi dolore Il
co patientibus vinum concedendum d
bium est, praesertim ubi consideramus asserti
nem Cœlii Areliani lib. 3. de acut. pa
cap. 15. negativam statuente. 1. propter
quod vinum inflammationibus minime con
niat; At verò dolor Iliacus ut plurimum ab in
flammatione oritur, vel saltem non est absq; in
flammatione. 2. Adde quod vinum sopore
inducat, exhalationibus suis ad sensuum offic
nam sublatum: At somnus & sopor ad deobstru
enda intestina videtur inconveniens.

Retinetur
affirmati
va.

III. Contrarium verò statuit Hippocrate
lib. 3. de morbis & lib. 2. Epid. ubi lauda
potum generosum in hoc morbo, donec superve
niat sopor. Nec sine ratione, quia primò hu
mores obstruentes frigidi per usum vini genero
si funduntur & colliquantur: Deinde cum do
lor Iliacus jungatur cum obstructione vehemen
ti, necessarium est, ut ejusmodi nutrimentum
adhibeatur, quod facillimè nutriat, & non tam
per alvum, quam alia ratione partes suas excre
men-

mitias, nimirum per vias urinarias & sudor
deponat, quod maximè de vino concedi-

Notandum verò ex Mercuriali. lib. 3. de Limitatio
sect. infirmi ventris cap. 27. quod Hip- quæstionis.
cr. commendat vinum generosum non in omni
no. sed quando peccans humor frigidus est. Li-
t enim interdum inflammatio quoq; concur-
t, nihil tamen obstat, quin vinum concedi pos-
sit, quatenus causam obstruentem respicimus.
~~quod soporem modicum attrinet, illum nullo mo-
do improbamus, propterea quod ad dolorem, &
ut vires enervantur & corrumpuntur, conve-~~
lat.

QVÆSTIO III.

Num al quando vene sectio tentanda
in diarrhæa?

• Multiplex est alvi profluvium, quod Diar- Diarrhæa
hæa nomine circumfertur, & in eo distingui quid?
tur ab aliis, quod copiosa excretionem sine exul-
teratione & inflammatione τὸν ἐν τῇ αὐτῇ αἵματι
molestum sit. Hujus curationem non peragit
Medicus manu imposita, cruceq; impresso, qua
ratione Monachus quidam Dominicanus ali-
quando mulierem ab hac affectione diuturna te-
le Benivenio cap. 45. de abd. liberavit, sed
inconvenienti remediorum usu, secundum indica-
tiones curativas instituto.

Inter

Negantes
rationes.

II. Inter Indicata verò dubitatur, cum iam interdum venæ sectio conveniat. *Negativa confirmabitur hoc modo* I. *Vi contrariorum contraria sunt remedia, ita sequitur evacuationem per evacuationem minime curandam esse: atqui diarrhæa est evacuatio. Ergo consequens est eandem per sanguinis detractionem minime curari.* II. *Accedit quod in omni fluxu morbifico vires deſiciantur: huiusmodi debilitas obſtat, quo minus venæ ſectio tentari queat.* III. *Adde Galeni decretum lib. 4. de victus ratione, ubi dicit, alvo ſtudente ſanguinem non eſſe detrahendum.*

Aſſerentes
rationes.

III. *Contra quod affirmativa deſendi poſſit argumentis ſequentibus probatur.* 1. *Quia ſæpius requiritur, ut fluxus humorum ad partes oppoſitas revellatur, quod venæ ſectione fieri poſteſt.* 2. *Quia diarrhæa propter copiam ſanguinis in toto ſuperabundantis oriri poteſt: at ejuſmodi plethora venæ ſectionem indicat, tam reſpectu ſui, quam propter laborantem retentricem inteſtinorum.* 3. *Quia venæ ſectione mordaces humores temperantur, & ad meliorem ſtatum à natura reducuntur.*

Deciſio IV. *Notandum igitur juxta Foreſtum lib. quæſtionis. 22. obſerv. 6. & Altimar. cap. de diarrh. ad venæ ſectionem in alvi fluxu procedendum eſſe, quando ſanguinis adeſt abundantia, ſiccique præ multitudinem in vaſa non retinentur, viribus*

Et aetate non prohibentibus, ut ipsam pro-
prium cohibeatur, & qui confluent ad ven-
peccantes humores reuellantur, juxta Hip-
cr. 6. de morb. vulg.

Ad argumenta negantia patet responsum. Responde-
1. Licet venae sectio sit evolutio, non tamen tur argu-
mentum est cum alvi profluvio, sed in hoc respectu mentis ne-
gationem contrarij obtinet, quatenus materiam ganibus.

Ad 2. In transferendo fluxum illum sistit. Ad 2. In
obus malis minus eligendum, ubi tamen eo
biciendum, ut consideremus aegri vires, num
es sint, quae non prohibeant sanguinis missio-
nem. Ad 3. Galenus de Critico fluxu loquitur,
nem in praesentia merito excipimus.

QVÆSTIO IV.

trum lac in lienteria concedendum?

Λευτερία quasi λεώτης τῶν ἐντέρων est Lienteria
xus alvi esculentorum non mutatorum ab in quid?
finorum retentrice abolitā dependens, ut ha-
Capivacc. lib. 3. Pract. c. 16.

In hoc affectu num lactis usus con- Negantia
dendus quæritur? Negatur quæstio se- argumen-
entibus. 1. Quia in lienteria plurimam il- ta.
vitanda sunt, quæ ad alvum subducendam
ciunt: at lactis usus alvum subducit, qua-
nus respectu copiosi seri detergit, humectat
aperit. 2. Quia lac assumptum refrigerat:

at

at refrigerantia merito vitantur in lienteria cum alias in hoc affectu facultatis concoquendi debilitas adsit.

**Rationes
affirman-
tes.**

III. Contra lactis usum commendat Fuch-
us l. 3. de medend. morb. cap. 14. et
assertio confirmari potest. 1. quia in lienteria
eo respiciendum, ut adhibeatur nutrimentum
aliquod facilis alterationis, propterea quod pro-
pter imbecillitatem retentius alimenta in ven-
triculo & intestinis diu remanere nequeant:
qui tale est lac, utpote quod teste Galeo l.
6. de plac. citra alterationem ventriculi
jecur transiens in sanguinem converti potest.
2. quia respectu caseosae substantiae superabun-
dantis lac aliquo modo vim obstruendi tenet.
3. quia tenues & acres humores expultrice
facultatem irritantes temperat.

Limitatio. IV. Notandum tamen haec omnia non de lacte
simpliciter, sed de lacte cocto concedenda esse
quando, scilicet per coctionem, serosa lactis abun-
dantia, quae propter nitrosam qualitatem de-
tergit & aperit, sensim exhalat, unitis interim
& bene coagulatis partibus reliquis ad nutritio-
nem aptioribus, & lientericis bene convenienti-
bus, tunc temporis potissimum, ubi deiectiones
acres & biliosae sunt. Vnde patet, quid
ad argumenta opposita re-
spondendum.

QVÆ-

QVÆSTIO V.

An Dysentericis internus cera usus
conveniat?

Gravissimum satiq; molestum & pericu- Dysenteria
um est malum, quod Græci δυσεντερία, La- quid.
in per translationem intestinorum difficultas
itur, estq; nihil aliud juxta Galenum lib.
de locis affect. cap. 2. propriè loquendo,
nam exulceratio intestinorum cum cruentis
dejectionibus.]

Oritur hic affectus, quo ad causam in-
nam ab acris & erodentibus humoribus **Causa dys-**
gōis à reliquo corpore ad intestina confluen- **senteria.**
us, qui visciditatem & lentorem quendam
inciscuntur, cujus ratione plus solito intestinis
herent, eademq; exulcerant, ut habet Mer-
tus lib. 3. de intern. morb. curat. cap. Cur acres
unde patet, qui fiat, quod sæpius in diarrhæa humores in
ccantes humores mordacissimi ac fervidissimi diarrhæa
ntiantur, & nihilominus exulcerationem in- non intro-
stinorum non introducant, quatenus scilicet ducant dy-
usmodi viscida qualitate destituuntur, & in- senteriam?
stinorum tunicis aliquandiu adherere neque-
nt.

11. Quomodo verò patientibus methodica
ratione per ea, quæ materias peccantes edu- **Quid in dy-**
unt, acrimoniam eluunt, ulcera detergent & **senteria a-**
M **gendum?**
con-

Affirmatur
quæstio.

Monstra-
tur utendi
ratio.

consolidant, succurrendum, juxta præsens
statutum non demonstrabimus, sed tantum quæ-
stionis hujus determinationem subjicimus, nam
scilicet internus cere usus dysentericis convenit.
IV. Affirmativa confirmatur à Dioscorido
lib. 2. de mat. med. c. 76. ubi inquit, ceram
prohibitionibus commodissime dysentericis
uti. Galenus quoque non dissentire videtur
lib. 2. simplic. c. 12. ubi concedit, interdum
ceram elotam intestinis infundi posse, quatenus
mordicantes & erodentes humores temperare
potest. His autoritatibus non contemnenda
ratio subiicitur, propterea quod cera, juxta G-
alen. lib. 4. simpl. c. 5. sit ex numero eorum
quæ citra mordacitatem exsiccent & consolident
atque hoc modo medicamentum Emplasticum co-
stituat, quale pro curatione dysenteria, respectu
exulcerationis requiritur. Adde quod pingui-
tudine sua temperata plurimum intestina affec-
tlemat, qua de causa propter utramque rationem
genus hoc remedium à muliere quadam medicum
cuiusdam agro propinatum minime rejiciendum
esse statuit Valeriolus lib. 3. observat. 4.
V. Cautio tamen adhibenda est in utendi ma-
do, quæ cognitâ facili negotio contradicentibus
instantibus satisfieri potest, ubi notandum, quod
primum in cera juxta requiratur præparatio
quæ lotionne convenienti fieri potest, ut lentor &
visciditas eius eo melius deponatur, quod in alba
cera patet: deinde cera hæc præparata juxta
commu-

communem opinionem pomum curtipendulum
 paratum impletur, igne lento assatur, donec
 liquata per substantiam pomi diffusa sit,
 que hoc modo pomum assatum dysentericis
 sedendū offertur nō semper, nec in principio,
 in contumaci dysenteria, tunc temporis, cum
 ulceratio satis elota ac deteresa videtur.

Valeriola citato loco pro pomo commen- Modus Val-
 malum Cotoneum, ut simul adstrictoria & leriola.
 rinatoria facultate remedium praditum sit,
 tamen cum pomo illud ipsum utile esse diffi-
 ur, quatenus molliori pomi substantia facilius
 aditus atq; transitus cera prebetur.

I. Quercetanus etiam in Pharmacop. dogm. Modus
 8. ejusdem remedii utilitatem commendat, Querceta-
 drachmam unam cere albe pulverisate ni.
 immiscet cum eadem quantitate gummi Ara-
 bi, eodemq; modo cum pomo affato, pramissis
 mediis universalibus propinat.

II. Nos anno superiori, cum Epidemia dy-
 teria plures apud nos invaderet, multis, in
 quibus contumacior affectus videbatur, magno
 in successu ceram albam cum pulvere gummi
 abici vel Tragacanthæ in pyris affatis post u-
 versalia & particularia remedia convenien-
 ter præbuimus, ut adhuc hodie nobiscum vivant,
 eodem remedio, tunc temporis ejusdem igno-
 ræ ex cymba Charontis revocati filii videan-
 tur.

M 2

QVÆ-

An in tenesmo interdum purgandum?

**Tenesmus
quid.**

I. Tenesmus vel tenasmus ἀπὸ τῆς τελευτῆς
quod sit frequens et inanis excernendi cupiditas
juxta Paulum lib. 3. de re med. cap.
dicitur & symptomata dysenteriae similia, ne-
pe cruentas & mucosas excretiones infert,
nixu tamen multò vehementiori, magisq; in-
sicuti Galenus habet lib. 3. de caus. sy-
ptom. cap. 2.

**Causa Te-
nesmi.**

II, Causa tenesmi serè convenit cùm
quæ dysenteriam excitat, nisi quod variatio-
quatur respectu partis affectæ, quatenus ex-
cerantes causæ solum intestinum rectum in-
nesmo, reliqua verò indifferenter in dysente-
præter naturam afficiuntur.

**Negantes
rationes.**

III. An autem aliquando in hoc asse-
purgandum dubitatur? Negativè probari po-
rit hoc modo: 1, quia per purgationem impe-
tur ulceris mundificatio, & consolidatio, quæ
tenus peccantes humores è reliquo corpore ma-
assluunt. 2, quia per purgantia deterior fit
ulceratio, quatenus incalescit & irritatur.
quia per purgantia natura magis ad exce-
nendum extimulatur, unde symptoma cona-
irriti deterius redditur.

IV. Contra quæstionis affirmativa, quæ
sep

in tenesmo purgandum, sequentibus con-
 ducitur: 1. quia tenesmus frequenter post dy-
 senteriam oritur ab acri sanie relicta vel humo-
 ribus peccantibus intempestive restrictis: at hic
 purgatio requiritur. 2. quia magna ex parte
 tenesmus accidit tenesmo, propterea quod in
 tenesmo recto crassa & viscida pituita coacer-
 scitur: at hac purgatione tollitur, ergo sequitur
 tenesmo purgandum esse.

Affirman-
 tes ratio-
 nes.

Pro questionis resolutione notandum,
 quod quod alia sit purgatio proprie sic dicta
 purgatio, alia lenitiva, quarum hac, & non
 illa in tenesmo non raro requiritur, utpote quae
 ex toto corpore, sed ex primis tantum vis-
 ceribus peccantem educit: deinde distin-
 guendum inter causas tenesmi, quae saepius ta-
 lent, ut evacuatione lenitiva non indige-

Deciditur
 questio.

Ad argumenta contraria negantia
 respondemus. Ad 1. Procedit argumentum de
 purgatione proprie sic dicta, quae tam in te-
 nesmo quam in dysenteria non concedimus. Ad
 2. licet irriteretur ulcus etiam per lenitiva, non ta-
 men affectus deterior redditur, propterea quod
 ratione causa conatus irriti, mordax videli-
 cet & extimulans materia tollatur. Ad 3. Exti-
 mulatur per purgantia natura, non tamen co-
 natus irritis, sed eo fine, ut noxia rejiciantur.

Responso
 ad opinio-
 nem negan-
 tem.

M s

QVÆ-

QVÆSTIO VII.

*Num is qui vermibus intestinum
laborant, dulcia concedenda?*

Vbi gener-
fentur ver-
mes.

I. Quamvis Avicenna: lib. 3. fen-
tract. 5. cap. 2. ferè tantum in colo &
verminum generationem fieri statuat, non
men hac assertio simpliciter acceptanda, si
notat Sava'norola tract. 6. Pract. m.
cap. 16. Sed respectu tantum, quatenus
ciores extra colon & cœcum generantur. A
negari nequit in omnibus intestinis inter
vermes oriri posse, quia in omnibus causæ
ductivæ verminum concurrere possunt, Phleg-
ma scilicet putridum, tenuitate sua lateribus in-
sternitur adhaerens, quod ulteriores mora in
corrumpitur, et ab agente calore in vermes co-
mutatur.

II. Iam non tantum in intestinis, sed et
in aliis partibus corporis vermes generatos
classicorum auctorum experientia testatur,
notandum est historia, quam refert Be-
ven. de abd. cap. 2. de verme quodam in
stomacho, per vomitionem è ventriculo ejecto, qui
Varro lib. 19. depingit; ut & altera, qui
habet Marcellus Donatus lib. 4. histo-
riarum cap. 26. de alio vermium in
stomacho per vomitum à Patruo quodam Man-
no reddito.

III. Nec obstat hoc loco Philosophi aucto-

lib. 4. Meteoror. cap. 3 inquit. ὅσον δὲ *An vermes*
 γεννῶνται ἐν τῇ ψυχῇ, ὥστε τινες φασὶν *in ventri-*
 ἐν τῇ ἀπορίῃ σπυρμένη ἐν τῇ κάρῳ *culo gene-*
 ρῶνται, quia dictū hoc intelligatur de stomacho *rentur?*

mus sani, in quo nunquā vel rarō generantur
 vermes, ut recte monet citato loco Savonarola.

Dubitamus autē in praesentia num iis, qui
 moribus afficiuntur, dulcia concedenda
 , propterea quod vermes ad cōtenta toto ge-
 prater natura referantur, quā ob causam
 ablatione indicant, ubi requiritur, ut occidā-
 & expellantur, ut verō quae dulcia sunt, ver-
 & lumbricos in corpore nostro nutrant, au-
 & conservant, quocirca passim ab autoribus
 arā, nimirum semen Centaurii minoris, ru-
 ab sinibz, Aloe & similia commendantur.

Sed notandam ex Paræol. lib. 19. Chir- *Resolutio*
 rg. cap. 5. quod vermibus naturaliter infi- *questionis.*
 n sit, ut amara fugiant, & dulcia persequan-
 . hant ob causam cautio est adhibenda, ne
 r exhibita amara lumbricos recedentes ad
 rtes nobiliores & principes depellamus. Non
 tur inconveniens erit, primò statim clysterē ex
 ste, melle ex saccharo, sine oleis & amaris me-
 dicamentis infundere, ut vermes eo magis infe-
 ora petant, & consequenter citius expelli que-
 nt: & cum dulcedine illecti facilius id quod ne-
 m inferre potest, devorent. idē quae amaritudo
 vermes necare possunt, cum lacte saccharato per
 exhibere conveniet.

M 4 QVÆ.

QVÆSTIO IIX.

*An diuturnus Hemorrhoidum fluxus
constringendus?*

I. Ut in mulieribus sanguinem superfluum singulis plerumq; mensibus provida natura uterum evacuat, ita viris quibusdam, præsen-
senibus, in quibus ob caloris debilitatem alius sanguinis non digesti, seu in partium naturam non conversi superabundat, illud ipsum per
xum venarum hemorrhoidalium accidit.

Rationes
affirman-
tes.

II. Querimus autem, num diuturnus
ejusmodi fluxus hæmorrhoidalis co-
stringendus? Videtur quod sic: 1. quia
fluxus sanguinis immodicus toto genere præter
naturam est: at verò quæ toto genere præter
naturam nobis accidunt, per contraria corrigenda
sunt. 2. Quia diuturnus hemorrhoidum fluxus
natura debilitatur ob resolutionem spirituum:
at medicus est minister conservationis nature. 3. Quia per immodicum sanguinis
fluxum corpus non solum refrigeratur, sed partes
quoque debito suo nutrimento destituuntur.

Rationes
negantes.

III. Contra quod diuturnus hic fluxus non
protinus constringendus, probatur sequentibus: 1. Quia Hippocrates: e
aphorismus lib. 6. aphor. 12. Sanato
diuturnis hemorrhoidibus, nisi una quæpiam
serva

retur, periculum aquæ inter cutem vel tabis
pendet. II. Quia quod Galenus in com-
mentario subijcit, sanguis peccans ad jecur alia-
que membra nobilia regurgitaret, caloremq;
utrum suffocando debilitaret, ac tandem ex-
tingueret. III. Hinc obstructionem hæmor-
roidum affectus varii, præcipue quartana, &
liene icterus sequuntur, ut habet Jobertus
lib. de quart. cap. 9.

V. Pro controversiæ resolutione notan-
um, quod hæmorrhoidum fluxus, quatenus sit Quæstionis
decisio.
expultrice contra à sanguine superfluo & no-
tio propriè & absolute loquendo sit præter natu-
ram, ut habet Savonorola tract. 6. Pract.
major. cap. 17. in fine. Quapropter in eo
differt à fluxu menstruo, quod hic communiter
sanis etiam constitutionibus conveniat, quate-
nus natura provida boni sanguinis abundanti-
um mulieribus concessit, eandemq; per uterum
ablegare voluit, ut suo tempore sætis generatio-
ni, nutritioni & augmentationi, tanquam alte-
rum ortus nostri principium inserviret, sicut
sufius demonstravimus, lib. 1. de corpor. & a-
nim. Exerc. 1. quæstio 5. Hinc etiam opti-
mè valentibus beneq; constitutis hæmorrhoida-
lis fluxus non accidit, nec conciliari procurari-
vè debet, ut inquit Solenander sect. 3. con-
sil. 20. Quibus autem naturæ peculiare est
hoc profluvium, & per consuetudinem quoque
M S naturale

naturale, in iis singulari dexteritate & prudentia Medici ita regatur, ne vel diutius suppressatur, quam corpori sit utile, vel copiosius humorem fundat, quam valetudinis praecepta requirant. Recte igitur Jachinus in 9. Rhap. Cap. 72. asserit, nunc permittendum esse fluxum hemorrhoidalem, si per periodos id faciat neque superfluum sit: nunc suppressendum si vires laedat, ut inae concoctio vitietur, & hydrose sequatur.

Responsio
ad argu-
menta in
utramque
partem
proposita.

V. Ad argumenta in utramque partem proposita patet responsio, quando perpendimus quod affirmantia tantum concludant de fluxu laudabili sanguinis in consuetis naturis sine periodis accidente: Et quod negantia loquantur de iis hemorrhoidibus, quae sanguinem peccantem in naturis consuetis, & neutrali quadam corporis constitutione praeditis certis temporibus evacuant.

QVÆSTIO IX.

An mesenterii obstructio Melancholicam hypochondriacam generet?

Cur plures
sint mesen-
terii mor-
bi.

I. Circa mesenterium varias affectiones præter naturam generari dubium non est, ubi consideramus, quod mesenterium sit quasi sentina totius corporis, in quam tanquam sedem ignobilioris naturae deponit illud, quod interdum partibus nobilioribus noxium & inimicum est.

1. Testatur hoc maxime observatio Paræi lib.
 2. Chirurg. cap. 39. qui quondam in disse-
 ctu ejusdam mulieris cadavere in ipso mesente-
 ro abscessus infinitos à se invicem differentes
 invenit: item Philipp. Ingrass. de Tumor.
 tract. 1. Tom. 1. c. 1. qui in publica suspensi-
 ejusdam anatomia mesenterium variis scro-
 bulis & abscessibus repletum demonstravit:
 Marcellus Donatus, qui lib. 4. cap. 7.
 histor. mirabil. confitetur, se in cadavere cu-
 jusdam febricitantis ac tandem cruenta puru-
 lentiaq; dejection. morientis in dissectione sordi-
 dum alius mesenterii ea parte qua rectum at-
 tingit intestinum invenisse: Et Coiter in ob-
 servat. Anatom. eidem rei fidem facit, ubi
 monstrat, quod in Patrio Noribergensi homi-
 ne intemperatissimo, cacochymo & cachectico
 post mortem aperto collectam materiam puru-
 lentam & fetidam inter duas mesenterii tuni-
 cas invenerit, qua majorem infimi ventris par-
 tem occupavit. sicuti quoq; Benivenius cap.
 33. de al. di. in historia juvenis ex alvi tormen-
 tibus mortui & dissecti.

11. Inter illa verò que mesenterio præter natu-
 ram accidunt est etiam obstructio, de qua qua-
 ritur, an melancholicam hypochondria-
 cam generare possit? Negativa probabi-
 lis videtur ex Mercato lib. 2. de morb.
 acut. cap. 6. ubi monstratur, quod
 obstructio.

Negatur
 questio

obstructio Meseræi & Melancholia hypochondriaca plurimum differant in mulieribus & virginitatibus, propterea, quod fiat melancholia hypochondriaca, quando sanguis sæculentus in hypochondriis exuratur & effervescat, ex cuius halitibus postea caput & cor afficiantur, ita melancholici subinde terrores morientis subsequantur: at in virginibus alba febre laborantibus adest quidem obstructio circa mesenterium, sed sanguis ibidem collectus refrigeratur & rancidescit, ac universum generat affectum frigidum, quod color earundem subalbidus crudorum humorum soboles testatur.

II. Notandum igitur quod obstructio mesenterii, quatenus talis, non generat Melancholiam hypochondriacam, sed prout constat ejusmodi materia obstruente, quæ exustione & fervore melancholicis fumis & halitibus arcem Minervæ perturbat, & operationes principes depravatas reddit.

QVÆSTIO X.

An tumor omenti curabilis?

Omentum quid. I. Omentum græcis ἐπιπλοον, quoniam intestinis & ventriculi fundo ἐπιπλεῖ, hoc est, innatat substantia membranæ ex duabus tunicis quamplurimis venis, arteriis, nervis, & adipe copiosa contexta constat. Hanc partem corporis tumore præter naturam affici posse facillime patet, quando perpendimus copiosa vasorum serie

ie corpus illud membranosum prædictum esse,
mirum non sit materiam præter naturam
hanc partem deponi posse, præsertim cum a-
pud omnes in confesso sit, nobiliores partes
quod noxium est, ad ignobiliores ablegare.
quod maximè quoque colligitur ex ipso Hippo-
crate l. de glandul. dum inquit, copiosorem
miditatem, ab intestinis ad glandulas propri-
as & ovas influentem, in omento velut astua-
re conservari.

Licet autem huius tumoris omenti nulla
re fiat mentio apud Practicos, negari tamen
non potest, eundem non raro accidere, cuius rei
confirmationem non solum ratio dicta suadet,
sed experientia quoque comprobatur, ubi notatu
dignam subjicimus historiam de tumore satis
onustoso post dissectionem in fœmina mortua
invento. Vivebat nobiscum anno superiore fi-
lii cuiusdam uxor, vivebat inquam sed satis
miserè, cum ejusmodi ventris tumore, ut asci-
um ingentem quantitate mentiretur. Molem
hanc ventris per annos aliquot foverat & pede-
ntim auxerat, frustra præscriptis & adhibitis
variis remediis ad resolutionem et dissipationem
tumoris à pluribus ordinatis, eò usque ut ponde-
ris illius extensione non solum doloribus varia-
um partium consumeretur, sed insuper com-
pressionem pectoris ac diaphragmatis ob deprava-
tam sanguificationem & reliqui corporis
preceden-

Observatio
singularis.

precedente, tandem exstingueretur. Nec pa-
ante mortem septimante tum a me, tum etiam
ab alijs anxie petebatur post mortem tumor
aperiremus & in salutem generis humani pu-
gularum affectum consideraremus: Id quod p-
tius, tunc temporis nostris philiatris & nobis Me-
dicis Professoribus ordinariis presentibus factum
fuit anno superiori millesimo sexcentesimo octi-
va, d. 26. Aug. ubi post cutis & muscularum
abdominis incisionem à Chirurgo tentatam, pri-
mo intestina juxta dextrum latus ascendenti-
bus occurrebant, quibus remotis loco secundo tum
ingens propria tunica satis crassa totam capaci-
tatem infimi ventris complens, in conspectum ve-
niebat, qui parte inferiori, ut & in lateribus si-
cili negotio, sine reliquarum partium lesione
separabatur, at superius à fundo ventriculi par-
tibusq; circumjacentibus non sine laceratione di-
vellabatur. Exemptus hic tumor tante ma-
gnitudinis erat, ut libras quinquaginta sex pen-
deret, cum omnium admiratione, & stupore
Exterius undiq; satis crassa robustaq; membra
na constabat, quæ dissecta primum adiposa sub-
stantia, postea fibrillosus & glandulosus tumor
observabatur, donec in medio cavitas foetida for-
tidatq; sanie repleta se offerret.

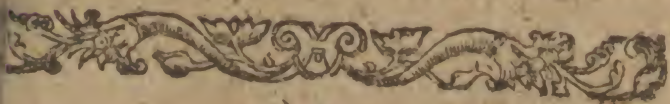
Quod tu-
mor omen-
ti fuerit.

III. Tumorem hunc monstrosam in omentum
collectum fuisse, satis probabile est, quando stru-
cturam omenti ejusdemq; connexionem cum alijs
partibus

libus consideramus, quemadmodum pulchrè
 iscum faciunt viri experientissimi Dominus
 ibinus, ac Dominus Fabricius, quorum epi-
 as & observationes hac de re ad me datas le-
 cando inferius cum alijs notata dignis
 uere volui.

An autem hic vel similis tumor curabi- *Responsio*
 sit, valde dubium est, præsertim cum tales *ad questio-*
 rescentia non aliter quam ferro, seu sectis- *nem.*
 urari velint: at quomodo in ejusmodi tu-
 re interno sine vita periculo hoc fieri possit
 video. Si quis tamen sagaci conjectura prin-
 tum tumoris observabit, non dubitandum,
 nusu continuo discutientium & resolventi-
 um sortiorum aliquid præstare possit. Tan-
 tum de præsentì materia.

Σὺν Διῶ

DECAS SEPTIMA

De quibusdam jecoris & lienis
 affectibus,

RESPONDENTE

HENRICO ZIMMERMAN
 Thuringo.

¶ Vm ventriculi, intestinorum &
 liarum circumjacentium partium fun-
 ones

Ratio ordinis.

ones ad Iecoris & Lienis operationes ordinantur, quatenus materiam præparando & communicando sanguificationi servant, consequens est, ut jam quodque methodi ratione gravissimos quosdam partium dictarum affectus consideremus, qui profecto, ut frequentiores & non minoris momenti ad vitam, ita maiorem diligentiam, in artifice requirunt, quam calamitosam ærumnosamque, quam præstare præcavere, aut ad meliorem mutare possint. *Mercat. lib. 4. de morb. intern. curam principio.*

QVÆSTIO I.

An hepaticis frigidis convenient amigdalæ & pistacia?

Quinam dicantur hepatici.

Quæ sit causa affectionis hepaticæ?

I. *Quibus citra manifestum tumorem hepaticum sit viscus aut organon sanguificationis, hos juxta veteres hepaticos vocat Jachicus cap. 50. in lib. non Rhaf. Oritur autem hæc imbecillitas uno è duobus modis, nimirum, ut facultas $\alpha\mu\alpha\rho\omega\tau\omicron\iota\sigma\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ à munere suo erret, vel propter innati caloris detrimentum, quæ ratione post febres ardentes, diuturnos vi fluxus, aliâque similia sæpius homines hepaticos redduntur; vel propter excessum qualitatis temperiei, caliditatis scilicet, humiditatis & citatis, quibus excedentibus facillimè vitia jecoris actio, propterea quod humor qualitati excedenti respondens copiosius generetur, utquit Merc. de Curator. facult. quæst. 2.*

V

ne patet cur mala intemperie sine materia Iecoris in
non admodum afficiatur, quatenus scilicet temperies
dentem qualitatem contentorum vitia sub- raro sine
untur. materia.

Licet autem calida intemperies affectionem
hepaticam interdum generare possit, prout calor
modicus causa est cruditatis duplici ratione,
Mercuriali lib. 3. pract. cap. 17 sus-
tendo videlicet & hebetando calorem nati-
um jecoris, cujus respectu privatio quadam ca-
lido concoquentis adest, & excessu virtutem
coctricam debilitando, qua ratione chylus per-
e non concoquitur, nec sanguis ad absolutio-
nem perducitur: frequenter tamen à frigidita-
tibus hujus ejusmodi morbus dependet, unde
vanorola tract. 6. pract. major. cap. 14.
librica 4. inquit: secundum plurimum ma-
complexio frigida causa est debilitatis hepa-
tici, ubi tamen simul illam quoque frigiditatem
excludit, qua jecur per innati caloris resolutio-
nem in frigidari à caliditate p. naturam exce-
dit.

Cum igitur frequens sit causa frigida, Rationes
ritò querimus num in hepaticis frigidis a- negantes
amigdale & pistacia conveniant? Negat Alci-
arum cap. prop. cujus assertionis rationes
afferi possunt: Quae facile corrumpuntur
non conveniunt in hepaticis frigidis: at amy-
gdale & pistacia facile corrumpuntur. 2. Add-

N

quod

quod insuper etiam oleaginosa sint: at ver-
gida jecoris constitutio hu maxime leditur
pterea quod obstructions ejus, quæ ut plurimū
conjunguntur, teste Rondel. cap 30. h
meth. med ejusmodi qualitate augeantur
quod promptissime in bilem convertantur.

Confirma-
tur affir-
mativa.

IV. Contra quod affirmativa potius defen-
da colligitur ex Savanorola cit. loco
amygdalas inter alia medicamenta conven-
tia præscribit. Confirmatur autem affirm-
vapars sequentibus. 1. Quia amygdala, p
ferim amara, vim habent extenuandi, & c
sos viscidosq; jecoris humores expurgandi, in
Galen. lib. 2. de aliment. facult. cap.
& 30. in quo de Pistaciis idem affirmatur,
ratione commotus Fallopius tract. de mor
Gall. cap. 57. amygdalas & pistacia præscr
in victus ratione eorum, qui ligni decocto uti-
tur. 2. Quia secundum Diosc. lib. 1. de
med. cap. 139. amygdala urinam ciere possu-
ut & pistacia: at quæ urinam movent frigi-
hepaticis optime conveniunt, ubi iusto temp
præscribuntur, propterea quod non solum jec
roborent, sed obstructions ejus simul quoq; res-
vant, de quo vide plura ap. Renod. lib. 1.
mater. med. sect. 6. cap 25. 26.

V. Hinc Fuchsius lib. 3. de med. mor
cap. 24. inter cætera medicamenta ad au-
rendas obstructions mire pistacia conferre

si scilicet decem aut duodecim per noctem in
ultratico macerata in aurora jejuno stomacho
manantur.

Rationibus Altimari satisfacit Salius in Responde.
not. cap. 82. Ad 1. Negatur, propterea quod tur argu-
amygdalæ & pistacia difficulter concoquantur: mentis opo-
e autem difficulter conficiuntur, illa quoque positio.
siculter corrumpuntur, quatenus omnis coctio
mentorum sit mediante corruptione, termi-
m à quo considerando. Ad 2. Ab humido o-
gineo non admodum timenda est obstructio;
ia oleagineum accedit ad caliditatem: nec
cent, quod citissime in bilem convertantur:
ia nihil timendum in hepate refrigerato, quod
menta & medicamenta calefacientia & ab-
rgentia requirit, quorum usum amygdalæ &
lacia præstant, vi scilicet calefaciendi & ab-
rgendi prædita.

QVÆSTIO II.

Quum in jecoris & lienis obstructione
ferri & chalybis usus conve-
niat?

Pro quaestione negativa sic argumentari Argumen-
et. i. Metalla intra corpus assumpta noxia ta negan-
ut: at ferrum & chalybs sunt metalla. Pro- tia.
tur antecedens: quia metalla ex latentibus
vacuum subterraneorum meandris à solari lu-

N 8

mine

mine longius remota, & per consequens nocet qualitate corporibus humanis molesta protrahitur. 2. Quæ vim obtinent refrigerandi mē conveniunt in obstructionibus viscerum: ferrum refrigerat. Probatur Major ex autoritate Philos. 4. Meteor. cap. 6. ubi inquit, quod ferrum sit de genere eorum, quæ concrefcunt frigore per evaporationem totius caloris. 3. Adicamenta terrea & crassa non conveniunt obstructionibus: at ferrum juxta Galen. simp. cap. 18. est corpus terreum & crassum utpote quod consistentiam suam à frigore obtinet, l. 9. Meth. c. 17. 4. Quicquid obtinet vāstringendi, illud in obstructionibus non præscribendum: at ferrum & chalybs vim astringendi possident. Ergo non conferunt in hoc casu. Minor satis patet ex aqua Chalybeata, quæ exhibetur dysentericis, & ex croco Martis, quæ commodissimè in astringendo præscribitur.

Rationes
affirman-
tes.

II. Contra quod affirmativa pars potius defendenda satis patet ex Classicorum Medicorum monumentis, qui ferrum & chalybem in hoc morbo plurimum commendant, ut sunt Me- cat. lib. 2. de usu præsid. c. 7. & lib. 2. de morb. mulieb. cap. 8. Capivac. l. 3. præc. c. 26. & plerique Practicorum. 1. Quia ferrum & chalybs non pondere suo partes obstruitas permeando (qua ratione veteres, ut ex Aetio patet, rusticis hominibus chalybem crassioribus particulis præparatum exhibebant) sed ab-

ster

gendi virtute plurimum pollent. 2. Repur-
 gendi quoque meatus obstructos facultas non le-
 ferro inest, ob maximam qua fruitur copiam
 sulphuris & Mercurij, ut vult Mercat. lib. 2.
 morb. mulier. cap. cit. Cum enim fer-
 rum sit rudius metallum, habet ob id plurimum
 materia principiorum metallicorum, quorum
 liquandis, fundendis, attenuandis quod-
 dam & crassum est, maximam potentiam
 efficaciam possidet. 3. Adde quod ferrum
 in Cupro maximam habeat convenientiam,
 eundem unum in aliud facilius transmuta-
 tur, alteriusque naturam induit, ut exinde Poë-
 Veneris & Martis amores mystico quodam
 seu confinxisse videantur, rationem fortassis
 mutuo consensu metallorum dictorum colli-
 gites, ut habet Querc. in Tetrade cap. 20.
 autem Cupri seu Veneris Ens primum vi-
 olum est, cujus facultas in reserandis obstru-
 ctionibus efficax, ita verisimile est, tale quid
 virtuti quoque seu ferro convenire.

Pro quaestionis ulteriori declaratione no-
 tum idum, quod ferrum & chalybs, ut & alia me-
 ta, priusquam in corpus assumantur, justam
 convenientem requirant preparationem, cum
 metallorum usus, ut rectissime post alios Medicos
 peritos Quercetanus notat in Tetrad.
 p. 32. citra noxam in Medicina non sit, nisi
 immutuantur, alserentur, & naturam metallicam

Quaestio-
 nis decla-
 ratio.

Opinio
Mercati.

deposita in aliam essentiam transmutentur. E
autem preparatio diversa, pro diversitate fini
cujus gratia medicamentum querimus. Ita
ferrum vel chalybs ad fluxum alvi vel alteri
partis sistendum requiratur, alia opus est pro
paratione, quam tunc temporis ubi partes ob
structas ab infarctu liberare & repurgare co
namur, quod Mercatus citato loco sequen
tibus declarat, ubi dicit: Nam Chymista
alvum sistant ex toto nituntur vim sulphuris
argenti vivi auferre, exstinguere & separari
& ob id grandi igne aut aqua valida conterunt
& in crocum Martis convertunt, quo sanè pro
sidio validissimè fluxus qui sistitur & parti
validè roborantur. Hinc Quercetanus
pharmacop. crocum Martis astringentem, &
igne reverberij vel cum liquore sulphuris acid
lo fieri docet, tunc temporis scilicet, ubi me
dicamentum contra fluxus dysentericos, hepaticos
& similes exoptamus, ut ab omni sulphuris
excremento & Mercurio bellè purgetur, cu
ratione aliàs mordaci & venenose est con
tionis, ac non parùm purgat, vomitumq; mo
vet. Quod si viscerum obstructions resera
de veniant, alia preparandi ratio requiritur
nimirum ut partem chalybis abstergentem, a
rientem & repurgantem queramus, quæ co
sistit in principis ejusdem mineralibus, repu
gatis à partibus excrementitiis; est enim in fo

inquit Mercatus) duobus modis sulphur & varius: uno, quatenus jam vera est ferris-
santia, altero veluti futurum, ut sic loquar,
entium, quod crudius, crassius & pernicio-
st, unde merito separationē requirit. Fit a.
separatio modis variis, inter quos commu-
le quem Fallopius habet lib. de fossil,
metall. cap. 19. Mercato probatur lib. 2.
recto præsid. usu cap. 7. ubi aceri lotionis
tura primum purificatur, ac deinde cum
generoso per tempus certum infunditur, cu-
nsusi matutino haustu partim evacuando,
im discutiendo scirrhi lienis & jecoris resol-
tur. Præfert tamen Mercat. citato loco
præparandi rationi suam, qua chalybs ju-
modo præparatus in vino coquitur, donec spu-
um & pingue quid supernatet, ex qua spu-
chalybis syrupos & electuaria cum aliis con-
ientibus ad viscerum obstructions depellen-
componit.

Hæc ut magis intelligamus notandum in Opinio
ro & chalybe respectu salu proprii, diversiq; propria,
parandi modi diversas reperiri partes, qua-
us quadam sunt tenuiores, & à terrea sub-
ntia separabiles, quadam verò magis fixa
cum terrestri materia magis unita: illa-
n respectu referandi & attenuandi poten-
m, harum ratione vim astringendi contra-
ndiq; possidet. Hanc ob causam rectè statuit

N

Quere

Querc. in diæt. polyhist. f. 3. c. ult. quod
 num chalybeatum ad hepatis & lienis obstru-
 ctiones referandas cum aliis appropriatis fiat
 limatura chalybis vetustissima & rubiginem
 iusto modo purificata, per infusionem octidua-
 nam, præsertim cum hac ratione nullo modo
 partes in terrestri substantia fixæ (cum appropria-
 tum menstruum ad metalla solvenda
 affundatur) sed tantum tenuiores & superficiales
 quodammodo per rubiginem in calcem redactas
 separentur. Et in pharm. logm. c. ult. c.
 cum Martis attenuandi, aperiendi & deop-
 landi virtute præditum non per Calcinationem
 reverberij, sed laminis ferri candentibus in
 gdaleones Sulphuris immixtis, vel affusione
 venientium aquarum diuturna conficienda
 esse docet, quem etiam addita cautione in an-
 doto Splenitica majori præscribit.

Balsamus
 Martis.

V. Matthiolus lib. 5. dioscor. ad ca-
 54. & Reusn. lib. de Scorbuto exerc.
 pag. 790. Balsamum vel oleum quoddam Ma-
 tis cum calcinatione conficiunt, limatam scobem
 chalybis ad calcem igne reverberij redigent
 calcem factam cum aceto destillato ad rube-
 nem digerentes, aceto abstracto per aquam su-
 latitiam acrimoniam eluentes, & coagulum
 retortam in oleum rubicundissimum destilla-
 tes, quo operandi modo medicamentum exim-
 um ad jecoris & lienis obstructions conficitur

qua

tenus hac ratione nihil aliud quàm oleum
is Martis extrahitur, quòd aliàs materia li-
mentis obrutum operandi facultate destitui-
t. Nec obstat quòd hoc olenm Martis per cal-
cationem fiat, qua aliàs chalybis limatura
paratur ad fluxus alvi sistendos, propterea
ad post calcinationem nova salis in re cal-
cata residui subsistentis extractio spagyrica
stituatur, quòd in croco Martis, qui dysente-
is vel diarrhæis confert, minimè tentandum

I. Superest jam ut ad argumenta negantia
questionis respondeamus. Ad. 1. Negamus ma-
ximam propositionem, propterea quòd simpliciter
concedi nequeat, metallorum usum internum
imper esse noxium, quia volens volens ipse Era-
sus quoque Epist. ad Monavium 271. in
pere Scholtzii tandem asserit, quòd metal-
lis medicamentis, ut ipse loquitur nocentibus,
si cogamur, cum aliter agrum sanitati resti-
tuere non possemus, minus malum cum majore
permutando: sed quâ fronte noxium vocatur il-
lud remedium, quo sanitati laborans restitui-
tur? distinguendum igitur inter metalla cruda
et justo modo preparata, quarum hæc tantum
singulari medica prudentia pro diversitate mor-
borum diversimodè præscribuntur, ut patet ex
libav. lib. 1. conflict. medall. in fine. Licet
nim concedamus pleraq; metallorum noxium

Responsio
ad argu-
menta cō-
traria.

N 5

quod-

quoddam venenum possidere, non tamen absurdum est, quin illud ipsum artis ingenio corrigatur, quod pulchrè monet Zvvinger. in exar princip. Chym. cap. 5. quatenus preparatione medicamentum in sua principia resolvi potest, ubi necessario qualitas maligna toti compositioni conveniens in principis eadem ratione non inveniatur, quia proprietates alia remediis insunt respectu mixtionis, alia merito principiorum constituentium: illa cum prius non adessent principis, jam ex mutuo illorum congressu enatae unum cum formare triumphat, incolumi vigent, & versa languent: haec verò cum prius adessent principis ex mutuo eorum concursu minuuntur, & quamvis in mixto permaneant, non tamen nigræ sunt. Hinc rectè concludit Ruland. in progymnas. Alchym. quæst. 20. Metallica remedia non esse noxia, quatenus per Spagyricam preparationem nocentes qualitates depouunt, quod vel maximè probant thermæ metallica, quando legitimus usus non raro desperatis affectibus succurrit, propterea quod in eis proprietates & virtutes salutares metallorum à prima minera metallicâ naturaliter separatae vel per spirituosas exhalationes vel corporalem materiam admistam vigeant, ut habet Tabernaemontanus in Thesauro thermarum germanico c. 1. Nec obstat quod ex latentibus terra specubus metalla producantur, quia

lati

locus eorundem generationi naturaliter
enit, & principiorum metallicorum con-
itioni maximè idoneus est, ut habet citato lo-
Lvvingerus: sunt enim metalla à virtu-
adadam metallifera & analogo calore, qui
era abscondita proprius est, ut inquit Li-
ius libro 1. conflictuum Metallicor.
12. quod non obscurum est in terra, mine-
qualitate pregnante, quæ cumulo per tem-
aliquod collecta ad separationem mineraliū
ilior & aptior redditur, quam ubi dispersa
exponitur, sicut in artificiali vitrioli præpa-
atione patet, ubi terra vitriolata post separa-
nem calchanti, quæ sit lixivio multiplici, vi-
im cumula coacervatur, & post tempus de-
minatum iterum atq; iterum vitriolum prio-
non raro purius exhibet.

11. Ad 2. Licet major propositio simpliciter ve-
non sit, præsertim cum plurima sint frigida,
æ viscerū obstructionibus conveniunt, ut patet
radicibus Cichorei, Endivia, seminibus frigi-
s majoribus & similibus, respondemus tamen
tissimū ad minorem, cuius confirmatio suffi-
ens esse nō videtur, propterea quod philosophus
rrum à frigore per evaporationē totius caloris
increfcere dicat, respiciendo causam solventē,
on internam caliditatem, unde negat eo calore
olvi posse, quæ aliàs fuit solutum, quatenus idem
gens consideramus, ut monet Liba. lib. 1. con-
lict. metall. cap. 17.

An ferrum
calidum
vel frigi-
dum?

VIII. An autem ferrum frigidum sit vel calidum adhuc disputatur. Fallop. tractat. metall. & fossil. cap. 21. assertit, ferrum habere partes diversas nimirum frigidas & calidas, sicut in aceto sunt partes aliquot calidae plures frigidae. Contra conantur alij demonstrare ferrum esse calidae naturae, qui primum utuntur autoritatibus variis, nimirum Pauli lib. 1. de re med. cap. 52. ubi inter calefacientes aquas enumerat etiam ferreas, Halyab. 5. Theor. cap. 14. qui aquam ferri siccare lienem calefacere dicit, qua ratione Montagnana quoque & alij practicorum in peccant viscido phlegmate praescribunt aquam chalybeatam, Media sententia est quorundam, qui statuunt ferrum in minera repertum calidae consistere naturae, propter calidiora principia constituentia, quod verò arte conficitur & à reliquis mineralibus secernitur frigidum esse, quoniam terrea crassiora quae in eo abundantius permanent, subtiliori parte per vim ignis absumpti, quod placet Ronseolibel. de magnis lib. 1. pag. 82. Non missis aliorum placitis ferrum diversis qualitatibus vel operandi potentia praeditum esse dicimus, prout diversimodè preparatur, ejusdemque partes à se invicem separantur, id quod ex superioribus colligitur.

IX. Ad 3. concludit argumentum de ferro vel chalybe crudo, non preparato, cui merito crassum

tia

in medicamentis minimè convenientem con-
uenimus: at v. viscerum obstructionibus non nisi
v. modo præparatum hoc metallum conveni-
tissimus.

Ad 4. Confert etiam in astringendo ferrū,
non respectu illarum partium, quibus aliās
rit: ubi diligenter notandum primam aquā
lybeatam, in qua ferrum novum extingui-
abjiciendam esse, cum non levem solvendi
aperiendi vim obtineat, monente Mercato ci-
is locis, quod ex superioribus facilimè cogno-
tur.

QVÆSTIO III.

um in inflammatione jecoris purgan-
tia cum cibis miscenda?

Cum corde excepto nullam viscus in corpore
stro sit calidius jecore, mirum non est illud i-
um inflammatione frequenter affici, quando
licet sanguis in jecoris substantiam extra re-
is p. n. effunditur, inflammatur & putrescit.
namvis autem in hoc affectu secundum A gi-
etam in principio nunquam purgantibus me-
dicamentis utendum esse videatur, propterea
quod ductis humoribus per partem affectam in-
flammatio deterior fiat: interdum tamen pur-
gantia præscribenda esse censit Mercat. lib.
de morb. intern. curat. cap. 2. Mercu-
ial. lib. 3. pract. cap. 19. Altimar. cap. de
Inflam.

Cur jecur
inflamm
tioni ob-
noxium.

Quando
purgandi
in Inflam-
matione
jecoris.

Inflam. hepat. & alii practicum, ex
tione, ut fiat hoc ipsum inflammatione consi
te in concava jecoris parte, phlegmone in res
tionem tendente, quocirca necessario requiri
ut humores primùm exactè preparati &
quoq; expediti sint.

**Affirmatur
questio.**

II. Querimus autem num talia purgantia
dicamenta cum cibis commista convenient.
detur hoc approbare Galen l. 13. meth. c.
ubi inquit: procedente tempore (loquitur de
cōis inflammatione) ubi Phlegmone jam con
quitur, etiam valentioribus uti licet, asaro
celtica nardo & phu, quod vocant, & petrosi
no & Smyrnis & Meo: sicut etiam per ventr
vacuare, si cavum afficitur, cnico cibis admix
& urtica & Mercuriali & filicula, præterea q
modicè alvum dejiciunt, magisq; in remission
bus his ipsis audacius quàm antea utendum, tu
verò quæ his sunt valentiora, partim in ptisa
incoctis, partim in molliissimum pulverem red
ctis: exhibenda verò & hæc sunt vel ex ptisan
vel ex aqua. Ego namq; etiam filicula aliqu
in ptisana aliquando incoxi, & nigri verat
corticem.

**Negantes
rationes.**

III. Hanc assertionem Galeni, licet à cita
autoribus approbetur, citante Mercuriali repr
hendit Constantinus Africanus Monac
in lib. meth. quos in compendium redegit.
tissimum duabus rationibus, propterea quod

ut misceantur medicamenta purgantia, cibo-
 in sequatur corruptio, & preinde membra
 venienti alimento destituantur, atque ipsa
 medicamenta prescripta sint calida, quae jecori
 inflammato maximè aduersentur.

Pro quaestione intellectu notandum pro- Quaestio
deciditur
 è dicta cathartica cum cibo non esse commi-

nda, propterea quod medicamentum vi à cibo
undatur, ipseque cibum à medicamento & hu-
ribus attrahit, inquinatur & corrumpitur.

Hinc ob causam communiter juxta prescri-
 ptum Avicen. Pauli & aliorum medicamenta
 purgantia jejuno stomacho propinantur, cum
 diti cautione, ne comedant vel bibant donec
ratio sit perfecta. Quamvis autem has ob-
 iectas in cathartici exhibendis jejunum sto-
 machum observemus: notandum tamen inter-
 um non incommode cum alimentis quoque pur-
 gentia potissimum lenitiva concedi posse, quate-
 nus in prandio (quod moderatum ex jasculis &
 vis levioribus apparatus) vina medicata pur-
 gentia, vel etiam brodia cum incoctis evacuan-
 tibus aut similia in principio conceduntur, cum
 ratione medicamentum non solum iucun-
 dum reddatur, sed in super quoque promptissimum
vaporibus à cibo exhalantibus nanciscatur ve-
iculum, quo citius ad intimas viscerum partes
infiltrat, & levi negotio sine torminibus peccan-
tes humores expellit. Hinc etiam Aetius Te-
 trabo.

trab. 1. serm. 3. cap. 57. in cibo medicamentum optimum esse dicit is, qui naturaliter eum habent astrictam, fortassis & is, qui ex uturno morbo laborant.

Responde-
re ad in-
stantias
Monachi.

V. Quoad instantias Monachi Constantini respondet Mercurialis, melius fuisse ut bonum hic Monachus legeret libros Prophetarum, quia prima ratio concluderet aliquid, si semel & quotidie cum cibis medicamenta propinquantur: at verò non admodum obest, licet semel que iterum assumpta alimenta non nutrienda, quia & ipsa inedia evacuatio est. Secundo licet aliquantisper calida sint medicamenta à Galieno præscripta, corrigitur tamen eorundem caliditas in admixta pilsana & similibus: imò & calida sapius in calido morbo non respectu morbi, sed respectu causæ morbificæ præscribuntur.

QVÆSTIO IV.

An vomica jecoris extrinsecus aperiri possit?

1. Jecur exulcerari novum non est, sed frequentius accidit, maximo tamen cum vitæ periculo, quatenus pars princeps ejusmodi solutio continuè lethaliter afficitur, ipsaq; materia putrescens difficulter expurgari potest. Nam quod ubi Beronius l. 13. Med. c. 7. Gemma l. 1. Colmærit. cap. 6. Quercetanus de vi

Sclopetar. cap. 2. & alij quosdam à vul-
nus jecoris supervixisse testentur, sunt ta-
ejusmodi casus rarissimi, qui singulari na-
robori Medicorumq; dexteritati tribuun-

Hanc ob causam in presenti questione pars Negatur
ativa potius defendenda videtur, propterea questio:
Fernelio lib. 6. de part. morb. cap. 4.
e, cui etiam Forestus l. 19. observ. 10.
ribit, ulcus ex abscessu contractum, quo-
n alimento continenter alluitur, perpetuo
vie multa sordescat, neq; unquam sanescere
t, propterea quod jecoris substantia sperma-
sit, & non magis quam aliarum partium
rari queat. Cum igitur ejusmodi affectus
lethalis, merito medicus ab externâ inci-
vel ustione abstinet, ne occidisse videatur,
m affectus vehementia tollit.

Contra quod in suppuratione facta jeco- Affirmatur
ubi possibile non est per urinam vel alia ra- questio.
e pus evacuare, per peritum. & cordatum
rurgum apertio per ferrum candens institu-
e sit Mercatus innuit lib. 4. de curat.
rb. inter. cap. 2. juxta Aretæum lib. 1.
sign. & caus. chron cap. 13. ubi inquit:
extra feratur abscessus, ipsum non secare
malum est, quia si præmittatur inci-
pure jecur eroditur, nullaq; moris dilatio
si secare autem malis (scilicet sine ferro can-
dente)

de te) profluvij sanguinis periculum instat, cumq; hominem perdis contingeret. Idem Hippocrates etiam innuit lib. de affect. in celnis, quod Celsus quoq; sequitur lib. 4. de remed. qui vomicam jecoris ferro aperiendam esse tuit. Rhases aperta intus vomica extrinsece etiam apertionem consulere videtur, quem testatur esse Medicus ille Clariss. Venetus, cujus lib. p. vac. l. 3. pract. cap. 23. meminit, qui Patruum cuidam deplorato jecoris ulcere laboranti homini robusto alias & nauticis laboribus addicto, prater reliquorum Meduorum consilia, monstravit abdominis partem in regione jecoris necesse cala aperiri, ut plurimum purus per vulnus efflueret, unde postmodum bene curato vulnere homo superstes mansit, ac triennio post saltavit & laboravit, nihil sentiens incommodi.

Admini-
strationis
chirurgicæ
cautela.

IV. Hic ergo, majorum habito consilio (ut vobis Mercati concludamus) satius erit anceps experiri auxilium, maxime viribus constantibus in corporibus ætate florentibus, quam in celeritate desperatione versari. Foramen si id tentaverit, exterius amplius facito, interius vero angustius tandem facto & extracto modico pure, obdurate lineis panniculis, succo plantaginis & rosarum intinctis, ne fluxio sanguinis majus accuset periculum & postea aqua hordei, & saccharum succo rosar. & syrupo earundem ulcra ablues & abstergere repurgareq; curabis.

pus exire jam destiterit, protinus ne calor
foramen expiret, ulcus ad cicatricem quam
visimè reducere curabis. Hæc ille.

QVÆSTIO V.

um in Ictero flavo bilis purganda?

Icterus flavus est symptoma qualitatis mu- Icterus fla-
 , qua color cutis in facie totoq; corpore pro- vus quid.
 humoris biliosi excrementicij cum sangui-
 permistione flavus p. n. redditur.

An autem in hoc affectu cholagoga medi- Affirmatur
ent. a præscribenda dubitamus? Affirmati- quæstio.
onfirmari potest ex eo, quod adsit hoc loco bi-
uperabundans, quæ per Cholagoga evacuari
t: Hinc Iachinus in lib. 9. Rhaf. cap.
præscribit purgationes ex Scammonio, E-
uario de succo rosarum & similibus. Mer-
ialis quoq; lib. 3. de meth. medend. c. 33.
modi proponit cathartica, quæ bilem edu-
ut hac ratione subducantur humores, qui
ut bilem ad cutim effusam, quo eadem eò ci-
posse ab ipsa natura discutiatur.

Contra negativa quæstionis concluditur Negatur
lipp. lib. de intern. aff. ubi dissuadet in quæstio.
o medicamenta bilem ducentia, ne corpus
conturbetur. Adde quod frequenter in
a non copiosa bilis, sed propter obstructionem
uum vesicæ felleæ succedens ejus effusio
O 2 noceat:

noceat: at illas obstructions non per Cholag
tollimus.

Quæstio-
nis decisio.

IV. Nota pro quæstionis declaratione ju
Merc. l. 4. de mor. intern. cur. c. 4. q
in Ictero duobus modis purgandum sit, pr
cathartickiis, quæ crassos & obstruentes hu
res ducunt, abstergunt & repurgant, ut ap
obstructione, biliosus humor qui gignitur, a
bi naturalia loca liberè permittet, quo solo a
lio, si exactè attenuantia & incidentia adhu
ris, morbum curabis. Deinde ejusmodi m
camenti etiam opus est, quæ bilem, quàm n
ralia vasa capere nequeunt, imminuunt &
cuant, idq; post obstructions apertionem, p
Hippocratis dictum innuit, postlerius Jac
nus & Mercurialis volunt.

Qualia
purgantia
conveniāt.

V. An autem fortibus medicamentis cathar
ticis hoc fieri debeat dubium est. Altimar. c
proprio ex sententia Aetii affirmativan
net, propterea, quod ob ventris siccitatem p
gationes debiliores nihil in Ictericis præsent
natura materiam ad circumferentiam corp
transferens non admodum has evacuationes
juvet. Sed è diametro contra Altimarum
cludit Mercatus, statuens in Ictericis val
purgationes admodum noxias esse, propt
quod in obstructo corpore satius sit, paulat
longinquo bilem allicere, & crassam humo
ab obstructo vase educere, quam subito evo

imento majorem & presiore effficere ob-
sionem, ut non raro incautis & imperitis
dit. Quapropter per vices aliquot leviores
bere purgationes, quam violentia quadam
bum reddere deteriore consultius erit.

QVÆSTIO VI.

*In Icterus niger eandem cum Scorbu-
to curationem habeat?*

Quamvis quidam Scorbutum & Icterum Icterus &
um pro uno eademq; morbo habuerint, me- Scorbutus
tamen cum Ronseo lib. de mag. lienib. differunt.
& Albert. l. de Scorb. num. 165. &
differentiam agnoscimus, propterea quod
ria nigri arcuati τετραγία sint color circa
em niger, & maximè circa partes velut in
bra occultatas. oculi virore pallidi, gustus sub-
terus & amarus, excreta nigra & variega-
frigue in toto corpore, sine febris & contagio,
naq; totum Αρεταο μελαγχρωρον, quasi
gine felli admista infectum. Talia Scorbuto
iunctim non conveniunt, ut patet ex tracta-
nostro de Scorbuto exerc. 1. licet alia
dam communia signa in ambobus morbis in-
iantur, tarditas videlicet & lassitudo, diffi-
exudatio & similia, qua comoverunt quos-
n, ut inter Scorbutum & Icterum nigrum
inguerent.

An utriusque eadem curatio?

II. Horum assertionem ulterius confirmant illa, quibus ad speciem probari potest curationem Icteri nigri non esse differentem a curatione Scorbuti, ubi tale argumentum sese offert: eadem indicationes constituunt eandem curationem, ac in Ictero & Scorbuto sunt eadem indicationes. Minor probatur: quia in Scorbuto quiritur, ut lien a materia obstruente liberetur & confortetur, quod etiam necessarium est Ictero nigro, quemadmodum ex libris Practicorum patet.

Quæstionis declaratio.

III. Hic notandum pro quæstionis intellectu, quod inter Scorbutum & Icterum nigrum sit quedam convenientia, quatenus uterque in his sit vitio potissimum lienis, ob cuius imbecillitatem in utroque reliquum corpus afficitur: runtamen cum modus læsionis, ut ex signis ductis patet, maximè diversus sit, ideo sequitur πρῶτον & δεύτερον utriusque affectus, ipsum scilicet lienem diversimodè laborare. Diversitas diversitatem curationis introducit, quatenus Scorbuto non simpliciter ad copiam Melancholici sanguinis & lienis obstructions, ut in Icteria nigra respicimus, sed maximè solliciti cogimur de specifica quadam corruptione Scorbutici materiae propria, quæ peculiariter appropriata sua remedia requirit, quemadmodum alibi fusiùs demonstravimus.

QV

QVÆSTIO VII.

An hydrops calefacientibus curetur?

Negativa quæstionis pars ex eo confirmatur, quod hydrops juxta quosdam à caliditate generatur, at morbus per contrarias qualitates à calore pellitur. Quod autem caliditas hydro-
 aussa sit Cardanus lib. 2. progn. com. 1. in aphor. pagin. 615. demonstrare conatur, quapropter eandem frigidis medicamentis curandum esse statuit, pro cuius assertione sequentes rationes adducuntur. 1. quia juxta Hippoc. in progn. hydrops sequitur ad morbum acutos. 2. quia secundum Arist. 3. probl. 5. hydrops à potu vini generosi producitur, at potus vini calefacit. 3. quia calor p. n. calorem jecoris dissolvere, & per consequens sanguificationem depravare potest: hinc Arhenæus in lib. 2. progn. hydropem à calore fieri dicit, quatenus eodem ex accidenti jecur refrigeratur. 4. quia calor p. n. intensus in humiditatem agens flatum producit, ex quo tympanites fit, ut vult Averr. Collect. 1.

Contra quæstionis affirmativam ex eo con-
 dere licet, quod unanimi fere Medicorum consensu generatio hydropis intemperiei lecoris frigide tribuatur, unde ratione contrarietatis morbus indicabit Calefacientia. Antecedens probatur seq. 1. quia nunquam fit hydrops juxta Gal. lib. 5. de loc. aff. nisi frigida quadam in-

Causam
 hydropis
 esse calidi-
 tatem.

Causa hy-
 dropis esse
 frigiditatem.

temperie jecur afficiatur, sive hoc fiat prima
sive per consensum. 2. quia necessum est ut
drops fiat propter sanguificationem debilitatam
at verò quemadmodum ἀιμότωσις perficitur
à calido naturali visceris, ita sequitur dimi-
tam sanguificationem à caloris defectu depen-
re. 3. quia in hydrope loco sanguinis genera-
aquosus humor, idcirco sequitur à jecore re-
gerato hoc fieri, quatenus genitum sequitur
turam generanti.

Desilio
questionis.

III. Pro conciliatione nota ex Horatio
genio Tom. 2. Epist. l. 8. quod proxima
sa, quæ sanguificationem impedit, sit frigida
cinoris intemperies in omni hydrope, quan-
nihil impediat, quin antecedens causa possit
calida, quod etiam Mercurialis innuit
de med. mor. c. 24. Frigida scilicet inte-
peries, prout denotat caloris naturalis defectus
qui omnem qualitatum excessum præter nat-
sequitur, eodem Augenio attestante. H-
etiam lib. 3. Epist. tom. 2. inquit: quid im-
dimento esse potest, quin ascites ex acuto mo-
statim fiat, quemadmodum ab Hippocr.
Gal. scriptum fuit: Si enim omnis immoder-
intemperies actum impedit propriæ virtutis,
non impedietur ex intemperie calida sangui-
catio? Pater igitur quod argumenta negan-
priora concludant de causa antecedente
autem proxima: postremum verò negatur, quod
fla

non intensi, sed potius debilioris caloris effectus est. His ergo positus consequens est, ut re-
tis causis antecedentibus eò dirigamus medi-
camentorum usum, quò defectus caloris, quam
frigiditatem vocant, in jecore corrigatur, quam
causam appropriata calefacientia prescri-
benda veniunt.

Veruntamen cum curandi leges, ipsaque Singularis
dubitatio.
medicamenta tam à veteribus quam recentiori-
bus Medicis prescripta non simpliciter tantum
rectionem frigiditatis, sed resolutionem pe-
ccant in hac materia in hoc affectu peccantis respici-
t, quatenus per evacuantia, resolventia &
scutientia jecori succurrere conamur, idcirco
dubitatur, an vera sit sententia Spagyricorum,
quod statuitur hydropis generationem ut pluri-
mum fieri propter collectionem serosæ & tarta-
reæ materie in jecore quodammodo coagulatae,
cujus ratione consequenter chylus loco boni san-
guinis in ejusmodi similem salsum & aquosum
humorem maxima ex parte convertatur? hoc
salsum an penitus improbabile sit, ij dijudicent
qui sitim hydropicorum immensam non frigidi-
tatis & humiditatis, sed salsedinis à tartareo su-
perabundantis effectum in ejusmodi laborantibus
frequenter observârunt, qui urinas hydropico-
rum crassas & cum rubedine ferè nigricantes
quas reddunt ubi malum confirmatum est, i-
dem materia jecur obstruens resolvitur) non su-
per-

superficialiter tantum aspexerunt, sed artificia-
li evaporatione paucissimi liquoris in mera su-
stantiam salinam commutatas viderunt; quod
vulneribus hydropicorum rebellibus propter ac-
tionem humoris abundantis (quam aqua se-
non presteret) frustra consolidantia remedia
prescripserunt; qui tandem non simpliciter
tantum calefaciendo, sed per ea quae tartarum
coagulatum resolvunt, & per vias urinaria
sudores aliave ratione perpellunt, ejusmodi li-
borantibus succurrere didicerunt, usu scilicet
spiritus Tercebinthinae, Arcano Tartari, sa-
cichorei, Restae bovis, Agrimonie, cardui ben-
dicti & similibus.

QVÆSTIO IIX.

Hydropis

differentiæ x.

Num in ascite & γαλκνθησι tentanda?
I. Hydropis vel aque inter cutem tres num-
rantur species vel differentie, nimirum Ascite,
cum inter peritonæum & intestina plurimus
quosus & serosus humor coacervatur, (quod &
& γαλκνθησι vel utri modo venter impleatur) Tympani-
tes, ubi flatus & impurus spiritus potissimum in
dictis locis colligitur, & abdomen instar tympani
extensum apparet, & Anasarca, quando per u-
niversum corporis habitum humor superfluo
diffeminatur, ut instar spongie caro univer-
humida tumidaq; appareat. Omnes hæc diffe-
rentie sunt affecto jecore (quemadmodum con-
tra alios ex Cardano patet lib. 2. contra-
tracti

It. 3. contrad. 21.) à quo peccans materia
ore producent alius partibus communicatur.

Modus communicationis aquosae ma-
e quo ad Anasarcam non admodum diffici-
est, quando perpendimus una cum sangui-
qui totum in corpus distribuitur, simul quo-
materiam aquosam peccantem ad habi-
corporis facillime derivari posse. Sed quo-
asciten diverse sunt opiniones autorum, ubi
dimus à Fernel. l. 6. pathol. c. 8. statu-
e, quod aquosus humor in abdomine colliga-
propterea, quod rupta vel exesa sit jecoris
edam vena, per cuius fissuram derelictum
osus humor tanquam tenue quid, continuu
inscoletur, quod ob scirrhum vel nimiam siccit-
em viscerum interdum quoque fieri posse sub-
t, quam assertionem solidissime Augerius
. 8. Epist. Tom. 2. & Mercurialis lib.
de med. morb. c. 24. refutant, & potius
exta Galen. sententiam cum plerumq; asserimus
mosam materiam in abdomine colligi maxi-
ex parte per transcolationem cecorum meca-
m, quod facillime fieri potest, propterea
od aquosa serosaq; materia copiose superab-
adans à membris & anterioribus venis, velut
l nutritionem inepta non attrahatur, ut in-
it Jachinus in 9. Rhaf. cap. 52 nulle re-
anet copiose circa primas venas, per quas Dia-
ns & roru instar in abdominis cavitate de-
nit.

Hinc

Quomodo
materia a-
quosa in
hydropedi-
tribuitur?

Hinc patet cur sensim & paulatim ejusmodi
at collectio, quod non accidit ubi per disrupti-
nem viscerum vel venarum incurabilis veni-
tumor hydropicus oritur.

III. Queritur autem num in hac hydropi-
cie nimirum in Ascite $\omega\alpha\gamma\kappa\acute{\epsilon}\nu\tau\eta\sigma\iota\varsigma$ tenta-
da sit. Negabat hoc olim Erasistratus, his &
milibus argumentis commotus, 1. quia per
quosae materiae effusionem spiritus simul dis-
pantur, & per consequens facultates omnes a-
bilitantur. 2. quia jecur deinceps ob suble-
vationem diaphragma cum pulmonibus a-
orsum trahit, unde $\delta\upsilon\sigma\pi\nu\omicron\iota\varsigma$ & sicca tussis, quae
hydropicus periculosa. 3. quia peritonaei substan-
tia citra periculum non inciditur, nec incisa fa-
cilime consolidatur. 4. Adde quod hydrops,
ex precedenti quaestione patet, in mala jecoris di-
spositione consistat, unde frustra de seroso humore
effundendo solliciti sumus, hepate neglecto.

Affirmatur
quaestio.

IV. Contra $\omega\alpha\gamma\kappa\acute{\epsilon}\nu\tau\eta\sigma\iota\varsigma$ interdum tenta-
dam esse patet ex Hippoc. l. 6. aph. 27. 7. aph.
8. & alibi, Galeno lib. 14. meth. Med.
cap. 13. Aetio Terrabib. 3. serm. 2. cap. 20.
Paulo l. 3. de re med. c. 38. hanc ob causam
à recentioribus multis approbatur, ut patet ex
Parzo lib. 7. Chirurg. c. 12. Capiv. l. 3. praet.
c. 19. Mercuriali l. 3. de med. mor. cap. 24.
Foresto l. 13. Observ. 42. & aliis, sed certi
suis conditionibus, cum sit remedium magnum
in qu

no non temerè; sed singulari prudentia pro-
 uendum est. Quod autem interdum abdomen Ratio affir-
 riendum sit, inde colligitur, quod non raro mationis.
 a serosi humoris copia colligatur in abdomi-
 nae nullius medicamenti virtute possit edu-
 cat cum affectus non curetur; teste Cello lib.
 de re med. c. 21. nisi copiosa materia pec-
 educatur, idè parum prudenter, ut inquit
 træus cit. l. de perforatione abdominis am-
 titur, cum eò necessitatis ager reductus, ut e.
 a ipsi succurri possit.

Notandum tamen juxta Hipp. 6. Epid. Limitatio
 Et 7. tex. 8. ut cum cautione hoc fiat, quan- affirmatio-
 scilicet brevi tempore tumor ad insignem ma- tionis.
 tudinem pervenit, & priusquàm materia pu-
 escat, febris succedit, viresq; graviter deici-
 untur. Fiat autem evacuatio non unica vice, sed
 mulatim: qui enim secundum Aph. 27. lib. 6.
 pyci vel hydropici uruntur aut secantur, si
 us aut aqua & dōws effluxerit universim su-
 itò moriuntur, ob spiritus unà dissipatos.

II. Hic quidam loco sectionis adhibent quo-
 tidianas sacrficationes totius infimi vètris, qua-
 ratione Medicum celeberrimum superioris Au-
 triæ D. Iohannem Michelium quasdam de-
 beratos hydropicos restituere memini.

III. Iam ad rationes in contrarium adductas
 respondemus. Ad 1. Nihil timendum ubi par-
 tibus vicibus evacuatio materiæ peragitur, quod
 expes

experientia multorum hac ratione liberator
testatur. Ad 2. Vitatur hoc incommodum, juxta
Paracelsum. agro in lecto recumbente, præsertim
cum ejusmodi subita evacuation non instituat.
Ad 3. Negatur: quia absurdum non est me-
branosas partes consolidari posse, præsertim
cum musculis arctissime coherent, quod in pe-
toneo accidit. Ad 4. Licet mala jecoris dispo-
sitiō primo sit respicienda, minimè tamen tan-
geri copiose negligenda est, propterea quod me-
dicinam humor intus inclusus juxta Celsum imp-
diat, & procedente tempore interitū portenda

QVÆSTIO IX.

*An in lienis obstructionibus diuretica
medicamenta præscribenda?*

Aff. ut supra dicitur ut in
1. *Affirmativa* videtur approbanda, cum con-
sideramus illa medicamenta quæ juxta Avicen-
& alios à practicis multis in lienis obstructio-
ne præscribuntur: nec deest ratio quia lienis ob-
structio fortioribus indiget remediis, juxta Gal-
lib. 13. meth. Meth. c. 16. & lib. 2. de art-
curat. cap. 5. quàm obstructio jecoris: at ve-
ro quatenus aperiencia jecoris fortiora reddun-
tur, eatenus diuretica fiunt.

Negativa 2. Verum pars negativa potius cum Galen-
probat. defenditur, qui citato loco lienem non per renes
& vias urinarias, sed per alvum tantum ex-
purgari posse statuit. Confirmatur hoc ulterius

à SAVO

Savonarola tr. 6. pract. major. cap. 15.
 ne, quia materia quæ est in splene, non po-
 tuit evacuari per urinam, nisi primum ad ca-
 vitatem jecoris perveniat: at verò cum grossa
 materia citius deorsum descendat, & tanquam
 à jecore non facile recipiatur, ipseq. lien
à Mesaraica venis cohereat, verisimile est,
 idem melius & leviori negotio per alvum se-
 ci.

Notandum tamen, quod interdum exhiben-
 sint ea, quæ materiam per vias urinarias ex-
 bant, quatenus natura quandoq. peccantes
 vias eò ablegare conatur, ubi non exhiben-
 tur, juxta Savonarolam, ut sunt diuretica,
quatenus obstructions lienis vehementer a-
viunt. Capivaccius lib. 3. pract. cap. 25.
 diuretica concedit non respectu materie con-
 tractæ, quæ lienis inhaeret, sed propter materiam
 antecedentem, ut fluxus ulterior avertatur, &
 non minus augeatur. Patet igitur qua limi-
 tatione medicamenta diuretica dupliciter in lie-
 nis obstructions concedi possint, quam ob causam
 interdum à practico non immerito præscri-
 untur.

Quod autem rationem adductam attinet, Respondetur ad affir-
 mationem lienis obstructions vehementibus ape-
 rimentis indigere, id sit ratione materie, quæ
 ingi cruda & rebellis est, non respectu modi
 evacuandi. Quapropter licet fortiter incidamus

atq; aperiamus, non tamen statim per urina
materia ducitur, quia via dantur proximior
nisi fortè singulare quid natura moliat,
mediantibus arteriis emulgentibus attenuat
materiam ex ipso liene recipiat, quod tamen
rò accidit.

QVÆSTIO X.

An lienosis usus aceti conveniat?

Negatio
quæstio.
nis.

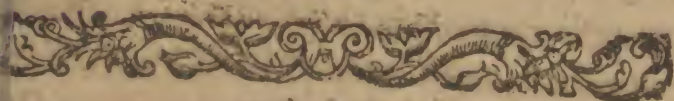
I. Videtur quod non: cum enim juxta Gal.
Simp 12. ejusmodi vires acetum obtineat, ut j
dice Mercat. lib. 6. de febr. gignendo mela
cholico succo sit accommodatissimum, consequens
est illud ipsum lienosis minimè convenire. C
ratio ejusdem Mercati lib. 1. de morb. i
tern. curat. c. 17. succedit similitudo scilicet
aceti & melancholicæ, cujus respectu intempesti
vus acidorum usus melancholiam generat.

II. Contra lienosis acetum convenire manif
stis verbis asserit Galen. lib. 11. Method. u
spleneticis medicamentis aliquid aceti cōmiscen
dum esse statuit, quod idem repetit lib. 9. d
med. comp. 1. c. 7. Hanc assertionem Galen
pleriq; practicum sequuntur, usum aceti li
nensis concedendo, non simpliciter, sed quatenus
acetum de siccitatē, attenuat, & crassitiem ac va
scositatem incidit, quas operationes ex veris su
is principiis decade 5. quæstione 1. deducit
m.

Pr

Pro quaestione intellectione notat Mercurius l. 3. de morb. med. c. 22. quod melancholicus humor possit augeri à medicamentis vel alimentis dupliciter, vel secundum qualitatem solum, vel secundum substantiam: Primo modo acetum auget Melancholiam, eo quod faciat aciditatem, quæ est propria Melancholice, sed non modo, quia hac ratione potius diminuit eam, quatenus aciditate sua penetrat, obstruensque dissolvit. Hoc ut magis intelligatur distinguendum esse videtur inter Melancholicum guinem, qui secundum naturam generatur, inter impuritates varias ex quibus obstruiones & scirrhi lienis nascuntur: illum quod aciditatem auget acetum; hanc verò dirimit & resolvit. Consequenter de renum & vesicæ morbis tractandum.

Συὺ Δεῖν

DECAS OCTAVA.

renum & vesicæ Dispositionibus præternaturam,

RESPONDENTE

CHRISTOPHORO BILTZER, Silesio.

P

πγο-

Renum &
vesicæ offi-
cium.

Post considerationem illorum a-
ctuum, qui Iecoris & Lienis operatio
impediunt, non incommode considerantur
dispositiones præter naturam, quæ Renibus
Vesicæ, viisq; urinariis accidunt, utpote, e-
rum partium functiones ad priora sangui-
tionis organa singulari naturæ providentia
dinatæ sunt, quatenus ad ulteriorem sangui-
depositionem, humiditatem serosam separa-
do, seruiunt.

QVÆSTIO I.

*An in calculo renum spiritus Terebin-
thina conveniens?*

Materia
calculi.

I. Quo rectius quæstionem præsentem
terminemus, ante omnia requiritur, ut gene-
tionem calculi, quæ sit in corpore nostro, penitus
consideremus & perpendamus. Quemad-
modum verò cuncta, quæ sunt naturaliter ex ce-
determinatâq; materiâ producuntur, sic etiam
calculi, qui frequenter in renibus & vesicâ u-
naria, non raro in aliis quoque partibus corpo-
juxta Medicorum observationes, inveniuntur
ex viscosa, lenta, limosaq; materia concrevis-
unde verè dicit Alsaravius lib. practice
Med. tract. 20. cap. 10 cautelum à passio-
lapidis renalis in evitacione viscosorum ciborum
consistere.

Etenim

Etenim ejusmodi materia non aliam Vnde oritur
 noscit originem, quam alimenta quotidie as- tur mate-
 mpta, in quibus plus minus, pro cuiusq; cibi po- ria calculi
 ve natura seculentum & limosam quid ab-
 dat, quod ubi iusto modo secerni nequit, ge-
 rationi calculi prebet originem. Hec materia
 perabundans in schola Spagyricorum pluri- Qualis sit
 um de natura salis participare dicitur, quoni- materia
 in forma liquoris hinc inde distribuitur, & calculi se-
 rum coagulatur, quod iis tantum convenit, cundum
 quibus principium salis superabundat, teste Hermetia-
 Mercetano in consil. de Arthr. & Calc. cos.
 communiter Tartarum vocatur, ab analogia,
 am humores & sanguis noster cum substantia
 i habent, in qua materia ejusmodi pluri-
 um abundant Tartari nomine insignitur.

I. Licet autem in hac materia Calculi.
 e consentiant auctores classici, plurimum ta-
 n inter sese disident, quo ad causam genera-
 n & efficientem, dum alij a frigore calculos
 crescere statuunt alij contra calorem exce-
 tem ponunt, alij neutram harum opinionem
 robant. Quod frigus ad generationem calculi
 iat, Aræteus & Ruffus innuere videntur, An sit fri-
 asserunt in senib. fieri lapides renales eo, quod giditas.
 mores visceri & crassi facile congelentur a
 gore: nec Galenus admodum dissentire vide-
 dam l. 6. Epid. com. 1. text. 6. lapides
 P 2 renum

Negatur.

renū eo pacto concrefcere dicit, quo fiunt tophe
 At hi fiunt frigiditatis, quaratione Hipp. lib.
 Epid. lect. 3. ofium naturam frigidam ad g
 nationem topheorū infervire pronunciat. V
 rum cum tantus frigoris excessus, qui ad calc
 li congelationem faciat, in corpore vivente fi
 gi nequeat, idcirco concludimus frigore gen
 rationem calculi fieri non poffe, concedendo t
 men quod caloris imbecillitas ad materie cale
 nse collectionem inferviat, quod authoritatib
 dictus demonstratur.

An fit cali
 ditas?

Negatur.

IV. Alij calori potiffimum hoc munus
 inefficiendo calculo tribuunt, ut patet in Paul
 Aegin. lib. 3. cap. 45. Tralliano lib. 9. ca
 4. juxta quos ignea renū caliditas calculos g
 nerat, absumens videlicet in glutinosa confiste
 tia humorum id quod tenue est & aqueum,
 habet Jacchinus in com. in lib. 9. Rha
 cap. 64. & alij sexcenti. Sed & horum op
 nio difficultatibus fuis non caret, propterea qu
 vero minimè consentaneum fit, tantum in co
 pore nostro superabundare calorem, qui calcul
 veluti lateres coquat, & humidiores partes a
 sumendo solidos, quod superest, vertat in lap
 des. Adde quod renes & vie urinarie quon
 diana fceant humiditate, quatenus excreme
 ris humidioribus & ferofis transitum præbet
 qua de causa minus ejusmodi exiccatio time
 da.

Qui neutram opinionem approbant, eò In materia
linant ut nec frigus nec calorem pro causa calculi vim
maria agnoscant, sed ipsi materiae calculi coagulatio-
niam vim coagulandi concedunt; ut enim nis esse.
allium, juxta Cordæum in comm. 7. in
pp. lib. 1. de morb. mulieb. aëri expo-
m lapidescit, non quod ambientis aëris qua-
ritibus attingatur, sed propter absconditam
sam, quæ à circumstante aëre affecta indu-
tionem producit; ita verisimile est, in ipsa
culi materia vim coagulandi residere, quæ
tis necessarijs requisitis ad illius generatio-
nem primario faciat.

I. Hæc vis concretionis à Spagyricis sali-
buitur, unde calculum fieri dicunt, quatenus
ateria salsa tartarea suapte natura vergit ad Opinio spa-
gulationem, qua ratione Dn. Platerus quoq; gyricorum
culos generari statuit, propterea quod acris de genera-
salsus succus terrestritati in sero & urina tione Lapi-
rmisceatur, à quo postea calculus compingit dis.
ur & concreseat. Si enim juxta Matthiolum
Præfat. in 5. Dioscor. succus quidam lapi-
escens, qui corpus aliquod penetrans in lapide-
m naturam convertit extra corpus humanum
latur, cur non illud ipsum etiam concedendum
n nobis. Sane in thermis, fontibus acidulis,
salsis &c. tophos ac lapides minere cujuslibet
respondentes circa margines accrescere vide-

Vainf.
Urina emissa.
 nus, quod caliditati vel frigiditati tribui
 quit, sed proprietati materie mineralium
 quarum. Imò in vino quoque circa doliorum
 terra feculenta & salsa materia concrevit in
 piceam substantiam, quam tartaram appella-
 non caliditate vel frigiditate sed vi coagula-
 di, quæ materie Tartareæ inest. Nec opus
 ut longius abeamus: in ipsis urinis è corpore hu-
 mano emissis illud ipsum patet, quæ licet puris-
 sine videantur emissa, procedente tamen tempore
 re coagulantur in matulis, & sabulosam ma-
 riam, tartaro vel calculis non dissimilem dep-
 nunt.

*Vera calculi genera-
tio.*
 VII, Ex quibus omnibus patet, eò magis
 hanc opinionem præ reliquis retinendam, quæ
 magis cum ratione & experientia consentit.
 Etenim ex dictis pulcherrimè patet, calculos
 nobis generari, quatenus feculenta, limosa
 materia terrea salso succo permixta loca angus-
 tiora & sicciora pervadit, usque adhærescit, &
 sese adglutinat, id quod frequenter in renibus
 & vesica fit, utpote per quæ loca feculenta li-
 mosaque illa materia tartarea cum urina alia
 quoque à sanguine ablegatur.

*Causa ad-
juvantes
calculi ge-
neratio-
nem.*
 VIII, Ergo quo magis alimenta ta-
 materia abundant, & quo minus eadem o-
 imbecillitatem concoctrice facultatis separa-
 tur, eo citius calculus potissimum in renibus
 & ve

lica generabitur, maxime in iis qui hanc
 a quadam dispositione partes illas imbeci-
 , & ad expellendum segiores obtinent.
 amvis Galenus passim generationem cal-
 alori adscribat, non tamen obscure lib. 6.
 lem. com. 3. text. 15. innuit, in pueris
 los vesicae generari, non propter calorem
 pue, sed qualitate materiae, quae ipsa sibi
 actionis causa est, quatenus crassities uri-
 unum coiens coagmentandi concrescen-
 principium statuitur. at quomodo concre-
 t hac materia, nisi vim coagulandi respe-
 ctu obtineret?

His quo ad calculi generationem prae-
 queritur:

An spiritus Terebinthinae conveniat
 in calculo renum?

Affirmatio
 Quaestio.
 nis.

Affirmamus propterea quod sit medica-
 rum resolvens, atque penetrans, & insi-
 m virtutem obtineat in visceribus purifican-
 tartaroque collecto resolvendo, & per vias u-
 rinas expellendo. Quemadmodum autem
 medicamenta diuretica non exhibentur
 us quam primae viae per lenientia sint exina-
 e, sic etiam hoc loco requiritur, ut antequam
 continuū & quotidianū usum spiritus Tere-
 thinae, qui nihil aliud est, quam oleū ejus purif-
 simum

Cautela.

Instanea
Solvitur.

num, perveniamus, lenitiva purgantia præ-
stantur, quamvis in usu ipsius Terebinthinae
substantia non semper hoc requiratur, ut
te quæ & ipsa vim alvum subducendi præ-
det, præsertim ubi cum Rhabarb. pulvere
miscetur juxta descriptionem Cratonis in
pere Consil. à Scholzio editorum, c.
fil. 152. Nec obstat, quod Spiritus vel oleum
Terebinthinae levissimo calore præsertim
balneum vaporosum destillatum, teste Quercetano lib. de med. spag. præpar. par.
cap. 3. Sit calidum, frigidusq; propterea nervorum
& articularum affectibus medeatur, quia
caliditas Terebinthinae temperata membrum
sectioni dicatis amica est, quam ob causam
quoq; respectu calculosis convenit, quatenus co-
ctiones adjuvat, ut materia peccans eo magis
us à sanguine separetur: quod maxime patet

Historia Monachi nephritide & articulari morbo laborantis, qui post multa remedia frustra
tata, tandem assiduo Terebinthinae usu, quam
singulis diebus per menses aliquot nucis magni-
dine jejunus cum saccharo deglutiebat, teste
mato Lusitano centur. 1. curar. 63, à
tū affectibus liberatus est, & convaluit.

QVÆSTIO II.

Quenam venæ in inflammatione renum
sicanda?

Int

Inter alia praesidia, quibus inflammatio-
renum succurritur, frequens est vena sectio,
qua dubitatur, quomodo sit instituenda &
venam vena sit aperienda? Primum quod cir-
popliteum vel malleolum vena sit per-
idenda Galenus innuere videtur lib. 13.
Methodi Med. cap. 11. & 6. Aph. 36. in
mm, asserens, quod in affectis membris su-
i jecur cubiti, inferioribus autem partibus in-
mmatis poplitis aut malleoli venae sint secan-
Nec ratio deesse videtur, propterea quod in
flammationibus ab illis locis sanguis mitten-
us esse videatur, à quibus materia peccans pro-
me potest evacuari

Venam po-
plitis vel
malleoli a-
periendam
esse.

Contra quod in rerum inflammatione
tius à vena cubiti sanguis mittendus esse vi-
atur Aretæus, Ruffus, Aetius, & omnes
rè Arabes innuunt, propterea quod in ijs, qui
num inflammatione laborant, sanguinis
multitudo congregata videatur, cui talis vena-
ctio commoda videtur.

Contra ve-
nam cubiti
secandam
esse.

II. Has opiniones discrepantes autor li-
ri de ren. aff. dign. & Med. cap. 4. con-
iliare conatur, ubi dicit; tunc temporis in re-
um affectibus malleoli vel poplitis venam ape-
iendam esse, cum valida est virtus, sin imbecil-
is, venam in cubito potius secandam statuit:
tam si virtute debili infra evacualimus reten-
rix facultas, quæ est imbecillis non retinebit,
ed universa materia in præceps rapietur, &

Cōciliati
autoris lib.
de ren. aff.
dign. &
med.

partem assiduo defluxu impetet, succis videlicet in locum imbecillem perpetuo procumbentibus. Verum cum semper, secundum Galenum virum robur ad venesectionem requiratur, non videt Altimarus cur venacubus sit incidendum tunc temporis, ubi vires imbecilliores ipsam sanguinis evacuationem dissuadent.

Concessio IV Potius igitur conciliationem ex Galeno vera juxta deducere conabimur cum Altimaro de lap. **Galsaum.** ren. Mercuriali lib. 3. de med. morb. cap. 29. & alii, qui retinent Galeni decretum in lib. de sang. miss. per venas. quo in locis scribit, in omnibus inflammationibus infra renes, mittendum esse sanguinem à partibus inferioribus in inflammationibus supra renes, à partibus superioribus; in renibus vero inflammationis utroque modo agi posse, quasi renes ipsi medii sint inter partes superiores & inferiores, adeo ut sententia sit Galeni in renibus inflammationis debere interdum mitti sanguinem à partibus superioribus, interdum ab inferioribus.

Determinatio veritatis.

V Mittitur autem sanguis è vena brachii ubi retens est inflammatio cum humorum fluxione totiusque plenitudine, ut innuit Forestus lib. 24. obs. 30. quod non fit, ubi facta est inflammatio, nec ulterior fluxio humorum corporisque plenitudo copulata est, quia tunc requiritur ut materia evacuetur & derivetur per loca proximiora, quod fit pertusis venis inferiorum

partium quemadmodum ex adductis quoq;
in locis thesi prima confirmatur. Quod au-
tem reliquorum Principum assertionem attinet,
venam brachiorum potius inciden-
te, illa vera est de inflammatione incipien-
tem plethora totius & fluxione materia, quo-
modo propter evacuationem à toto sanguine
abitur.

QVÆSTIO III.

lactis usus in exulceratione renum
prescribendus?

Exulceratio renibus varias ob causas ac-
quas Mercatus lib. 4. de morb, cu- Causa ex-
cap. 7. tribus classibus comprehendit, ita ulceratio-
annis renum exulceratio vel fiat ex abscessu nis renum,
no, vel ex humorum acrimia, erodentium &
rum affluxu; vel tandem à re solvente con-
sumum, vi & impetu quodam, sive casus sit, sive
usio aut vulnus. Vicumq; tamen fiant ul-
cerum renum, curationem sibi communem vendi-
cat, ut ulterior materiae peccanti affluxus per
venientem victus rationem & pharmaciam Vlcerum
beatur, & ea quæ faciunt ad ulceris abster- renum cu-
tionem, purificationem & consolidationem ad- ratio gene-
strentur, ralis.

Queritur autem num hoc loco la. Affirmatur
usus conveniat? Affirmativa pla. Questio,
Medici, sed certa limitatione subjecta:

nain

nam quoad initia factæ exulcerationis, quæ
 nus majori absterfione opus est, veteres ~~lac asinum~~
 vel ~~eque cum melle præscripserunt~~, cuius
 hodie cum saccharo caprillum exhibetur, in
 quod nitrosa sua substantia magnam etiam
 stergendi potentiam obtinet. Quod si ulcus
 tersum videtur, potius lac bubulum cum melle
 vel sacchara singulis diebus exhibendum.
 enim hoc præsidium, (inquit Mercatus)
 alimentum & ut medicamentum effi-
 cissimum, quippe serosa parte abster-
 genda consolidat, butyrosa vero & pi-
 gui dolores ac morsus lenit, viresque
 facit.

Instantia
 solvitur.

III. Nec obstat quod lac difficulter ad re-
 transeat, inprimisq; visceribus noceat: primum
 enim facillimè corrigitur, ubi miscentur

• ~~lacte succus melonum~~ & alia quæ perducunt
 renes; alterum non timendum, cum lac post
 dicamenta universalia præbeatur, eo modo, quo
 illud ipsum determinavimus. Hinc Mercatus

Diversitas
 lactis diver-
 sis intenti-
 onibus in-
 servit.

ialis: ubi viscera sordida satis sunt convenit
 lud lac, quod magis abstergere potest, ut asinum
 num, equinum, camelinum; ubi autem non
 sordida sunt ulcera, convenit lac quod minus
 abstergit, magisq; carnem generat, ut est cap-
 num; ubi tandem ulcera prorsus sunt emunda-
 ta, convenit id lactis genus, quod optimè nutri-
 ut lac ovium & vaccinum.

QV.

QVÆSTIO IV.

*Succini sal & Oleum præscribendum
in renum viscidis obstructio-
nibus?*

*Ambra citrina vulgò dicta Græcis Ele-
m, Persis & Mauritanis Carabe, Latinis
inum, Germanis Agstein/ Bernstein oder
star dicitur, de cujus origine & natura
e fuerunt opiniones apud veteres, quemad-
um videri licet in Plinio lib. 37. natural.
or. & Libavio part. 1. singular. tract.
succino, cap. 1. ut & parte 3. singul. lib.
Nobis sufficit, ut in præsentia determinemus,
inum nihil aliud esse quam succum bitumi-
m concretum in certis terræ locis instar aliorum
minum, quod pluribus loco posteriori confirma-
à Libavio. Vires hujus multiplices & admi-
da sunt in pluribus humani corporis imbe-
tatibus, præsertim ubi hægyrica succedit
paratio, qua materia terrestris & impurior
riori & nobiliori segregatur.*

*Succinum
quid.*

*Fit hoc potissimum ubi succini albi (quod Succini
iquis præfertur) fragmenta selecta crasso mo- præparatio
contunduntur, cucurbita non nimis alta re- spargytica.
untur, aqua rosacea vel Betonica q. s. affu-
& apposito capitello juncturis obturatis per
enam, servato ignis gradu, nec tamen admo-
m crescente, destillantur: hic primum
aqua*

aqua & oleum album cum spiritibus nubi
instar egreditur, quibus desinentibus, deinde
quiritur oleum flavum, ac tandem rubcongru
cum sale per sublimationem ascendente, de
bus plenius agit Cunradus in Medull.
still. tract. 9. de suc. & Crullius in Bal
chym. pag. 190. ubi maximè rectificatio
rioris olei, & salis purificatio notanda venit.

Affirmatur
Quæstio.

III. Queritur autem: num oleum h
ut & sal succini conveniat in renum o
structionibus? Afferit hoc præter alios m
ros de oleo Libavius part. 3. singul. lib.
cap. 28. dum inquit: renum lapides confring
oleum succini vel pulvis cum aqua raphani
malvatico: nec deest ratio, quia meatus urin
les aperit, & materiam peccantem resolvit, &
loremq; concoctionis autorem adjuvat. At v
rò magis adhuc saltem ejus commendat Crull
quem remorata urinam promovere, meat
umq; urinalium obstructions mirabiliter exp
dire pronunciat, à granis tribus ad decem in
qua Petroselini seu Ononidis usurpatum.
merito, quia teste Libavio citato loco cap. 2
Sal iste subtilis est essentia, nitrosamq; qualita
tem cum Calchantina aciditate temperata pos
sudet, unde vi abstersoria & acri pollet, ut idem
part. 1. singul. tract. de suc. cap. 7. habet, & ni
hil aliud, quam olei pars subtilior, pruinæ mon
concreta esse videtur.

Sci

Sed obstat in presentia, quod ejusmodi ^{Instantia} contraria & attenuantia renum obstructio-
nis videantur incommoda, cum peccantes
materias ad vias urinarias commoveant, quod
nimè conducit, utpotè cum per partes lesas
actio fieri non debeat. Adde quod curatio
contrarietate perficiatur, quocirca vomitus po-
tius quam diureticorum usus præscribendus.
notandum juxta Conciliatorem diff.
S. Savanorolam tr. 6. pract. Major. c. ^{Solvitur.}
quod ejusmodi medicamenta diuretica non
veniant in obstructionibus renum, nisi pro-
pter plethoram vel cacochymiam universalis
ficientia præmittantur, quemadmodum ple-
thoris determinat Mercatus de carac. facult.
ælt. 2. 7. unde patet quid ad instantiam pri-
mam respondendum, nimirum purificatis inter-
mediis viis, ulteriorem renum obturationem
nimè timendum esse. Secundam quod at-
tinet, illa nihil concludit, cum contrarietas cu-
rationis non semper motum materiae peccantis
in opposita loca requirat: eò enim ducenda ma-
teria quo maxime suapte sponte vergit, juxta
Apocratem lib. 1. Aph. 21.

QVÆSTIO V.

An propriè dicta diuretica ad calculum
vesicae frangendum adhi-
benda?

V6

An calculi
in vesica
semper e
renibus ru-
dimentum
habeat?

Negatur
questio.

Quando
diuretica
conveni-
unt.

I. Ut in renibus sic etiam in vesica saepius calculus generatur, non quidem, ut voluit Fernandus lib. 6. pathol. cap. 13. semper ea ratione quatenus rudimentum aliquod lapidis e renibus in vesicam per ureteres derivatur, quae assertio non immerito ab Horatio Augeno lib. 6. tom. 2. Epistolar. Rondelacio l. 5. Meth. curand. cap. 44. & Mercuriali lib. 3. praecap. 33. refutatur, praesertim cum pueris saepius quenter vesicae calculus adsit, in quibus tam praecedens renium calculus non observatur.

H. An autem in hoc calculo frangendo diuretica propriè sic dicta praescribenda dubium est? Horat. Augeno tom. 1. Epist. 4. lib. 12. negativam proponit propterea quod propriè dicta diuretica sint maxime calida & sicca, magisque materiam indurent, quam resolvant, utpote quibus sanguis in iste Galeno non tantum extenuetur, sed & sudatur, secernatur & per consequens incrassetur non secus atque lac quod coagulatur seroso videtur & tenui seorsum segregato, crasso vero sese coeunte.

III. Patet igitur talia non convenire, in calculo jam rupto, & in partes minimas redacto, quo tempore necessarium est, ut natura adjuvemur, ut à viis & receptaculis urinari per diuretica medicamenta peccans mater purgetur. Nota tamen, quod interdum

frat

gendo calculo præscribantur etiam diuretici
 quatenus alia medicamenta mollientia &
 alia ad vias urinarias ducunt; & illud quod
 tum & liberatum est, expurgant.

QVÆSTIO VI.

in urina stillicidium per aromatica as-
 sumpta corrigendum?

Stillicidium urinae, quod Græci σπυγγισία Causa
 tur; variis de causis fieri potest, quæ à Gale- stranguria
 5. Aph. 58. & 1. 3. Aph. 16. ad duas clas-
 seducuntur, nimirum ad retentivæ imbe-
 ritatem & vesicæ morsum; seu urinae acrimo-
 niæ, quod posterius frequenter accidit, quocir-
 cūcūq; uritur, nūm etiam aromatica in tali
 a convenient? Videtur probabiliter nega- Negativa
 ti; propterea quod ignis igni non sit adden- quæstio
 ti; quatenus igitur alias adest peccantium hu- nis.
 morum seror & acrimonia, cuius ratione mor-
 à pluribus ardor urinae vocatur, catēnus ve-
 niale videtur; alia potius convenire remedia;
 nū ob causam hæc affectio sæpius per decocta
 mollientia & refrigerantia corrigitur, ut patet
 Oræsto lib. 25. observ. 1.

Veruntamen licet negandum non sit stran- Resolutio
 giam ab acrimonia fieri frequenter fieri, non quæstio
 tamen ex eo sequitur, causam antecedentem, ad dis.
 mē cūratio dirigatur; semper esse calidid-

Q

tem

te, quia fieri potest, imò frequētissimè fit, ut c-
 sities humorum frigidorum ad acrimoniam
 ligendam ac retinendam inserviat, ita ut ac-
 urina generet stranguriam, non quatenus ta-
 sed pro ut exitus ejus, quam ejus acrimonia
 celerat, ob admistas partes crassiores impedit.
 Ut enim acres & biliosi humores dysenteriam
 non generant, ubi fluxum alvi concitant,
 visciditas quadam accedat, cujus respectu par-
 tibus intestinorum adherent, eaq; exulcerantur
 sic etiam serum sua natura peculiarem acrimo-
 niam possidens non generat urine stillitidinem
 nisi peccantes humores crassiores accedant.

Recens cerevisia quo licidium urine generet, ~~crassitas videlicet~~
 modo ge- ~~frigiditate suum uturarios obstruendo~~
 neret strā- ~~consequenter fecum minimè depuratarum~~
 guriam. ~~crimonia serum exacerbando, ubi vinum gen-~~
 rosam ebibitum oppidò juvat, utpotè quod cal-
 facit, attenuat, cruditates concoquit, adeoq;
 causum antecedentem corrigit.

Aromati- IV. Hac ratione sepius non inconueniens
 cis in strā- aromaticorum usus, quando scilicet urine stil-
 guriam quo cidium ab ejusmodi causa antecedente frigore
 tempore & obstruente dependet, non obstante, quod in-
 utendum. teria peccans proxima sit acris & fortassis cal-
 da: frequenter enim accidit, ut in calido mor-
 bo calidum quoq; prescribatur remedium, n-
 morbi respectu juxta curativas indicationes, s-
 propri

propter causas antecedentes peccantes, ut super
Decad. 5. quæst. 2. innuimus.

QVÆSTIO VII.

*An guttur galli crematum & pulveri-
satum proprietate quadam occulta
sanet immictionem?*

Vitium quod Græcis ἐνδυσμῶνις dicitur, La-
tis vocatur immictio, quando quedam urinae
continentia adest, præsertim tempore somni,
ita sit propterea quod musculus vesicam clu-
ens præter naturam affectus sit. Afficitur au-
tem musculus vel externis vel internis cau-
sæ: externis, quando frigiditas quedam seden-
tis super marmora, seu natantibus introduci-
tur, aut percussione, casu, vel solutione continui-
tatis prægnantibus in difficili partu, & calculo
torquentibus à Lithotomis frequenter accidit.)
Tus musculus leditur, ut vel influentem fa-
cultatem a nervi recipere nequeat, vel eadem
non influere non possit. Internis, quando fri-
giditas intemperies interna cū succis frigidis humi-
ditate superabundantibus in causa est, ut musculus ve-
re resolvatur, emolliatur & laxetur, quod fre-
quenter pueris, natura scilicet humidioribus acci-
dit, ut & puellis atque virginibus, in quibus affectus
contumaciore ob superabundantes pituitosas her-
editates; imò & semibus quo ad valere nativum

Immictio
quid.

Quomodo
lædatur
musculus
in immi-
ctione.

Q 2

debet

debilitatis, interdum accidit, excrementis
umores facillime colligentibus.

Cur somni. II. De hac immixtione, quæ ab ejusmodi ca-
antibus ci- sa interna frequenter in somno accidit, in
tius acci- quo tempore spiritibus aliò revocatis facultas
dat immi- rentrix ob musculi mollitiem officii sui facili
tio?

Questionis
Affirmati-
va.

consil. Med. II. qui non negat universa
mendicamenta maxime requiri, quæ facia-
ad crassorum humorum attenuationem, leni-
rum incisionem, collectæq; materie dissipati-
nem & evacuationem, subiicit tamen hæc verba
verum proponam medicamentum par-
tu facile, quo ego in artis operibus fel-
cissimum virum cum juramento prosp-
re in hoc affectu Romæ usum observavi
D. Gilbertum Hollandum Medicum:
accipiebat guttur galli, urebat, ut no-
consumptum sed tostum, exiccatumque
teri posset, exhibebat pulvisculum su-
noctem ante cœnam cum tantillo vi-
rubelli subastringentis: si illo uti hau-
posset, exhibebat in haustu dilutissim-
poscæ, idque reiterato paucis diebus fa-
ciebat. Illud nulla manifesta causa, sed
proprietas quadam sanat affectum. Ha-

Assertio Solenandri, cum qua convenit et quodammodo Forestus lib. 25. obser. 21. inquit: consuluimus septuagenario iam urinam continere non potenti, gallinæ guttur combustum cum aqua da fumeret jejunus: hoc enim à proptate valet.

*Quamvis autem hoc medicamentum post Quæstio-
versalia præmissa magnifaciendum esse vi- nis decisio.
ur, ob tantorum Medicorum experientiam,
tamen video, cur statuendum non manife-
stualitate sed peculiari proprietate illud i-
n juvare, præsertim cum vi sua calefaciendi
xiccandi frigidis & emollitis partibus suc-
at & introductam laxationem musculi cor-
t. Accedit quod medicamenta singulari pro-
tate totius substantiæ agentia non manife-
sed occultis morbis, illius proprietatis respe-
succurrant: at morbis hic, ut ex superioribus
t, occultus non est.*

*Nec obstat quod affectus plurimos jam per Instantia
dicamenta manifestarum qualitatatum, jam solvitur.
illa quæ agunt totius substantiæ proprietate
ure conemur: hoc enim duplici ratione fieri
est, quatenus scilicet morbi totius substantiæ
uletiam includunt dispositiones p.n qualita-
manifestarū, quibus per sua contraria suc-
rendum, unde præter alexipharmaca tem-
pe pestis ea quoque præscribuntur, quæ sympto-*

Q 3

mata

Quædam
medica-
menta ma-
nifestas &
occultas
qualitates
possident.

maia supervenienti: manifestis qualitatibus le-
niunt, vel etiam quatenus medicamenta discre-
tas possident qualitates, manifestas & occulta
uti patet in ligno Guajaco, quod convenit in
Gallica laborantibus occulta proprietate, quod
venenum illud oppugnat; at frigidis humidis
naturis præscribitur, quatenus respectu mani-
festarum qualitarum vim exsiccan- & calefacien-
di possidet.

Q^UÆSTIO VIII.

An & quomodo oleum scorpionum in
unctum conveniat in Ischu-
ria?

Ischuria
quid.

Negativa
quæstio-
nis.

I. Ischuria propriè loquendo talis est urinae
suppressio, quæ propter resicam affectam accidit
ubi quaeritur an oleum scorpionum in e-
iusmodi casu conveniat? Videtur negati-
va concludenda, propterea quod oleum Scorpio-
num sit medicamentum alexipharmacum in spe-
cie veneno Scorpij resistens: unde Paræus lib.
20. Chirurg. cap. 22. commune sed cer-
tum alexiterium contra venenatû Scor-
pionis morsum & plagam inungere ipse
Scorpionum oleo. Cum autem in hoc affe-
ctu tale venenum absit, consequens erit, illud
ipsum frustra præscribi, propterea quod quod
libet agens in determinatum suum patiens ope-
retur.

Innu-

Innuunt etiam prius post alios multos Mar-
 celus lib. 2. Dioscorid. com. ad cap. 11.
 inquit: Vñ exploratum habeo, quod
 omni scorpionum per me factum, in
 id sane magnus ingreditur scorpio-
 num numerus, cordi duntaxat & pulsan-
 s temporum, manuum ac pedum ar-
 s illitum, ab omnibus liberat vene-
 dūmodo erodenti facultate vacant:
 & eos sanat, qui tam a viperis quam
 eris venenosis animalibus vel icti vel
 morfi fuerint. Præstari enim maximè
 oleum, cum in homines pestilentia
 at, &c.

Contra quæstionis affirmativa colligitur Affirmati-
 omnibus serè practicus, & quotidiana expe- va confir-
 tia confirmatur, quod scilicet in hoc casu matur.
 entissimū remedium constituat oleum scor-
 um, si juxta sententiam Meluei renibus &
 illinatur. Altimarus per colem Rutacē,
 orpionibus, aut Nardinum seu Irinum oleū
 pauco Castoreo infundit, ut vesicæ actio re-
 tur Hinc Valer. Cordus: oleum scor-
 num lapidem renum & vesicæ fran-
 & expellit, lumbis, pubi, peritonæo
 ū, aut per meatū urinarium injectū.

Notandum hic, quod etiam quæstione Quæstio-
 cedente monuimus: medicamentum ali- nis deci-
 d. diversis qualitatibus, occultis nimirum sio.

Q4

G

et manifestis prae dictum esse posse, quod si
in praesentia repetimus, demonstrando si
num oleum non solum occulta proprietate ve
ni resistere, sed etiam quod ad manifestas ope
rationes vim resolvendi aperiendiq; possidere, p
ferim cum prepararetur assuso aquarum an
gdalarum olea, quod per se quoq; vim calefa
endi, detergendiq; possidet. Quod autem ole
scorpionum à Matthiolo maxime tantum in
venarum affectionibus commendatur, non imp
hamus, ubi perpendimus illius compositione
pro ut ab eodem in comment. praefat. lib
Dioscorid. describitur, quae minime simpl
sed plurima venenis resistentia pharmaca in
preparationis dexteritate recipit.

QUESTIO IX.

*An in frigida Dysuria conveniant
diuretica?*

Affirma
tiva.

I. Placet Affirmativa Altimaro cap. de dy
uria, dum inquit. Pro medicamento, ei
tur quae calefaciendi ac urinam ciendi vim
bent, quemadmodum est scordij & Artemi
decodum, Hyssopi, Pulegij, Feniculi, Origani
vel thymi cum aqua mulsae; nec minus inter
Theriaca aut Mithridatica, Diagalanga,
Diacinnamomum, aut Diacalamenthum, &
Dianisum preberi poterit, praedictorum sc

et assumens cum vini albi uncis tribus, aut
tundum predictae aquae mulse.

Contrarius est Galius in annot. in Alci. Negativa.
r. cap. 97. qui precedentem assertionem
iam esse statuit, quoniam ista (inquit) licet
faciant, ducunt tamen copiosam materiam
locum affectum, qui cum sit debilis & male
se excernere, magis ex hac materie copia as-
eretur.

Sed nota pro conciliatione, iuxta Alci. Concilia-
tio. quod tunc temporis, ubi cum frigida in-
ferie simul pituitosi succi redundant, non
um in vesica, verum etiam in toto corpore,
ta medicamenta minime sint prescribenda,
i primum peccantes humores convenientibus
restibus preparati, & catharticis accommo-
di evacuati fuerint.

QVÆSTIO X.

An inflammatione vesicae cucurbitula
cum scarificatione pubi as-
figenda?

Inter alios affectus p. n. quibus vesica labo- Vesicam
r. est etiam inflammatio, quam non minus inflamma-
tam alia corporis partes interne sustinet, cum si posse
ut as obtineat venas, situmque suum propè ma-
tas venarum ramos habent, ut inquit Ron-
oletius lib. 3. Method. curand. cap. 26.

Q. I.

Affe-

Signa inflammationis vesicæ.

Affectus est periculosissimus, quem febris acuta, vigilia, delirium & urina suppressio comitantur una cum irritato egerendi conatu, ardore, dolor duritie & gravitate circa pubem & inguina, ex Paulo repetit cum aliis multis Fuchii lib. 3. de med. Morb. cap. 43.

Affirmatur questio.

II. Queritur autem nū in hoc affectu cucurbitula cū scarificatione pabi aliquando affigenda? Affirmat Altunarus dum inquit, cap. de inflam. vesicæ, à vene sectione in decocto seminis lini, fenugraci, in hydrelæo paucò addito Aniso aut dauci semine insidere agrum facito, &c. deinceps vesicæ locos irrigat ex oleo Chamemelino, Anethino, seminis lini aut eo, in quo Alibea fuerit incocta; itē somenta adhibeantur per aquā & oleum in vesicā semiplenis admota, vel spongiæ: & ubi hæc non suffecerint, cucurbitam circa pectinē aut pubem una cum scarificatione affigemus. Idem quoque Mercatus inquit lib. 4. de morb. interu curat. c. 9. inquit: in primo mali accessu sanguinē mittes &c. quo factò omni diligentia studendum est ventrem emolli, re clystere injecto ex hydrelæo in parvissima copia, aut ex oleo seminis lini & lacte, vel ex butyro & oleo amygdalorum dulcium: sed tutius fore arbitror in sectionibus id opus exequi, maxime his, quæ recipiunt decoctum fenugraci & violarum.

Præstabis item fomenta ex eisdem
vesica aut spongia & partes dolen-
tes rigabis oleo Chamæmelino, anethi-
vel amygdalarū dulcium in quo fer-
uit Althæa. Quod si adhuc hic factis
non quieverit, cucurbitam juxta
linem affixam scarificabis.

Verum & huic assertioni contradicit Sa-
citar lib. c. 102. qui nequaquam affirma-
re concedendam esse putat, quoniam cucur-
bita cum scarificatione affixa inflammationem
generando & materiam plurimam ad locum
eum attrahendo seuiorem reddat morbum:
et præcipue si .n principio & augmento in-
flammationis, & dum adhuc materia fluit, ad-
stretur.

Sed notandum pro quæstionis resolutione,
minime maior affectus exacerbatio cū Sa-
citarum, quia nec Altimarius nec etiam
Sacculus statim in principio cucurbitam sca-
rificatam adhibent, verum aliis præmissis tam
generalibus, quam topicis medicamentis. Con-
sentimus igitur affirmative, quatenus hoc me-
dicamentum per derivationem materia emollita & præ-
parata minuitur, adjuvante venarum commu-
nicatione, qua ramus epigastrius & hypogastrius
in principio nimirum iliaco venæ cavæ pro-
iunguntur.

De Renum & vesicæ dispositionibus præter
naturam.

QVÆ-

Σὺν Διῶ

DECAS NONA.

De quibusdam affectionibus
muliebribus.

RESPONDENTE

M. PHILIPPO VVEBERO

Idistriniano, Nassico.

ὑπομνηματιον.

Cur mulie-
res præ vi-
ris mor-
bosa.

Mulieres multorum morborum parti-
cipes esse rectè pronunciat Hippocrate
qui propterea reprehendit Medicos, non
exactè causam muliebrium morborum perco-
tantes, sed eosdem veluti viriles affectus curāre.
Ratio hujus miserie, quā præ viris mulier afflic-
tur potissimū à duobus depēdet, tū quod mulier
sua natura quo ad ortus & generationis prin-
cipia, propter accidentalem corporis dispositio-
nem viro sit imperfectior, cum teste *Thoma par-*
1. 92. ex virtutis activæ debilitate, materiæ
ineptitudine producat, adeoq; causis morb-
ficis irruentibus eò minus resistat: tū etiam
quod actionibus naturalibus membrorum ge-
nerationi destinatorum in fæminis varia viti-
succurrant, ex quibus fæminarum corpus mille
morborum sortibus premitur, ut inquit *Am-*
atus lib. 1. de morb. mulier. cap. 2. Necessarium igitur,
ut post alias quæstiones therapeuticas in
præsentia gravissimorum quorundam affectu-
um muliebrium per aliquot problematum de-
claramentum mentionem faciamus.

QVA

QVÆSTIO I.

De quomodo in suppressione menstruorum vena secanda?

Cur femina sanguinem menstruum effundat alibi plenius diximus, nimirum propter so-
 generationem, qua de causa natura provi-
 mulierem frigidiorē viro genuit, ut debili
 re generet quidem, teste Galeno lib. 2. de
 1. cap. 5. non tamen vicissim resolvat abun-
 tiam sanguinis, ubi corpora muliebria duor-
 dōgnta plurimum inserviunt. Quia ve-
 mulier membra generationis imbecillia possi-
 eodem Galeno testante, idcirco per eas
 quis superabundans certis temporibus eva-
 ur, ubi tamen imbecillitas & imperfectio
 Sim absolute non consideratur, sed tantum
 ectu individui, quæ propter speciei propaga-
 em singulari naturæ providentia require-
 ur: non enim credendum est, inquit
 l. 14. de usu part. c. 6. opificem par-
 totius generis nostri dimidiā spon-
 imperfectam ac velut mancā fuisse
 turum, nisi imperfectionem hanc ma-
 quædam utilitas fuisset secutura.

circa patet obiter, in constitutione naturali
 ierum sanguinis menstrui fluxum certis ad-
 temporibus, tam diu, quā diu propter æta-
 ad prolem concipiendam non sunt ineptæ:

est

De sangui-
 ne men-
 struo vide
 lib. 1. de
 corp hum.
 exerc. 1.
 quest.

Cur per u-
 terum san-
 guis super-
 fluius ex-
 purgetur?

An sanguis
 mens-truus
 sit alius ab
 eo, quo for-
 tus nutri-
 tur?

est enim unus idemque sanguis essentia, quem
 gulis mensibus tanquam superfluum natura
 cernit, & quo fetus in utero completur, &
 extra uterum in lac converso nutritur, licet n
 re ne queamus, eundem tam à priori, propter
 cochymericam constitutionem subiecti, quam
 posteriori, propter causas externas aeris am
 enis, ubi iam secretus est, variis modis corri
 pi posse, quod sesellus Fernelium & alios,
 statuunt, sanguinem, qui singulis mensibus
 cernitur, ob noxiam & venenatam naturam
 nutrimentum fetus ineptum esse, quam as
 tionem alibi refutavimus.

Lib. 1. de
 corp. & 2.
 nim. exerc.
 1. quæst. 7.

Præter na
 turales ex
 cretiones
 menstruas.

II. Evacuatur autem hic sanguis superfluum
 naturaliter per uterum, ut diximus, tam ob
 sam, quò tempore conceptionis ad generationem
 inservire queat, unde colligitur præter naturam
 fieri, quando dictus sanguis per loca alia pro
 ii, sive hoc fiat per oculos, ut observavit Bra
 vol. in com. 4. aph. Hipp. aph. 25. Dodonæus
 in observ. Med. cap. 15. Mercatus lib. 1.
 mulieb. affect. cap. 7. Sive per os, quasi
 mitione quadam prodeat, quod notavit A
 xius lib. 2. cap. 2. Sive per os & nares sim
 quemadmodum experientia Paræi lib. 1.
 Chirurg. cap. 52. Roderici à Castr. lib.
 part. 1. de morb. mulier. cap. 3. Amati Lib.
 ficanj. cent. 2. coact. 17. testatur, seu etiam
 quemadmodum alij scribunt, per ubera, vizi

urias, digitos, hemorrhoides, aut alvum pro- Observa-
 tur, quod postremum precedenti astate in tio pro-
 illa nobili & nubile quindecim annorum hic pria.
 lassia observavimus, qua per annum spaciū
 viles uteri venas à viscidis humoribus obstru-
 singulis mensibus per sedem sanguine copio-
 rojecerat, quam Dei gratia, pramissi uni-
 salibus per incidentia, attenuantia & laxan-
 tam interius quàm exterius potissimum cir-
 tempus mensium instans, exhibita, sanitati
 titum.

Hæc menstrua sanguinis abundantie eva-
 tio non raro præter naturam in mulieribus
 orimitur, quam ob causam hic quærimus, an
 quomodo in eadem venæ sectio con-
 niat? Quidam in omni menstruorū suppress- Affirmatur
 e à quacūq; causa fiat, venæ sectionem con- quæstio.
 unt, etiam in causa frigida, quia sanguine
 tracto (inquit Rodericus à Castr. part. i.
 i. cap. 4.) hoc semper consequitur, quod na-
 ut vacuum repleat. undiq; sanguinem mo-
 ideoq; fluxibilior redditur, ubi tamen no-
 dum, quod in venæ sectione instituenda duo
 sumum consideranda veniant, nimirum ut
 d ipsum præstemus vel quod sanguis copia sua
 ei, vel quod motum habeat inordinatum,
 d posterius semper adest & venæ sectionem
 cat, licet frequenter fiat, ut propter contra
 cantia ad actum eadem traduci nequeat.

At

Quenam
vena sit in
cidenda

IV. At quanam vena secanda sit, dubium
Galen. lib. de curand. rat. per venas.
quaquam in cubito venam incidit, eò quod pu-
gationem menstruam comprimat & sanguinem
ad partem superiorem retrahat, quam ob ta-
sam plurimi practicoꝝ in mensibus suppressis
licet plenitudo adsit, semper venas tali vel m-
leoli secandas esse suadent, ut patet ex Fuchii
Mercuriali & alijs. Contra Aetius mul-
tibus ob plenitudinem hoc affectu laboranti-
bus copiosa sanguinis missione succurrèdum esse pr-
nunciat, quod propter tùm cubiti tùm tali venam
incidendam esse statuit. Huic assertioni su-
scribit Mercatus lib. i. de morb. mulie-
cap. 9. dum inquit: redundante in to-
corpore sanguine, ut obstructionem
utero aut vicinis partibus efficiat, à
stantissimis partibus, ab ea quæ affecta
est aut obstructa, sanguinem revellere
& evacuare oportebit, ut Aetii est con-
siliū, internam cubiti venam esse secan-
dam: verum redundante sanguine in
tero ipso, aut in toto corpore propter
teri ipsius obstructionem, à venis
sanguinem commodius extrahes, ut
ait Galenus.

V. Conciliationem hic teneat Altimarius, A-
etium scilicet magnam supposuisse plenitudinem
quæ cum copiosa evacuatione indigeat, pri-
cub

in venas, deinceps eas, quæ in talo, secare ju-
nt ex utrisq; simul tanta possit sanguinis co-
evacuari, quantum unica sectione plenitudo
minirebat: Galenus verò non admodum ma-
ximam plenitudinẽ inspiciens (inquit Altima-
r.) & ex adverso vires robustas in mulieribus
plenitudine laborantibus supponens, eandem in
mulieribus seu tali venis venæsectionem fieri de-
censum reliquit. Eadem decisio legitur etiam
ad Rodericum à Castr. citato loco, dum
ait: Si confertam vacuationem mu-
lier ferre nequeat, non erit abs re Basili-
um primò tundere, quod propterea ple-
nissime fit, aut fieri debet, quia copio-
sissime illæ evacuationes, quibus Hippo-
crates & Galenus utebantur, in usu jam
non sunt. Patet igitur Salium in annot.
p. 107. frustra reprehendere Altimarum, dum
ait, Aëtium respicere plenitudinem quæ in
causa est obstructionis mensium, sibi vias præ-
tendendo, contra Galenum ejusmodi plenitudi-
nem intelligere, quæ ex obstructione mensium
sequatur: frustra, inquam, Altimarus re-
prehenditur, quia nihil alienum ab hac asser-
tione posuit.

Hoc ergo posito, queritur de tempore ve-
næsectionis. Paulus ex Ægina lib. 3. de re-
med. cap. 60. decem diebus posteaquam con-
valescentum tempus circuitus muliebris præterierit
Quo tem-
pore talis
venæsectio
sit institu-
enda?

R

venam

rinam incidit: at Galenus citato libro 1.
duo quatrduove ante consuetam periodum sa-
guinis missionem incisa vena tentat, quem p-
rig³ practiorum sequuntur, ut patet ex Me-
cato, Fuchfio, Altimaro & aliis. Notandum
hic quod assertio Pauli de vena sectione eva-
nante respectu totius, vel revellente respectu ut-
sit intelligenda; contra, Galenus ad uterum
rivantem intelligit, hinc etiam Rodericus
quit: Vena gibberi tundenda est, infestante
suppressione febris, & longissimè ab eo tempore
quo mulier purgationem expectat.

Quomodo V II, Patet hic obiter quod revulsio fiat
fiat revulsi- utero non per venas crurum apertas, ut plac-
o ab utero? Fuchfio lib. 3. de med. morb. cap.

propterea quod crura rationem contrarii res-
ctu matricis habere nequeant, & peccans ma-
ria ex toto per ejusmodi venesectionem tra-
tur ad locum affectum, quod est contra na-
ram revulsionis, sed potius per incisionem gi-
beri.

Conducit autem secta vena popl-
vel tali, quatenus derivando servit, & sang-
in utero redundans ad pedes ducitur, quod fit
inflammatione uteri, vel in toto superabun-
dans ad uterum consequenter evoca-
tur, quod fit in mensium sup-
pressionem.

QVÆSTIO II.

*An opiata narcotica conveniunt in
fluxu mensium ni-
mio?*

*Opii qualitates ab aliis aliter declaran-
dum quibusdam frigidum, aliis calidum, a-
diversarū proprietatum statuitur: frigidum* Cur opium
erigz medicorum pronuntiatur, ut patet à multis
Galeno passim, Dioscoride lib. 4. frigidum
60. aliisqz sexcentis, qui omnes ex effectu statuatur:
gunt, opium summè frigidum esse, propte-
quod calorem nativum opprimat, somnum
fundum introducat, totumqz cerebrum &
nes sensus stupefaciat. Hinc Scribonius
ergus lib. de compos. medic. cap. 48.
at opium gravedinem, gelationem &
orem artuum, frigidosque sudores
mare, præterea spitacionem impedit,
ntem soporat, sensusque alienat.

*Aliis, qui non penitus in verba majorum
se videntur, opium potius qualitatis calidæ* Matthiolo
in frigida statuitur, in quorum numero est potius cali-
thiolus in comm. ad Dioscor, citato dum est o-
ubi inquit, quamvis opium quarto ex- pium.
frigidum statuatur, tamen si ex sa-
& effectu rerum temperamenta &
R 2 quali-

qualitates cognoscuntur, opium nos-
 usus (quantum ego quidem deprehend-
 re potui) non modo gustu amarum pe-
 cipitur, sed etiam acre, adeò ut paululu-
 in ore detentam linguam & palatum
 ulceret, unde haud dubiè colligi po-
 putaverim, calidissimas illi melle qu-
 litates, cujus rei fidem augere potest, quod
 ex eo prodit odoris gravitas. Veruntan-
 ne impudentis aut arrogantis nomē si-
 eam, quod in hoc omniū ferè medico-
 sententiā destruere velim, eorū judi-
 rem hanc æstimandam relinquam, &
 ante nos opii tum qualitates, tum fac-
 tates diligentissimè expenderunt.

Libavio

quoque ca-
 lidum est
 opium.

ille. *Subscribit quoque Libavius lib. 2.*
nach. cap. 13. dicens: de opio multi m-
ta: ego verò cum non penitendæ eru-
tionis & experientiæ viris id effectum
tius, quam qualitate, & eo etiam an-
go frigidum statuo, alias potius calidu-
quamquam sensus obrundat, quod i-
fit frigore primæ qualitatis, sed natu-
spiritu adverso,

Opium ha-
 bere diver-
 sas quali-
 tates alio-
 rum asser-
 tio.

II. *Quidam præterea medium re-*
conantur, dum qualitates opii diversas pro-
ciunt, ut patet in Capiavaccio l. 7. præf.
9. & Renodæo lib. 1. de mat. med. l.
10. cap. 1. quibus opium est mixta qualita-

caliditatem leviolem & fugacem, frigiditatem contra validiorem & contumacem habet.

Hinc etiam frigidum absolute pronunciamus, secundum Capivaccium, quia frigida vires & quantitate plures sunt, & qualitate radu intensiores quam calida: frigida enim in quarto gradu sunt: calida in tertio.

In hoc Auctorum discrepantia paucis, quid probabilius videatur, aperiemus, nimirum

Assertio
veritatis.

ut & aliis quibusdam narcoticis inesset caliditatem non subjective, sed affectivè, quatenus occidenti Spiritus vivificos sistendo & mortificando, partes nostri corporis refrigerant. Quod

opium narcoticam & soporiferam à qualitate caliditate, hoc non fit ea ratione, quatenus illud

Cur opium
Narcoticum?

est frigidum, sed prout copiosum sulphur narcoticum indigestum, ac foetidum possidet.

Et sumus sulphureus (inquit Quercet. Pharmacop. dogm. cap. 24.) carbonum

vapor sulphureus tam vini, quam croci, multo citius hominem in somnum precipitabunt

fundum & letheum, quam aqua nivis aut glaci montium, quantumvis in summo excessu

frigidissima. Ille enim frigiditas caret spiritibus vaporosis & sulphureis, qui cerebri ventriculis

opplentes ejusmodi soporiferas inducunt actiones, quique aquæ in vino, carbonibus &

reperiuntur, licet non tam noxii & lethali.

Hinc Petrus Severinus in Idea

R 3

Medi-

Opium cur Medicinæ cap. 7. Opium cum tanta amar-
 stupefaci tudine stupefaciendi virtutem habere dicit, pr-
 at, & nihil pterea quod in artificiali separatione illius su-
 ominus et- phur oleosum planè narcoticum deprehe-
 iam sudo- datur, cum sale quodam diaphoretico, cui
 res moveat. ratione subtili resolutione sudores movere po-
 test.

Quod enim in papaveribus (inqu-
 Quercetanus lib. 1. defens. cap. 20.) atque
 opio narcoticum est, id nihil aliud est, quam
 pars quedam oleosa ac sulphurea flammam co-
 cipiens. Hec vim stupefaciendi possidet, non qu-
 tenus calida vel frigida: sed totius naturæ pot-
 state, ut loquitur Libavius. Eò igitur tandè
 res recidit, in opio substantiam esse oleagineam
 quam sulphur narcoticum vocant, cuius ratione
 qualitate non manifesta, sed occulta totius sul-
 phuræ substantiæ spirituum & caloris motus inhi-
 beatur, sistatur, unde mirum non est, quod ob caloris
 spirituum immobilitatem introductam vari-
 frigiditatis effectus evenire videantur.

Proprietas
 Narcotica
 quomodo
 corrigi-
 tur.

V. Hæc proprietas narcotica suam corre-
 ctionem requirit, antequam cedat in usum me-
 dicum, quam veteres per addita medicamenta
 calidissima tentarunt, falso præsupposito funda-
 mento, quod scilicet in excessu frigiditatis stu-
 pefactiva qualitas opii resideat, quapropter Eu-
 phorbiū, utrumq; piper, cinamomum, cariophyl-
 los & similia miscuerunt in antidotis opiatu
 Rectius

us juxta recentiores sulphuris illius narco-
 malignitas in opio corrigitur, aceto tam
 ri, quàm montano, alijsq; succus vitrio-
 proprietatem possidentibus, quibus vapo-
 halitus, narcotici sistuntur & infringun-

Acci-
 pii corre-
 tivum.

primis autem commendatur opii essen-
 tia fit per extractionem cum aceto fortissi-
 a tamen, ut primum, frustulatim incisum
 in lento igne in patina torrefiat, quò sulphur
 um eo melius expirare possit. de quo vide
 ercitan. in Pharmacopæa.

Opii essen-
 tia.

Talis opii essentia ad opiata narcotica
 onenda maximè convenit, de quibus quari-
 an etiam influxu mensium excedente cor-
 nt? Affirmant communiter practici, quia
 medicamenta conferunt ad omnis generis
 orrhagias, in quacunque corporis parte sub-
 at, quatenus proprietate singulari spirituum
 usq; commotionem inhibent, & per conse-
 s facultati expultricis actionem impedi-
 Ut enim insuper purgantibus contingit (te-
 acchino com. in 9. Rhaf. cap. 67) ut ir-
 a natura non pellat modo excrementa pro-
 um humorum, quæ à medicamento tra-
 ur, sed præterea & utilia simul: sic
 hic evenit, ut incipiat quidem natura
 R 4 purgare

Quæstio
 principalis
 affirmatur.

purgare inutile, sed ex pruritione quasi
 tribunda opere expellendi excedit, ut opii na-
 tale symptomaticum evadat. Hic necessa-
 um est, ut motus nature depravatus sistatur
 quod post alia communiora medicamenta
 usum narcoticorum fieri potest: Notandum tan-
 quod in hoc casu usus opiatorum considerate
 scribi debeat, cum aliorum medicamentorum
 nihil efficitur, propterea quod mulieres natu-
 quo ad calorem innatum, debiliores sint, &
 consequens stupefacientibus vehementius affe-
 antur.

But inno-
 tius de fre-
 quens usus
 opii in
 Mauriis
 quod

VII. Obiter hic queritur, qui fiat quod
 universam Mauritaniam & Asiam frequen-
 ter opii usus: siquidem ejus usui (teste Garcia
 Horto lib. 1. arom. cap. 4.) ita assueverunt
 ut eo abstinentes periculum vite incurran-
 quod etiam Christophorus à Costal. arom.
 de opio scribit, dum inquit: Vulgarissi-
 mus est apud Africanos & Asiaticos
 opii usus, & ejus usui ita assueverunt,
 etiam abstinere nequeant, sine manifesta
 isto vite discrimine. Id ipsa experien-
 tia cõperi dum indico mari in Lusitaniam
 am redirem. Etenim eadem navi ve-
 hebantur captivi, Turcus quidam natus
 in Aden, & alii tum Turci tum Persæ
 arabes, qui clam aliquantulum opii se-
 cum detulerant, quo propter penuriam
 volu-

uti medicamento usi erant. Eo ab-
sumpto, Turcus ille Adensis ad me, heus
inquit) quandoquidem curandorum
eorum in hac navi provincia tibi da-
bitur, si certò scias, nisi mihi & meis soda-
tis opium præbueris, biduum nos non
servicturos, Cum verò negarem o-
mnia me habere, respondit: illud ergo
unicum remedium, quo nos, qui o-
pium assuevimus liberari queamus, si
regulis diebus manè cuique puri vini,
mixtum propines, licet nobis admodum
dulce sit & tædiosum, quod arti no-
stræ adversetur, sed quoniam nostra sa-
lute ex eo dependeat, necessariò ferendū
est. Ex illius igitur præscripto vinum o-
mnibus dedi liberatique sunt, & intra
paucis spacium vinum amplius gustare
soluerunt, nec illis obsuit opii defectus,
cujus usus jam in desuetudinem abierat:
quò cum illis deinde vinum & opium da-
re vellem neutrum cupiverunt. Hec ille.

II. Hic eò respiciendum esse putamus, quod in
hominibus agiles omnino, mobilesq; sint spi-
ritus, omnium operationum auctores, quorum
viam & reparationem per usum opii sibi con-
stant, quapropter Garcia eam ob causam fro-
gentem opii usum Mauritani esse dicit, ut lasi-
tudinem ex laboribus animiq; fastidia tollant.

R. S.

Quod

Consuetudo altera natura.

Quod autē ex ejusdem defectu vitæ pericula incurrunt & ex frequentiori usu nihil dam percipiunt, consuetudo in causa est, quam recte naturam alteram appellamus.

Opium potius calidū quam frigidum.

IX. Tandem ergo manifestum redditur op qualitates primas potius calidas esse quā frigidas, cum insignem amaritiē & aliquam acridinem habeat, faciliē flammam concipiat, odorem gravem ac foetidum expiret: etenim ipse Galenus amaritiem non frigoris sed caloris effectum statuit, quicquid contradicat Averrhoes lib. 5. coll. cap. 27. quem sequitur Valeriolus lib. 1. enarr. 4. Odor autem Philosophorum decretis consentientibus caloris est soboles, unde frigida sunt inodora, ut patet in glacie, nive, aqua plurimiq; metallicis. Verū de caliditate & frigiditate non opus est ut admodum solliciti simus, propterea quod effectum quem quærimus, totius naturæ facultatem seu qualitatem occultam sulphuris narcotici in opio contenti sequatur.

QVÆSTIO III.

An in uteri suffocatione sanguis mittendus?

I. Inter muliebria mala, de quibus agimus

1114

communissimum est ὑσερική πνιξ, stran- Vteri suffo-
 tus vel suffocatio matricis, qua correpta catio quid
 cres cum na^{ta} sensus et motus debili pul- sit.
 re respiratione aliquando nulla apparente, N.
 de tanquam mortua procumbunt, cujus T. Concoctione
 causam Galenus lib. 6. de loc. aff. mēstruū. 2. et an-
 5. ad plenitudinem et collectionem men- tiois feminis.
 struum, vel seminis retentionem sequentem
 et, quae gravissima suffocationis uteri Sym- Causa suf-
 ptata generat, quatenus teste Jacchino in focationis
 1. ad 9, Rhal. cap. 69. ejusmodi mate- uteri.
reneni naturam contrahit. Et tam diu la-
titat, quo usq; à natura dimoveri incipiat, u-
aria succrescunt accidentia pro qualitate
quantitate illius venenatae materiae latis
is. Cum autem proxima causa consi- prima ca.
 deretur in ejusmodi corruptione materiae latitan-
 tis in utero, mirum non est, quod interdum H. e. p. q. q.
 affectus adsit, ubi nec menstruum nec se- in ipso paroxy-
 minis retentio suspecta est, quemadmodum m. istum caru-
 nelius lib. 6. Path. cap. 16. monet, ut suscipiam
 cum quivis humor in utero corruptus ejus p. p. p. p. p. p. p.
 vaporis vaporem ex loci natura venenatum ex- s. p. p. p. p. p. p.
 ire possit. Hinc Mercat. lib. 2. de et reliquunt
 orb. mulier. cap. 3. non semper, sed fre- post corruptio-
 quentius à sanguine vel semine retento sym- ne p. p. p. p. p. p.
 ptomata uterina suffocationis provenire sta- h. e. p. p. p. p. p.
 t, quod ipse Galenus quoque voluit. Exinde p. p. p.

II. Vapor

Qualis er
vapor ma-
lignus pec-
cans.

Non à sola
refrigeta-
tione de-
bet hoc
malum.

II. Vapor malignus, qui graviora & ho-
rrenda symptomata paroxysmi producit, est
Fernelio, plurimorum venenarum conditio
frigidus est ac melancholicus, unde Capi-
vaccius lib. 4. Pract. cap. 10. Suffocationem
uteri totius refrigerationem esse dicit, à veni-
frigido propter obstructionem vasorum ad ut-
rum pertinentium dependentem. Unde ma-
nifestum est, quod præter effectus malum
refrigerationis etiam appareant notæ, quib-
us tamen minimi movemur, ut soli refrigerati-
oni matricis malum hoc adscribamus, quem
admodum facit Antocius ab Altom-
ari, libr. de med. morb. capit. pro-
prio, quia concedimus quidem cum Steggi
lib. 7. med. pract. c. 4. Similem affectum
frigida uteri temperie ac flatibus generari po-
se, quem tamen pro Strangulatu matricis no-
agnoscimus, propterea quod gravissimis Sym-
ptomatibus huic affectui propriis careat. Hinc
etiam uteri præfocationem, quam Accius
refrigeratione mensibus prodeuntibus fieri po-
se statuit, cum Capivaccio cir. loc. non ut-
rum uteri strangulatum, sed syncopen hysteri-
corum, ob viarum inanitionem accidentem, præ-
nunciamus.

III. Dubitatur autem in hoc affectu, num
etiam sanguinis missio locum habere
queat

at? Dissentiunt plurimi, propterea quod Negantes
 collapsis detractio sanguinis vix atque rationes,
 quidem approbetur: at quis hic vires ad
 efsectionem validas in semimortua judicabit.
 edit & hoc quod uteri suffocatio, non
 à sanguine, quàm à retentione seminis fi-
 ut diximus, quod apparet in virginibus vera
 passerculis lascivioribus & viduis juniori-
 , consueti viri amplexu privatis: at seminis
 exa per sanguinis missionem non corrigi-
 r.

Pro resolutione quæstionis notandū, quod Resolutio
 ut in aliis morbis, sic etiam hic eò maxime re- quæstionis.
 sciendum, ut antecedens causa tollatur, qua-
 propter concludimus, quod in omni suffocatione
 atricis præ reliquis operationibus medicis ob-
 structio solvenda & materia copiosior affluxus
 inhibendus veniat, quibus intentionibus in suffo-
 catione proveniente ex retentione sanguinis
 censestrui commodum succurritur per sanguinis
 missionem, tam in paroxysmo necessitate urgen-
 te, atque caloris nativi, propter copiam sangui-
 nis, extinctione imminente: quàm extra eun-
 dem, utpote quàm superfluous sanguis præter na- Viriū im-
 turam retentus evacuatur, ab utero alio trans- becillitas
 fertur & imminens spirituum atq; caloris suffo- cur inter-
 catio solvitur. Hic virium imbecillitas inten- dum venæ-
 tionem Medici mutare nequit, propterea quod fectionem
 talis permit-
 tat.

Virium im- talis non ex resolutione spirituum, sed pe-
becillitas ob eorundem, ratione plenitudinis, congru-
tur inter- tionem præter naturam, liberamq; commo-
dum venæ- nem impeditam, quæ venæsectione corrigi
sectionem proveniat. Quod si suffocatio fiat
permittat semine corrupto remedium hoc primo non
ducit: Si tamen corpus εὐσχαρόν, non ne-
rem, quin hic etiam δευτέρος conducat, quia
nus affluxum humorum obstructionis causam
augentem ad alias partes dirigere potest.

QVÆSTIO IV.

*An vinum hystericis conve-
niat?*

Affirmatur
quæstio.

I. *Mulieres prædicto malo obnoxias, hystericas vocamus, de quibus queritur, An vinum uti debeant? Affirmativam Hippocrate lib. i. de mulier, morb, innuere videtur, dum inquit: si uteri ad hepar accesserint, multa derepente fit mulier & dentes confert: tum manibus subtus depelle, & infra hepar ac hypochondria fasciâ mulierem constringito, ac ore aperto vinum odoriferum infunde, naribus graveolentia offer, subtus verò aromatis benevolentibus suffico.*

Neque hoc sine ratione dicitur, præsertim

cum vinum non solum respectu confortatio-
nabilissimum sit, verum etiam vi sua discuti-
endi deobstruat, atque ita spiritibus vitalibus
suffocatis succurrat.

Contrarium Avicenna inquit, dum
nit, cave ne de eis (hystericis) vinum, Negatur
questio.
oniam aqua est eis convenientior, ne-
carnes grossas & ea quæ addunt in
ne & spermate. Cujus assertionis
io in eo consistere videtur, quod vinum opti-
nutriat, & per consequens copiam seminis
ue sanguinis augeat: at verò talia minimè
veniunt.

1. Hic pro decisione questionis notat Decisio
ngius lib. 1. epist. 23. & Mercat. lib. 2. questionis,
morb. mul. cap. 3. verbis iisdem, quod in: & autorum
Hippocratem & Avicennam nullum sit disti- conciliatio.
m: nam quia inquiunt in hujus morbi pa- (ejus quæ-
stionis de-
cisio.
cysmo ob virtutis languorem spiritusq; coar-
tationem, Syncope crebro accidere solet, Hip-
rates accepta à virtute defecta indicatione,
ceteris præpoller, pro reficiendo virtutis
more, aperto agrotantis ore vinum odorife-
m instillare jubet: Avicenna verò, cum
sanguinis redundantia & coacervati in
ero spermatis copia matricis præfocatio ob-
ta fuerit, dum ea quæ sanguinem & sper-
in viduis & virginibus adaugent rectè
at, qualia sunt præcipuè caro & vinum.

Rhode-

Rodericus à Cast. part. 2. de morb. t. cap. 1. lib. 1. concedit quidem, rectissime collationem fieri posse, cum dicimus Hippocr. à deficiente virtute & languore facultatis malis indicationem sumpsisse. Avicenam contra ad copiam sanguinis & seminis minimè attendam respexisse: non tamen necessarium iudicat, ut distinguamus inter fœminam in accensione & extra accensionem, quia vitium non in inni paroxysmo conducit. Sed hæc instantia nimè videtur probabilis, propterea quod Hippocratis verba manifestè paroxysmam designant, unde potius cum Mercato & Langio presentem quæstionem concludendam esse statimus, juxta quos colophonidis loco notandum quod in uteri præfocatione ex abstractione narum ejus, à sanguine grosso facta potus albi tenuis (quod ὀλιγοφόρον Græci vocant) tenuis quàm aquæ præscribendus esse videatur præcipuè si in illo, quæ menses promouent, ut re libanotis, Schenanthum, pulegium, juniperi bacca, & similia macerentur.

QVÆSTIO V.

An Tartarum vitriolatum conveniat in morbo virgineo?

Dari morbos innocuos.

I. Quilibet Medicorum id, quod Langius lib. 1. epist. 2. innuit, quotidie experitur, multum

morborum catalogo ægritudines, nomine & non Dari mor-
 earentes inveniri, quemadmodum accidit bos inno-
 que in affectu, quem communiter morbum minatos.
 meum vocant, quod virginibus viro maturis
 neuter molestus sit, qui, febris alba dicitur
 tantinorum matronis, ob faciei pallo-
 , que denominatio descenditur à Mer- Morbus
 & Roderico à Castro, non quod ve- virgineus
 febris adsit (hoc enim absurdum, cum sit cur febris
 tus frigidus) sed quia tales ægrotantes spe- alba voco-
 febrientium præ se ferunt, nimirum debili- tur?
 m ac pulsus celeritatem & frequentiam, ob Cur febris
 tilationis defectum. Vocatur & aliis febris amatoria
 taria, non propter colorem, quod palleat o- dicatur?
 s amans, quemadmodum aliquibus placuit,
 quia virginibus amantibus & amabilibus,
 est, puchrioribus, frequens est: que enim
 nosior est corporis constitutio, ed citius ex-
 mentitie superfluitates colliguntur, propte-
 quod (teste Mercato lib. 2. de morb. Cur forma N.
 l. cap. 6. in temperatioribus partibus lau- flores ex-
 lius requiratur alimentum, unde per ac- rum copie
 ns major cruditatum copia colligitur, reli- obnoxie?
 videlicet sanguinis portionibus impuris, quæ
 riores in alimentum quoque commutare
 unt.

Est autem morbus virgineus nihil a-
 quam obstructio venarum circa matricem, Morbus
 is ratione sanguis superfluus ad venas ma- virgineus
 jores quid sit

jores regurgitat & operationem viscerum sanguificationi servientium interturbat, ut in crudus colligatur humor, qui distributus corpus reliquum colorem rubicum dum ven in pallidum (unde quibusdam Icterus albus catur) & pro indole sua varia producit Symmata, videlicet totius refrigerationem

Deducuntur sym-
ptomata
morbi vir-
ginei.

sanguinem viscidum & crudum minus evac-
tum, quo consequenter calor natus oppri-
tur, parvam ac crebram respirationem
propter compressionem diaphragmatis à co-
materia circa viscerum regionem in hypoch-
driis collecta, cordis palpitacionem, ob co-
ditatem sanguinis & inde prosilientem flatu-
sum spiritum, quem cordis motus extrudere
natur, lassitudinem insignem totius,
copiam crudi sanguinis, qua facultas animi
opprimatur, cibi fastidium, ob excrementor-
colluviem pituitosam in ventriculo collecta
capitis gravitatem atque dolorem, quod
do flatuosus spiritus cerebrum replens, acrim-
iniam simul nanciscitur,

Mensium
obstructio
præcipua
causa mor-
bi virginei.

III. Inprimis autem hic respiciendum
mensium obstructionem: nam juxta La-
guir præsens morbus generatur eo tempo-
quando sanguis menstruus ad matricis loculos
venas ab hepate defluit, qui cum ob illarum
angustia oscula, que nondum paruerunt, visco-
quor, & crudis humoribus obstructa & deniq-
sanguinis grossitiem erumpere non possit, tum ra-
su

per venæ cavæ, majoriq; arteriæ propagi-
ad cor, epar, diaphragma & præcordiorū ve-
regurgitat, capiti quoq; bona pars imperti-
& circa viscera gravia parit accidentia, dy-
ga, tremulum cordis pulsum, inflationem,
nachi fastidium, cardialgiam, nec raro cum
entia Epilepsiam & delirium. Hæc ille.

Queritur autem an in hoc affectu tar. Affirmatus
um vitriolatum conveniat? Affirmativam quæstio.

mus propterea, quod in hoc morbo talia me-
amenta conveniant, quæ frigidos ac viscosos Tartari vi-
mores incidant, attenuent, cruditates conco- triolati
ant, obstructions aperiant, & materias ad- facultas.

rentes abstergant. At hæc omnia præstat ef-
ficacissimè tartarum vitriolatum: etenim si
tarum vini per se consideratum, vim aperi-
di & abstergendi non levem possidet; cuius ra-
one communiter à practicis in morbis scorbu-
tis & hydropicis præscribitur, multò magis
c tartaro vitriolato concedendum est, ubi præ-
ratum, & optimè purificatum oleum tartari
r oleum vitrioli guttatim affusum non sine ex-
ndescencia figitur, & in coagulum albißimū
utatur, cuius præparandi modum facillimum
deas in Medulla destillat. Cunnradi tract.
& in Basilica Chym. Crollij pag. 115.

Notandum tamen in hoc morbo temerè
on protinus ad usum hujus medicamenti pro- Cautela
edendum esse, sed ante omnia necessarium
st, ut primæ viæ per medicamenta lenientia
necessaria.

S 2

puri-

purificentur, quo peracto semel atque iterum
petitis evacuationibus levibus, ad usum tart-
ritriolati procedendum est, ita tamen, ut
diversitate naturarum, illius scrupulum in-
grum vel dimidium cum appropriatis aquis
stillatis, vel brodiis, quibus convenientes radi-
ces & herbae coctae vel maceratae fuerint, singulis
diebus horis tribus ante cibum bis exhibean-
tur per tempus aliquot, eò respiciendo, quò mate-
ria preparata, si necessitas hoc urget, interdum
dilutum Rhabarbari repurgetur, & mensu-
ra structio, circa tempus conveniens, per balnea, &
actiones aliaque convenientia resolvatur.

QVÆSTIO VI.

*An pica pregnantium eodem modo
curetur ut in aliis?*

Pica præ-
gnantium
quid.

I. Frequens est malum pregnantibus, quod
pica vel malaciam vocant, ut varia appetita
edulia prava, carnem videlicet crudam, terram
carbones, lateres, cretam, calcem vivam, &c.
nescio quid non ulterius: fitque propter affectum
oris ventriculi, cum appetitis rebus contrariis
vel etiam similis vitiosus succus in Stomacho
colligitur & maximè is accidit, quæ pariter
producunt pulcherrimos. Licet enim talis
temperamentum plerumque laudabili consistat, ni-
hilominus toto gravidationis tempore variis af-
ficiuntur.

...entur symptomatibus, tum quod alii citius
...itates colligant, ut precedenti quaestione
...avimus, tum etiam, quod partus præstantio-
...anguinis partem ad se alliciat, impuriore
...magis faculentâ relictâ secundum Hippo-
...tem lib. 1. de morb. mul. Adde quod
...ura in hoc univ. fœtus nimirum generatio-
... & absorptionem intentâ, reliquas facul-
... nutritive debilitentur, adeoq; minus cor-
... tioni sanguinis & humorum redundantium
...tant, unde tot θρεπτικὸς διατροφῆς acci-
...tia præter naturam in prægnantibus conspi-
...tur.

Cur etiam
temperatis
prægnantibus acci-
dat?

Diximus autem appetitis rebus contrariū
similem vitiosum succū in orificio ventriculi
igi posse: quia contrarium peccantis materiae
ectæ mulieres appetunt, quatenus potentia
uralis nondum perversa est, teste Merca-
que propter sui conservationem illud appe-
quod materiae collectæ repugnat, propterea
ad peccantes humores nondum connaturales
li sint: at ubi penitus infecerunt orificium
triculi, similia cupiunt, quia jam quasi na-
rales facti sunt, unde sequitur appetitus si-
lis: verum enim est quod Galenus artis
ed. cap. 63 innuit, malas temperaturas,
e morbi ratione ventriculum occupant hoc
ferre ab ijs, quæ naturales existunt, quoni-
a contraria nō autem similia appetunt, quem-
modum naturales.

Cur diver-
sus sit ap-
petitus de-
pravatus.

S 3

Cum

III, Cum vero non solam uero gerentibus, sed etiam alius interdum hic affectus accedat, masculis nimirum & femellis tunc L. Gigio lib. 2. epist. 12. quando rugosa uentris tunica circa orificium acidis, acerbis, aquulentis, alijsq; peccantibus humoribus imbuta fuerint (quod etiam Mercato approbat, dicit inquit, se saepius hunc affectum in virginibus a febre correptis & uiris atro humore infestis observasse) Idcirco queritur, an in praegnantibus eadem sint praescribenda remedia quae conveniunt aliis?

Quaestio
principalis
negatur.

Negative respondemus cum Mercato, propter ea quod in his, neque purgationibus, neque alijs quae vehementer abstergunt pharmacis utendum esse videatur, ob abortus periculum; Et tamen cum primis mensibus vigeant haec accidentia in praegnantibus, consequens est caute procedendum esse, praesertim cum circa tempus illud Hippocrates purgationem interdicit. Quarto vero mense, circa quem tutior esset medicamentorum usus, sponte sua cessat affectus, utpote per frequentes vomitiones absumpta materia vel agente concoctrice facultate (cum exiguum cibi propter fastidium coniunctum ejusmodi mulieres assumant) plurimum alteratur simul adjuvante foetus attractione copiosiori, propter majorem augmentationem plurimum sanguinis tunc temporis attrahit & absumit.

Nota

andum igitur in pregnantibus hunc affe-
 ctum aliter tractari non posse, quam victus ra-
 tione convenienti ad materiam peccantem at-
 operandam instituta, levi abstersione & faci-
 litate vomitus provocatione, si scilicet eò natura in-
 nat, non neglectis ut, quæ ad stomachi corrobo-
 rationem interius & exterius inservire queunt.

QVÆSTIO VII.

*Si mulier utero gerens acuto morbo
 correpta purganda sit?*

Cum præcedenti questione dictum sit, ut
 ogerentem non admodum alvi vacationem
 ferre posse, merito queritur in præsentia,
 utrum etiam prægnantem acuto morbo
 correptam purgare liceat? Hippocrates
 id ipsum lib. 4. aph. 1. & lib. 5. aphor. 9.
 determinat, dum inquit: prægnantes pur-
 gabis, si materia turgat, quadrimestres
 usque ad septimum mensem sed has
 parcius. Minore vero aut grandiore
 conceptu abstinebis.

Hanc assertio-
 nem Hippocrati, Averrhoes lib. 7. coll. cap.
 . reprehendit, & purgantia medicamenta
 prægnantibus absolute interdicit his verbis;
 pharmacum ad bonum finem pervenire
 nequit, quoniam in se habet substantiam
 venenosam, & fortasse faciet malos
 humores fluere ad embryonem, ut ipsum
 edant, propterea quia medicina purgan-
 tes sunt medicina provocantes urinam,

Affirmatur
 questio.

Averrois
 instantia
 proponi-
 tur.

& quod provocaturinam est de gen
provocantium menstua, & quod p
vocat menstua abortire facit. Ven

Solvitur in hac Averrhois assertio minime sufficit ad ap
stantia A. risini veritatem infringendam, quemadmod
verrhois. patebit ex ejusdem ulteriori declaratione, qu
ex sententia Sylvatici controversi. 84. Re

à Castro part. 2. lib. 3. de morb. mul. c.
21. salij de affectib. partic. cap. 21. & a
subjicimus.

II. Etenim purgantur interdum pręgnantes, tunc temporis scilicet, ubi materia turgens, quoniam in tali casu pharmaco exhibito magna sit in corpore commotio, propterea quod humores turgentes sponte facillime hinc inde defluant, naturaq; adjuvante levi medicamento protinus educantur. Non autem hoc sufficit, sed opus est, ut respiciamus etiam ad tempus gestationis, quia licet materia turgeat, non tamen primis & ultimis mensibus purgandum, ut monet Hippocrates in aphorismo, cum utrobiq; facillime subsequatur abortus, ob foetus ligamenta quę primis mensibus propter molliem & humorem, postremis ob siccitatem, foetusq; gravitatem citissime totius commotione, propria irritatione rumpuntur. Inter medios verò gestationis menses cum Hippocrate excipimus, in quibus humoribus turgentibus leviori aliquo purgante medicamento pręgnantes evacuantur,

quia tum temporis validiora sunt fetus li-
gentia, quam ob causam purgationis commo-
nem sustinere queunt. Adhibetur autem
purgatio tunc temporis, ubi materia turget,
propter imminens periculum, quod ex ma-
teria turgente timendum, tum etiam, quod ta-
lia materia commota leuiori negotio purgetur?
supra innuimus.

Nec obstat, quod quidam asserant, non
in mensibus intermediis purgantia con-
posse, quando materia turget, sed etiam in
materia firmata, propterea quod experientia
firmit, frequenter absq; noxa pragnantes
eiusmodi casu purgatas fuisse: non, inquam,
obstat, quia potest fieri, ut robur infantis ac
matris ex accidenti resistat, adeoq; natura se-
ntiam defendat, quod cum raro fiat, regulam
communem minime tollit. Verisimile enim est
non sine periculo purgans adhiberi, quando ma-
teria non turget, propterea quod leuia medica-
menta materiam firmatam movere nequeant,
tiora vero vehementissimam agitationem intro-
ducendo iam fetum quam matrem afficiant. In
his vero medicamentis adhibendis ex Roderico
Castro nota, quod ab amaris solitariis, quae
fetum enecant, & nimium lubricantibus,
quae laxando vias ad abortum di-
sponunt, abstinendum
sit.

S S

QVÆ-

QVÆSTIO VIII.

An pregnantibus vena secanda?

Negatur
quæstio ex
Hippocra-
te.

I. Negativam Hippocrates lib. 5. ap-
30. videtur innuere, dum inquit: mulier
terro terens secta vena abortit, eo quod
magis si sit foetus grandior. Nec affirmat
hoc sine ratione, cum per venam sectam suum
subtrahatur alimentum, quo denegato foetus di-
bilitatur & ante tempus & perfectam absol-
tionem expellitur. — Contra affirmativa

Affirmatur
quæstio ex
Celfo.

partem Celsus innuit lib. 2. de re med. ca-
9, qui ejusmodi auxilium tutò in gravidis, vir-
bus constantibus exerceri posse statuit, quod et-
iam inclinat Averroes lib. 6. colliget cap-
4. Hec assertio confirmatur ab alijs illo funda-
mento, quod ex precedente quæstione sumitur,
concessa nimirum purgatione: si enim purgatio
conceditur gravidis, cur non etiam vena secta
quod auxilium minus periculosum, & magis
artificis directione consistit.

Resolutio
quæstionis.

II. Notandum juxta sententiam Horatij
Aug. lib. 6. de missione sang. Sylvatic
contro. 83. Sal i Diversi de aff. part. cap-
22. & alios, quod audacter vena sit incidend
pregnantibus datis indicantibus temporis, ubi
tanta sanguinis adest copia, quæ licet imminua-
tur, pro foetus alimento nihilominus sufficiat.
Hinc aphorismus Hippocraticus innuit, et

minis

us praegnantēs venasectionem ferre posse, Quando
 fœtus est grandior, utpote qui maiori nu- & quomo-
 menti copia gaudet. Vbi autem fœtus minor do prægna-
 nimirum in primis mensibus, sanguis eva- tibus san-
 ri potest per venasectionem, si morbus acu- guis mit-
 vel aliud quid hoc indicat, quia tunc tempo- tendus,
 fœtus non admodum indiget copioso sangui-
 affluxu, quod eo maiori cum audacia peragi-
 , quando prægnañs simul plethorica consti-
 tionis est. Etenim non raro fit, ut per venase-
 ctionē in eiusmodi mulieribus plethorici abortus
 recaveatur, quod hac ratione fœtus imminens
 fœtatio corrigatur quemadmodum enim san-
 guinis inopia fœtus interit, sic minime negan-
 mus, quod idē repente sanguinis irruente copiā
 suffocari possit. Hinc in aliquibus mulieribus
 austriacis, cum superioribus annis ibidem medi-
 nam factitaremus, aliter abortum precaveri
 non potuisse quam venasectione observavimus,
 unde facillime subscribimus Hor. Aug. lib. I b.
 de mill. long. cap. 1. qui in una atq; al-
 tera muliere plethorica per sanguinis copiam ve-
 nasectione dimittam primis mensibus abor-
 tum singulis annis alias tertio vel quarto men-
 se gestationis recurrentem, feliciter se prægna-
 visse testatur, cuius rei exemplū refert quoque
 Christophorus a Regacom. ad lib. 5.
 Hipp. aph. 31.
 III. Caret hoc ipsum admiratione prægna-
 tum cum videamus interdum in eiusmodi
 ple-

Quædam
prægnantes
sanguinis
cupia ab-
undant.

Quomodo
fit intelli-
gendus a-
phorismus
Hippocra-
tis.

plethoricis constitutionibus ipsam naturam sa-
guinis evacuationem moliri, quâ ratione quæ-
busdam toto gestationis tempore menses fluunt
teste Joberto in com. lib. 2. de natur.
facult. cap. 3. ex iis scilicet venis, quæ sunt
uteri collo, per quas etiam immensum sanguinis
fluxum patiebatur prægnans quædam Baro-
sa, curata à D. Jacobo Horstio, cujus con-
servationem videas in S. henckio tom.
lib. 4. observ. 146. Quod attinet Hippocrati-
tis aphorismum, illum Salus loco citat.
Rodericus a Cast. part. 2. de morb. mul.
lib. 3. cap. 2. cum aliis multis tantum de la-
gâ sanguinis evacuatione, quæ veteribus in usu
fuit, intelligendum esse putant, quod tamen
minimè placet aliis & inter eos Sylvatico lo-
co citato, propterea quod veteribus non solum
larga sed etiam parca sanguinis missio fuerit in
usu, quam ob causam concludit, veriorum illo-
rum esse sententiam, qui statuunt aphorismum
Hippocratis minimè universalem esse, eamque ad-
mittere limitationem, quæ sumitur a dictis indi-
cantibus, quæ venesectionem in prægnantibus
suadent. Nec tamen propterea divinus senex
reprehendendus est, quia tantum respexit ad
illa, quæ communiter accidunt, ubi prægnantes
venesectionem non admodum sustinere posse vi-
dentur, propterea quod sanguinis quandam co-
piam pro fœtus nutritione requirant. Qua-
tenus

us enim pręgnans secundum naturam con-
ta est, extenus aphorismus rectę præcipit,
dem venā sectā abortire, maxime si hoc fiat
mis mensibus, ubi fœtus grandior copiam
guinis pro alimento majorem requirit.

Obiter hic patet, venasectionem in præ-
ntibus tutiorem esse purgatione, quippe cum
ratione fœtui nocere nequeat, quam ali-
nti subtractione, quod minime in prædictis
bus timendum: at purgatio majorem corpo-
humorumq; commotionem efficit, nec eodem
do pro nostrā voluntate cum venasectione
igi potest. Hinc Averrhoes 7. colligit
tutam judicat venasectionem, quando re-
tio fœtu non necessaria conspicitur, qui ta-
nde pharmaco præscribendo penitus dis-
tit.

An venæ-
sectio pur-
gatione tu-
tior sit in
pręgnanti-
bus?

QVÆSTIO IX.

An pręgnanti graviter decumbenti
liceat abortum provocare?

Quamvis quidam ex Medicis affir-
ativam quęstionis asserere voluerint, propte-
quod ipsis impossibile visum fuerit, utero ge-
ntem ab acuto morbo liberare, nisi fœtus primū
exclu-

Quęstio
negatur.

excluderetur, quo mater à tali statu liber
 tutius omne remedium genus admitteret
 ita duobus malis propositis minus eligenda
 & potius fœtus; quam una cum fœtu ma-
 periret. peto tamen & rationi magis consen-
 neam negativam judicamus cum Salio
 verio, Roderico de Castro, Sylvatico
 alius. Etenim primo iurejurando pa-
 seps medicorum Hippocrates cautum esse
 luit, ne quis fœmine, quo partum abigat,
 dicamentum exhiberet, quam ob causam
 Synodo Constantinopolitana sexta sancitum
 est, ut abortum facientia medicamenta pro-
 nantes homicidij pœnis afficerentur.

Instantia
 solventur.

II. Nec obstat, quod in matris salutem
 conservationem aliquid videatur tentandum
 primo enim nō sunt facienda mala ut eveniant
 bona, nec nostrum est matrem salvare fa-
 dispendio: deinde spe quoque fallimur, p-
 pterea quod in acutis morbis ipse abortus
 thalis sit: quatenus enim uterq; affec-
 per se periculosus, morbus videlicet ac-
 & ipsa fœtus imperfecti exclusio, quæ i-
 xime p. n. est, eatenus malum malo au-
 iur & laborans in extremum periculum
 ducitur. Quocirca nunquam (teste

) nec pharmacum nec abortivum medicamentum ad hanc intentionem exhibeatur, sed semper incumbat Medicus conservationi foetus, quantum in ejus potestate erit, omnia recte circumspiciens & mensurans, foetumq; & matris vitam habens rationem, ne partu interfecto, unâ & matrem interficiat, ut saepe factum esse ab his medicis apparet. Quod si propositum nonnunquam visum sit, hoc non rationi, sed robori mulierum, per quod errata Medicorum tolerare potuerunt, adscribant. Nec ille.

I I I. His rationibus commotus, an- Observatio
triennium, cum Soliquelle medicinam propria.
cerem, ad nobilem matronam pragnantem circa medium gestationis tempus acutissimo morbo laborantem & obscuros atque falsos partus dolores. percipientem vocatus, nullis precibus tum agrotantis tum adstantium eo adduci potui, ut medicamentum foetum interimens & expellens, prescriberem, sed potius natura totum negotium committens, qua fieri potuit diligentia salutem & matri prospexi, qua ratione sensim gra vires revolvens iusto partus tempore res-

re filium sanum edidit magno muliercularum
quarundam dedecore, quæ propter uteri Stran-
gulatum eandem, contra nostrum prognos-
tum, minime pregnantem, sed fortè mola tu-
tum affectam pronuntiabant.

QVÆSTIO X.

*An mola laborantibus exercitium
conveniat?*

Mola quid. I. Molam appellamus carnem informe
atque inutilem in uteri capacitate conceptam
cujus causa est non solum sanguis menstruus
aut semen muliebre, sed viri semen invalidum
quod alimentum quidem trahere, nihil ve-
conformare potest, ut habet Fernelius, id
juxta Hippocratem lib. de Sterilit. du-
inquit: mola conceptus causa hæc est
cum multi menses modicum & morbo-
sum semen conceperint, neque conce-
ptus rectè fit & venter plenus est, vel
pregnantis. Hinc Galenus rectè lib.
14. de usu part. sine viro mulierem quan-
dam molam seu fœtum concipere posse nega-
videtur lib. 1. de corpo-
re hum. ex-
erc. 1. propterea quod omne motionis principium
à semine virili, quemadmodum alibi pleni-
demonstravimus.

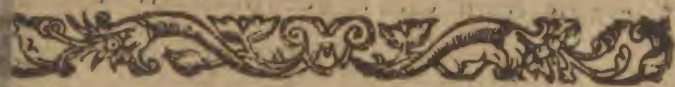
Quærimus

Querimus autem, an in mola curanda
 corporis exercitium conveniat? Videtur
 ipsum negare Anton. ab Altomari, quem
 videtur Forestus & alii practicum, juxta
 sententiam Avicennæ & Pauli, propterea quod
 quælibet fluxionem concitet. Verūta-
 cum vera mola per exercitium non raro
 videtur potius cum Roderico & Salio statu-
 tum videtur, in excludenda mola corporis ex-
 ercitiū inconueniens non esse, nisi fortè non
 prius dicta mola, sed tumor quidam indura-
 in matricis ostio subsistat, de quo Paulus e-
 videtur.

Quæstio-
 nis resolu-
 tio.

pro συζήτησι & muliebrium affectio-
 num hæc sufficiant.

Σὺν Δεῖν

DECAS VLTIMA:

de quibusdam contagiosis & mali-
 gnis affectibus,

RESPONDENTE

IOHANNES SCOTO

Franco.

T

Γρῶ

Venena
qualitati-
bus occul-
tis agere.

Morbi to-
tius sub-
stantia.

Postquam Scaliger Exerc. 218. Sect. 8. firmaverat omnia ad qualitates manifestas deducere summam esse impudentiam, itim subjicit venenorum exemplum, quæ divas ab Elementorum qualitatibus proprietates obtinere dicit, ita ut lateant animos temperatos, illudant curiosis. Hoc non solum in Philosophorum scholis, sed etiã apud Medicos manifestissimum est, præsertim, ubi consideramus morbos contagiosos ac malignos, qui non manifesta qualitate caloris, frigoris, aut alterius sed occulta quãdam venenatã proprietate viri li principio contrariante, miris modis corpora nostra lædunt & afficiunt. Horum naturã paucis per problemata subsequencia cõsiderabimus, pateat, quantum occultorum affectuum curatio distet ab illa medicatione quæ per calidum, frigidum, humidum & siccum absolvitur.

QVÆSTIO I.

An peste correptis purgans medicamentum præscribendum?

Cur multi
de peste
scripserint.

Error mul-
torũ quod
pestis ad
manifestas
qualitates
pertineat.

I. Horrenda pestis effecta plurimos viros doctos commoverunt, ut in ejus naturam diligenter inquirerent, summisq; conatibus proprietates illius determinare conarentur, quod non omnibus eadem felicitate successit, ob affectus hujus horrendi penitus occultam & absconditam essentiam. Inprimis autem hoc ansam erroris multis præbuit, quod in eo laborarunt, quod pestis naturam à qualitatibus manifestis deducerent, quam

in ob causam in eo conveniunt, quod pestem
 putredine dependere statuunt, sed ob difficul-
 tem, qua talis assertio laborat, in diversas ab-
 classes. Hinc Marcellus Capra lib. de *Opinio I.*
 morb. pand. fol. 18. & Alexander Masc-
 de abusu vesicant. fol. 8. peculiarem
 unum & gradum putredinis inexplicabi-
 addunt, unde non tam ad antidota, quam
 a que siccant, excrementa purgant, obstru-
 nes solvunt &c. respiciendum esse putant.
 eronym. Fracastorius leg. 2. de morb. *Opinio II.*
 ntag. cap. 3. pestem febrem sordida & pro-
 da putrefactionis includentem seminaria a-
 ssima contagionis asserit. Eustach. Ru- *Opinio III.*
 is lib. de febribus cap. 20 febris pestilen-
 us essentiam putredinem esse dicit rei vene-
 e cor insigniter ledentis. Ant. Portus lib. *Opinio IV.*
 peste putredinem ex qua pestis oritur, lar-
 n, profundam, sordidam, conclusam, ad mi-
 na elaboratam & in lentore constitutam sta-
 t. Horat. Augen, lib. 4. Epist. 1. tom. 1. *Opinio V.*
 tem vel pestilentem febrem omnem putredi-
 m continere dicit, sed excellentem & ma-
 am, aliquid corruptionis includentem. Ior- *Opinio VI.*
 nus tract. 1. de pestis φαινομ. cap. 4. essen-
 m febris pestilentis in calore acri, mordaciq;
 tuit, qui abstrusis & abditis corporis penetra-
 us latitans in propatulo parum admodum vel
 nquam versetur, intima horribili incendio

premat viscera, & à maligna putredine p.
in nobis generetur.

Omnes o-
piniones
dictæ ge-
neraliter
improban-
tur.

Quod ef-
fentia pe-
stis non
consultat
in putre-
dine.

II. Etsi autem præsens institutum specialium
mnium harum opinionum examen minimè con-
dit, generaliter tamè demonstrasse sufficiat, quod
pestis essentia ex putredine, qualis qualis eti-
illa sit, salva veritate deduci nequeat, quia
putredine nihil aliud est, quàm primarum
manifestarum qualitarum actio, quæ ad effectum
pestiferos declarandos minimè sufficit: hinc
pius non levis putredo partibus nostris acci-
(quod in ulceribus pulmonum apparet) con-
propinquissimis, à qua tamen pestem excitatam
nunquam legimus. Adde quod sine febrilibus
adeoq; putrefactionis signis non rarò pestes o-
servatæ fuerint, ut patet ex practico-
nimentu, unde consequens est, putredinem
Essentia pestis non esse. Imò putredo non ta-
subito generatur, nec tam sordida & profun-
in nobis absq; manifestis indicis latere potest,
exinde pestis accidentia deduci queant. Ta-
dem si sola putredo in causa est, cur omnes ta-
quoad curationem, quàm quoad præservati-
nem non iis quæ putredini solùm resistunt, s-
venenum à tota substantia oppugnantibus utu-
tur.

III. Quocirca potius cum Sarraceno lib.
de peste cap. 2. Valeriol. in append. a
locos communes, Columba lib. 1. de pe-
ste

cap. 31. & aliis concludimus, pestem non putredinem, sed ad morbos totius substantiæ Pestem esse erendam esse, quia non sensim, sed & dōws, morbum proximā vi ac celeritate, insitos vitales q̄ spiri- totius sub- tantia. ipsumq̄ adeo animæ proprium instrumen- tum, nempe calorem nativum primigenio hu- do inherentem primū ac per se retrā mali- aq̄ lue oppugnat, fatigat, ac plerumq̄ corrū- , ac prostermit. Etenim obiter notandum, od contra Fuchsiū l. 3. inst. sect. 1. c. 4. Dari mor- bos totius; substantiæ. antaldum l. 2. de homine sano c. 9. & os ex superius citatis necessario statuendum, ri morbos quosdam totius substantiæ, nō qui- m ea ratione, qua voluit Fernclius, partium bstantiā seu formā sepius immediate & per se borare, cū sanitas & morbus non ad Essentia- m, sed accidentalem corporis constitutionē per- neant, sed quatenus qualitates nobiliores, for- a magis intima, non manifestæ, sed occultis alitatibus contrariis afficiuntur. Notandum n. od quēadinodum rebus naturalibus non tan- um quatuor Elementa insunt, sed & nobiliores rme, quæ earū tō ēī ai complent & absolvūt, c etiā non solum qualitates illæ manifestæ, ca- r, humor, frigus & siccitas, aliæq̄ huius generis, d etiam nobiliores & illarum respectu magis cultæ reperiuntur, à formis nobilioribus ema- antes, ut nobiliorum operationum causæ sine roxima. Ut autem manifestæ illæ sese mutuo

afficiunt, & è subjectis se invicem expellunt, & hæ sibi contrariantur, quod vel unica exprimarum rerum antipatheja colligitur: at vero quicquid talium qualitatum respectu fit, lud ipsum respectu totius substantie fieri dicitur, tum in corpore nostro, tum etiã in ipsis medicamentis, non quod tota substantia immediate agant, sed ut ejusmodi actiones ab actionibus manifestarum qualitatum distinguantur. Procre hoc demonstrat Stegghius leg. 3. Me Theor. cap. 2. inquit: partes nostri corporis corrumpuntur tum per manifestas causas tum per occultas: hæ fiunt ratione qualitatis cujusdam procedentis immediate à forma substantiali parti cujusdam nostri corporis vel facultati vitæ adversæ, ut formam partis vel consequenter totius corrumpat, &c.

IV. Querimus autem hic num peste correptis purgans medicamentum conveniat? Inveniuntur qui purgationem approbant propterea quod peste correpti cacochymia laborant, maximisq; corruptionibus humorum sciant. At verò talia purgationem indicant. Adde quod febris, internaq; viscerum inflammatio fiat deterior, per usum alexipharmatarum veneno resistentium & insigni caliditate præditarum, nisi per præcedentem purgationem humores peccantes evacuentur. Aliis contra-

rius

Opinio affirmativa
quæstio-
nis.

placet, nimirum à purgantibus in peste Opinio ne.
 scendum, propterea quod caussa peccans pe- gativa quæ
 ra consistat in maligna venenataq; proprie- tionis.
 , quæ non purgantibus, sed alexipharmacis
 eno resistantibus expugnatur. Hanc ob caus-
 illa medicamenta statim præscribunt, quæ
 venenum pestiferum expellunt & abigunt, quem-
 modum illud ipsum in aliis venenatis affecti-
 eodem modo requiritur. Et quamvis ve-
 nenum & specificum pestis alexipharmacum ho-
 mines latere hæctenus voluerit Deus Optim.
 us, cuius peculiare flagellum hic mor-
 est, nihilominus ad communia remedia ve-
 nientia resistantia, quæq; multis experientia teste
 fuerunt in pestilentia confugiendum esse cen-
 set, ad illa scilicet, quæ tota Essentia cordi a-
 ca, venenisq; contraria sunt, illudq; per su-
 rem & occultam transpirationem inprimis
 pellunt.

Pro quæstionis decisione concedimus, quod Decilio
 prima indicatio in peste desumatur à veneno controver-
 sifero, cui nec calidum nec frigidum, nec pur- fix.
 tio, nec venæ sectio primò & immediate suc-
 currit, sed alexipharmacum simplex vel compo-
 sum, prout illud ipsum pro diversitate circum-
 stantiarum concurrentium indicatur. Verum
 cura cathartica (inquit Palmar. l. 2. de
 febri pestil. cap. 24.) non modò venenis
 non obluçantur, sed etiam venenata &
 T 4 male-

malefica vi prædita sunt, qua corporis
 vim, roburq; partium dissolvunt. Si
 rur pestis causa venenata est, cordis
 peculiariter insensa, nonne ejus reme
 cordis & insiti caloris robur tueri, ven
 noq; adversari consentaneū est? At vo
 tantū abest, ut cathartico id concessū
 ut præterquā quod venenatæ maligni
 tis particeps est, pestilentē etiā perniti
 cordi & spiritibus insertā, illinoq; in cor
 poris ambiū naturæ impetu tendentē
 exagitet, cōfundat, & ad præcordia n
 ximo naturæ damno revocet, atq; rev
 lat, &c. Notandum tamen ex Querc. in Al
 l. 2. c. 7. quod medicus observare debeat, nū
 pus sit cacochymicū & putridū, qui malū sove
 atq; sustentent & febrē secum invehant, abund
 humoribus: quia tunc tēporis specificū a
 quod remedium prædictos humores e
 purgans ac simul qualitatē venenatā r
 tundens exhibendū esse censet. Quo con
 lio Palmar. citato loco Rhabarbarū cum aqua
 Beroardicis infusum exhibet, vel etiā cum bo
 Cassie & Rhabarbaro Mithridatium permisc
 Henrnius cape candidū Theriacæ drachma, pa
 xilloq; pulvere Tormentilla & Dictamni reple
 & assatum affusis aqua Calendula, Cardui
 ned. paucq; aceto in mortario cōtundit, & suc
 exprimit, in quo pharmaca solutiva cōvenient
 dissolvit & exhibet, qua ratione purgare, sudo
 prop

Purgantia
 appropriata
 in pelle.

vocare, venenoq; resistere nititur. Sic etiā i-
 Querc. vel in decoctis, vel etiā aquis alexiph.
 3. M. cōveniētia solutiva per diē naturalem
 ūdit, & expressū datis indicationib. propinat.

Quod a. de purgantis medicamēti sumione An vena
 nuimus, illud obiter quoq; de venæ sectione no- secanda in
 i potest, quā per se pestis alexipharmacū mis peste.
 nē statuimus, licet plurimi, praesertim ex vul-
 sanguinis emissionē primū in pestis curatione
 tuant; ea siquidē (inquit Palmarius) nati-
 caloris substantiā, quā tueri operæ pre-
 i est, imminuit, infringitq; vires, quas pe-
 s amuletū confirmare debet. Præterea
 solum quò natura & humor viā affectat,
 ducere medicū oportet per loca natu-
 e lōgē cōmoda, & naturā probe suo fū-
 tē munere in morborū curatione per-
 tuō imitari, sed etiā si quādo utilis ipsi.
 motus segnior aut infirmior existit, eū
 itare atq; arte promovere. Quæ si vera
 nt, & naturæ pestis causam à se amoliri eo-
 antis motus intus foras sit, ut certè fieri fate-
 um est, quum ē corporis centro ad peripheri-
 m ē partibus præcipuis ac principibus ad igno-
 iles, imbutos veneno atque inquinatos humo-
 es, unaque cum iis venenum ipsum propellat,
 uorum attinget statim initio curationis cathar-
 icis & sanguinis missione motus in corpore ci-
 re naturæ contrarios & salutarem ejus impe-
 um intercipere? Notandum tamen, quod san-
 guinis missio conducatur, quando subjectū laborā-

Decisio *admodum plethoricum est, & non solum*
questionis. pestis, sed & implicita constitutionis putri
Symptomata ab humore, aestu, fervoreq; pro-
untia conspiciuntur, ubi statim in principio
na secatur, viribus scilicet adhuc constantibus
& sanguis plus minus, pro ratione plenitudin-
atatis, anni temporis, aliarumq; circumsta-
tiarum mittitur, de quo vide Horat. Aug-
nium, Mercatum, Heurnium, Quercet-
num, Sarracenum, Palmarium, Iord-
num & alios. Si enim audacter omnibus
na secatur, vel purgans exhibetur. Medicorum
experientia confirmatur, plures ex his interiri
quam ex ijs qui penitus à purgantibus & sa-
guinis evacuatione quiescant, quemadmodum
videre licet in Foresto, l. 6. obs. 9. & se-
Roder. Fonseca de tuenda san. c. 27. Pa-
ræo lib. de peste c. 24. Palmario l. 2. pol-
feb. c. citato & aliis.

QVÆSTIO II.

An morsus Canis rabidi templo Divi
Dononi, vel Sacello Divi Belli-
ni sanetur?

Morsus ca- I. *Ad morbos occultos totius substantiæ mor-*
 nis rabidi *sum canis rabidi quoq; referimus: nec immerito,*
 morbus *cum videamus satis exiguam morfiuncula-*
 totius sub- *frequenter interitum adferre subsequenter ad-*
 stantiæ. *miran*

Sympto-
mata hy-
dropho-
biae.

indis symptomatibus, delirio, metu aquae, convulsione, anxietate implacabili, alios morfu
andi desiderio, siti, singultu & aliis huius ge-
neris, quae sitis testantur subesse, quandam af-
fectionem occultam & ad solas qualitates pri-
minimè pertinentem. Hanc ob causam
1. 11. Simpl. præceptorem Pelopem repre-
dit, quod huius affectionis rationem ex cau-
sanifestis ambitiosè reddere conetur. Nec
at locus Galeni lib. 1. prorrh. comm. 2.
17. quo commoti Marcellus Capra, A-
Massar. & Hercules Saxonia statuunt,
us canino morfu inflictum intemperiem ex-
in vehementi calidam & siccam introducere,
a textus ille non ex propria sed aliorum Me-
dicorum assertione producitur à Galeno, queni-
modum ex verbis ejus manifestè colligitur.
Mod' autem tali intemperie dictus morbus non
solvatur, ex eo probat Palmarius lib. de
morsu Canis rabidi c. 1. Si enim (inquit
) verum est cæcam & inexplicabilem
hydrophobiae causam non nisi immodi-
ficacitate nobis noxiam & venenatam
esse, quomodo impendens ea siccante
incrorū cinere aut alexipharmaco no-
stro (pulvere scilicet ex foliis Ruta, Verbena, Alexiphar-
macum in
Alvia min. Plantag. Polypod. Absinth. vulga-
morfu ca-
Menha, Artemis. Melissopholli, Betonia,
nis rabidi.
yperici & Centaur. minoris partibus aquali-
bus

bus confecto) prohiberi vel jam genita
tingui potest.

II. Hujus horrendi mali curationem in pra
tia quodammodo inquirimus, quocirca dubi
tur, quid sit sentiendum de iis, quae Cael
Rhodiginus de Bellini, & Matthiolus
Dononi templo recitant. Ille l. 17. le
antiq. c. 28 ubi plurib. de morsu canis rabi
agit, inter alia quoq; talem medendi rationem

Historia de
templo D.
Bellini.

praescribit; Est in Rhodiginis paludib.
(inquit ille) Divi Bellini templum, mi
culorum frequentia celeberrimum &
fluxu hominum etiam notissimum. E
etæ ædis causa ferè publica est. Pulsus
Divus Patavio, grassantibus nobiliū pl
risq; quod severius sanctiusq; quam
illis probari posset, Episcopum agere
insectantibusq; inimiciter adversariis,
palustre agri nostri solū, quindecim mil
libus passuum Rhodigio distans, dive
rit. Cum manus hominum evasisse v
deretur, canum rabiem non evasit, à qu
bus è vestigio convulsus discerptusque
mox in Divorum indigitamenta relatu
templum in illis emeruit locis, in quo
arca marmorei ferreis oclusa cancell
latet sanctissimū ejus corpus. Templi ve
rò ex necis genere ea est proprietas ce
lestis, si quis clavem sibi quaesierit, qu
ædi

valvæ recludantur, ac ea candente,
 quid rabie agitari orsum sit, attige-
 præsentissimum est remediū, & nun-
 am non verum. *Hic lib. 6 Diosc. c. 37. in*
subsequentia refert: Ierpauci nostro
 tempore habentur à rabido cane demor-
 qui medicos consulant: nam est tanta
 igitur vis, ut omnes quos rabidi ca-
 memorderint, partim ad Divi Do-
 ni templum confugiant, partim verò
 Divi Bellini Sacellum, ubi quibusdam
 morcifixis & panibus characteribus ob-
 natis à sacerdotibus perquam facile
 rantur, ut plurimorum testimonio e-
 idem fateri possum.

Historia
 altera ex
 Matthio-
 lo.

Hic ante omnia notandum, quod tale tan-
periculum non sine periculo vincatur, ut
quit Paræus lib. de venenis c. 15. quam
causam sine mora statim eò allaborandum
è censemus in iis, qui mersu canis rabidi læ-
ntur, ut venenum per vulnus, interdum etiam
issimum, inflicturn foras evocetur, quocirca
id ipsum, si necessest hoc urget, amplifican-
m, in circuitu scarificandum, & sanguis co-
se detrahendus, appositum iis, quæ singulari
pprietate, venenatam qualitatem attrahunt,
i præ cæteris theriaca vino generoso dissolu-
commendatur, durius affricta parti læse,
postea cruore detergo linamentis intinētis
 appli-

Vera cūra-
 tio morsus
 canis rabi-
 di.

Vfus alexi-
pharma-
ci Palma-
rii.

Iudicium
de affer-
tione Cæ-
li Rhodi-
gini.

applicata, mox superpositis allis vel cepis
sale & Terebinthina comixtis, & intritis, qui
admodum Paræus habet. Interius vero mi-
me negligentur illa, quæ virus hoc caninum
cultâ substantiâ vincunt, ubi Palmarius
cæteris antidotis pulverem alexipharmacum
perius propositum commendat, de quo singu-
diebus drachmam dimidiâ hominibus & a
animalibus demorsis exhibuit tanto cum suc-
cessu, ut affirmaret nullum unquam animal
usum esse, quod non tam atroci morbi peri-
lum evitavit.

III. Assertionem verò Cæli Rhodigini
clave templi D. Bellini quod attinet, illam
partim superstitiosam, partim quoque rationi
curationi convenientem iudicamus: superstitio-
sam, propterea quod falsa plebis persuasione ve-
tus quædam sanandi clavibus illius sacelli tri-
buatur, quod tamen fieri nequit, cum res arti-
ficialis, quatenus talis, proprietates quasda
qualitatibus rerum oppositas habere nequeat
licet enim ars naturam imitetur, nunquam ta-
men ipsa per se sola naturalem producit effe-
ctum: partim verò curationi naturali conveni-
entem iudicamus illam assertionem, quatenus
ejusmodi clave candente morsus inflicti exuri-
tur, qua ratione venenum elicitur, vulnus aper-
tum conservatur, & virus illud minus ad inter-
nas corporis partes se insinuat: Etenim verum

quod habet Dioscor. l. 6. c. 38. ubi inquit:
 intra virulentos ictus ustio expeditis-
 simum auxilium est, utpote cum ignis
 atra viribus præster, siue quod virus
 ner & ferri penitus non pariat: si-
 quod pars ignem experta postea non vulgare
 adamentum curationi præbeat, manente diu-
 exulceratione. Adjuvat naturam in expel-
 lo firma phantasie persuasio, quæ vel sola
 rimos gravissimosque morbos non raro curat,
 madmodum supra decad. 2. quæst. 10.
 ribus monuimus. Matthiolus porro sibi ipsi Matthiolus
 abiliter respondet, inquit: Cogitanti sibi ipsi re-
 ai quonam pacto id tam facile eveni- sponder.
 nonnullæ se obtulerunt rationes,
 is liberè dicam. Haud dubiè in pri-
 divina auxiliatur gratia: quippe cum
 i parum molestiæ, malique, morsu ca-
 rabidi affectis inferre possint Caco-
 mones, ut qui in atrabiliis humori-
 suam habeant sedem, iique exorci-
 is cedentes abeunt, & afflictorum
 spora munda relinquunt, sublato se-
 n veneno. Illud præterea addiderim,
 od fortasse sacerdotes ipsi aliquod
 his occultum habent antidotum, quod
 bus illis admiscentes ægris devo-
 dum præbent, vel id aliquo in potu
 endum exhibent. His denique accedit
 magna

magna laborantium fides, quam susce-
pit Deus Opt. max. cujus solius munera
omnia nostra delentur incommoda,
quæ omnes auferuntur ægritudines:
ille.

QVÆSTIO III.

*An lue venerea correptis conveniat s-
guinis missio?*

Origo
morbi Gal-
lici.

I. Luem Veneream alij morbum Gallicum
ly Neapolitanum vocant, propterea quod Ca-
lo VIII. Galliarum Rege cum Alphonso Nea-
litano bellum gerente circa 1496. annū; ju-
Beniventum, originem suam habuisse fe-
tur, licet Reusnerus Exerc. I. de Scorb.
Indorum historiis confirmet, eundem affectū
longè antè fuisse, ita ut & ipsi Hippocrati
ignotus videatur, ubi considerantur illa, q-
lib. 3. Epid. sect. 3. de signis Indici morbi p-
feruntur. Ad quod verò genus morborum
affectus pertineat controversum est apud au-
res quidam eò inclinant, ut luem veneream
intemperiem calidam & siccam statuere con-
tur, quos doctè refutat Palmarius lib. I.
& sicca? lue Venerea c. I. quia calida sicca intemper-
es tam subito non afficit corpus, ut morbus Gal-
licus, neq; protinus tot diversa producit symp-
mata: immo quomodo calido sicco alexiterio,
mirum guajacino ligno malum hoc mitesceret
vel radicitus crederetur?

Has & similes difficultates vidit Mercurialis lib. de morb. gall. c. 1. qui morbum hunc in qualibet intemperie constituit, sed tanta cautione, ut character huius morbi sit intemperiei certus quidam gradus & modus sic incognitus, per quam determinationem litam omnes difficultates solvere conatur. Intamen cum modus ille intemperiei unius effectus causa statuatur, necessario sequitur, eadem peculiarem malignitatem ab omnibus intemperiebus diversum includere, qua ratione ens volens Mercurialis concedere cogitur, verbum hunc esse morbum ab intemperiebus diversum.

An certus gradus cuiusque intemperiei constituat hunc affectum?

Ut igitur hanc etiam difficultatem effugerent Capivaccius lib. 5. Pract. par. 2. Herc. Saxon. lib. de lue Vener. c. 1. seq. ac Montaldus lib. 2. de hom. Sano p. 11. idcirco putarunt, luem veneream non esse morbum, sed causam agentem a tota substantia producentem morbos diversos in intemperie, in compositione, in solutione continui tot, quot sunt ulcera, gummata, dolores & reliqua, et hoc morbo affecti patiuntur. Sed quod hi quoque nodum in scirpo querant experientia confirmat, qua docemur ulcera, tumores atque intemperies venereas malignitatem quandam singularem includere. quod ratio quoque suadet, cum quodlibet agens sibi simile producere conatur.

An lues venerea non sit morbus, sed causa morbi?

V.

Hanc

Luem vñ. IV. Hanc ob causam recipimus sententia
 neream es. Fallopii lib. de morbo Gallico c. 2
 se morbum paræ lib. 18 Chirurg. c. 1. Palmarii lo
 rotius sub- citato, Mercati lib. 1. de morb. gall. c.
 stantiz? & 2. Columbæ lib. 1. de peste c. 24 & ali

rum, qui statuunt morbum Gallicum esse mor
 bum totius substantiæ, quod maximè patet in
 ex contagio, quod omnibus affectibus hic con
 currentibus convenit, tum etiam quod in man
 festis qualitatibus primum nulla vehementi
 mutatio observetur, propterea quod agens o
 culto modo patiens suum adequatum afficia
 Quatenus autem ulcera & tumores in hoc aff
 etu non sunt ejusdem generis cum alijs, eaten
 etiã non cedunt medicamentis ratione inuen
 tis, sed totus morbus ijs curatur, quæ ab occulti
 substantia agunt: Adde quod causam obline
 at a tota substantia corpus humanum afficien
 tem, scilicet peculiare quoddam venenum, quo
 juxta Saxoniã in incipiente morbo vaporosan
 substantiam, in antiquato verò crassos potissi
 mum & pituitosos humores corporis humani
 præter naturam afficiat.

Quznam
 pars pri
 mò afficia
 tur in mor
 bo Galli
 co?

V. De parte laborante varia sunt opini
 nes, ubi nobis præ reliquis arridet assertio
 Mercati l. 1. de morbo gallico c. 1. &
 Fallop. tract. de morb. gall. c. 13, quo pri
 me

venenum luis venerea jecur afficiat : quam-
 enim & aliae partes ledantur, ut patet in
 hie, corde, pulmonibus, faucibus, partibus
 vitalibus &c. non tamen in illis perpetuus &
 stans est affectus, sed mutabilis & incertus :
 jecoris operationes in omnibus hac lue pollutis
 iantur, quod patet ex gravitate totius cor-
 us, coloris immutatione, plurimorum ex-
 mentorum collectione, & sanguinis à natu-
 statu declinatione, quam consequenter plu-
 alij effectus pro diversitate subjectorum di-
 si subsequuntur, quam ob causam verisimi-
 est, hoc venenum propter singularem & cum
 & connexionem, quam humores, cui
 idet, cum jecore tanquam officina propria
 idet, ipsum jecur afficere, maxime cum in-
 i jecur & sortiatur cum jecore
 ciendi corporis majorem, quam cum quo-
 alio membro, secundum Mercatum. Ve-
 m tabes putrescentium pulmonum in phri-
 contagio pulmones, & dysentericus af-
 us intestinorum intestina aliorum & non a-
 corporis partes ex singulari proprietate
 it, sic etiam hic eadem videtur esse ra-

Querim⁹ autem an loc venerea Pro Qua-
 treptis vena secanda? Quidam ex toto stione pri-
 V 2 negent tiones ne-
 gantur.

negant, propterea quod affectus videatur esse frigidus, cui venæsectio minimè convenire videatur. Adde quod plerunq; cum bubone venæ sectio malū invadat: at hic minimè probatur venæsectio, propterea quod natura motus, quomaximè peccantē materiā expellere conatur, impediatur, venenū ad viscera vicissim revocetur, & bubones tardius ad suppurationes perveniant.

Affirmati-
væ ratio-
nes.

VII. Alijs affirmativa placet, quibus Mercurius lib. 1. de morbo Gallico subscribit, h. verbis: Censemus primò mali accessum sanguinem esse mittendum, tum plenitudinis auferendæ ratione, tum vero purgantibus, quæ vehementiora debent esse, expedior liberiorque via substat, tum ultimo ut ex jecore major sanguinis portio educatur, ne in majorem materiam copiam, aut ad plures corporis partes se veneni virulentia extendat, ut frequentissimè accidisse comperimus in his, qui ut infamiam fugiant, occultè & religiosè cavent, quo minus aliquis hujus malis principium intelligat, &c. Idem Fallopius innuit tractatu de morbo Gallico cap. 30. dicens: Cum evacuandum corpus, primum secamus venam lenitione aliquâ præmissa vel per Cassiam vel per serum vel per Syr. rosat. solut. Secamus autem venam, ut primum temperemus ebullitiones

nem in hepate, secundo ut inminuas materiam alterandam medicamentis ad evacuandam : tertio cum morbus per contagium & inficiat hepar, ad quod fit concursus humorum, fiet rellatio à partibus intrinsecis ad extrinsecas.

III. *Has ob causas omnino sanguinis Affertio*)
 sionem convenientem iudicamus, ubi sc. non propria.
 bitò sed per intervalla detrahatur, ut minus
 res labi contingat : imò non raro reiteratur
 sanguinis missio, cum ulcera inflammantur,
 dolores exacerbantur aut alia accidunt vene-
 ctionem indicantia, quia Mercato teste,
 audacius in his quam in sanis aut alio que-
 morbo laborantibus sanguis mittitur : pra-
 tat enim inquit ille, corporibus pesti-
 era hæc lues nescio quam virium firmi-
 tudinem & roboris integritatem. Nec
 obstat quod quidam hoc remedium improbent,
 propterea quod frigidus videntur affectus, ut-
 que cum pituitosus sanguis abundans in ca-
 lavribus Gallicosorum incisus non semel inven-
 us sit, quemadmodum classicorum autorum
 quidam testantur; non, inquam, hoc obstat,
 quia tale quid potius ex accidenti fieri videtur,
 ab usum argenti vivi, quod pituitosorum hu-
 morum copiam oppidò colligit. Quod autem
 bubones attinet, in illorum præsentia dictas ob-

causas sanguis non detrahatur, quamdiu materia adhuc affluit: at flexione cessante sanguis aliquando detrahendus, quia deconerata natura facilius in bubonibus pus conficit, quod maximi momenti est in eorum curatione, habet Mercatus. Plura qui vult videat apud Fallopium citato loco.

QVÆSTIO IV.

An caro viperina conducat Elephantiasis?

Carnem viperinam antiqui commendante.

I. Inter antiquos Galenus hoc asserit praefertim lib. ii. simpl. § de carne viperarum quinque referens historias de Elephantiacis uiperarum sanatis, quas copiosè resoluit Joh. Baptista Sylvaticus histor. 71. subscribuntq. Gal. Paulus lib. 4. de re medica cap. 1. Oribasius in 6. Synops. c. 5. & lib. 3. de morb. curat. cap. 62. Aëtius 4. Tetrab. 1. serm. 123. cap. qui modum preparandi singularem proponunt.

Contrarius est Palmarius.

II. Et si v. Julius Palmarius lib. de Elephant. cap. 9 tam propria quàm Fernely auctoritate & experientia veterum assertionem improbet, dum inquit inter alia: Theriacam Elephantiacis multis, qua methodo veteres præcipiunt, præbui. sed nullo profectus, quæ res effecit, ut viperas ipsas aliter atque aliter apparatus experiri aggressus sim, quas tamen nihilo plus opis

is afferre comperi: *nihilominus tamen* Contra
contraria experientia inter recentiores etiam ad- Palmarium
vidus Vidius part. 2. med. sect. 2. est Vidius
lib. 5. cap. 8. dicens; habet vipera vim tota & Solenander.
habitantia per quam efficit, ut extima
res corporis affecta, quasi serpentum
affecta resolvatur & decidat. Plur-
is autem modis datur &c. quod non
tantum a Galeno relatum fuit, sed fre-
quentatum quoque Romae memoria no-
ta a Gilberto Medico Germano, qui &
& alios hoc vitio laborantes eo reme-
dio curavit, &c. Idem Solenander habet
lib. 1. consil. 25. dicens: Mihi vero se-
quenti experimento alius in simili & gra-
uori casu in Italia curatus est. Accipio
mas aut tres vipers, vel totidem alios
serpentes, concindo vivos, & adiecto
multo hordeo decoquo in aqua quo ad
hordeum tumeat accreper, hordeo eo &
alia serpentum carne pullos Gallinaceos
multo continuo alo, nec aliud alimen-
tum suppedito. Solent pulli postquam
quorundam dies enutriti sunt, implumes e-
vadere, & tandem rursus plumis vesti-
ri. Vbi igitur per multos dies ita alti sunt,
culatim incipio agrum horum carne, &
urnum eorum iussulis alere. Hoc re-
cedim comprobatur est experientia.

Decisio
questionis.

316

DECAS

III. Nos licet observatione propriâ
presentem decidere nequeamus, verisimiliter
men potius affirmativam quàm negativam
cludimus, perpendendo, quod omnibus fere
dicis consentientibus trochisci de carne viperæ
confecti basin theriacæ constituent, propter
quod maximè venenis resistent non manifestis
qualitatibus, quibus juxta Gal. caro viperæ
cat, vehementer digerit & mediocriter calu-
cit, sed occulta quadam proprietate, quam
terius post Vidium & Solenandrum declar-
conatur Quercetanus lib. pharm. dogm.

Cur veteres
in vipera-
rum natu-
ram inqui-
siverint?

Cap. 18. demonstrans, quod antiquiores na-
ram viperarum expiscari conati sint, cam-
caussam, quod viderent, inter alios serpentes
perâ solùm & colubrum, exuvias tempore re-
no deponere & quasi juvenescere. Prasumen-
binc igitur atque credendum esse putat in vi-
ris & colubris nō tantum ad sui conservationem
sed in aliorum quoque usum concessum esse
naturalem quendam instinctum, quo pretiosum
naturæ balsamū, in quo omnia animantur
vegetantur, copiosè attrahunt, atq; verno te-
pore potissimum, ubi illud ipsum in exaltatione
sua est, ab igne cœlesti potenter elevatum & e-
citatum (eodem abunde vigent, ita ut non
lūm renouentur, & exuvias suas abjiciant, j-
insuper etiam universalem Medicinam,
omnem scabiem, lepram, Elephantiasin, ven-
nun

mq³ constituent. Quod ipsum Horat. A-
n. etiam innuit lib. 4. tom. 2. cap. 16.
cens; neminem esse arbitror, qui ne-
iat viperam habere hanc facultatem
novandi spoliū antiquo relicto; imò
hoc proprium est omnium ferè serpen-
m. Indicatio pro sanando Elephante
otissima est, remove totam superfici-
an corporis tanquam corruptam, disso-
ntis ex ipsa humoribus malis & vene-
atis, & horum loco substitutis novis:
im igitur viperæ hanc facultatē habe-
nt efficiendi in seipsis, rationi conso-
um est eandem habere in aliis.

V. Hinc verisimile quoque redditur, quod
abet Cælius Rodiginus lib. 18. lect. an. Singularis
iq. cap. 35. nimirum amare vipers balsami observatio de vipers.
succum in Arabia nascentem, quo aluntur plu-
rimum, ejusque umbram: nam & in odori-
feris sylvis (pergit idem). Serpentes, sive
serpulas, ut veteres loquebantur, reperi-
ri frequentissimas traditum est, & scri-
bit Bibliothecæ quarto Diodorus. Vbi
verò Arabibus appetat tempus Balsami
succulentum excipiendi humorem, Scy-
talas fert unusquisq; duas adversum vi-
peras: quippe invicē iis allisis, sono illas
abigunt. Interfecisse namque cavent
cum primis, Balsamo sacras opinati.
Quod si quem fortē mordicus apprehen-
derint

derint, fit vulnus perinde ac ferro il-
lū, sed veneni timor nullus: quando cum
pasta odoratis viperæ virulentiam leth-
lē aliās, mitiore permutant potestate &

In vipera-
rum carni-
bus esse a-
lexiphar-
macum

V. Patet igitur non propterea viperarum car-
nes Theriacam ingredi, ut tanquam veneni
per similitudinem alexipharmaca ad venenum
expellendum q manu ducant, quod placuit
Bartholo Maranthæ, quem Thomas Lo-
dā. de pestis phænomen.: sequitur, vel ut vene-
resistant quatenus nimirum venenum alteri ve-
neno contrarium esse potest, ut homo liberetur
propterea, quod duo venena contraria seipsa
corrumpant in corpore nostro, quod placuit Ju-
berro dec. 2. Parod. 9. & lib. de pest. 1.
fin. quæst. 5. cum hac ratione non præser-
vationis, sed tantum curationis gratia The-
riaca conveniret, sed quatenus in ijs non vene-
num, sed potius alexipharmacum contra vene-
num latitat. Non enim ex toto vipera venenata
est, sed in certis tantam partibus venenum ge-
rit, in capite potissimum respectu dentium &
gingivarum atque vesicula fellea quemadmo-
dum Angelus Abbatius de natura vipe-
rarum observavit: in reliquis partibus vis resi-
stendi veneno latet: hinc produnt Naturalium
aliqui (inquit Cœlius Rodiginus lib. 6.
lect. antiq. cap. 16.) eos qui aliquando vi-
pera

Si jecur coctum hauserint, nunquam postea Bezoardi-
um à serpente. cum ani-

Nec quotidiana deest experientia, quâ Be-
zoardium animale, quod quidem ex vertebris
de dorso, quidam ex corde, epate & lingua,
quidam ex vertebris cum dictis partibus in pul-
verem redactum contra omnis generis venena-
ris laudibus extollunt, de quo viris doctis libe-
re iudicium relinquimus.

QVÆSTIO V.

Si excretorum diligens ad occultiora loca
remotio tempore dysenteria pesti-
lentialis sit necessa-
ria?

Affirmatur
quæstio.

Omnino: videmus enim quod tempore dys-
enterie pestilentialis quæ cum malignitate qua-
dam plures in uno loco simul afficit, major sit vis
contagij in expirationibus venenatis excreta-
tis, quam in quotidiana laborantium conversa-
tione, quapropter astantes non admodum infi-
ciuntur ab egrotantibus, nisi cloacis cum iisdem
munibus utantur. Commodissimum igitur
erit, ut quicquid ab egrotantibus dejicitur,
ex terra obruatur.

Cur potius
ab exhala-
tionibus
excreto-
rum infici-
antur ali?

L. Quæ autem fiat, quod potius ab exhalationi-
bus excretorum, quam ipsis laborantibus alij infici-
antur, præsertim cum in peste & alijs
affectibus

Responde-
tur.

affectibus malignis per expirationem oculis
à vivente corpore prodeuntem potissimum
contagii serpat, in alios. Sed notandum in
enteria malignitatem adesse non respectu
us, quia morbus hic universalis non est, sed
tione specifica & maligne corruptionis illor
humorum, qui intestinorum exulceratione
fœtidam generant. Quatenus autem
corruptio specifica, singulari cuidam parti,
mirum intestini, & non simpliciter toti con
traria & inimica est, eatenus facillime recipit vi
vim suam exeret tunc temporis, ubi quis ali
modo dispositus ad cloacas egrotantium ac
dens, per inferiorem gutturem (ut Plautus
quitur) venenatas expirationes excretorum
cipit.

Cur pluri-
mum vale-
at imagina-
tio & ti-
mor tem-
pore Dys-
enteria?

III, Iuvat hanc infectionem admodum
mor et consternatio, quæ in hoc affectu plura
pius præstat quam in ipsa peste, propterea qu
hic morbus magis in humorum & spirituum co
motione consistat, quæ pro imperio phanta
diversimodè fieri potest. Etenim in peste licet
sit timor & consternatio, non tamen infectio
eri potest, nisi vel per contagium, vel ex cor
ptione contentorum venenum pestiferum ac
dat: at in dysenteria hoc ipsum necessarium
non est, quia fieri potest, ut ex commotione su
ci acriores ad intestina confluant, exulcerati
nem ibidem producant, & consequenter si

Dysenterium efficiant; quid enim in com-
muni humoribus & spiritibus imaginatio
est, alibi monstravimus.

Vide tract.
de conf. &
& crucor.
cadave-
rum.

QVÆSTIO VI.

*An in sudore Anglico sal absinthij
conveniat?*

Horrendus fuit affectus, qui anno Salu-
1486. populariter in Anglia grassari capit
postea 1525. inferiorem Germaniam, Gal-
liam, Hollandiam & finitimas regiones perva-
sus est, cum tanta truculentia, ut vix cente-
nus quicquam valetudinem recuperaret, sicut ha-
Reusnerus lib. de Scorb. exer. 1. Erat
tunc sudor tam funestus & lethalis, repente
in gravissimo capitis ardore & ventriculi in-
flammdio invadens, ut antequam à Medicis inve-
stigando de eo aliquid conjiceretur, agros ani-
ma exueret, ut inquit Quercetanus lib. di-
c. polyhist. sect. 2. c. 1. vocatur à V. Viero
lib. de morb. incogn. febris diaria pestilen-
tialis, cum intra viginti quatuor horas vel ad
mortem vel ad salutem terminetur, cui remedio
magis presenti succurri non potest, quam pro-
pinatione & continuatione sudoris, omni frigo-
re ambientis qualitate penitus vitata. Hinc
et loco Quercetanus; Remedium inven-
tum fuit huic malo, ut qui interdum cor-
ripie-

Sudor An-
glicus
quid sit.

Remedium
febris An-
glicæ.

eius reme-
dia.

ripiiebantur, mox ita ut induti erant lectum peterent, qui verò noctu aut intratis deprehensi, sine ullo motu (nisi la vel minima iactatione) ad vitandum frigus, quod sudorem sensim & leniter distillatum impedit, lecto affixi perseverarent, donec sic sudando quinquaginta. horis à cibo & potu omnino abstinentendo, pristinae valetudini restituerentur.

Affirmatur questio. II. In hoc affectu num sal absinthii conveniat quærimus. Affirmativam cum VViro tenemus, propterea quod hac ratione naturam adjuvemus in sudore promovendo, venenum per habitum corporis expellendo: nam eo summis viribus allaborandum, ut protinus venenum expellatur, & vires corporis adjuvantur.

Experimentum VVierii.

Præstat hoc VVierius primò per usum Electuarii quod recipit spec. liberantis ℥ij coral. præpar. Marg. præp. ana ℥ij. cort. citri, Rad. Tormentill ana ℥ij flor. sulphuris ℥j. Theriacæ Andron ℥iij, Cum syr. acetosi. citri q. s. fiat Electuarium de quo Di. cum aqua Card. bened. vel scabiose statim in principio præbeatur, ut natura citius per sudorem venenum expellat. Huius loco salem absinthij ℥j. in aq. appropriatis exhibet, ut & ejus salis oleum gutt. aliquot propinat, quod citius ab aegris assumitur, & miræ effectus in venenis expellendis, & natura confirmanda possidet.

QVÆ

QVÆSTIO VII.

*An spasmus pestilentialis eandem cum
Scorbuto curationem ha-
beat?*

*Morbus convulsivus germ. die Krie-
rauchten/ Krampfſucht oder Ziehen- Morbus
nicht olim familiaris fuit in his regionibus: convulsi-
um anno 1596 & 97. VVestphalia, Co-
m. Agrippinensem, VVitgensteinensem &
aldacensem Ducatum, Haſſiamq; noſtram
ulariter invaſit, unde facultas Medica Mar-
purgensis Academia tunc temporis de ſpasmol-
peſtilentiali tractatum conſcripſit. Eſt autem Spasmus
niente Reuſne o de Scorbuto. exer. 1. peſtilentia-
tatio convellens ex peſtilentibus ichoribus & lis quid.
lignis vaporibus nervos vellicantibus ſcaturi-
quod quaſi intento digito monſtrant affe-
s, in quos malum deſinit, ut ſunt morbus Her-
cus, reſolutio nervorum, veternus, mania,
mbago, paralyſis & convulſiones artuumq;
quaffationes, vel ut Marpurgenſes deſini-
Spasmus peſtilentialis eſt intemperies con-
ioſa nervorum & tendinum, ex venenatis
cilaginibus & vaporibus perſonens, quæ
diverſitate naturarum cum præternaturali
ſione & convulſione membrorum, Epilepſia,
erno, delirio cum vel ſine febris manifeſta.*

Pates

Antecedens causa
spasmi pestilentialis.
Causa ejus
antecedens.

II. Paret hic causa proxima affectus, remota seu fovens interna subiicitur, nimirum contentorum circa ventriculum mesenterium, jecur ac lienem specifica corruptio, à causa externa, cruditate ciborum assumptorum centemporibus, potissimum tempore famis oboritur. Cum autem antecedens Scorbutici causa consistat etiam in peccantibus humoribus circa coctionem viscerum, quemadmodum de Scorbutico exer. 1. num. 10. demonstravimus, circo queritur an Scorbutici curatio conveniat etiam in tali, pestilentiali spasmo, praesertim cum experientia testetur, convulsivos motus Scorbuticis etiam non raro observari.

n.

Rationes
pro affirmativa.

Resolutio
questionis.

III Videtur sane prima fronte defendenda questio affirmativa, propterea quod affectus uterq; quo ad causam antecedentem conveniunt, tamen notandum est, quod licet antecedentis causae respectu adsit similitudo, minime tamen quoad specificam corruptionem eadem est ratio, quocirca curationis indicatio vocatur, quatenus hic non solum ad peccantem superfluum materiam antecedentem respiciendum, sed simul quoq; medicamentis alexipharmacis cordi contra venenatam qualitatem & appropriatis cephalicis capiti, nervosq; generi, succurrendum est. Formantur ergo curationis indicationes nimirum ut crudi peccans materiam

ex qua venenatae exhalationes prodeunt, per Indicatio-
 ras in evacuetur, membra αἰματώσας dica- nes curati-
 onfortentur, ac nervosorum genus robore- va in hoc
 affectu.

Hanc ob causam pro dictis intentionibus
 lex remedium genus à Marpurgensibus præ-

bitur: 1. Electuariū purgans: 2. Antido- Remedia
 i nervosum genus corroborans. 3. Pulvis approprias
 fortans. Electuariū tale est R. El. Dia- ta in hoc
 n. solut. Vnc. iij. El. de succo ros. Vn. ij s. affectu.

idoti convulsivi Vnc. ij. pul. Hermodactyl.

à cort. super. mundat. Turbith albi boni;

le mundat. & correct, ana ℥j. diagryd. Ca-

rei ana ℥j. costi, Zingib. Garryophyll. ana ℥j.

rutæ, Cymini, croci an. ℥s. Misce & cum

ros. solut, fiat Electuariū, dosis uncia di-

lia plus minus. Antidotum convulsivum ta-

st. R. rad. pæon. visci querc. ana unc. ij. Ca-

. Salvia ana Vnc. i. baccar. lauri, cranii hu-

ni usti ana drachma ij. Theriacæ Mithridat.

Vnc. Xij. Mellis despumati q. s. fiat Electu-

um Theriacale. Pulvis convulsivus talis est.

pulv. ex radic. vincetox. Elenii, succisæ, ga-

phyllatæ, Pæon. an. Vnc. j. s. baccar. lauri

5. com. salvia, serpilli, Hor. anthos ana

ij. spec. diamosn. dul. Plires archont. Dian-

is ana ℥j. misce & fiat pulvis.

Hæc remedia frequenti usu confirmata in

tiam lectoris inscribere volumus, præfer-

Antidotum Convulsivum

*pulvis
diagramma
a pæon. lauri
spec. diamosn.*

Observa-
tio pro-
pria.

tim cum ipsimet propriâ experientiâ anno præcedenti successum eorundem observaverimus. Quamvis enim hoc tempore Dei gratia malum omnino sileat, nihilominus anno superiori puella, Clariss. cujusdam Professoris in hac Academia filia, quæ olim eodem affectu laboravit, scurridivam patiebatur, cui morbo cognito statim aliquot vicibus Elect. extract. sol. sen. cujus tractatu de Scorbuto mentionem fecimus, per evacuandâ materiâ cum successu exhibuimus. tanta subsequente materiâ corruptâ dejectione ut tolerantiam ac vires integras admiraremus. deinde per octiduum pulveris convulsivi Magn. purgensium drach. dimidiam jejuno stomacho cum haustu brodii cujusdam præbimus, quibus per actû vacuationem reiteravimus, pulveris actû continuationem per septimanam unam alteram imperavimus, quibus remediis Dei gratia malum convulsivum mox ab usu medicamentorum sensim remisit, & puella in hanc usque diem à truculenta morbi exacerbatione libera fuit.

QVÆSTIO VIII.

An scorpionum ictus respectu similitudinis, inuncto Scorpionum oleo curetur?

Affirmatur I. Placet questionis affirmativa, propter
questio. quod similem operationem respectu similitudinis

in quibusdam affectionibus manifestis quo-
e deprehendamus: etenim nullus est, qui non
servaverit, partes nostri corporis valde refri-
ratas aquæ gelidæ immersione pristinum vi-
rem recipere, quam ob causam facile credi-
us amico nostro Guilielmo Fabricio libr. Observa-
tio de mē-
bris refri-
geratis.
Gang. cap. 10. ubi refert usitatissimum
se septentrionalium regionum incolis, manus,
desq̃, imò interdum totum corpus, gelu rigi-
um in aquam frigidam aut nivem immerge-
, neque in diversorium ingredi, aut ignem
propius accedere, nisi egregie prius manus, ex-
rnum nasum & auriculas plurimā nive per-
icuerint. atq̃ hinc hydromel cum pulvere ci-
am. caryophyll. & Macis exhibere, & judo-
es in lecto provocare, corpusq̃ item calescere.
quamvis autem Lemnius lib. 4. de occult.
at. cap. 20 ad antiperistasin hunc effectum
ducere conetur, verisimilius tamen esse puta-
mus, cū aliis illud ipsum potius similitudini tri-
buere, cum videamus ex ovis & pomis congelatis
rigus foras sensibiliter evocari, quando geli-
lam in aquam aliquandiu merguntur.

Observa-
tio de mē-
bris refri-
geratis.

Ratio af-
firmatio-
nis pro
quæstione
principalī.

1. Quod si quo ad qualitates manifestas talis
pparet effectus, ut simile à simili afficiatur, cur
non multo magis illud ipsum quoq̃ statuendum,
le quibusdam alexipharmacis, & potissimum in
presentia de Scorpionum oleo, quod ictui levi-
er inunctum venenum respectu similitudinis

X 2

attra-

atrahit, adeoq; corpus humanum ab eodem li-
berat. Imo & ipsum Scorpionis corpus contra-
sum & appositum idem præstat, quemadmodum
patet ex Foresto lib. 10. obser. 67. & Thad-
duno in miscel. cap. 9. Quæ enim alexiteri
admota juvant, ea aut proprium virus extra-
hant, aut quadam naturæ similitudine vene-
num ad sese alliciunt ut inquit Iobertus dec.
2. parad. 9.

QVÆSTIO IX.

*An amuletum ex arsenico præserve
ab infectione pestiferâ?*

Ratio af-
firman-
tium.

I. Occasione præcedentis quæstionis ad hujus
declarationem devolvimur. propterea, quod plu-
res inter eos qui affirmativam tenent, id ipsum
ea ratione fieri statuunt, quatenus Arsenicum
per similitudinem venenatas evaporationes ex-
trahit, ubi regioni cordis & arteriarum mani-
festarum applicatur, ut patet ex Anton. Por-
ro lib. 2. de peste cap. 48. Cæsalp. lib. 1.
ar. med. cap. de ven. Iordan. tract. 3. de
peste Phænomen. cap. 9. Ruland. de feb-
Vngar. cap. 8. quæst. 78. licet aliam, sed mi-
nus probabilem rationem adducat Heurniu-
de peste cap. 8.

Afferunt
alii con-
trarium.

II. Etsi verò τὸ δῖον facilimè concedatur
nimirum ob similitudinem pestiferæ quæritur
tale quid interdum fieri posse, non tamen omni-
no fir-

firmum esse videtur τὸ ὅτι, quod scilicet a-
 letum ex Arsenico singularem in preservan-
 virtutem habeat, quemadmodum satis patet
 is, quæ Gerardus Columba lib. 2. de
 st. cap. 17. Hercules Saxon. lib. de Pli-
 cap. 53. & Horatius Augenius lib. 3. de
 lle cap. 27. in partem contrariam addu-
 nt, quibus commotus in præsertione tempo-
 pestis nulli unquam amuletum ex Arsenico
 ascribere volui, sed felicissimo successu potius
 usus sum, quæ singulari balsamica virtute
 lozem nativum roborant, spiritusq; consor-
 nt, quale est amuletum D. Jacobi Horstii
 m. quod recipit. Benzoi, Storacis cal ana ℥ 5.
 dani Opi. ℥ j. ℥ ij s. cort. citri 3j. Santal. ci-
 ni Majorane, Rosmarini an. ℥ j. ol. cinam.
 tt. VI. Macis gutt. VII. cum tragac. in aq.
 far. solut. f. massa, dentur ℥ ij. in syndone pro
 gione cordis. Liberam tamen & huius cuilibet
 linquimus iudicium, nec inquirendi discen-
 q; studium pertinaci quadam opinione præ-
 ncepta deponimus.

Q V Æ S T I O X.

*An Carbunculus eandem cum Gangra-
 na curationem habeat?*

1. Anthrax, carbo, carbunculus, Avicennæ Anthrax
 ana & ignis Persicus juxta Gal. lib. 2. de seu carbū-
 t. curat. cap. 1. & lib. de tum. cap. 9. sit a culus quid.

anguine calido, quando nimirum fervens in

X 3

partem

partem quandam irruit, eam exurit & crusto-
sum ulcus excitat, in cuius circuitu phlegmon
fervens, gravemq; dolorem excitat deprehendi-
tur, testeloberto. Notandum v. rō quod praeipu-
pars carbunculi, quae morbo dedit denominationem,
usta, & in carbones quasi conversa videat-
tur, quam ob causam sensus penitus expers est
& sphaceli modo tractatur, aut medicamentis
aut ferro siderationem circumscribentibus & li-
mitantibus.

Negatur
curatio.

II. Cum autē Gangrena iuxta Gal. lib. 2. d.
art. cur ad Glauc. c. 9. fiat, quādo pars aliqua
dispositionem ad perfectam mortificationem ob-
tinet, idcirco patet aliam hic esse curationem
quam in Carbunculo, quia non raro fit ut Gan-
græna corrigatur, & pars in statum naturalem
restituatur, evacuatis evacuandis. & admodis in
qua partē à putredine vindicant, quod aliā at-
alia ratione fieri solet, quatenus ipsius Gangra-
nae causā multiplex est, & non solum ad ma-
nifestarum qualitatum excessum refertur, se-
multoties quoq; venenatis occultis agentibus an-
in corpore nostro genitis, vel exterius acquisitis
producitur, de quo vide Guiljel. Fabric. tract.
de Gang. & Sphacelo.

Haecenus in centum gravissimos nostri corporis
affectus, quoad cognitionem & curationem in-
quirere voluimus, jā concludentes Deo ter op-
Max. vero corporis animiq; Medico, per quem
sumus, movemur & operamur, gratias
immortales agimus.

ST

EQV VNTVR QVO-
VNDAM EPISTOLÆ ET OB-
ervationes, ad aliquot problematum
ulteriorem declarationem
inservientes.

E PROBLEMATIBVS MEDI-
cis in genere, aliq. lucubrati-
onibus Auctoris.

ACHARIAS BRENDelius,
Philos. & Med. D. ac Professor in
Acad. Ienensi meritisissimus,

GREGORIO HORSTIO Med. D.
& Professori in Academiâ
Gießenâ.

Grata mihi fuerunt literæ tuæ, Cla-
rissime & Excellentissime Vir, Du & ami-
corum honorande, tum quod constantis tui in me a-
moris, de quo nunquam dubitavi, testes essent,
tum quod de bona fortuna tua, & nova provin-
cia dignitatis plena referrent: tum deniq; alia
unctarent publica, privataq; nimirum de in-
cremento Academiae vestrae Orthodoxam Ecclē-
siæ doctrinam foventem & propugnantem, de suc-
cessu operarum tuarum, & de Iungermanni
stus, planè nati ad Botanicen, commoditate.

X 4

Gra.

Commen-
datur usus
Chymia-
triae.

Gratias itaq; tibi ago pro sinceritate affectus et
gaudio me tui: Academiae autem vestrae, & tibi
Jungermanno, cui salutem adscribo, ex ani-
mo gratulor, atq; ut istam prosperitatem publi-
cè, privatimq; Deus fortunet ex animo precor.
De munere autem tuo tam præclaro, lucubra-
tionibus scilicet tuis, & accuratè elaboratis
Scorbuto Disputatione malo tacere, quam pau-
ca dicere. Placet enim mihi quod his ipsis uti-
lissimis laboribus excitare voluisti tum Medi-
cae Candidatos, tum è Medicis etiam nonnullos
ad accuratius & penitus considerandam tum
Scorbuti, tum etiam aliorum affectuum natu-
ram, &c. Placet etiam vehementer, quo-
cumque vulgaribus remediis Chemica conjunger-
voluisti, quibus profectò in hac effata mundi se-
necte & hominum intemperantia carere non
possumus. Fortasse plura occurrent mihi præ-
dicatione digna, cum per otium istas lucubra-
tiones evolvam. Iam enim obiter & per tran-
sennam quaedam inspexi, &c. Remitto pro-
gramma, adjectis quibusdam aliis, quæ pro hu-
manitate atq; candore tuo boni consules. Bene
vale, Iena 26. Martij 1609.

TOBIAS FISCHERVS D. ET
Medicus Reipub. Suidnicensis in Si-
lesia celeberr. Eidem.

S. S.

Serius ego literis tuis respondeo, Clariss.
 atq; Excellentiss. mi Domine Horsti, ami-
 ce singulariter honorande. Reddita mi-
 amq; & illa serò sunt, aliàs profectò non tam
 scribendi vices istas protulissim. Sed &
 turius id facere vetare aliquo modo videban-
 occupationes, cum meæ, quas mihi nuptia-
 n filia meæ primogeniæ apparatus, tum tuæ,
 us tibi nova illa & honesta Professionis tuæ
 ditio cumulatim aggregavit. De qua ex a-
 no tibi verè gratulor, & ut tibi in decus &
 morem, literariæq; Reipubl. commodum atq;
 rementum illa cedat, Deum unicè precor.
 teram ad problemata tua me converto Medi-
 quæ Deus bone! quam ad gustum & sali-
 n meam: novit ille, me non fallere, etsi hoc
 im vel auribus tuis, vel gratia aucupanda
 re, non propitium eum mihi optem. Miror
 summi facio, ut & quæ hætenus à te profe-
 sunt omnia, quæ sane etiam ætas & usus
 gū, magisq; confirmabit, ut te singulari fato
 illustrandam hocce modo artem nostram Me-
 cam excitatum esse certo mihi persuadeam.
 semper mihi placuere illi, qui principia Hip- Hippocra-
 ratica cum Hermeticis conjungere, ut qui tica cum
 ter etiam faciendum sentiat, cum ego nihil Hermeti-
 cere censeam. Quæso te, ne curam hanc po- cis esse jū-
 sed quod facis, strenue in opere hoc perge, &c. genda.
 ad finem facio & te cum tuis diu valere opto.

X

Dab.

Dab. Suidnicii Silesiorum 3. Non. Martias an.
Epuches Christianæ, MDCIX.

MARTINUS SOLFLEIS, D. I.
Reipublicæ Ratisbonensis Physicus
Ordinarius Spectaculis.
eidem.

S Constantia tua, in excolenda amicitia
semel inter nos contracta, Excellentissime
Clarissime Dn. Doctor Gregori, sicut ap-
me laudem meretur summam: ita eandem ego
si negligenter tractare, ingratisimam videri po-
sem, tantiq; viri complexu vere indignus. Quod
propter faciendum mihi minime puto, ut si
meis tabellarum ad vos reverti patiar, & pro
voto de felici presentis anni auspicio atq; felice
successu gratias non agam. Ago igitur
quas possum maximas, atque ex animo precor
Deum opt. max. non tantum hoc anno tibi pro-
sentem, & omnium rerum tuarum Directorem
verum etiam in posterum per totum vice cur-
culum $\omega\alpha\gamma\alpha\sigma\acute{\alpha}\tau\eta\upsilon$ omnium tuorum conatu-
actionum & meditationum, ut omnes concedat
in laudem sacrosanctæ Trinitatis, & in emolu-
mentum proprium, utilitatemq; proximi. D
inde cum animus sit, in Academia, hoc est,
conversazione doctissimorum hominum, vitam
transigere, plurimumq; prodesse velle: etiam ad ea
re

Commen-
datio vite
Academi-
cæ.

honestæ Professionis Medicæ conditio ulterius
offeratur; tantam felicitatem tibi gratum.

Elegisti profectò vitæ genus, quod ego inter
ma recensendum & numerandum puto, in
desiderium illud cuius homini innatum,
in facilius consequi atq; explere potes, di-
e nimirum quotidie, atq; alios de rebus o-
nis docere atq; informare. Hanc itaq; feli-

citatem tibi perpetuam esse volo. Cæterum

doctissimis tuis lucubrationibus transmissis

ago gratiam, quas diligenter & cum deside-

legam. Tibi quod remittam, Clarissime

, habeo nihil, præter semina pauca, quæ Ma-

gnificus D. D. Oberndorferus, amicus noster

communis, communicavit, quæ una cum literis

isdem ad te datis accipe, & aequi boniq; con-

sule. Hisce benè vale. Vir Excellentissi-

me. Dabam Ratibonæ 3.

Martii 1607.

GEORGIUS BELTZERUS, D.

Medicus dexterrimus & Physicus Or-

dinarius Reipubl. Misenensis,

Eidem.

Quod hætenus ad binas tuas literas, tibi
Vir Clarissime atq; excellentissime, fautor
& amice semper observande, non respondi,
ex

Commen-
datio pro-
blematum
Medico-
rum.

ex unicâ hâc causa factum fuit, quod notum
lud negotium minus expeditum, &c. Iam quæ
superest, problemata Decadum quinq; priora
à T. Excel. nuper edita non tam libenter accep-
quam legi, & ex iis eruditos tuos & laudabi-
conatus multis commendavi, quanguam (quæ
ajunt) vino vendibili non opus sit suspensâ
derâ, meâq; commendatione nil egeant. Vi-
nam integra centuria ejusmodi questionum
quod polliceris, brevi in lucem prodiret. Vid-
enim hac ratione studium Medicinæ aliàs diffi-
cillimum & satis intricatum, facillimâ metho-
do & parvo labore ab exercitatus Medicinæ
studiosis intelligi ac comprehendere posse, quod
lim mihi studioso contingere non potuit. Per-
igitur, mi amicissime Dn. Doctor, & quocunq;
studio juvare potes (potes autem quam pluri-
mum) artem Medicam verè divinam & lauda-
bilem juva, nec dubita, quin à multis præclaris
& doctis viris in multis regionibus nunquam in-
termorituram gloriam & favorem exinde si-
deportaturus. Hisce certe T. Ex. sibi persua-
deat velim, me etiam in posterum quocunq; vo-
luerit tempore omnia facturum, expediturum
que. Interim valeas & me ames, quem valere

& amare cupio æternum. Dabantur

rapiim Misene 22. Maji.

Anno 608.

AD

AD DECADOS I.

Questionem IV.

JOHANNES MICHELIUS,

Phil. & Med. D. & P. P. Superioris Au-

striæ Archiater Peritissimus, eidem

D. Gregorio Horstio.

Problemata tua Medica, Clarissime Horsti,
de quibusdam affectibus humani corporis in
specie publicata vidi, maximè cum deside-
legi. Plurimum vero quæstio quarta De
os primæ placuit, in qua cornu Cervini na-
am inquiris, & eò potissimum inclinas, ut
liercularum assertionem improbes, quæ ma-
nâ ex parte crudum potius quam prepara-
n cornu cervinum in variolis & morbillis, in
rbo ungarico & similibus affectibus appro-
nt. Ego, ut verum fatear, non semel sed ali-
oties rasuram cornu cervini crudi exhibitam,
absq; effectu & mutatione per alvum vicif-
a excretam observavi, quod revera propter
usam à te in quæstione dicta propositam acci-
s, quatenus tenaciori materiâ vix diaphoreti-
latens in cervino cornu penitus obruitur, &
n facile de potentiâ ad actum traducitur. Ve-
ntamen minime negandum esse videtur, quod
naturis robustioribus etiam crudi cornu cer-
ni rasura quandam efficaciam habeat, præfer-
n, ubi optimè lavigatur, quod fesellit pluri-
mos,

De natura
& viribus
cornu cer-
vini.

Decoctum cornu cer-
vini opti-
mè conve-
nit in mor-
bo Vnga-
rico.

Flotes Mar-
tis natura-
les.

mos, qui hanc ob causam calcinatum minus
ficax indicant. Sed haec omnia dextre tui
strictionibus solvantur: nec sine ratione &
perientia, cum cornu cervinum combustum
solum in substantia assumptum sit diaphori-
cum, sed insuper etiam in decocto usurpatum
quotidiano potu plurimum putredini resistit
& morbo Vngarico laborantibus convenienti-
mum sit, quod ipsemet frequenter observa-
tum annis superioribus hic in Austria, in cura
dis agris $\omega\alpha\gamma\alpha\sigma\acute{\alpha}\tau\eta\nu$ fidelem mihi praestare
Ceterum quod nuper à me quarebas, de flo-
ribus Martis naturalibus, quos nostri Eise
 bluet vocant, propterea quod ex his apparen-
bus in fodinis ipsam mineram ferri maturam
esse colligant, id breviter determino: nimirum
quod à nostris Vulcani filius nil aliud expiscari
potuerim, praeterquam quod his ipsis pulveris
tis utantur tum interius ad diarrheas & al-
fluxus, tum exterius ad vulnera & alias unit-
rum solutiones consolidandas, quocirca cum cr-
eo Martis maximè convenire videntur. Verum
tamen cum singularem gustui acrimoniam re-
presentent, ab interno usu abstinere placuit
Dabo tamen operam, ut occasione data copia
quandam transmittam, quia non dubito, quod
preparatio Spagyrica, plurimum etiam in hoc
medicamento possit. Interim Vir Clariss. am-
ice & affinis optatiss. Vale, & me ama. Daba-

rapti

tim Styra Superioris Austria Cal. Maji,
no MDCVIII.

AD DECADOS II.

Questionem VI.

*servatio Autoris de quodam Somnam-
bulone, mirabiliter conserva-
to & curato.*

Ad Virum celeberr.

L. GUILIELMUM FABRI-
cium, Med. & Chirurg. peritiss. &
Reipubl. Paterniacensis
Ordinarium.

Ut par pari referam, Peritissime Fabriti,
sautor & amice honorande, placet literis
meis responsoriis presentem casum subdicere,
in quod per se raro talia accidant, tum etiam
quod ex illo jucundae quaestiones oriantur, quas
eviter enodatas tibi ulterius perpendendas &
in ratione atque experientia medica conjun-
dandas relinquo. Anno superiori 20. Aprilis ju-
venis quidam, consanguineus meus, in eadem
domo mecum vivens, vesperi quodammodo ine-
riatus ad lectum se confert, optimè dormit, usq;
ad horam 12. circa quam è lecto surgit, hinc &
inde ambulat, & dormiendo tandem ad fenestrā
scendit, eamq; egreditur: ego tunc in eodē cu-
culo dormiens insolito strepitu excitatus, quasi
per

Historia

per somnium recolligo, juvenem hunc in infan-
 tia sæpius ὕπνοῦ ἑταῖον vel somnambulonem eg-
 se, quam ob causam famulum meum notat
 proprio appello, querendo num secum dormie-
 tem adhuc habeat juvenem, qui excitatus neg-
 tive respondet: quapropter statim surgo &
 nestram accedo, ut hærentem ibidem retrah-
 rem; sed proh dolor! eo ipso momento decidit
 plateam lapidibus obductam ex contignatio-
 domus tertiæ ad altitudinem ulnarum 14. tac-
 primum, & immobilis instar mortui project-
 in uno eodemq; loco remanet, paulo post tamen
 fortassis pluviarum frigiditate, quæ tunc fr-
 quentes erant, refocillatus, sonum edit inart-
 culatum, instar vituli jam sub manibus lan-
 morientis. Descendi, potius ea intentione
 confractum hominem colligerem, ac sepulchrum
 præpararem, quam ut curatione Medica vel chi-
 rurgica eidem succurrerem. Sed quid sit; ho-
 minem invenio quo ad membra exteriora omnia
 ex parte illæsum, capite excepto, cui vulnus in-
 fluctum erat ad os usq; bregmatis sinistram, sin-
 ossu & periostii læsione. Quibus observatis in-
 ferius hypocautum calefactum aperui, & advo-
 cato tum verbi ministro, tum etiam Chirurgo
 proximo, consternatione quodammodo remota
 non penitus media adæquata intermittenda eff-
 duxi. Statim ergo cum suffocationem immi-
 nentem viderem, pulvere, nescio quo, ingrati
 qui

ad manus erat, vomitum provocavi, ut ven-
 culus ab onere suo liberaretur, utpote quod de
 precedenti potatione vespertina supererat in ju-
 , Bacchi festivitibus minimè assueto Quo
 o, loqui capit, & de doloribus ingentibus va-
 rum partium conquestus est, quod spem
 andam restitutionis mihi afferebat, quia
 tem nondum affectam videbam: qui enim
 res gravissimos sentiunt, ijs mens nondum
 rat ex Hippocratis sententia. Quare de
 quatis alijs remedijs convenientibus cogita-
 capi, quam ob causam venesectionem astan-
 us suasi, & aliquot horas post clysterem a-
 revellentem injiciendum esse putavi. Ne
 em tanta remedia in tam gravi casu solus
 berem statim Dn. D. Tobiam Tandle-
 en & affinitate & singulari amicitia mihi
 junctissimum advocare jussi, cui advenienti
 um proposui, qui auditis indicationibus me-
 on consensit. Quare statim venam media- Venæ sectio
 in sinistri brachij incidimus & uncias tres cur institu-
 guinis extraximus, tum ut motum sanguinis ta?
 viscera principalia corrigeremus, tum
 im, ut dolorem circa lecoris regionem vehe-
 mentem leniremus. Post venesectionem
 ne quievit, & imminens suffocatio una cum
 lore dextri hypochondry remisit. Tribus
 us à venesectione circa matutinum tempus
 Y
 enemæ

enema exhibui, quod recipiebat Malva
malva Mercurialis, Violar. ana M ℞. Beti
Tusilag, ana Mj. fl. Chamomil. Mj s. F. I
coct. ad Vnc. x. In calatura dissolve
Hieræ s. Diaphanic. ana ℥ ijs. de succo rosæ
℥ j s. ol. chamomil. violar. Anethi
℥ ij. salis parum s. Enema. Hoc usurpato,
xies cum facilitate alvum deposuit, & ma-
mam sensit alleviationem. Hic tandem ex
& astantibus quæsiuit, unde eidem tanta con-
gerit imbecillitas, (non semel enim animi de-
quum patiebatur) ignarus omnino sui lapsi
periculosissimi: cui ne fortè propter imaginari-
nem periculi gravius quid accideret, respon-
mus omnes unanimiter eundem tantum ex
cto fortè fortuna devolutum esse, quod etiam
credidit, sibiq; persuasit, se antea per aliquot
primanas imbecillitatem quandam percepisse,
quæ fortè jam ab hac causa περιπατητικῆς
actum traducta sit. Hic remediis primo
contentus fui, nisi quod exterius vulnus capi-
more solito deligatum fuerit, digestivum imposui
totoque capite oleo rosaceo inuncto, sequenti
22. Aprilis, ut & nocte præcedenti de siti & a-
xietate conquerebatur, ita ut febris unà co-
Febris ac- juncta videretur, quod etiam urina testabatur
cidens, cur juncta videretur, quod etiam urina testabatur
unica fue- que rubicunda, sed ob sanguinis conturbati-
rit rubicun- nem partiumq; debilitatem crassa appareba-
da & cras- Ad & vigetur respiciendum esse videbatur, tu-
sa.

sanguinem in corpore p. n. collectum, unde
 xietas pectoris, punctiones ac dolores grava-
 ri; tum etiam ad febrim. Quoad sangui-
in collectum dissolvendum & expectorandum
terius adhibui decoctum lactis cum Meliloto
r. Chamomill. ana Mij. Marrub. Anethi ana
ij. quod comprehensum aliquot vesicis bubu-
 per vices calidum Epithematis loco partibus
 lentibus applicare jussi. interius primo diebus
 liquet matutino tempore pinguedinem huma-
 nam (quam tum temporis à recenti corporis hu-
 manae sectione copiosam in promptu habui) in
 osculo cerevisie ad unc. 5. ebibendam dedi.
 no remedio dolores & punctiones interne le-
 vabantur & sanguis concretus ad exitum præ-
 parabatur, ita ut consequenter per tussim &
 oreatum concreti sanguinis frustra copiosè, &
 itis cum facilitate rejicerentur. Quo ad fe-
 rim, alvum lenientibus medicamentis apertam
 etinui, & præterea medicamenta & alimenta
 convenientia contraria præscripsi. Pro potu
 gitur concessi Aq. hord. ℞jss. cum syr. Violar.
 acetosif. citri, de liquirizia ana ℞j. conserv.
 Rosar. ℞ss. M. & F. lnlapium, ut febrilem ca-
 lorem corrigerem & pectus quoque lenirem:
 exterius cum aceto vini & aqua rosacea spiritus
 frequenter recreare conatus sum, ne natura in tā
 gravi affectu sortè succumberet, quo fine Citrū
 cum saccharo præparatū sæpius etiam exhibui.

F 2

Quam

Quamvis autem febrilia symptomata remitterent, nihilominus 24. Aprilis sopor quidam prater naturam, & vigilandi quaedam impotentia successit, quod postquam vidi, statim allaborandum esse duxi, ut quo ad fieri posset materia à capite revelleretur & somnus p. impediretur, quam ob causam primo præscripsi clysterem, qui R. Violariæ, Chamomil. Lactuc. ana M.ß. salviæ, Beton. ana Mj. Centaur. min. Mij. Parietar. Mj. Sem. lini ℥is. Coq. in sq. aq. ad ℥x. post colatur. apde Cass. extract. præclyster ℥ß. Mass. pil. aurear. ℥. ol. Anethi Violar. ana ℥j salis ℥i, M. & F. Enema, quo injecto aliquoties alvū deiecit, sed operatione medicamenti absolutâ sapor ille rediit, quapropter frictiones & ligaturas pedum instituo, quibus continuatis per noctem subsequentem à periculo hoc symptomate juvenem hunc Dei gratia liberavi: quid enim ex ejusmodi sopore fuisset expectandum, quilibet facilimè colligit. Interim dum hæc peragebantur circa sinistram humerum, ibidemq; circa articulationem brachij cum scapula, ut etiam circa spurias costas & femoris superiorem partem ejusdem lateris contusionem quandam factam fuisse deprehendit, tam ex tumore dictorum locorum p. n., tum etiam ex dolore partiumq; impotentia, Etsi verò quasdam inunctiones hic suaderet Chirurgus, qui vulnus capitis tractabat, mihi tamen

Contusio-
nes quo-
modo fue-
runt tracta-
ta.

con-

venientius videbatur emplastrum exsiccan-
 tus & absummentibus, ac tendones ac nervosas
 partes confortantibus adhibere, quod Germani
 stri **Dürband** vocant, ex farin. fabarum.
 olendin. bolo arm. symphyto majori & simi-
 lis, quo continuato partes dictæ confortate
 erunt, ita ut alijs remedijs opus non esset.
 Admodum eodem remedio in dextra ma-
 nu cõfusa quodammodo respectu pollicis commo-
 quoque utebamur. Post octiduum febris cu-
 ta symptomatiq; gravibus correctis suspicio e-
 rit adhuc de sanguine concreto, quam ob cau-
 sam aliquoties pulverem ex ijs quæ sanguinis
 umos dissolvunt, ut sunt, oculi canc, præp.
 lb. tinct. sperm. ceti & similia adhibui & su-
 orem provocavi, simul eò respiciendo ut conve-
 nienti diætâ vires admodum collapsæ rescieren-
 tur. Quâ ratione præter spem multorum in-
 tra 14. dies juvenis hic perfectè convaluit, Dei
 singulari providentiâ, cui laus & honor in æ-
 ternum. Ex hoc casu singulari sua sponte
 nullulant problemata quedam notatu digna,
 quæ tuo iudicio, vir Clarissime, subjicio: quid
 mihi videatur breviter subscribam, pro ut illud
 am pennæ succurrit, dum hic Lipsiæ (absens à
 nea Bibliotheca) operam medicam ægrotan-
 ti cuidam famina primariæ præstando, tanquam
 hospes vivo.

Problema.

4.

Ergo primò queritur, cur juvenis hic citius inebriatus ὕπνοῦ ἢ ὕπνου vel somnam bulonem egerit, quam alio tempore quod multis accidit? An quia spirituum perturbatio, propter pravas exhalationes ascendentes facultatem dijudicandi fessellit, ita n phantasia bono quodam apparente commota neglectis alijs circumstantijs citius partes motu destinatas ad motum incitaret, adjuvante spirituum agilitate per copiam exhalationum introducta? Vt enim ebrj vigilantes adhuc sapientius contra rationis præscriptum ea peragunt, quae phantasia imperat, quae tamen sobrii non aggredierentur: ita multò magis ysdem dormientibus hoc accidere posse verisimile est, tum quod per somnum cerebrum magis repleatur & spiritus magis conturbentur, tum etiam quod intelligendi facultas veraq; dijudicandi potestas tunc temporis magis quiescat. Hinc etiam tot actiones per somnia nobis recurrere videntur, praesertim bene potis, nisi omninò copia vaporum cerebrum quasi sepultum sit.

Problema

II.

II. Queritur, cur tanta celeritate juvenis hic dormiendo ambulans fenestram altiore ascendit: An quia somnambulones omnia intrepide audent & loca periculosa saepius ascendunt propterea quod vis discernendi vaporum caligine consopita quasi jaceat unde incogitantia praebet audaciam, quam

spirituum constantia adiuvat? Nam quemadmodum phrenetici in suis actionibus sunt vehementissimi: quicquid enim apprehendunt, firmiter sibi retinent, propterea quod operatione intellectiva destituti sola utantur phantasia, ac hoc unicum peragendum esse censet, unde maxima spirituum copia ad partes apprehensivum inservientes a phantasia mittitur: sic etiam mnambulones frequenter ob aestimativam quiescentem periculosa loca ascendunt, periculi magnitudinem non perpendentes, idque præstant miniter, quia phantasia huic unice operationi tantum intenta est. Hinc etiam fit, ut nomine proprio vocati, cadant, utpote quod ipsis admodum familiare phantasia aliò revocat, unde consequenter à somno excitantur, & excitati magnitudinem periculi cognoscentes formidare incipiunt, ac dissipatis spiritibus, atque aliò revocatis facultatibus debilitatis cadunt & perilitantur.

II. Queritur, Cur dormiendo delapsus juvenis minus fuerit læsus? An quia periculum tantum non fuit animadversum? Etsi enim jacula prævisa minus noceant, non tamen illud ipsum hic procedit, quia vigilantibus ita prolabantibus ex consternatione & timore vehementissimo spiritus omnes intro ad principium suum recurrunt, unde partes externæ

Problema
III.

I 4   magis

magis debilitantur, & citius impressiones alienas p. n. sentiunt: talis autem consternatio & timor non adsuit dormienti. Quid si dicerem, resistendi conatum non fuisse in dormiente, quam ob causam decidens primo pedibus terram attigit (quod latio plantarum superficiali testabatur) consequenter autem reliquis articulis non intensis & resistentibus, sed laxatis, statim in sinistrum latus decubuit. Quod si vigilans fuisset, intensis articulationibus eo sine violentia resisterent, vehementior fuisset impressio: pro ut enim resistentia major est, ita etiam actio redditur vehementior.

Problema.

IV:

IV. Si à vehementi imaginatione per somnium sit $\nu\chi\acute{o}\lambda\alpha\sigma\iota\varsigma$ quare cum actorum hic noctambulo fuerit oblitus? An quia diversae sunt operationes phantasiae & memoriae, ut citius fiat specierum compositio à phantasia, quam earundem tali vel tali modo compositarum à memoria conservatio? Imò cum tota anima non admodum sit intentata his actionibus, obliviscuntur plerumque eorum quae acta sunt, quemadmodum vigilantes interdum obliviscimur earum actionum, quas sine insigni intentione peragimus. Esi vero praesens juvenis suae actionis nullam haberet recordationem primis diebus: restitutus tamen confitebatur, se eam nocte (in qua lapsus accidebat) somnium habuisse, quod ad abitum omnia prepararit, & cur-

in celeriter ascenderit, ubi phantasia sefellit
mientem, ut ad fenestram ascendendo cur-
n se ascendere putarit. Haeserunt enim speci-
lla firmiter in imaginatione, quia in man-
tis eidem datum erat, ut summo mane sur-
ret & necessaria ad iter prepararet.

Quæritur, unde post lapsum im-
potentia vigilandi & per consequens Le- Problema
margus incipiens fuerit? An à pituitosis V.
moribus in cerebri regione putrescentibus, per
contusorem ibidem sortè collectis, quod sanguis
primis diebus ex aure sinistra profluens testaba-
tur? Hinc igitur cerebri imbecillitas, unde pi-
uitosæ exhalationes principium nervorum con-
tinuò affecerunt, ita ut facultates ad sensum in-
otæ reditæ fuerint.

II. Quæritur, quomodo dictus æger à Problema
mot granibus affectibus complicatis, fe- VI.
bri videlicet, sopore p. n. lipothymis
requentibus, summaque totius imbe-
cillitate tam cito vires recuperare po-
uerit? An quia hæc symptomata omnia non
x causis morbificis longâ serie propter parti-
m imbecillitatem & concoctionū depravatio-
nem, quod frequenter accidit, generabantur,
sed subita, propter lapsum insperatò accidebant?
Ergo cum vires & respectu juvenilis ætatis for-
tiores nec præcedentibus morbosis dispositioni-
bus absintotæ essent, fieri potuit, ut citò sanitas
pristinæ recolligeretur. I 5 Quæ-

Problema
VII.

VII. *Queritur, Cur in articulorum contusionibus & luxationibus potius cataplasmata, quam inunctiones approbaverimus, praesertim in principio? An qui inunctiones faciunt ad pororum obturationem, nec eam exiccandi potentiam obtinent, quam alia medicamina? ne igitur impedita transpiratione materia potius colligatur, quam dissipetur, ideo ab inunctionibus abstinendum putamus, potissimum in principio, cum copia materia affluit. Adde quod illa cataplasmata ex exiccantibus & discutientibus, id quod influxum est absumant, quod vero affluit, impediant. Haec sunt, quae raptim de hoc casu Tuae digni referri volui. boni consule & me, quod facis, ama.*

Dabam Lipsiae Τάχισον calend. May

Anno 1608.

RESPONSUM

*De somnambulonibus & nonnullis alijs
qui ab alto ceciderunt absq; magna
lesione*

Ad Autorem.

GREGOR. HORSTIVM
Philos. & Med.

Cui

Guilh. Fabricius Hildanus
S. P. D.

Re-

Esponsum tuum doctissimum ad observa-
 tionem meam de Gangrana tibi inscri-
 ptam, vir undique clarissime, & amice plu-
 rimum honorande, accepi. Placuit omni-
 niq; observationi annexi. Accepi quoque ob-
 servationem tuam de somnambulone, (elegan-
 tissimè à te, non autem ut ab alijs Noctambulone
 dicto) raram profecto, & annotatione di-
 gitum. Quod T. Excell. ipsam mihi inscribere
 dignata sit, ex eo summa sua me humanitas ac
 benevolentia elucescit. Faxit DEVS OPT.
 MAX. ut aliquando officijs, beneficijsq; respon-
 dere possim, Problemata & nodos, quos ex præ-
 scripto casu proponis, tu ipsemet tam doctè ac
 perspicuè solvis, ut mihi opus non sit noctuas A-
 enas ferre. Ne tamen omnino nudà ad te mit-
 tam Epistolam, addam exemplum unum aut al-
 terum de somnambulonibus, & ijs qui ex alto absq;
 visione insigni ceciderunt, convalueruntq;.

Quidam in agro Neocomensi ad fontem An-
 ree, Pierre Galantier nomine, vir probus
 robustus, & optimo corporis habitu præditus,
 quadragesimum annum ætatis agens, cum
 anno 1605. Neapolim ad lacum Neodunensem,
 amicos invisendi & nuptias celebrandi causa
 profectus esset, & quadam die in convivio præter
 voluntatem ad compotationes compelleretur, ur-
 ereturq; effugit & se in cubiculum quoddam
 secunda contignationis domus, quò compota-
 tiones seorsus effugere posset, abscondidit.

Historiæ de
 quibusdam
 somnambu-
 lonibus.

CAVA.

Circa mediam noctem, cum gravi ac profundi
 somno correptus esset, ac se ex convivio effugeret
 & viridarium ingredi velle somniaret, e lecto
 surgens, fenestram ascendens, indeq; in terram
 cadit. Mox à somno experges factus, ejulat
 clamoribus suis domesticos excitat, qui accurren-
 tes ipsum semimortuum in hypocaustum
 transferunt. Vocato ejus loci Chirurgo, nulla
 deprehensa fuit læsio præter quàm quod cutis
 circa talos ad murum ex parte abrafa fuera.
 Hic itaq; emplastris applicatis, inunctis iterum
 lumbis, & venâ in cubito sectâ, intra paucos dies
 sanitati restitutus fuit, & ad hunc usq; diem
 sanus & incolumis vivit. Non enim adeò pri-
 dem, quàm in agrum Neocomensem ad nobilem
 virum Dn. Isaiam Horicæum vocatus esset
 prædictum Petrum Galantier ipsemet vidi, &
 illa, quæ acciderant, ab ipso, præsentem nobili viro
 excepi atque annotavi. Ab eo tamen temporis
 nunquam simile quid sibi accidisse, affirmavit.

II. Idem nobilis vir HORICÆVS mihi
 retulit, se ante annos 20, in ditione Episco-
 patus Basileensis, paganam somnambulonen-
 cognovisse, illamq; noctu surrexisse, & dormi-
 endo rem familiarem administrasse, imò & ali-
 quando in campos ad operarios expatiantem
 fuisse. Idq; se suis oculis vidisse mihi affirma-
 vit.

Lustriaci

ET OBSERVATIONES. 353

Lustriaci propè Lausannam ad la-
Lemannum, civis quidam 28. annorum
t. à juventute somnambulonem egit. Qui
puer adhuc esset, frequenter noctu dormi-
o è lecto surgebat, & per aedes ac plateas ob-
ambulabat, vociferabatur, ac distinctè loqueba-
Id quod à multis visum & observatum

Qui hujusmodi adhuc perageret, nisi uxor
illum coereret, noctuq; retineret. Hic
men mentis nunquam usque adò compos-
t.

Ante annos 24. cum apud præstantissi-
mum Dn. COSMAM SLOTANVM præ-
Cheirurgicam exercerem, vocati fuimus ad
bellam, trium circiter annorum ætatis, quæ ex
rema domus altioris contignatione, in pavi-
mentum lapideum decidit, cujus cerebrum ali-
modo commotum concussumq; fuerat, unde
tim vomitus cibi indigesti subsequutus. Slo-
nos accersitus, abasis crinibus totam caput
tercium usq; diem oleo rosac. inunxit, pul-
verem rosar. & Myrtillo, in persit, & Enemata
bibuit. Tandem etiam capite per dies aliquot
uncto oleo suo e floribus, agra convaluit.

Eodem anno vir quidam pius & magni
minis Medicus, nec non amicus meus singula-
divinitus servatus fuit. Cum enim obscu-
tenebricosissimaq; nocte, montem quendam in
fodine carionum fossilium erant plurimæ,
eques

equus transfret, ac parum à via recta deflecter
 una cum equo suo in fodinam viginti cubito
 (si recte meminini) altam decidit. Sed quia fo
 na ista adeò angusta fuerat, ut homo solus ta
 tum descendere posset, equus in medio tantum
 modo fixus ac haerens remansit. Famulus eni
 Dominum suum adhuc viventem intellexiss
 protinus iterum equum suum conscendit,
 summa quâ potuit, festinatione, rusticos e
 ximo acersit pago, qui secum vestibus, omni
 busq; necessarijs allatis, vivum istum plane ill
 sum e fodina extraxerunt, equo tamen mortuo
 Hic vale, Vir Amplissime, & diu feliciter vi
 ve. Paterniaci Aventu. 17. Iulij 1609.

*Ad Decados III. Quaestionem
 octavam.*

Horrendus interdum affectus est sanciu
 in febris ardentibus, quam ob causam in pr
 sentia pro complemento ad quaestionem de lin
 guae inflammatione miraculosam historiam su
 sequentem annotare lubet, quam anno Milles
 imo quingentesimo nonagesimo septimo in publ
 cis praelectionibus ex ore dictantis Praeceptor
 & Patris nostri honorandi, Dn. D. Jacob
 Hurelii, Profess in Academia JULIA primar
 p. m. excepimus, in comm. lib. Hipp. ωρεϊ π
 τω, cap. de partium sub linguae inflam.

Obser

OBSERVATIO.

*lingua per putrefactionem ad radicem
usque corrumpitur, & semestri vi-
cissim sufficientem integra-
tem nanciscitur?*

Filius Secretarij Illustriss. Ducis Brun-
nicensis laborabant una cum fratre variolis, pa-
ter Chirurgi opera utitor, praesertim cum puer
e dolore faucium conquereretur. Chirurgus
notatus variolas nimis copiose putrescere in lin-
gua, gargarismo utitur, & subinde magna
rusta ex ore aufert. Puer tandem obmutet,
nec cibos, nisi liquidos, deglutire potest,
quam ob causam parens sollicitus ad me venit,
& filij variolis periculosè decumbentis, usq; pu-
rescentibus in faucibus, ut prorsus mutus puer
esset redditus, curationem petit. Absens in me-
dium consulo (quia propter Illustriss. Juniores
principes accedere non licuit) & admoneo tum
ipsum Patrem, tum etiam Chirurgum, quem
secum adduxerat, ut uvulae rationem haberet,
ne putredine absumpta loquelam adimeret. Se-
cunda die ad me redeunt uterq; & uvulam jam
perisse referunt. ego perterritus patri suasi,
ut alium quoque Chirurgum adhiberet, &
tum gargarismis, tum etiam linimentis ex Rob-
nucum & melle rosato mixtis cum aq. prunellæ
partes exulceratas sanarent.

Tertio

Tertia die pater & novus Chirurgus rediit.
 linguamq; putredine totaliter absumptam pro-
 nunciant, atque tunc veniâ dimissionis mihi da-
 t. accedo, puerum septem circiter annorum
 prorsus mutum & jusculum aliquod sorbentem
 invenio: paulo post os apertum intueor, lin-
 guam planè absumptam usq; ad radicem video,
 atque in radice magnam putrefactionem san-
 conspersam deprehendo. Gargarismos, quibus
 satis commodè Chirurghi utebantur, continuari
 jussi, & suasi ut unicum remedium adderent,
 scilicet linimentum nostrum quod recipit pul-
 flor. Malvæ arboreæ. Vnc. dimid. Balan. s.
 drach. ij Aluminis drach, dimid. Cum
 melle despumato q. s. & M. f. linimentum
 molle. Planè enim mihi persuadebam hoc
 exulcerationem exiccari & carnem aliquo mo-
 do à naturâ in puerili corpore restitui posse. Sex
 mestrî post in aulam reversus, & sollicitus de
 hoc puero, patris ades accessi, & quæ tunc ade-
 rat, matrem interrogavi de statu filij, quæ de
 Scholâ domesticâ eundem advocat iterum satis
 expeditè loquentem: ore aperto linguam inte-
 gram, quæ de novo creverat, sed paulo minorem
 invenio, quæ hodie annis circiter tribus ad
 justam magnitudinem pervenisse
 dicitur.

Ad

AD DECA DOS IV.

Questionem I.

Observatio

*De ligamenti sub lingua periculosa
sectione,*

WILIELMI FABRICJ, Medici
& Chirurgi experientis. & Rei-
publ. Paterniacensis
Ordinarii.

AD AUTOREM
G. H. D.

Nulla Chirurgus committitur operatio, Am-
plissime atq; amantissime Dn. Horsti, quā
vulgus magis floccifacit, atq; sectionem li-
amenti sub lingua, Ita etiam ut obstetricibus
t plurimum committatur: quæ ligamentum
oc digito abrumpere solent: quod mihi tamen
non probatur. Sapissime enim vicinas partes si-
mul lacerant, atq; disrumpunt hinc dolor & in-
flammatiō, ita ut pueri lac sugere non possint:
iantq; morosi; extenuentur atq; debilitentur.
Prudenter itaq; hac in operatione agendum est;
neq; spernenda, etiam si minima omnium vi-
deatur. Inprimis autem explorandum conve-
nit, num ancyloglossus operatione hac indigeat,
nec ne. Multoties enim pueri aliam ob caus-
am quā propter vinculum sub lingua, vocem

Z

ARTICULUS

Observa-
tio & hi-
storia sin-
gularis.

articulatam exprimere nequeunt: nullosq; liga-
mento lingua annexa est. In his sectionem per-
rictosam esse, sequens exemplum demonstra-
Rustici cujusdam hic in vicinia à Corselles, Pe-
ter Lieux nomine filius, duorum annorum æta-
tis, superiori mense Mayo 1608. ad ades meas ad-
ductus fuit: idq; ad eum finem, ut ipsi ligamen-
tum sub lingua solverem. Quandoquidem a-
scisso ligamento linguam officio suo fungi,
fantemq; brevi sermonem proferre posse, pla-
nè sibi persuasum habebant parentes. Porro
ro aperto ore & elevata lingua, quæ crassa rari-
de erat, nullum inventum est nervosum vincu-
lum. Quamobrem parentes cum infante rem-
simus, manumq; adhibere recusavimus. Po-
mensē venit Empiricus, seu circumforaneus cum
adductus fuit infans. Is linguam mediante li-
gamento nerveo durissimq; annexam esse, pa-
rentibus persuadebat; Et dummodo pecunia
solvere vellent, ut infans brevi sermonem edere
facillime se efficere posse audacter ipsis affirma-
re ausus est. Numeratur pecunia: in sinum cu-
jusdam matronæ collocatur infans: Tum impe-
stor linguam ex utraq; & anteriori parte ali-
(ut mihi ab astantibus relatum fuit.) separavi.
Sed quid sit? puer iste, qui primò erectè inceden-
poterat, in ipso momēto, maximis & horrendissi-
mis prius sublatis clamoribus contrahitur: ut
ut genua versus inguina, & brachia versus pe-
ctus retraherentur. Caterum quia dolores con-
tinui

, & medicamenta adhibita non essent, valde enuatus atq; debilitatus fuit infans: nunc tamen aliquo modo melius habet. Heri enim 28. us mensis Iulij, ipsum unà cum doctissimo vid. Emanuele Vrstisio, artium liberalium gistro convictore meo, alijsq; ex mei domus adivi; Et ea quæ jam recensere duxi ex mentum astantiumq; relatu excepi. Huc usq; & antehac, ne verbū quidem proferre potest. Mura brachiaq; adhuc contracta sunt: quæ ubi extenduntur protinus iterum contrahuntur; non adeò ut antehac: nullog; modo incedit. dolore tamen non usq; adeo conqueritur, & appetitus redit, ita ut paulatim vires reficiantur. Lingua crassa, caput verò totaq; constitutio corporis Phlegmatica est. Ego, quia pauperes, in meam ipsis obtuli: si accesserint, faciam ut quid in me erit, & lubenti animo exitum estolabor. Rarus enim est casus, cui similem mihi nunquā observare contigit. Ideoq; eò magis T. Ex. illum cōmunicare mihi visū fuit, quod ejusmodi rebus summopere eam oblectari sciā. Hæcque de ancyloglossu inter cetera exemplum quoddam peculiare referre possum, quod hic adhibere T. Exc. forsā non ingrātum erit. Est mihi frater uterinus, qui in sua infantia admodum valetudinarius fuit. Inter ceteros a. moribus quibus obnoxius erat, ad quartū usq; annum mutis, ne verbum quidem edere potuit. Ego cum

Observatio singularis alia

apud Chirurghum quædam Præcticum versare
 & singulis ferè diebus sectionem huius ligamen-
 ti feliciter administrare viderem, cum die quæ-
 dam paternos lares visitassem linguam ejus in-
 spicere placuit. Tum mediante ligamento cra-
 so spissoq³, linguam adeo annexam reperi,
 vix ipsa dentes anteriores attingere posset. E-
 ea, quâ potui, diligentia ligamentum hoc abs-
 di, posteaq³ singulis diebus ter quaterq³ loca
 affectum melle rosaceo inunxi. Duobus me-
 sibus à prima abscissione, ligamentum aliquo
 modo iterum annexum inveni: quapropter
 eodem modo ut prius processi. Res, Dei beneficia
 ita feliciter cessit, ut brevi loqui inciperet, ta-
 demq³, & hucusq³, laus Deo vocem optime per-
 ferre, & articulate posset. Vacat autem omni
 periculo hæc operatio: dummodo rectè admi-
 nistratur: præcipue autem prospiciendum con-
 nit, ne nimis profundè incidatur. Ego
 vata lingua apice forficum ligamentum ut pri-
 mum in duobus, nonnunquam etiam in
 bus locis incido, sic enim difficilior coale-
 scit, quàm si uno tantummodo loco incisio
 facta esset. Incido autem saltem quicquid ner-
 um est, ita ut carnem vix attingam. Quo
 primâ vice non satis abscissum aut iterum
 nexum fuerit, poterit postea eadem operatio
 nuò administrari. Inciso ligamento, jubeo
 nutrix sæpissime digno melle rosaceo, (aut e-

m

ni) madefacto linguam blandè eleuet: Sic e-
 agglutinatio atq; consolidatio impeditur.
 ad de scribendi, vir amplissime atq; aman-
 me, problemata tua medica undiquaq; do-
 tissima, quaq; maximâ cum voluptate legi, an-
 mihi dederunt. Vale ex Muscolo nostro
 chaonico 29. Iulij 1608.

AD DECADOS V.

Quæstionem I.

Idem.

WILHELMUS FABRICIUS,
 Ad Autorem.

Problemata tua doctissima, amplissime atq;
 clarissime Dn. D. Horsti, gratissima mi-
 suere multamq; eorum lectio me oblectavit.
 erge, quæso, sic scriptis familiam ornare & fa-
 es rem multis gratissimam, atq; utilissimam.
 quod in ijs honorificam mei mentionem feceris,
 immortales ago gratias: inde humanitatem, &
 me benevolentiam tuam agnosco. Ad non-
 ulla horum problematum libenter exempla
 bi communicarem, sed occupationes nunc lon-
 as scribendi epistolas, non concedunt: dabitur
 orsan posthac ocium atq; occasio: addam tamen
 num aut alterum. Quæstione i. decad: quin-
 e, non absq; gratissimis causis in syncope ace-

Z 3

tum

Observa-
tio, de qua-
dam muli-
ere, quæ ab
aceto ab-
horruit.

Sal opti-
mum re-
medium
in Synco-
pe.

AS

Observa-
tio de syn-
cope per i-
maginati-
onem ob-
orta.

rum cum distinctione admovendum, rectè scri-
bis; Et tecum consentio, sed mirum forsitan tibi
videbitur, quod nunc subnectam. *Maura-*
nam piæ atq; honestæ cognosco Lausannæ
viduam Dn JOACHIMI ROHAU-
olim pharmacopæi. quæ acetum adeo averfa-
tur, ut ex solo ejus odore in Lipothymiam &
synopen incidat. Ideoq; ex ipsius culina pla-
nè proscriptum est. In Lipothymia cum ex re-
solutione spirituum, tum earundem oppressio-
ne, Sal præstantissimum esse remedium, si labi-
eo fricentur, aut eger id masticaverit, aul-
sum affirmare: milles enim in his quibus ven-
incidenda, aut incisa fuerat, cum fructu obse-
ravi: neque ullum hæcenus remedium inven-
quod citius effectus suos edat. Caterum a-
miratione non vacat quod sapissimè hi qui a-
stant, cum alicui vena inciditur, Lipothymia
Syncope corripiantur. Imò & nonnullos vi-
homines, qui ex solâ imaginatione atq; cog-
itatione alicujus horrendi facinoris Lipothym-
correpti sint. Exemplum unum non vulga-
annectam. Anno 1558. Genève in Sabau-
am ad nobilem quendam vocatus, quum in
famulus ipsius nobilis, qui me ducebat eques,
latus mihi esset, ac ego de miserrimo ac dep-
rando statu militum Germanorum, quor-
mentio fit in tractatu de gangræna & Spha-
lo, narrarem, & eorum vulnera, & ulcera
scr.

liberem, ex solâ narratione historie ipsemet
nulus lipothymia correptus fuit, adeo ut pa-
en abfuerit, quin ex equo in terram proster-
retur. Ego una manu apprehenso freno du-
 ris mei semimortui, alterâ frenum equi
 ri, equos ambos retinui: & anxius animo,
 m nullum mihi ad manus esset aliud reme-
 um, urinam propriam manu excepi, eamq̃
faciem ejus immisi, quin etiam labia ea fri-

Vrina re-
 medium
 Syncopes,
 ob balsam
 substantiâ.

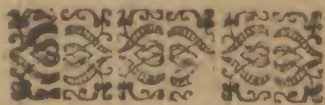
Hinc paulatim recollegit vires, & me-
 ad nobile perrexit, ubi, cum quid in via nobis
 ciderat, narrassem, mirum in modum ipsum
 riserunt domestici. Plura non licet. Cla-
 ssum Dn. Doct. LENTULUM tuo no-
 ine salutavi, qui te vicissim ex animo salvere
 pit, & omnia humanitatis officia tibi offert.
 ppollonia Schreera, quæ per multos annos in-
 liam passa, cujus tu mentionem facis Decade
 uinta, adhuc in eodem statu, ut tu illam vidi-
 i, vivit, nec ulla intervenit mutatio. Vale

Vir amplissime, & feliciter vive, diu,

meq̃, ut facis, ama. Paternia-

ci Aventicorum 20. Ju-

lij An. 1608.

Z 4

AD

AD DECADOS VI.

Quæstionem X.

CASPARUS BAUHINUS D.
Anatom. & Botan. Prof. Basileensis,
Illustrissimi Duc. VVirtembergici
Medicus celeberr.

GREGORIO HORSTIO Med. D.
& Professori in Academiâ
Giessenâ.

Suis elapso Septembri Giessæ datæ, Vir Clari-
sime, utrum responderim revera igno-
ro: ut ut sit, tibi de Professione gratu-
lor, & omnia felicissima precor. Quod conce-
nit casum, de quo scribis, dubitandum minime
est, quin omentum fuerit, in quo tumor & vi-
ries collecta fuit; hoc docere potest ipsius pri-
mum connexio cum fundo ventriculi, cui a
vel membrana superior adnascitur, vel potius
inde producitur, quemadmodum ala inferior
coli membrana: docet hoc etiam ipsius forma
Marsupio aucupario similis: item ipsius substancia
partim membranosa, partim glandulosa.
Quæ causa fuerit quæris? Cum plurima va-
sa per omentum ferantur, ex vasis resecatis sensim
materia inter has tunicas effundi & colligi po-
tuit, quæ nisi membrana crassiores fuissent
abdominis capacitatem fluxisset: & quia p-
gue

Causa ge-
nerationis
in omen-
to.

uedo, quæ ei adnascitur, canosa & putrescibilis est, non mirū saniem fetidam adfuisse. Hæc aut, Vir Clarissime, quæ ad tuas respondere debui: his vale & salve. Basileæ octyus XIX. Decembr. 609.

GVILIELMVS FABRICIVS
Medicus & Chirurgus Paternia-
censis experientissimus
ad eundem.

S Tue, vir Amplissime, 12. Septemb. Giessæ data, 19. Octob. ad me perlata fuere, quæ gaudio maximo me affecerunt, præcipuè illam ob causam, quod Deus opt. max. nos propius conjunxerit, & T. Excel. in florentissimam Academiam constituerit. Faxit Deus clementissimus, ut vocatio illa tua ad ipsius gloriam, ædificationem proximi, inprimis familie Medicæ utilitatem, tuig; salutem plurimū conducat. Caterū quod casum de monstroso omento communicatum attinet, is multū mihi placuit: est enim profectò rarius, nec unquam mihi similem videre contigit. Superiori tamen anno Bernæ matronam quinquagenariam, robustam, sanam, obesam & pinguem valde invisi. Illa ante multos annos in difficili partu relaxationem umbilici contraxerat, ex qua rupta peritonæo & relaxato abdomine paulatim hernia planè monstrosa facta fuerat, quandoqui-

Observa-
tio de tu-
more o-
menti.

Z s dens

dem magnitudinem uteri, qui fatum matu-
rum gestat, tumor iste superabat; venter nihi-
lominus suam servabat proportionem. Porro
tumorem huncce ex omento prolapsa & sensim
in istam magnitudinem aucto prognatum fuis-
se verisimile mihi videtur: absque dolore enim,
tactuque mollis & undique equalis erat: coto-
re à naturali non discrepabat: murmur nul-
lum persentiebatur, ut in hernia sit intestina-
li: in ventrem retrocedebat nunquam, etiam-
si alvum exoneraret, vel in dorsum agra de-
cumberet, sed semper in eodem permanebat sta-
tu. Ex quibus apparet fuisse omentum, idq;
in illam molem & magnitudinem auctum.
Sed hæc obiter, quæ si non probabilia, verisimi-
lia tamen esse videntur. De generatione vero
tumoris omenti, cuius mentionem facis, nescio
quam aliam adferre debeam causam, præter-
quam illam ipsam, quam tu quoque statuisti.
Ludit enim aliquando natura, ut plus nutri-
menti ad partem aliquam, quam pro sua nu-
tritione opus, amander. Hinc excrescentiæ
præternaturales & aliquando monstroscæ fi-
unt. Ante annos enim quatuordecim D. N.
GRIFFONIUS, Chirurgus præstantissimus,
olim Præceptor meus fidelissimus Lausannæ cui-
dā viro robusto & optimo corporis habitu prædi-
to excrescentiam ad homoplatam dextram vi-
ginti sex librarum pondere, præsentē Domino
Clau-

Causa ge-
nerationis
tumoris o-
menti.

Observa-
tio de ex-
crescentia
ad homo-
platam.

laudio Auberio apud Lausannenses Doctore
 medico celeberrimo, multisque aliis excedit.
 Invaluit homo iste, & forsan huc usque vivit.
 Quia autem excrecentia ista præter membra-
 as nonnullas ad ignem in pinguedinem opti-
 mam & ad usum idoneam resoluta est. Cru-
 um materiale huius tumoris putasne esse san-
 guinem æreum, ibique per venas copiosè exu-
 litum, & a debili istius partis calore in adipem
 conversum? Sed finem facio, Deumque sup-
 pliciter oro, ut tuam Excel. ad reipubl utili-
 tatem diu conservare dignetur. Catalogum
 virorum doctorum Academia vestra accepi, quos
 omnes ut ille, qui fons est omnium scientiarum
 Spiritu suo magis magisq; illustrare, & in mul-
 tos annos incotumes servare velit, oro & effla-
 gito: quaeso, ut illos omnes meo nomine demis-
 sè salutare non graveris. Vale vir Amplissi-
 me, & me, ut facis, amare perge. Pa-
 terniaci Aventicorum 21. Oct.

Anno 1608.

AD DECADOS VII.

Quæstionem VI.

Cum præfata quæstio quodammodo de Scor-
 buto tractet, non inconveniens nobis vide-
 tur,

tur, ea quae sequuntur, annectere, cum non parum lucus huic doctrinae adferant.

GREGORIUS FABER, Phil. &
Med. D. & Illustriss. Duc. Saxoniae
Archiatrater experientissimus,

GREGORIO HORSTIO,
Phil. & Med. D.

S Miraberis fortassis, Clarissime & Excel-
lensime Dn. Doctor, miraberis inquam,
quid causae sit, quod ignotus ego, ad te facie
quidem mihi pariter ignotum, scriptis vero, e-
ruditisque lucubrationibus undique notissimum
scribere sum aggressus. Verum enimvero mi-
rari paulisper desine. Duplicem habeo causam,
unam publicam, alteram privatam. Illa est,
quod ab ineunte fere aetate mihi semper magna
fuerit cupiditas, tam in exteris quam nostris
regionibus cognoscendi & compellendi viros do-
ctos, & inter eos te nunc vel maxime praestan-
tissime Horsti, quem recondita quaedam erudi-
tio, inclytique ac famigerati nominis celebritas
conspicuum mihi fecit: haec vero, privata scilicet,
casum concernit medicum, cujus arbi-
trum te mihi exopto atque deligo, &c. Res ve-
ro, ut ad rem ipsam deveniam, sic se habet: Ma-
trona quaedam honesta anno supra Millesimum
sexcen-

Proponi-
tur casus
Medicus.

Sexcentessimum sexto circa veris initium de ni- Signa Scor-
mia pectoris angustia, de dolore & inflatione si- buti.
nistri hypochondrij, interdum etiam de intensis
trurum pedumq; lancinationibus & convulsio-
nibus adeo caput conqueri, ut præ doloris magni-
tudine maxime sub noctem, quò se verteret ne-
sciret: inter eundum & movendum quoq; diffi-
culter respirabat; urina erat valde crassa, ru-
bra, turbulenta cum pingui superficie & sedi-
mento surfuraceo vel sabuloso: pulsus vero sem-
per debilis & inequalis existebat. Verum inter
hæc incommoda gravida illa fœtum gestabat u-
tero. Quo animadverso, de medicamentis tutò
exhibendis diu multumq; cogitabam, atq; etiam
subdubitabam, sperans fore, si propitia Lucinâ
finito gestationis tempore convenienti modo fœ-
tum excluderet, omnia tunc commodiori via
posse institui ac perfici. Et, ut verum fatear,
de Scorbuto, morbo hætenus apud nos insolito
& incognito, mihi nihil unquam tunc venerat
in mentem. Interea legitimum pariendi tem-
pus accedit, filiolumque vivum & valentem in
lucem feliciter edit. A partu vero symptoma-
ta illa, quibus antehac tam graviter erat con-
flictata, remittebant, seseq; meliuscule aliquan-
diu habebat, ita ut de integrè recuperata sani-
tate spem conciperemus haud exiguam. Paulo
post cum Illustrissimo nostro Principe mihi Co-
burgum proficiscendum, ibique propter rena-
tionem

Curatio
Scorbuti.

tionem aſtivalem integrum bi-meſtre ſubſiſten-
dum eſt. Dum ita abſum, en litteras accipio,
quæ recidivam omnium iſtorum ſymptomatum,
quæ ſupra recitata ſunt, mihi denunciant, qui-
bus acceſſerant adhuc alia, macule ſeu litura
nimirum in cruribus, pulicum morſibus haud
diſſimiles, gingivarum abſumptio & putrefa-
ctio, cum intolerabili dentium dolore & gravi
fatore oris. Iis ego nunc cognitiſ ſacili negotio
de certo morbi genere conſirmatus fui. Quare
nullâ interpoſita morâ medicamenta ipſi præ-
ſcribo ex herbis & radicibus incidentibus, atte-
nuantibus & morbo huic appropriatis, non ne-
glecta etiam convenienti evacuatione, ſangui-
nisque miſſione. Quibus omnibus ita in mea
abſentia diligenter uſam eſſe pro certo comperi.
Brevi dehinc rediens offendo illam nihil aliud
poſt uſum iſtorum medicamentorum conquæ-
rentem, quàm de vehementiſſimis faucium do-
loribus & exulcerationibus, quas uſu acrium
gargarismaſum & linimentorum ita exacer-
batas fuiſſe ſerîo teſtabatur. Cum autem
valde ſollicitus eſſem hac de re ſenex quidam
Barbitonſor aliorum ſuaſu accerſitur, cui rem
omnem expono, rogans, ut ſi quid auxiliij
longo rerum uſu atque experientia ad propul-
ſandum hoc malum didiciſſet, curationi ma-
num admoveat. Annuit primo, ſed ſta-
tim ſubjungit, ſe quidem velle hunc mor-
bum

hum curare, si modo curationi adfentirem:
cuscitanti autem de modo & processu respon-
dit: per usum suffumigij ex Cinnabari, auri-
pigmento, alijsq; venenatis, seseque multos ab
ejusmodi malis hoc unico medio liberasse &
pristinæ restituisse sanitati satis superciliosè ja-
ctitans. Ego hoc remedii genere deterritus ho-
minem dimitto, præterdicens, me non posse con-
venire cum ipso de hoc morbo, multo minus cum
ejus curatione, propterea quod neque originem,
neque causam, neque signa hujus morbi satis co-
gnita atq; perspecta æquè habuerit, ut ego. Quo-
circa discedente ipso cum gratia, casum hunc re-
fero Clariss. Dn. DD. Medicis Cassellanis Auli-
cis, Dn. D. Hermanno Wolffio & D. D. Mosa-
no, fautoribus & amicis meis honorandis, ipso-
rumq; judicia & consilia super hoc obnixè effla-
gito, qui sese faciles præbuerunt, mihiq; omnia
humanitatis & benevolentiae officia liberaliter
præstiterunt, ex quibus tandem honesta illa ma-
trona brevi temporis spacio (singulari Dei be-
neficio) penitus convaluit, & in hunc usq; diem
nihil mali aut incommodi omninò sentit, nisi
quod ipsi vox quodammodo imminuta, pauloq;
lenior reddita sit, verum nihil obstat, distin-
ctè atq; concinne loquitur, cibum potumve abs-
que ulla difficultate & impedimento assumit,
&c. Pro quibus beneficiis D E O optimo
maximo sit gratia & gloria in sempiternum.

His

Alia histo-
ria Scorbu-
tici cujus-
dam.

Confirma-
ti Scorbuti
signa.

His ita peractis, quid controversie inter me & veteranum illum tonsorem ex prædicto casu non ita pridem obortum sit intellige. Inciderat in eundem morbum hic Anlicus quidam non infirmæ sortis, verum longe vehementioribus & gravioribus epatis & vesicæ fellis obstructionibus corripiebatur. Ad hujus ego curationem vocatus & rogatus, ut quicquid ad valetudinem recuperandam pertinere putarem, nihil eorum missum facerem. Respondi: me quidem ex officio id debere, sed nihil certi de curatione & felici ejus successu posse ac velle promittere, & quod scirem servandis diætæ præceptis ingenium suum minime natum esse, adeoque longo tempore antè, quam decumbere cepit, de morbo à me diligenter præmonitus obtemperare noluerit, malum in principio fuisse neglectum jam vero totum inveteratum: laboraverat enim jam diu sedâ oris graveolentiâ, dentium nigredine, atque gingivarum luxuriante quadam putredine, quæ omnia hujus morbi præmonstra sunt non contemnenda. Vsus autem fuerat aliquot hebdomadis operâ manuaria istius Barbitonsoris, cujus supra mentio facta, sed irritum plane conatu & successu. Cû multis igitur precibus non tantum ægrotus ipse, sed & astantes quidam amici apud me instarent, humanitatis & pietatis officium esse duxi non minimum, & in desperatis casibus opem non denegare, tum

æg

ri deserti, spem omnē & animum abiciant ac
 ferrimo eventu extinguantur, tūm quia in-
 rdum deplorata cadaverosa corpora ad sanita-
 m redire videmus, omnem ipsi operam & stu-
 um ex Christiana quadam commiseratione
 illicitus sum, modo ipsemet etiam suum offici-
 n facere, meūq; monitis posthac obsequentior
 se vellet, quod & se facturum datā dextrā mi-
 serio promisit. Consideratis itaq; hujus mor-
 symptomatibus, omnibusq; excusis curationem
 nomine Dei aggredior, eiq; medicamenta se-
 ndum curationis methodum adorno, quæ nis
 irū crudos humores concoquant & incidant,
 concoctos expurgent, semper admiscendo et-
 m illa quæ huic morbo à proprietate convenire
 mihi videbantur. Horum usu per dies aliquot
 continuato ipsemet ager sese allevari ac melius
 habere palām consuebat, pedum tumor qui
 m invaserat, totus evanescebat: oris vero ul-
 scula & gingivarum putrefactio effloresce-
 ant adhuc & quasi incrudesciebant. Idcirco à
 Barbitonsore suo persuasus, si nimirum quic-
 uam medicamenti intra corpus assumeret, ma-
 um istud oris & saucium sanari nunquam posse,
 i medicamenti & præscriptā curā sese omnino
 abstinuit. Quo factō miserille suo suiq; tonso-
 ris genio & ingenio indulgens in hydropem de-
 ipsus intra paucos dies miserè diem suum obiit:
 erum non semel sub vitæ finem coram uxore &

Aa

amicis

amicis multis querelis & lachrimis contestatus
 est, sibi eventum hunc a me statim in principi
 fuisse praedictum, & se male fecisse, quod barbi
 tonsori plus quam Medico fiderit, atque obtempe
 rarit. Ob huius tonsoris iniquitatem Magi
 stratus sui officij admonetur, ne videlicet ejus
 modi impostoribus fenestra ad nequitiam aper
 atur, multò minus hoc tam grande facini
 tonsoris (& morte piandum) impunè relinqua
 tur. Hinc mihi summa Barbitonsoris illius in
 vidia & acerbissima injuria, dum non solum fa
 mam meam varijs contumelijs & convitijs pro
 scindere, sed & matronam illam honestam
 quam Scorbuto laborantem curavi, quod mor
 bo Gallico fuerit infecta, falso traducere, unde
 Mendacium suum hac ratione defendere cona
 tur: fauces, tonsillas atque ipsam uvulam null
 alio modo ladi posse, quam a lue Gallica, & pe
 consequens illam matronam tali morbo fuisse
 contaminatam. Quam absurdum & falsum
 hoc sit vel doctioribus & in arte nostra peritio
 ribus excutiendum relinquo. Annon ex con
 firmata quadam putrefactione & corruptione
 gingivarum in Scorbuto finitima quoque parte
 serpendo inficiantur & ad ossa usque consumuntur
 ut habet thes. 4. Exer. tuae 2. quasi vero non es
 quavis atri & maligna fluxione possit palatum
 quoque ulcere affici, & ejus os erodi, ita ut concu
 dat, quemadmodum Doctiss. ille Italus Baptista
 Codron.

ET OBSERVATIONES. 378

*Podronchius in lib. 2. de vitijis vocis cap. 6. lucu-
enter docet. Cum autem in hoc tam arduo &
difficili negotio nullius insuper judiciū atq; con-
siliū magis exoptē atq; expectā, quam tuū, quippe
qui non ita pridem de eadem materia tracta-
um absolutissimū, mihiq; instar totius alicu-
us commentarij certē gratissimū cum ma-
gno rei literariæ emolumento, tuāq; pereximiā
laude publicū edisti, majorem in modum abs-
te peto, vir Clariss. ut si à gravioribus nego-
cijs & studiis tantū respirare liceat, quid
facto opus censeas haud invitus rescribas: in
te meam observantiam à gratissimo tibiq;
deditissimo animo meo certus expectabis. Da-
bam ocyus inter turbas aulicas. Isenaci Calend,
Augusti MDCIX.*

Clarissimo & Excellentissimo viro,
DN. GEORGIO FABRO
Phil. & Med. D. & Illustriss. Ducis Sax.
Ernesti ac Reipub. Isenacensis Medi-
co meritissimo, amico suo
observando,

Gregorius Horstius D.

*3. Etsi, vir Clarissime & Excellentiss. fautor &
amice plurimū colende, minimē talē me judi-
co, quā*

co, qui opinioni, quam Tua Excel. de me conce-
 pit κατὰ δυνάμιν respondeat, utpote qui mihi
 benè conscius, vulgi pars ultima nostri, pars u-
 tima turbæ Romanæ: gratissimæ tamen Excel.
 tuæ literæ fuerunt, tam quod viri celebris
 nominis, licet non facietenus, mihi notissimi fa-
 miliaritatem ac benevolentiam offerrent, quam
 quod monstarent, quibus medijs eandem obla-
 tam penitus mihi conciliare possem. Utinam
 à me quicquam Ex. tuæ lectione dignum pro-
 venire posset, ne dicam quod conceptam opinio-
 nem de me confirmaret: Scio enim quid mihi
 in re medica quotidie dubitandum & addiscen-
 dum occurrat. Verum tuî fretus benevolen-
 tia, candide breviterq; subjiciam, quid ad u-
 tramq; literarum partem respondendum mihi
 videatur: tua Excel. boni consulat & festinant.
 calamo ignoscat. Primum, quod attinet affe-
 ctum, quo matrona illa honesta superioribus an-
 nis afflicta fuit, is scorbutico malo tam affinis vi-
 detur, ut ovum ovo similis vix reperiatur. Cum
 enim enumerata symptomata considero, vera
 διαγνωστικὰ signa reperio, quæ præsentiam in-
 cipientis Scorbuti innuunt: inter cætera vero
 maximè testatur hoc pulsus debilis & inequalis,
 cum reliquis, angustia scilicet pectoris, dolore &
 inflatione sinistri hypochondrij, crurum, pedumq;
lancinationibus, potissimum sub noctem ingen-
 tibus, difficili tempore motus respiratione & u-
 rina

Scorbuti
 descriptio.

rima turbulenta cum innatante pinguedine fre-
quenter permista conjunctus. Etenim talis pul-
 sus cum reliquis Eugaleno experientissimo lib.
 de Scor. verum & pathognomonicum hujus af-
 fectus signum constituit, ut patet ex ejusdem ob-
 serv. 30. qua fere casus idem proponitur.

Nec obstat rubram apparuisse urinam,
 quam alias in morbi principio frequentius al-
 iam observavimus: id enim ex accidenti fa-
 ctum, propterea quod agra pregnantis fuerit, in
 quibus lotium alias ob causas non ignotas tin-
 gitur. Ut autem in scorbuticis paroxysmis (u-
bi malum in principio, nec admodum invetera-
rum est) morbus sponte sua cessat, insigni qua-
dam evacuatione & mutatione totius superve-
niente; ita etiam mirum non est post partum
 symptomata quasi sopita fuisse, propterea quod
 succedente puerperii purgatione plurimum for-
 tas de peccante turgenteq; materia fuit eva-
 cuatum, eadem ratione, qua viris ejusmodi
 morbus exacerbat per hemorrhoides apertas
 lenitur. Veruntamen quia fomes mali re-
 mansit, facillime ratio recidivæ redditur, tunc
 temporis scilicet, ubi lactentem forte puellum
 aluit, nova menstruarum evacuationum inter-
 missione succedente, scorbuticâq; materiâ in
 massa sanguinea, propter nobiliorem partem à
 mammis attractam & in lactis substantiâ con-
 versam admodum auctâ & exacerbatâ, quæ

Cur post
 partum ex-
 acerbatio
 sympto-
 matum in-
 termiserit.

postea non solum praedicta symptomata red-
xit, sed insuper confirmati Scorbuti signa
maculas scilicet in cruribus propter ex^humorem
sanguinis infecti, gravemq; gingivarum assu-
ptionem, fauciumq; putredinem, seu potius pu-
trefactionem, tam propter singularem peccanti-
materiae proprietatem, quam propter humidiorē fe-
bre constitutionē agrotantis matronae honestissi-
mae, respectu fluxionum capitalium, quod Ex-
cellentiss. D. D. Hermannus Wolffius ex T. E-
cel. sententiā, quam in literis ipsius video, pri-
denter statuit: non enim video, cur non eju-
smodi symptomaticus affectus in certā quāda-
parte genitus ab alia causa superveniente au-
geri & soveri possit, quapropter lubens subscrib-
causam forentem illius oris exulcerationis pra-
efer opinionem brevi temporis spatio subori-
(quod in Scorbutico malo non admodum citò a-
liās fieri solet) in defluxionibus continuis exti-
nisse. Quid enim tales pituitosae fluxiones in ori-
affectibus praestent, satis patet in causo, vete-
rum seu febre Ungarica recentiorum, ubi deter-
rima redditur oris & faucium inflammatio
subiecti laborantis cerebro temperie humida, flu-
xionibusq; obnoxia praedito; in pueris item hu-
midioribus variolis laborantibus, quibus inte-
gra saepius lingua putrefactione consumitur.
Sed quorsum haec pluribus enumerantur, cum
exitus curationis per appropriata & convenien-
tia remedia methodicē instituta feliciter acta

probari, ut merito Deo opt. Max, Archiatro vero
 Tua excel. gratias immortales habeat? Hi igitur
 missis ad altera Epistola partem me converto,
 nec de Aulici illius effectu quicquam repeto, licet
 alia quadam symptomata graviora passus fue-
 rit: quot enim formas hic morbus induat, & qua
 ratione saepius doctissimis etiam imponat, Euga-
 lenus ille testatur pulcherrime tum in tractatu,
 tum etiam in observationibus. Vnde non tam
 ignorantiam (quid enim aliud in ejusmodi ho-
 minibus expectabimus) quam audacem superbi-
 am in veterano illo barbitonsore miror, qui
 maledicendi animo eò usq; progressus est, ut
 deterior mihi videatur, quam totum crudele
 Chirurgorum vulgus, omnium literarum igna-
 ram, ac prorsus ἀναλφβητον, cujus mentio-
 nem facit Langius lib. 1. Epistolarum, propterea
 quod illud ipsum tam absurde non concludat,
 fauces & circumjacentes partes alio modo le-
 di non posse, quam affectione Gallica, cum
 ab eodem in febris ardentis curatione non quo
 ad cognitionem inflammationis faucium,
 sed maxime quo ad curam, quod causam
 nimirum febrim negligant, jure meritoque
 reprehendatur. Ceterum licet meridia-
 na lucres ipsa clarior videatur, lubet ta-
 men sacrosae & veritatis causa subicere, mor-
 bum Gallicum (etiamsi symptomata quae-
 dam cum alijs affectibus communia possidere
 videntur)

Morbus
Gallicus est
morbis to-
tius sub-
stantiz.

videatur) non solum à causa totâ substantiâ a-
gente produci, juxta Capivaccium, Saxonian
& Montanum, sed revera quoque morbum esse
specifica quadam corruptione occultum, sentio-
tius substantie, secundum Fallopium, Paracum
Palmarium, Mercatum, Columbam, Machellan
& alios. Hoc præsupposito patet verum hujus
morbi characterisimum à Scorbuto longè aliun-
esse, quemadmodum ex symptomatibus eorum
qui lue venerea laborant, ob singulari veneni
proprietaem ab aliorum morborum longè di-
versis colligitur. Hoc inter cetera patet etiâ in
ulceribus Gallicis, de quibus rectè Mercatus lib.
1. de morbo Gallico: Ulcera dum Gallicam na-
turam sortiuntur, id procul dubio hand obscu-
rè monstrant: nam admiratione dignum vide-
tur, pedum ulcuscula, quæ minima sunt, licet
appareant purgata, cum hoc tamen neque coa-
lescere, neque cicatricem admittere, nisi cum
maxima difficultate videntur. Nam remanet
in eodem ulcere callosa quædâ eminentia seu ci-
catrrix, soboles & præludium majoris mali, cum
cicatrrix in omnibus alijs ulceribus certissimum
sit salutis indicium. Consimilem naturam ha-
bent oris ac narium ulcera, ne dicam de reliquis,
quæ licet minima sint, absconditum habent &
latitans vitium ossis, vel membranarum corru-
ptionem, vel tanta putredine pollent, ut vix ea
ad sanitatem perducere queas: quod si aliquan-

do

do consequari, non communibus ulcerum auxi-
 lijs, sed eorum ope, quæ longe videntur peregrini-
 na. Hactenus Mercatus, ex quo colligere licet *σομαχικὴ* scorbutica
 & Gallica differunt.
σομαχικὴ Scorbuticam & Gallicam pluri-
 mum differre, præsertim ubi simul annotamus
 oris illas affectiones præter naturam in hac Galli-
 ca quotidianas non esse, sed ut plurimum tunc tem-
 peris accidere, ubi qualitas Hydrargyri noxia sin-
 gulari quadam proprietate faucibus inimica, te-
 ste Langio, venenatum serosum humorem per sa-
 livationem expurgare conatur. Hinc Paræus &
 C. pivaccius monstrant, quomodo in hoc casu lye
 gallica laborantes ab oris ulceribus oris præser-
 vandi & curandi veniant, alio profecto curatio-
 nis modo ab illo, quem in *σομαχικῇ* Scorbutica
 observamus. Quæ cum ita sint, vir Excellentissi-
 me & Clarissime, satis superque patet, quam enor-
 miter Barbitonsor ille, quo ad cognitionem & cu-
 rationem dicti morbi hallucinatus, & quam
 inique & malitiose T. Excel. eruditionem allaz-
 trare, natronamque honestam affectu quodam
 suspecto quasi laborantem infamare conatus fu-
 erit. Nil video, quod T. Excel. incumbat, quam
 revocationem ab imperito homine urgere & re-
 liqua Magistratui committere. Hisce vale &
 me, quod facis, amare perge, chartasque trans-
 missas boni consule. Dabam raptim

Giesse 20. Augusti

MDCIX.

AA 5

Ad

AD DECADOS VIII.

Questionem quartam

§IV.

*Diuretica non temerè esse
adhibenda*

OBSERVATIO

ex prælectionibus JACOBI HORSTII
p. m. Præceptoris ac Patru
nostri honorandi.

Generosa matrona in Saxonia dolores in-
gentes circa lumbos sentit per dies ali-
quos, ut impatiens anxietate magna hinc &
inde moveatur. Huic laboranti alius Doctor
Medicus adest, qui recte statuit, eandem calculo
renum laborare, quam ob causam purgantia &
calculus moventia præscribit: verum nihil
proficit: imò magis dolores augentur, nec quic-
quam calculi excernitur. Ego vocatus
accedo, cumque calculi obstructionem protin-
us non aperiri posse videam, ad colorem fi-
xum leniendum me converto, & herbas deco-
ctas in aqua cum sacculis lumbis applico. R. Her-
be parietar. vera, Artemis. Agrimon. ana
Mj̄. Bismalve Mj̄. Petroselini sol. auri ana
Mj̄. flor. Chamomil. Mj̄. fiant sacculi, decoq.
in f. q. aquæ. Posteaquam bis ter applica-
verant

verant, lumbos inungo unguento, quod Recipit
olei violar. Vnc. 5. lilior. alb. amygdal. amar.
sesamini ana drach. ij. Scorpionum drach. sex,
Vnguenti dialthee, ping. gallina ana drach.
ij. cera q 5. & fiat Vnguentum. Iussi ut ea no-
cte reiteretur quinquies vel etiam septies. Sum-
mo mane sollicitus de agra, ne propter ingen-
tes dolores expiraret lectum accessi, Baro-
nissam Generosam dormientem inveni, sed pa-
rumper expergesacta me certiore reddidit,
dolorem, licet non prorsus cessaverit, multo mi-
tiores esse. Discedens igitur ad somnum ulteri-
orem illa adhortor. Secunda die dolores prorsus
cessabant. Quinq; diebus post, cum vires resecis-
set & urina magis cocta esset, calculos movimus,
quos per multos ferè sine dolore exercebat &
convalescebat.

AD DECADOS NONÆ

Questionem quintam.

Frequentissimus est morbus, quē vocant vir-
gineum, in his locis, ita ut ex proprijs ob-
servationibus plures historie adduci possent. sed
placet potius aliorum in arte peritiorum ex-
empla subicere, quam ob causam ex ejusdem
D. D. Jacobi Horstij prælectionibus subsequen-
tem observationem annectimus.

Ob-

EPISTOLAE
OBSERVATIO DE
morbo virgineo.

Nobilis virgo in Saxonia, dedita otio, & mœrore sæpius afflictæ, naturâ complexionis calide siccæ, magis tamen ad sanguineam vergentis sensim incipit albescere, palpitare corde &c. ac per biennium ab omnibus medicamentis abstinet. Interea consilio rudium domesticarum sanguinem à Basilica mittere conatur, non consulto Medico, sed sanguinis nihil, veruntamen serosus & pituitosus humor è venis effluxit. Quid multa? adhuc peius se habet, nec tantum albescit, totâ tum facie, tum oris labijs, tum genis, sed etiam parumpar intumescit, appetitus dejicitur, capite multum dolet, sed per intervalla, palpatio cordis magis magisq; crescit. Tertio autem anno consilium meum petit, Leucophlegmatiam seu febrem albam esse intelligo, eamq; valde confirmatam. Itaq; eam curandam suscipio, sed cum prædictione, spem scilicet curationis adesse, modo diuturnitate temporis non deterreatur: morbus enim & per se diuturnus & tanto tempore confirmatus prolixiorē curativam per intervalla temporis repetitam postulat. Aegra & ejus astantes obtemperant. Præma igitur die utitur Electuario purgante quod R. Elect. lenitivi, Indi ana drach. ij. E-lef-ph drach. j. cum sacch, q. s. fiat bolus. Secunda

ET OBSERVATIONES. 385

tunda die lambit sympum de duabus radicibus
bis mane surgens & vesperti itura cubitum duo-
bus vel tribus cochlearibus, ac triduo continuat,
Quinta die utitur portione purgante.

R. Rad. cichor drach. iij.

feniculi sarsasias ana drach. ij.

Polypod. unc. 5.

Sem. anisi drach. j5.

Melonum drach. j.

Her. Betonica, Majorana, sumiterra ana M j.

Capill. veneris M 5.

El. Anthos

Gorrag.

Rosarum rub. ana P. j.

Slechad. arab. drach. ij.

Hol. Sena select. Vnc. j.

Turbith drpach. ij

Passul. mun. Vnc. j.

Coq. in s. q. aq. & vini, ad 3. Post colen-
tur Vnc. XI & in Colatura per noctem in-
fundantur.

Agarici. troch. drach. i, 5.

Rad. Mechoacan. drach. j.

Cinamomi ʒj.

Macis

Galanga ana ʒ5.

Stent in infusione per noctem, mane colen-
tur.

R. Cola-

R. Colaturæ huius Vnc. iij.

Manna Vnc. j.

Syr. de 2. rad.

rosat. solut. ana Vnc. ʒ.

Misce & fiat potio.

Sexta & septima die utitur Rotulis aromatici rosati, quotidie bis duabus horis ante cibum.

Octava die iterum purgatur altera medietate potionis purgantis antedicta. Nona die iterum purgatur pilulis, quæ tales.

R. Pil. Alerphang.

de hiera simpl.

de Rhabar. ana ʒj.

Cochiar. ʒs.

Cum aq. betonica q. s. fiant pilulæ.
num. XV.

Decima die usq; ad vicesimum utitur pulvere tali.

R. Specier. aromat. Caryophyl.

Diacinnam.

Dianthos ana drach. ʒ.

Diamarg. frigid.

Diagalange ana ʒs.

El. resumptivi ʒj.

Sacch. ad pondus omnium

Misce & f. pulvis.

Huius usus quotidie fuit duabus horis ante cibum cum similagine & vino Malvatico.

Hic

His peractis cum nondum habitus bonus rediret iussa est à me, ut per mensem integrum à medicamentis quiescat, viresq; recolligat, ut natura sensim, diæta non neglecta crudos ac superfluos humores concoqueret.

Tertio mense vel ferè in fine secundi redi: rursus curativam institui ubi tantum purgans portio antedicta primâ die assumitur. Quatuor subsequentibus diebus utitur condito quod sequitur.

R. Conf. Betonicæ

Anthos ana Vnc. j.

Rosarum Vnc. j. s.

Nuc Mosch. cond. drach. j.

Diacori drach. ij.

Spec. arom. caryophyl. ℥ s.

Cum syr. de beton. q. s.

fiat Conditum.

Modo alternis diebus Rotulæ aromatici caryophyllati usurpabantur. Sexta die iterum usa est purgantis potionis haustu? Septimo die pilulis antedictis. Postea rursus & conditum & rotulas septem diebus continuavit. Deniq; naturæ iterum omnia permissa sunt, diætâ diligenter observatâ. Sed cum duabus septimanis quievisset à medicamentis, postremam curativam aggressi sumus, in qua prima die sumit Electuarium.

R. El. lenitivi.

Diacathol. ana drach. ij.

Indt

Indj drach. j. s.

Cum sacch. q. s. bolus.

Secunda die reiterat potionem purgantem antedictam: tertia, quarta, quinta & sexta die pulverē superiorem continuat. Septima die rursus alteram potionis purgantis partem exhibui, & subsequentibus octavo & nono die rotulas Aromatici rosati praescripti. Demum decima die Sudoriferum exhibui.

Rx. Theriace antiq.

Mithridat. ana ℥ij.

Vini Malvatici Vnc. iiij.

Aq. Veronice Vnc. ij.

M. & f. potio sudorifera.

Hanc matutino tempore ebibit, & per horas duas in lecto sudavit. Reliquum tempus diei corroborationi tum per dietam, tum per reiterationem conditi antedicti & Rotul. Aromatic. Caryophyll. tribuimus, sensim melius se habuit, & ferè finita hyeme ac vere incipiente convaluit rursus, adeo ut nihil illa salubrius, nihil pulchrius. Haecenus D. Iacobus Horstius in praelect. in lib. Hipp. περι παθων.

Ad Decados ultimae

Questionem finalem.

Quod Gangraena saepius causam occultam habeat.

Obser-

OBSERVATIO.

*angrena ex contusione totum crus, scro-
um & inguen spacio 24. horarum mirā
cum celeritate invadit, atque æ-
grum è medio tollit.*

GUILIELMUS FABRICIUS,
M.d. & Chirurg. Reipub. Pater-
niacensis celeberr.

AD

REGORIVM HORSTIVM D. ET
Medicum Professore.

*Mente atq; amicitia te à nobis sejunctum
+ minime esse, etsi altissimæ rupes nos dis-
jungant, Vir amplissime atq; humanissime;
tera tuæ 14. Martij VVitebergæ data, ante
ies verò octo modo mihi redditæ, testantur,
munera item, quæ simul mittis plenius fidem
ciunt: Utinam ego T. Ex. pro dignitate sua
ut decuisset, eo tempore, quo hic nos invise-
at, excipere potuissem vel etiamnum officium
tiquod prestare valerem. Proxima tamen oc-
asione oblata, quâ D. D. Döring ad me perve-
erit, intelliget tuam commendationem sibi
on parum profuisse. Tractatus tuus de casu
uodam admirando, liber planè Philosophicus,
loctus & elegans, mirum in modum gratissimus
nisi fuit, quem eò majori cum voluptate perle-*

Bb

Si

Casus singularis.

gi, quod eo ipso tempore, quo mihi redditus, circa casum non vulgarem occupatus eram, in quibus nonnulla rara, & Ex. T. speculationibus non indigna occurrunt, eum communicare a ordine recensere minime gravabor. Superiori mense Julij 21. die Tivan Toppin, civis Staffiensis, oppidi hic in vicinia ad lacum Neocomensem siti, quinquagenarius, robustus, & optimo corporis habitu praeditus cum in maximis occupationibus, plaustrum vacuum ipse met ducere tentasset, ac currendo in terram corruisset, rota internam partem surae sinistrae cruris dilaceravit, cum tibiae ossis, à periostio suo ad longitudinem spithamæ denudatione neutrum tamen os fractum aut fissum erat, ita ut pedes domum, à qua iter dimidia hora absuit, se conferret. Ego eadem die vocatus, illico totum crus, coxamque oleo rosarum inunxi. Vulneri prius vino rubello & aqua tepida à sordibus & arenâ purgato, digestivum sequens imposui. R. terebinth. lotæ Vnc. j. Cerae Vnc. sem. Gummi Eremi drach. 2. ole. rosar. Vnc. sem. Ol. de vitellis ovor. Vnc. i. Dissolvantur omnia igne lentissimo, postea admisce Croci scr. sem. Vitellos ovorum N. ij. Ut autem affluxum humorum impedirem, fasciâ poscâ imbuta, totum crus involui, victum tenuem ac optimum praescripsi, & pro potu ordinario, decoctum agrimoniae & veronicae ordinavi.

vi. Hinc dolor multum remisit, eam tamen noctem utcumque inquietam transegit. Circa scapulam quoque & humerum, licet nullum manifestum indicium contusionis apparuerit, quia tamen eò loci de dolore conquerebatur, eodem oleo rosarum inibi bis in die illum inunxi, aded ut dolor scapule intra biduum cessaverit. Die 22. Iulii sequens medicamentum sumpsit. R. Syr. rosati solut. compos. cum rhabo Agarico & senna Vnc. sem. pulvere sennæ præpar. scrup. ij. cum decocto agrimonie, & veronica fiat potiuscula, quâ corpus leniter purgatum fuit. Paulo post deligato vulnere, optima futura digestionis signa apparuerunt. Denuò itaque præscriptum Digestivum imposui, totumque crus oleo rosar. inunxi, & fasciâ posticâ imbuta, omnia colligavi. Circa vespèram deinde eadem repetii, ea nocte optime quievit. Die 23. Iulii summo manè basilicam dextram (sinistram enim propter cicatricem ad cubitum nullo modo invenire potui) incidi, sanguinisque ad Vnc. vj. extraxi. Deligato dein vulnere partem illam suræ dilaceratæ, & à subjecta carne disjunctæ, quia livebat ac in gangrænâ tendebat, abscindere visum fuit. Abscissa præsentè D. Ioh. duMullin ejus loci presbytere, partemque aceto & sale mundata, ægyptiacum nostrum ad radicem putredinis, reliquæ v. parti vulneris digestivum imposui, postea sequens Cataplasma, quod putredini resistit, applicui.

B b 2

R. fa-

R. farine fabarum Vnc. iiij. Salis marini unc.
sem. pulverem summitatum absinth. vulg. Scor-
dij utriusq; rutæ ana unc. j. Coquantur in o-
xymell. simplici, fiatq; cat. plasma addendo sub
finem myrrhæ, Aloes ana unc. sem. misc. fiat
Cataplasma. Circa vesperam rursus eadem
methodo processit; sed quia subsequens nox illi
non aded quieti futura videbatur, grana ali-
quot Laudani ei exhibui. Nullos itaq; eâ no-
cte persensit dolores, sed quietè & securè dor-
mivit Die 24. Iulij mane vulnere deligato, pu-
tredinem inhibitam neq; gangrenam amplius
proserpere certis signis nobis conspiciere licuit,
ad maiorem tamen securitatem unguentum
Ægyptiacum, ut antea filamentis complicatis
ad radicem putredinis, totamq; partem lavam
supradicto cataplasmate cooperui, Intemperies
nulla neq; inflatio, aut dolor aderat. Domum
itaq; me consero. Circa tertiam horam pome-
ridianam illicò, & quidem me absente, in alte-
ra tibie, nimirum exteriori suræ parte, dolore
acutissimo corripitur. Ego circa nonam noctis
horam ad illum veniens maximè quidem dolo-
ribus ipsum detineri, facile conicere potui, abs-
que ulli tamen intemperie manifestâ, aut in-
flatione conspicua. Vnde Hippocratis senten-
tiam animo volvens videl. contusam carnem
necesse esse putrescere & in pus converti, ab in-
ceptis desistere nolui, verum digestivum denud
impo-

Lib. de
vuln ca-
pitis.

imposui tibiamq; oleo rosarum inunxi ac rur-
sus somni tempore aliquantum Laudani exhi-
bui. Verum tantum absuit ut somnum capesse-
re potuerit, quin potius circa tertiam me ad se
vocare iusserit, si forsan dolorem aliquo modo
lenire possem. Deligata itaq; tibia, partem ex-
ternam suræ, & ipsum quidem locum dolentem
lividum invenio. At quia dolor magnus, ni-
hilque aliud mihi in promptu erat, illico Ca-
taplasma ex micâ panis lacte cocta, additis vi-
tellis ovorum, parumque butyri recentis, cali-
dè applicui. Hinc dolor aliquo modo sedatus
fuit, parumque quievit ager. Die 25. Iulij
circa septimam horam matutinam, deligatâ ti-
biâ, partem externam suræ, palme latitudine,
nigram & sphacelatam inveni. Subito ergo
me Paterniacum recepi ut ea, quæ pro morbi
magnitudine necessaria videbantur, prepara-
rem. Circa meridiem instructus omnibus ne-
cessariis, & ad agrum rediens, statim sic excla-
mantem audiui. O utinam ferram attulisses,
est enim abscindenda tibia hæc, quo possim hoc
dolore & cruciatu levare. Deligata itaq; ti-
bia, totam externam partem suræ, & ipsum pe-
dem sphacelatum, & vesicis nigris, & maxi-
mis, nec non aqua loturæ carnis simili repletis
inveni. Interim tamen nonnullis in locis dolo-
res & maximi & continui aderant. Esflagi-
tantibus itaq; amicis, tum inprimis ipso agrote,

Bb 3

ut

ut tibiam amputarem, denuò me domum rece-
pi, & instrumenta, omniaq; necessaria mecum
attuli, atq; circa horam secundam pomeridia-
nam, ad egrotum redivi, tumq; totam tibiam,
præter illam partem vulneris cui præcedentibus
diebus Ægyptiacum applicueram, sideratam,
& amplius in loco sano abscindi non potuisse
comperi. Supra genu quoq; ad externam par-
tem in loco quodam novaculi crines abradens,
sonum quasi vacuum aliquod subsuisset, perci-
pere potui. Inde malum inibi subesse conjici-
ens, adstantibus & amicis significare cepi, ampu-
tationem planè infructuosam & inutilem fu-
turam, & ut alios Medicos & Chirurgos in
consilium advocarent, suasi. Post horas duas
iterum deligata tibia, locus iste, in quo ante so-
nitum animadverteram, planè sphacelatus re-
pertus est. Circa decimam horam noctis, in
inguine ad scrotum, vesica ovi magnitudine,
nigra, & aqua lotaræ carnis similis repleta illi-
cò exorta est, quâ ad apertâ, subjecta caro ni-
gra & sphacelata conspiciebatur. Intra du-
as horas scrotum in magnitudinem capitis in-
tumuit, & sideratum fuit. Tum ager su-
doribus primò calidis, postmodum frigidis cor-
reptus, circa tertiam post mediam noctem ho-
ram, quæ quarta dies sui morbi cum unde-
cim horis erat, ab incepta verò gangræna ho-
ra vigesima quarta placidè & loquendo velis-
si ex-

expiravit. Post mortem totum latus
iput paulatim ita intumescere, ut altera die
eum cadaver inhumare vellent capulum am-
pliare necesse esset. Sub Hypochondrio si-
nistro vesica magnitudinem capitis ade-
quans, nigra & aqua sanguinolenta plena
orta est. Ex ore quoque & naribus a-
qua ista sanguinolenta tam copiose emanavit,
ut per cubiculum rivuli instar diffunderet. Ex
cadavere item talis fetor exhalavit, ut ad-
stantes in fugam verteret. Ab initio mor-
bi usque ad finem vite vix febris in illo cogno-
sci potuit, nullumque Symptoma febrile velu-
ti dolor capitis, & renum sitis, siccitas & a-
riditas lingue, aut pulsus a naturali statu re-
cessus apparuerunt. Urinae tamen statim
ab initio morbi ad finem usque vite sanguino-
lentae erant. In ista autem recitata historia,
nonnullae occurrunt difficultates quarum ali-
quae, quamvis ex doctissimo tuo tractatu faci-
le discuti possint, cupio tamen hac de re Tuae
Excellentiae iudicium atque sententiam, quan-
do ei per ocium licuerit, intelligere. **Primò Quæst. I.**
quidem, An Gangræna hac tam furiosa, tam-
que dira ac immanis, ut vix similis unquam
conspicua, ex contusione sola, vel ex causa a-
liqua interna & occulta orta sit? Ego ex
sola illa contusione tibiae, tam horrendum ma-
lum oriri non potuisse, planè sentio.

Bb 4

Primò

Primò enim contusio in tibia, etsi magna, pro magnitudine tamen Gangraenae non respondebat; Erat enim cutis tantummodò cum carnei membrana, à subjecto musculo separata, ita quidem ne ramus ille insignis, qui per musculum surae partem internam constituentem (qui crus moventium in ordine primus) superficiem descendit, dilaceratus quidem aut disruptus fuerit, denudatus tamen & integer conspiciebatur. Hanc quoque ob causam pars illa cutis dilacerata, & à subjectis partibus separata, nutrimento suo destituta, necessario gangraena & sphacelo correpta fuerat. Illa verò abscissa protinus gangraena inhibita, quemadmodum antea dixi, neque postea indicium ullum gangraenae apparuit, usque dum totum crus invaserat. Secundò, si Gangraena ex interna parte surae, ad externam serpendo penetrasset, vulnus labe ista prius infectum fuisse, quam vicinas partes invadere potuisset, tam certum est, ut nihil certius. At penetratio illa quomodo sine dolore, inflammatione, & inflatione maximâ fieri potuisset nondum video. Post primam autem noctem usque ad 24. mensis diem, quae fuit tertia morbi dies nullum pro magnitudine vulneris dolorem, nullamque praeterea inflammationem adfuisse, sed optima signa digestionis apparuisse testabuntur adstantes (quorum ex numero erant Reverendus D. Iohan. du Molin, ejus loci praesbyter, & Dn. Emanuel Vrsta-

Vrſtius Philoſophia Magiſter ac Medicin. Can-
didatus, conuictor meus ſuaviſſimus.) Adde
quoq; quod in externa parte ſuræ, nullum un-
quam contuſionis indicium apparuerit. Tertiò
non potuit gangrena hæc ab externa parte ſu-
ræ ad coxam niſi ſerpendo, ac in tranſitu partes
unam poſt alteram inſciendo peruenire, ac in
hoc caſu, quemadmodum ex precedenti hiſtoria
elicere licet, cum tibiæ tum etiam femur, in-
guen & ſerotum, quaſi uno eodemq; momento
interim tamen hinc inde partes nonnullas illæ-
ſas relictas invadere. Potuit itaq; contuſio hæc
in crure, meo quidem iudicio eſſe cauſa adju-
vans, præcipuam autem materiam aliquam ve-
nenatam ex corpore eò propulſam fuiſſe, planè
ſentio. Quamvis enim antea homo iſte morbis
non admodum obnoxius, quia tamen rota totum
latus tranſgreſſa fuerat (id quod dolor circa ſca-
pulam indicat) potuit facillimè ſanguis aliquo
in loco concretus ac putreſactus in peſtiferũ hoc-
ce venenum converſum: poſtea verò à naturâ ex-
pulſum crudele illud malum generare: graviſſi-
ma enim quandoq; ex ſanguine coagulato, Fer-
nel'o de abditis rerum cauſis lib. 2. cap. 15. teſte,
oriuntur ſymptomata. Teſtatur idem Ferne-
lius, ſe aliquando partem ſpacelari vidiffe, ſine
cauſa externa, ſine tumore, aut rubore conſpi-
cua, oborto primùm dolore immaniſſimo, tan-
demq; ægrum extinctum fuiſſe, ſine feбри, ſine
Symptomatis gravibus, id quod in hoc ægro

Bb 5

maximè

Quaestio
II.

maximè observare licuit. Ex istis autem quae dicta sunt, secundum oritur dubium: nempe quomodo natura hancce pestiferam materiam sine conspicuis symptomatis, puto febre, syncope, delirijs & similibus, tam diu retinere, multò magis ad extimas corporis partes propellere potuerit. Tertio quomodo factum fuerit, quod caput & totam cadaver, exceptà tibia dextrà, post obitum in monstrosam hancce magnitudinem intumuerit. Cum animae facultates, animali extincto omnes abolitae sint ac cessent. Prolixè & ordine hancce historiam recensere placuit, propter varias & ineptas, quās de re vulgus profert opiniones. Tu verò, vir amplissime, omnia benè consule. Vale & me ut facis ama. Paterniaci, Aventicor. 9. Augusti Anno 1607.

Quaestio
III.

RESPONSUM AUTORIS.

Viro Clarissimo & Experientissimo
GUILIELMO FABRICIO
Medico & Chirurgo.

Reipub. Paterniacensis
Ordinario.

Doleo, vir Clariss. & experientiss. amice
& fautor plurimum honorande, respon-
sum meum ad casum singularem de Gangrana
quādam admirandā superiori anno conscriptum
&

& Francosurtum transmissum ad manus tuas
 nunquam pervenisse: talis est plerunque merca-
 torum incuria, qui dum lucro totis viribus in-
 biant, brevi promissorum obliviscuntur. Actum
 igitur ut agam, pro transmissa mihiq; inscripta
 observatione gratias, quas animo concipere pos-
 sum, habeo maximas, tibiq; vicissim officia
 mea promptissima lubens polliceor & offero.
 Quod autem casum illum attinet ut expectatio-
 ni tue satisfaciam, brevibus, si non verbis,
 tamen fundamentis cum priori responsione con-
 venientibus opinionem meam aperiam, eamq;
 candido iudicio tuo subiciam. Sed ne longiori
 tuarum literarum repetitione tedium tibi satis
 alias occupato creem, ad quaestiones tuas mihi
 propositas rectè progredior, inter quas primus
 locus illi tribuitur qua quæris, an gangrena il-
 la furiosa eamq; dira & immanis ut vix simi-
 lis unquam conspecta, ex contusione solâ, vel
 ex causa aliqua interna & occulta orta fu-
 erit? Negativa tua displicere nequit. Ad quaesti-
 onem pro-
 ubi perpendo rationes in medium addu-
 ctas, ex ipsius Hygiea penetralibus deprom-
 ptas, & experientia tuâ singulari confirma-
 tas, præsertim cum tantum illam contusionem
 consideres, quæ fuit in crure, concedendo ni-
 hilominus præter hanc aliam quoque toti-
 us corporis contusionem adfuisse, quatenus
 ræta totum latus transgressa fuit, quod non
 soluum

solum tecum ex dolore circa scapulam colligo, sed insuper etiam urina sanguinolenta per totum morbi tempus ab initio statim ad finem usque vita satis firmiter illud ipsum indicat, propterea quod hæc in ejusmodi corporis constitutione non aliunde, quam ex contusione, non cruris sed aliorum partium deducenda videatur. At verò, si tanta fuit contusio corporis reliqui, mirum non est, sanguinem circa partes abdominis externas alicubi concretum ac putrefactum in pestiferum quasi venenum conversum fuisse, quod rectè colligis, ita ut non videam, quid responsioni primæ questionis ulterius addendum censeam. Verum altera quæstio fortassis majorem dilucidationem requirit, quomodo videlicet natura pestiferam illam materiam sine conspicuis symptomatibus, puta febre, syncope delirij & similibus tam diu retinere, multò magis ad extimas corporis partes propellere potuerit? Coincidit hic controversia recentiorum, qua quæritur, num in corpore nostro absq; insigni humorum putredine venenum generari queat, in qua partem affirmativam defendit Hercules Saxonia lib. 2. de Phænigin. cap. 8. & sequentibus, propterea quod de essentia veneni non sit per putredinem fieri, potissimum cum quotidiana experientia testetur, sæpius pestiferos affectus absq; omni putredine disseminari, quod Galenus etiam innuere videtur, dum inquit: Vt ab exiguo initio, sputi videlicet
(canis

Ad quæsti-
onem se-
cundam.

(canis rabidi) qualitate aucta quadam in corpore dispositio, quando ad magnitudinem notatu dignam pervenit, discerni potest, idq; post sex menses, cum nonnunquam ante id tempus nulla nota deprehendatur: Sic eodem modo vitioso humore in animalis corpore genito, paulatim tractu temporis principalium partium aliqua consentit, à qua deinde universum corpus celeriter alteratur. Contra presentis questionis negativam acriter confirmare nititur Columba, lib. 1. de febris pestilent. cap. 41. non solum auctoritate Galeni, qui passim venenatos & malignos humores in corpore nostro non aliter quam per summam corruptionem fieri posse statuit; sed etiam rationibus, quatenus ea, quæ secundam naturam sunt ad qualitates immediate substantiæ nostræ seu principio vitali contrariæ, absq; insigni & vehementissimâ corruptione mutare nequeunt, non tam quantitatem quam modum putredinis respiciendo. Veruntamen cum Saxonia tantum contra simplicem putredinem disputet, Columba verò corruptionem quandam formalem insinuat à communi putredine diversissimam, non inconveniens videtur, utramque sententiam conciliare, nimirum ut venenum in corpore nostro producat, non ex simplici quadam putredine humorum, juxta priorem, sed ex specifica quadam corruptione vehementissima & malignissima juxta posteriorem opinionem. His præmissis
respondit

respondendum, quomodo maligna corruptio sine
conspicuis symptomatis, puta febre, syncope deli-
rijs & similibus produci potuerit, ubi solutio-
nem nobis subministrat Hippocrates lib. 3.
Epidem. sect. 3. aphoris. 25. ubi inquit:
quorum caput horum quid tentaret (lo-
quitur de maligna putredine) his caput to-
tum glabrescebat & mentum, ossaque
denudabantur, decidebantque, multae-
que extiterunt fluxiones, His ad-
iuncta aliquando non erat febris. E-
rant autem haec formidabiliora quam
deteriora. Quibus enim ad suppuratione-
nes species haec devenit plurimi super-
stites horum erant. At vero quos inflam-
matio reliquit, & sacer ignis nec valde
abscessum effecit ullum, hi frequentes
perierunt; & si usquam loci alterius in
corpore oberraret evenerunt haec. Ete-
nim multis brachium vel totus cubitus
decidit: Quibusdam haec anteriora late-
ra afficiebant vel posteriora. Nonnullis
totum femur vel tibiae denudabantur,
pesque totus. Galenus in comment: id quod
ad praesens institutum pertinet ulterius decla-
rat dicens: Quibusdam quibus in superfi-
cie erat ejusmodi putredo, partes etiam
citra febres marcescebant, &c. Hinc ergo
constat in corpore nostro talem humoris peccan-
tium corruptionem fieri posse, quae veneno respon-

deat. partiumq³ sphacelū introducat, abq³ vaporibus putridis ad cor transmissis, propterea quod venenum mulò majoris sit activitatis quàm putredo, præsertim tunc temporis ubi talis corruptio partibus à corde remotioribus, minusque principalibus accidit. Quocirca patet, cur tantam malignitatem sanguis ex contusione circa semur & abdomen collectus absq³ insignibus symptomatis contraxerit: Fuit enim in partibus à corde & alijs membris principalibus remotis & ad faciliorem corruptionem admodum dispositis juxta aphorism. 26. Hippocratis loco citato, ubi dicit, Omnium gravissimam fuisse putrefactionē circa pubem & pudenda, propterea quod illa loca dicente Galeno in comment. levissimè putrescant, & per consequens citius etiam corrumpantur. Adde quod aliàs quo ad constitutionem naturālē, vitalis facultas in hoc agro valida satis fuerit, quam ob causam cor vitæ fons per consensum difficulter affici potuit. prioribus scilicet diebus, ubi malignitas in partibus remotioribus ex corruptione humorum producta fuit. Ut enim natura præstantissima, quibus τὸ θεῖον ἐμφατον robustissimum inest. rarissime, sed tandem ubi accidit periculose laborant, propterea quod virtus valida causis morbificis valide resistat, & non nisi magna quādā violentia deprimatur, ita præsentis agri natura, symptomatis vel effectib. hujus materia corrupta

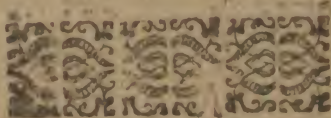

Ad quaestio-
nem ter-
tiam.

corruptæ tandem restitit, donec tandem subito
sine præcedentibus diuturnis alterationibus op-
primeretur. Porro quod tertiam quaestionem
attinet, qua queritur cur Caput & totum ca-
daver, exceptâ tibiâ dexterâ in monstrosam
magnitudinem post obitum intumuerit, non vi-
deo quid aliud responderi possit, quàm quod ma-
teria peccans antea caloris nativi robustioris
compedibus quasi catenata, jam post mortem
magis commota & exacerbata fuerit, adeoque
sue malignitatis fructum hunc ediderit, eadem
rationes, qua videmus interdum in Scorbuticis,
ut & peste laborantibus, post mortem tandem
maculas variegatas efflorescere. Nec mirum
quod tibia dextera fuerit à tali Symptomate
immunis, præsertim cum ipsa contusa tantum
sinistram partem, quantum ex historia colligi-
tur, affecerit. Hæc sunt, Peritissime Fabrici,
quæ de præsentî casu mihi probabilia videntur.
tu Vale, & Horstium te amantem redam-
ma. Dabantur Giesse Cattorum

21. Iulij 608.

Δεῶ μοι ἐδοξα.

Index.

INDEX RERVM HVIVS OPVSCVLI.

A.

- A** Bortum an liceat prægnanti graviter decum-
benti provocare 289. observatio propria. 291
- Absinthii decoctum num in tertia notha conveniat 19
- Academica vite commendatio. 334
- Aceti natura 134. facultates 136. an calidum vel frigi-
gidum 137. ejus generatio. ib.
- Acetum cur contrarias operandi facultates habeat. 140
- Acetum rosaceū an in omni syncope conveniat. 134
- Acetum scylliticū an vocis asperitatem corrigat. 104
- Aceti usus an lienosis conveniat. 228
- Acetum opij correctivum 267. ab aceto abhorruit
quedam mulier, observatio 362
- Acrimonia syllæ quomodo corrigatur. 105
- Alexipharmacum in morsu canis rabidi. 303
- Alexipharmaci Palmarij usus. 306
- Alexipharmacum in viperarum carnibus esse. 318
- Aloes preparatio. 22
- Aloes usus nū in quotidiana febris præscribendus. 20
- Amuletum ex arsenico an præservet à peste. 328
- Amygdala & pistacia an hepatici frigidis conveniant. 96
- Ancyloglossis an sectione succurrendum. 101
- Ἀγκυλόγλωσσαν. quid sit 102. ejus sectionis mo-
dus. ib.
- Angina

INDEX.

Angina quid 109 in anginae principio an vena secunda	
Anodyna vera an calida humida.	96 (ib)
Anthrax seu carbunculus quid.	323
Antiqui carnem viperinam commendant.	314
Apoplexia quid 46. cause 47. apoplexia omnis pericu-	
Apoplexiæ indicatio prima.	48 (lofa. 47)
Apoplectici an potius sternutamentis quã extremo-	
rũ ligaturis aut clysteribus acribus exitandi.	46
Appetitus alimenti externi interdum aboletur.	154
Appetitus diversus cur sit depravatus 281. in appeti-	
tu canino an & quando vinum exhibendũ.	161
Appetentiam dejectam an & quomodo spiritus vitrio-	
li corrigat.	154
Appetentia canina quid & unde.	161
Aromaticis in stranguria quo tempore utendum.	246
Arthritis quid 98. causa proxima ibid.	
Arthriticus dolor an venæ sectionem indicet.	98
Asciti num παρὰ κέντησις utilis.	222
Asthma quid 113. an fiat ex sola siccitate. ibid.	
Asthmaticis an vomitus proffit. ibid.	
Auditus depravatus an mulieribus post partum adve-	
niens eandem requirat, cum illo qui sit in con-	
valescentibus, curationem.	77
Aurium tinnitus quale symptoma 78. cur in puerperis	
frequens ib. cur in cõvalescentibus frequens.	79

B.

Balneã an indiariis convenient.	2
Balnei diversæ partes.	3
Balsamus Martis.	204
Basilica quo tempore sit secunda.	261
Bezoardicum animale.	319
	Bile

INDEX.

<i>Bilis an purganda in ictero flavo.</i>	215
C.	
<i>Calcinatio quid.</i>	15
<i>Calculi materia 238. unde oriatur 231. qualis sit secundum Hermeticos ib. causa efficiens ib. an sit frigiditas 231. vel caliditas.</i>	232
<i>in Calculi materia vim coagulationis esse.</i>	233
<i>Calculi vera generatio.</i>	234
<i>Calculi generationem causa adjuvantes ib.</i>	
<i>Calculus vesicæ an semper è renibus rudimentum habeat.</i>	244
<i>in Calculo renum spiritus therebintina an conveniens.</i>	230. 235
<i>ad Calculum vesicæ frangendum an propriè dicta diuretica adhibenda.</i>	243
<i>Canceri fluviales cur concedantur.</i>	25
<i>Canis rabidi morsus an templo D. Dononi sanetur.</i>	302
<i>Canis rabidi morsus totius substantia morbus ibid.</i>	
<i>Canis rabidi morsus alexipharmacum 303. curatio</i>	
<i>Capitis dolor an vomitu curandus.</i>	28 (305
<i>Caput ex ebrietate gravatum an reiterata ebrietate curandum.</i>	30
<i>Carbunculus seu anthrax quid.</i>	329
<i>Carbunculus an eandem cum gangrena curationem habeat.</i>	329
<i>Carnem viperinam antiqui commendant.</i>	314
<i>Castoreum in lethargo an & quomodo conveniat.</i>	39
<i>Castorei extractum liquidum.</i>	41
<i>Casus medicus.</i>	368

INDEX.

Cauterium ubi applicandum in Ophthalmia.	67
Cauterio præfertur setaceum.	67
Ceræ usus internus an dysentericis conveniat.	177
Cerebrum tactu caret.	21
Cerevisia recens quomodo generet stranguriam.	246
Chalybis & ferri usus num. conveniat in jecoris & li-	
nis obstructione.	191
Chirurgicæ administrationis cautela.	214
Cholera quid 152. in cholera an vomitoria cōveniāt ib.	
Cholerâ evacuatâ quid post agendum.	153
Chymiatricæ usus commendatur.	331
Chymicorum sal prunellæ seu nitrum præparatum.	91
Colicus dolor quid 168. ejus causa ibid. causa Hermi-	
ticorum 169. Colici doloris nomen 168. in co-	
licis doloribus an spiritus salis conveniat.	ib
Columbarum sanguis an & quomodo sugillationem o-	
culorum corrigit.	7.
Columbis unde sit sal nitrosulphureus.	7.
Columbarum caro bonum sanguinem generat 74	
modus applicationis ib.	
Columbæ ex accidenti tardioris sunt digestionis ib	
Commendatio vitæ Academica.	331
Commendatio problematum medicorum.	331
Consuetudo est altera natura.	27
Continui solutio quid.	91
Continui solutionem solum esse causam immediatam	
doloris.	94
Contusiones quomodo fuerint tractatæ.	341
Cordis intemperies calida an semper refrigerantis in-	
dices.	141

Cordia

INDEX.

- Cordis palpitatio* causa an frigida vel calida. 146
Cordis palpitatio ab utero per consersum orta an
 medicamentis cordialibus communibus corri-
 genda 148. in cordis palpitatione an vene se-
 ctio tentanda. 145
Cornu cervi crudum vel preparatum an sit praferen-
 dum in cura morbi Ungarici. 9
Cornu cervini apud veteres usus ib. hodie ejus no-
 bilior usus. 10
Cornu cervinum salz abundat ii. ejus efficacia in
 febr. malignis & putridis. 10
Cornu cervini natura & vires 337. ejus decoctum
 optime convenit in morbo ungarico. 338-
Coryza vel catharro an & quomodo Nicotiana vera
 conveniat 85. in coryza olfactus lesionem an se-
 men nigellae manifestis vel occultis qualitati-
 bus corrigat. 81
Cucurbitula cum scarificatione an in inflammatione
 vesicae pubi affigenda. 253
Cydoniorum seminis mucilago an & quomodo linguae
 nigredinem ex inflammatione corrigat. 88
 D.
Defectus animi quid differat à syncope. 125
Delirium unde. 36
Diaria febris generatio. 3
 in diariis an balnea convenient. 2
Diarrhaea quid 173. in diarrhaea num venesectio ten-
 tanda. ibid.
Diuretica quando conveniunt. 244
Diuretica an ad calculum vesicae frangendum ad-
 hibenda

INDEX.

hibenda 243. Diuretica an in frigida dysuria con-	
veniant 252. Diuretica an in lienis obstructioni-	
bus præscribenda.	226
Dolor an sentiatur.	96
Dolor capitis an vomitu curandus.	28
Dolor an gravissimum tactus symptoma proprie ca-	
lidus & humidus leniatur.	91
Dolorum causæ inquisitio ibid.	
Doloris causa non est in medio.	93
Dolor sensibus accidit respectu organi.	94
Dolor non fit respectu objecti improporionati	92
Doloris causa est unica continuæ solutio.	94
Dolorem improprio leniunt stupefacientia 97. de	
doloris causa sententia Hermetiæ ib.	
Dolor arthriticus an vena sectionem indicet.	98
Dulcia num concedenda iis qui vermibus intestino-	
rum laborant.	122
Dysenteria quid 177. ejus causæ ibid.	
Dysentericus internus ceræ usus an conveniat ibid.	
Dysenteria cur acres humores in diarrhæa non in-	
troducant ib. in dysenteria quid agendū ibid.	
Dysenterie tēpore cur plurimū valeat imaginatio.	
E.	320
Ebrietas noxia 30. ex ebrietate caput gravatum an	
reiterata ebrietate curandum ibid.	
Eclegmatum usus an conveniat in tussi.	105
Empyema quid 130. unde fiat ib. in empyemate an la-	
teris incisio tentanda ibid.	
Epilepsia quid 57. causa proxima quænam ibid. causa	
qualitas maligna.	58
Epilepsia	

INDEX.

<i>Epilepsia nomina.</i>	56
<i>Epilepticis an ligni S. decoctum conveniat ibid.</i>	
<i>Excretorum exhalationibus cur inficiantur alij.</i>	319
<i>Exercitium an conveniat mola laborantibus.</i>	174
<i>Elephantiasis an conducat caro viperina.</i>	314
F.	
<i>Facultas tartari vitriolati.</i>	279
<i>Facultates animales cur in parturientibus & prægnantibus debiliores.</i>	79
<i>Fatida quedā cur cōveniant in cordis palpitatione.</i>	150
<i>Famem & sitim tollunt pilulæ ex Nicotiana.</i>	87
<i>Febris quid 2. diariæ generatio 3. intermittentium f. generatio 17. Febris hæctica quid.</i>	24
<i>Febris accidens cur urina fuerit rubicunda.</i>	342
<i>Febris Vngarica est & veterum.</i>	10
<i>in febribus putridis an vena secanda.</i>	7
<i>in febre ardenti an potio frigida utilis.</i>	14
<i>in febribus unde sit linguae nigredo.</i>	39
<i>Febris amatoria cur dicatur.</i>	277
<i>Ferri & chalybis usus num conveniat in jecoris & lienis obstructione.</i>	199
<i>Flores Martis naturales.</i>	338
<i>Fluxus diuturnus hæmorrhoidū an constringendus.</i>	184
<i>Formosiores femine excrementorū copie obnoxie</i>	277
<i>Fumus Nicotianæ quid præster.</i>	86
G.	
<i>Galli guttur crematū & pulveri satum an proprietati quadam occulta sanet immiſtionem.</i>	247
<i>Gangrana & carbunculus an eandem curationem habeant.</i>	211
Hæmorrh.	

I N D E X.

H.

<i>Hæmorrhagia quot modis fiat.</i>	83
<i>Hæmorrhagia narium an conveniat in peripneumonia.</i>	116
<i>Hæmorrhagia narium per jecoris epithemata an corrigi possit.</i>	83
<i>Hæmorrhoidū diuturnus fluxus an cōstringēdus</i>	184
<i>Hecticis an victus contrariarum qualitatū præscribendus.</i>	24
<i>Hepatici quinam dicantur.</i>	196
<i>Hepaticæ affectionis causæ. ib.</i>	(cia ibid.
<i>Hepaticis frigidis an convenient amygdala & pista-</i>	
<i>Hermeticorū opinio de mutatione vini in acetum.</i>	139
<i>Hermeticorum sententia de causa doloris.</i>	97
<i>Historia de somnam bulone.</i>	339
<i>Historia singularis 358. alia</i>	359
<i>Historia cujusdam scorbutici 374. de templo D. Bel-</i>	
<i>lini 304. alia ex Matthiolo historia.</i>	309
<i>de quibusdam somnambulonibus.</i>	351
<i>Hippocratica cum Hermeticis conjungenda sunt.</i>	333
<i>Humeribus turgentibus an tantūm purgandum.</i>	285
<i>Humoribus qualis putredo conveniat.</i>	7
<i>Hydrophobie symptomata.</i>	303
<i>Hydrops an calefacientibus curetur.</i>	219
<i>Hydrops causam esse caliditatem ib. esse frigiditatem ib. ejus differentie 222. singularis dubitatio 221. materia aquosa quomodo distribuatur. 223</i>	
<i>Hypochondriacam melancholiam an mesenterij obstru-</i>	
<i>ctio generet.</i>	186
	167

INDEX.

I.

<i>Icterus flavus quid</i>	215.	<i>qualia purgantia conveni-</i>	
		<i>ant.</i>	216
<i>in Ictero flavo num bilis purganda.</i>			ib.
<i>Icterus & scorbutus differunt.</i>			217
<i>Icterus niger an eandem cum scorbuto curatio-</i>			
		<i>nem habeat.</i>	16
<i>Iecur inflammationi cur obnoxium.</i>			209
<i>Iecoris vomica an extrinsecus aperiri possit.</i>			212
<i>Iecoris intemperies raro sine materia.</i>			179
<i>in jecoris inflammatione num purgantia cum cibis</i>			
		<i>miscenda.</i>	209
<i>in jecoris inflammatione quando purgandum.</i>			ib.
<i>in jecoris & lienis obstructione ferri & chalybis u-</i>			
		<i>sus an conveniat</i>	199
<i>Ilei nomen</i>	171.	<i>Ilei causa proxima</i>	ib.
		<i>in Iliaco dolore</i>	
		<i>an vinum conveniat.</i>	ibid.
<i>Immixtio quid</i>	247.	<i>Immixtio an gutture galli cre-</i>	
		<i>mato & pulverisato proprietate quadam occulta</i>	
		<i>sanetur.</i>	ibid.
<i>Immixtio an somniantibus citius accidat.</i>			248
<i>in immixtione quomodo laedatur musculus</i>			247
<i>Imaginatio & timor tempore dysenteriae cur pluri-</i>			
		<i>num valeat.</i>	320
<i>Iudicatio curatoria quod suadet non semper perfici-</i>			
		<i>tur.</i>	145
<i>Inedia admiranda</i>	155.	<i>inedie hujus observatio</i>	156.
		<i>causa.</i>	157
<i>Inflammationibus quomodo succurrat spiritus vi-</i>			
			Et 5
			tradi.

INDEX.

erioli.	164
in inflammatione ventriculi an semper vena secanda,	164
Inflammationi vesicæ an cucurbitula cum scarificatione pubi affixa prosit.	253
Inflammationis vesicæ signa.	ibid.
in inflammatione renum quæ venæ secandæ.	236
Ingeniorum diversitas unde	36
Intellectio inorganica.	35
Intemperiei cujusq; certus gradus an constituat luen veneream.	309
Intestina plurimorum morborum origo.	167
Ischuria quid 25. in ischuria an & quomodo oleum scorpionum inunctum conveniat.	ibid.

L.

Lac curat abidis concedatur.	25
Lac in lienteria utrum concedendum.	175
Lactis usus an exulceratione renum præscribendus.	239
Lactis diversitas diversis intetionibus inservit.	240
Lapidis generatio secundum spagyricorum opinionem.	233
Lethargus quid 39. in lethargo quid agendum.	40
in Lethargo castoreum an & quomodo conveniat.	39
Lienosis an conveniat usus aceti.	228
in lienis obstructionibus an diuretica præscribenda.	225
In	

INDEX.

<i>in lienis & jecoris obstructione num ferri & chalybis usus conveniat.</i>	199
<i>Lienteria quid 175. in lenteria utrum lac concedendum.</i>	ibid.
<i>Ligni S. decoctum an conveniat epilepticis.</i>	56
<i>Lignum Guajacum cur concedatur.</i>	60
<i>Linguae nigredo in febris unde</i>	89
<i>Linguae nigredinem ex inflammatione an & quomodo mucilago seminis cydonicorum corrigat.</i>	88
<i>Lingua primum vocis organum.</i>	102
<i>Lingua quomodo vocem formet.</i>	ibid.
<i>Lues venerea an sit intemperies calida & sicca</i>	308.
<i>an non sit morbus sed causa morbi.</i>	309
<i>Lues venerea & morbus totius substantiae.</i>	310
<i>Lue venerea correptis an conveniat sanguinis mixtio.</i>	308

M.

<i>Martis balsamus</i>	204
<i>Martis flores naturales</i>	338
<i>Materia peccans in colicis doloribus cur potius articulos quam alias partes petat.</i>	53
<i>Mauritanis cur innoxius & frequens usus opij.</i>	268
<i>Medicus rationalis an in curatione melancholicorum usum characterum & admirationes ridiculas concedere debeat.</i>	61
<i>Medicorum problematum commendatio</i>	336
<i>Medicamentum purgans an peste correptis praescribendum.</i>	294
<i>Medi-</i>	

INDEX.

Medicamenta quædam manifestas & occultas qualitates possident.	250
Mel saccharo præferendum	6
Mellis caliditas cur non noceat	ib.
Melancholia quid & melancholia triplex.	ib.
Melancholiam hypochondriacam an obstructio me- senterij generet.	186
Menses an movendi mulieribus sputo sanguinis labo- rantibus.	123
Mensium obstructio præcipua causa morbi virginei.	278
Menstruæ præter naturales excretiones 258. observa- tio propria.	259
in menstruorum suppressione an & quomodo vena secanda.	257
Mola quid 292. molâ laborantibus an exercitium conveniat.	292
Morbos innominatos dari.	276
Morbi totius substantiæ	294. 297
Morbi gallici origo.	308
in morbo gallico quæ nam pars afficiatur.	910
Morbus gallicos est morbus totius substantiæ.	382
In morbi Ungarici cura quid præferendum. 9.	338
in morbis manifestis frustra queruntur remedia occulta.	82
Morbus virgineus quid 277. ejus symptomata 278. cur febris alba vocetur 277. cur febris amatoria. ib.	
Morbi virginei causa præcipua mensium obstru- ctio.	278
Morbus convulsivus epidemicus.	323
Mor-	

INDEX.

Morsus canis rabidi morbus totius substantie	302
Mulier utero gerens acuto morbo correpta an purgan- da.	283
Mulieres præ viris cur morbose	256
Mulier quedam abhorruit ab aceto, observatio	362
Musculus in immixtione quomodo laedatur.	247
N.	
Narcotica proprietas quomodo corrigatur.	266
Narium hæmorrhagia per jecoris epithemata an cor- rigi possit.	83
Nervi non sunt extremitates arteriarum	52
Nicotiane nomen & ejus vires.	ibidem
Nicotiana vera & quomodo catharro vel coryzæ con- veniat.	ibidem
Nicotiane pulvis quomodo sit usurpandus.	86
Nicotiane fumus quid præstet.	ibid.
Nicotiane pilule contra sitim & famem sunt.	87
Nicotiana vim somniferam obtinet 16. quomodo	
Nigella semen quomodo olfactum corrigat.	81
Nigredo lingue in febribus unde	79
Nigredo lingue quomodo corrigatur.	88
Nitrum præparatum seu sal prunelle chymicorum.	90
Noctambulones cur præstent admiranda.	43
Noctisurgij causa.	43

O.

Observatio de membris refrigeratis	327
Obstructio mesenterij an melancholiam hypochondri- acam generet.	186
Obstructio mensium præcipua acusa morbi virgi- nei.	278
Obstru-	

INDEX.

Opium potius calidum quàm frigidum	270
Opium habere diversas qualitates aliorum assertio.	264
Opium cur narcoticum	265
Opij acetum correctivum	267
Opium cur stupefaciat & sudores moveat	266
Opij usus cur innoxius & frequens in Mauritanis.	268
Opjata narcotica an convenient in fluxu mensi- um nimio.	263
Organi respectu accidit sensibus dolor.	94
Origo morbi Gallici	308
Οξθαροια 113. ejus causa communis.	ibid.
Oxycraco ebibito an vehemens sitis compescenda.	163
Oxymel an in synocho non putri praeendum.	5
P.	
Palmarij alexipharmaci usus	306
Palpitatio quid 145. in palpitatione cordis an vena secunda. ibid. non convenit.	147
Palpitationis cordis causa an calida vel frigida.	146
Palpitatio cordis ab utero per consensum orta an medicamentis cordialibus communibus corrigen- da.	148
Paralysis quid.	50
Paralysis post colicos dolores unde	52
Paralysis post colicos dolores subsequens an cure- tur curato nervorum principio.	50
Paralysis quomodo post colicum fiat 54. curatio ib.	
παρὰ κέντησις num in ascite tentanda.	222
Paroxysmi tempore an in exquisita tertiana somnus concedendus.	17
Post	

INDEX.

Post Partum cur exacerbatio symptomatum intermi- serit.	377
Peripneumonia quid.	116
in peripneumonia narium hemorrhagia an conve- niat.	ibidem
Pectoris sectio an conveniat.	132
Peste correptis an purgans med. præscribendum	294
de peste cur multi scripserint.	ibidem
Pestem ad manifestas qualitates pertinere, errant multi.	ibid.
Pestis essentia non consistit in putredine	296
Pestis est morbus totius substantiæ.	297
in peste an vena secanda	301
à peste an præservet amuletum ex arsenico	328
Pestilentialis spasmus quid 323. ejus indicationes curativæ.	325
Phrenitis quid 36. in phrenitide an repellentia actu frigida sint adhibenda.	35
Phthisis curatio difficilis.	127
Phthisis propiè dicta 126. an sit curabilis.	ib.
Phthisis an jaccharum rosarum conveniat.	126
Pica prænantium quid 280. an eodem modo curetur ut in alijs ibid. cur etiam temperatis prænantibus accidat.	281
Pilulæ ex Nicoliana contra sitim & famem.	87
Pistacia & amygdalæ an hepaticis frigidis conveni- ant.	196
Pleuritis quid 120 ejus signa.	ibidem
Pleuriticis an & quomodo vena secanda 118 quæ- nam sit secanda.	120
Potio	

INDEX.

<i>Potio frigida an in febre ardente utilis.</i>	14
<i>Pregnantibus an vena secunda 286 quando & quomodo</i>	287
<i>Pregnantibus quedam sanguinis copia abundat.</i>	288
<i>Pregnanti graviter decumbenti an liceat abortum provocare.</i>	289
<i>Pregnantibus debiliores sunt facultates animales.</i>	79
<i>Problematum medicorum commendatio.</i>	336
<i>Prunelle sal chymicorum seu nitrum preparatum,</i>	90
<i>Pubi an affigenda cucurbitula cum scarificatione in inflammatione vesicæ.</i>	253
<i>Pueri cur fontico malo obnoxij.</i>	59
<i>in Puerperis tinnitus aurium cur frequens symptoma.</i>	78
<i>Pulvis Nicotianæ quomodo usurpandus.</i>	86
<i>Purgancia num in inflammatione jecoris cum cibis miscenda.</i>	209
<i>Pus quomodo evacuetur inferius & superius</i>	132
<i>Putredo qualis humoribus conveniat</i>	7
<div>Q</div>	
<i>Qualitates occultæ dantur</i>	82
<i>Quartana quid 23. an theriaca concedenda in quartana.</i>	22
<i>Quotidiana an detur 20. an huic aloes præscribatur, ib.</i>	
<div>R.</div>	
<i>Remedia occulta frustra quaruntur in morbis manifestis.</i>	82
<i>Remedia</i>	

INDEX.

Remedium optimum sal in syncope.	362
Renum officium	230
in renum exulceratione an lactis usus præscriben- dus.	239
Renum exulcerationis causæ.	ibidem
Renum ulcerum an curatio generalis.	ibid.
Renum calculo an spiritus therebintine conveni- ens.	234. 235.
in renum inflammatione quænam venæ secandæ.	236
Renum viscidis obstructionibus an succini sal & oleum præscribendum.	241
de renibus an semper habeat rudimentum calculus vesicæ.	244
Repellentia actu frigida an in pleuritide adhibenda	35
Requisita sensationis.	92
Revulsio quomodo fiat ab utero.	262

S:

Saccharo an mel præferendum	6
Saccharum rosarum an convniat phthificis	126
Sal nitrosulphureus in columbis unde.	73
Sal optimum remedium in syncope	362
Sal pruellæ Chymicrū seu nitrum præparatū.	90
Sale an abundet cornu cervinum ii. ejus virtutes.	ibid.
Sanguis columbarum an & quomodo sugillationem oculorum corrigat.	72
Sanguinem bonum generat caro columbarum.	74

D d

in

INDEX.

in sanguine unde oriatur tartarum.	99
Sanguis an semel vel partim vicibus extrahendus	112
Sanguinis expulio periculosus affectus	123
Sanguinis mīssio an conveniat lue venerea corre- ptis.	308
Sanguis cur non statim putrescat.	3
Sanguis an educendus ad animi usque deliquium.	8
Sanguis superfluum cur per utrum expurgatur.	257
Sanguis menstruus an alius ab eo, quo fœtus nu- tritur.	257
Sanguis an mittendus in uteri suffocatione.	270
Sanguis quando & quomodo prægnantibus mit- tendus.	287
Scyllæ acrimonia quomodo corrigatur.	108
Scorbutus & icterus niger differunt 217. an horum eadem sit curatio.	ibid.
Scorbuti signa 246. ejus curatio	370
Scorbuti confirmati signa 249. Descriptio ejus.	470
Scorpionum ictus respectu similitudinis inuncto oleo scorpionum an curetur 326. observatio propria, ib. appropriata remedia.	ibid.
Semen nigellæ an manifestis vel occultis qualitatibus corrigat olfactus lesionem in coryza	81
Sensationis requisita.	92
Sensibus dolor accidit respectu organi	94
Sensus illæso motu & motus illæso sensu cur sæpius pereat.	111
Sensu. externi non agunt sine cerebro.	65
	inter

I N D E X.

Inter sensuum organa cur primū de oculi agatur.	ibid.
Setaceum præfertur cauterio.	67
Setacei frigidi modus	69
Siccitas sola an faciat asthma	113
Sitis vehemens an oxycrato bibito compescenda.	141
Sitis & famem tollunt pilulae ex Nicotiana	87
Signa inflammationis vesicae.	254
Solutio continui quid 95. causa est doloris immediata	94
Somnus quid 42. somnus perfectus & imperfectus. ib.	
Somnus naturalis an differat à præternaturali.	39
Somnus an tempore paroxysmi in exquisita vertigina concedendus.	17
Somnambulonibus an convenient verbera in ambulando	42
Spasmus pestilentialis an eandem cum scorbuto curationem habeat 323. ejus causa antecedens 324. indicationes curativæ.	325
Spiritus salis virtus.	170
Spiritus therebinthinae an in calculo renum conveniat.	230. 235.
Spiritus vitrioli quomodo succurrat inflammationibus 161. an & quomodo dejectam appetentiam corrigat.	154. 159
Stranguria causæ 245. quomodo generetur ex recenti cerevisia.	246
in stranguria quo tempore aromaticū utendū. ib.	
Symptoma scorbutica & Gallica differunt.	381
Stupefacientia an propriè dolorem leniant.	97
De 2	Succo-

INDEX

Succinum quid 241, ejus preparatio spagyrica.	ibid.
Succini sal & oleum an præscribendum in reum viscidis obstructionibus	241
Sudor Angelicus quid 321. remedia ejus	ibid.
Sudores cur moveat opium.	266
Suffocatio uteri quid 271. ejus causa	ibid.
Suffusio oculorum quid 75. an per vomitionem cu- randa.	ib.
Sugillatio quid.	72
Symptomata hydrophobie.	303
Syncope quid 134. huic an acetum rosaceum conveni- at.	ibid.
quid differat à defectu animi.	135
Syncope cause ib. in syncope unde sudores frigidi.	ibidem
Syncope remedium urina ob salsam substantiam.	360
de Syncope per imaginationem oborta observatio.	362
in syncho non putri an oxymel præhendum.	5
T.	
Tabidis cur lac concedatur.	25
Tartarum in sanguine unde oriatur.	99
Tartarum vitriolatum an conveniat in morbo vir- gineo 276 ejus facultas.	279
Tenesmus quid 180. ejus causa ibid. in tenesmo an in- terdum purgandum.	ibid.
Tertiana exquisita quid 17. nothæ quid.	19
Tertiana nothæ an decoctum absinthij conveniat.	ibid.
Therebintine	

INDEX.

<i>Therebintina spiritus an in calculo renum conveniens.</i>	
	230. 235
<i>Timor an tempore dysenteriae plurimum valeat.</i>	320
<i>Tinnitus aurium quale symptoma 78, cur in puerperis frequens.</i>	ibid.
<i>Tumor omenti an curabilis.</i>	192
<i>Tumoris in omento generati causa.</i>	364. 366
<i>de Tumore omenti observatio.</i>	365
<i>Tussis definitio.</i>	107
<i>Tussis pulmonum & pectoris affectus.</i>	107
<i>Tussis cui subjecto tribuenda.</i>	106
<i>in Tussi an conveniat frequens usus eclegmatum.</i>	105

V.

<i>Vapor malignus peccans qualis sit 272. an dependeat à sola refrigeratione.</i>	ib.
<i>Vena an secanda in febris putridis 7. in peste.</i>	301
<i>Venæ quanam in inflammatione renum secanda. 236 an poplitis vel malleoli 237. cubiti ib.</i>	
<i>Venæ sectionem an dolor Arthriticus indicet.</i>	98
<i>Vena an & quomodo secanda in suppressione mensium.</i>	257
<i>Venæ sectionem cur virium imbecillitas interdum permittat.</i>	273
<i>Vena an secanda prægnantibus.</i>	286
<i>Venæ sectio an in prægnantibus purgatione tutior.</i>	289
<i>Venæ sectio an tentanda in principio angine.</i>	109
<i>Vena an & quomodo Pleuriticis secanda 118. quanam.</i>	120

I N D E X.

<i>Vemesectio. an tentanda in cordis palpitazione</i>	146
<i>non convenit.</i>	147
<i>Venena qualitatibus occultis agere.</i>	294
<i>Venus ἑλὶξ ἔσθ' ἢ ἢ ut dicatur.</i>	13
<i>Venerea lues an sit intemperies calida & sicca.</i>	303
<i>Venerea lue correptis an conveniat sanguinis mis-</i>	
<i>sis. ibid.</i>	
<i>Vermes unde generantur 182. an in ventriculo.</i>	183
<i>Vermibus intestinorum laborantibus non conveni-</i>	
<i>unt dulcia.</i>	182
<i>Vertigo quid 32. ejus proxima causa specifica natu-</i>	
<i>ra 34. in Vertigine an vena secanda.</i>	32
<i>Vertiginosis per vices sanguis emittitur.</i>	35
<i>Vesicæ officium.</i>	230
<i>Vesicæ calculo frangendo an diuretica profint.</i>	243
<i>Vesicæ calculus an semper ex renibus rudimentum</i>	
<i>habeat.</i>	244
<i>Vesica inflammata, an cucurbitula cum scarifica-</i>	
<i>zione pubi affigenda.</i>	253
<i>Vesicam inflammari posse ibid. inflammationis si-</i>	
<i>gna.</i>	254
<i>Victus contrariarum qualitatum an heclicis præscri-</i>	
<i>bendus.</i>	24
<i>Vinum hystericis an conveniat.</i>	274
<i>Vini mutatio in acetū secundum Hermeticos.</i>	139
<i>Vinum an & quo tempore in appetita canino ex-</i>	
<i>hibenda.</i>	161
<i>Vinum an conveniat in dolore iliaco.</i>	171
<i>Viperinam carnem antiqui commendant.</i>	314
<i>de Viperis singularis observatio.</i>	317
<i>in Vin</i>	

I N D E X.

<i>In Viperarum carnibus esse alexipharmacum.</i>	313
<i>Viperina caro an conducatur elephantiasi</i>	314
<i>Vitrioli spiritus an & quomodo dejectam appetentiam corrigat.</i>	154. 159
<i>Vitrioli spiritus quomodo succurrat inflammationibus.</i>	161
<i>Vitriolati tartari facultas.</i>	279
<i>Viri juvenes cur expuitione sanguinis etiam laborarent.</i>	124
<i>Vomica jecoris an extrinsecus aperiri possit.</i>	212
<i>Vomitum an asthmaticis prosit.</i>	113
<i>Vomitum an dolor capitis curandus.</i>	21
<i>Vomitum non convenire ibid.</i>	
<i>Vomitum an singulis mensibus conveniat.</i>	32
<i>Vomitoria an convendant in cholera.</i>	152
<i>Vox rauca unde.</i>	104
<i>Vocis asperitas an aceto scyllitico corrigenda ib.</i>	
<i>Urina stillitidum an per aromatica assumpta corrigendum.</i>	245
<i>Urina, remedium syncopes ob salsam substantiam,</i>	363
<i>Ufus aceti an lienosis conveniat.</i>	228
<i>Ufus cere internus an dysentericis conveniat.</i>	177
<i>Ufus chymiatrica commendatur.</i>	332
<i>Ufus cornu cervini apud veteres.</i>	9
<i>Ufus lactis in exulceratione renum an prescribendus.</i>	239
<i>Uteri suffocatio quid 271. eius causa ibid.</i>	
<i>in Uteri suffocatione an sanguis mittendus.</i>	270
<i>Vulnera thoracis an quamprimum, ut alia, consolidanda.</i>	151

Ingenuo

Ingenuo lectori.

S.

VT aliàs humanum est errare: sic facile
mum typographo, maximeq; negligenti.
σφάλματα proinde non pauca sub hujus
opusculi festinato partu intercurrisse nota-
tam, benevole lector, admiraberis, quàm
quæ temporis breuitas eliminare non permi-
sit, pro candore tuo haud gravatim emen-
dabis. Quod, ut facias, rogatus
fave, ac Vale.

F I N I S.

in vltima p. 322.
in Terebintifera p. 222. p. 222. p. 222. p. 222.
in p. 222. p. 222. p. 222. p. 222.
in p. 222. p. 222. p. 222. p. 222.
in p. 222. p. 222. p. 222. p. 222.
in p. 222. p. 222. p. 222. p. 222.

